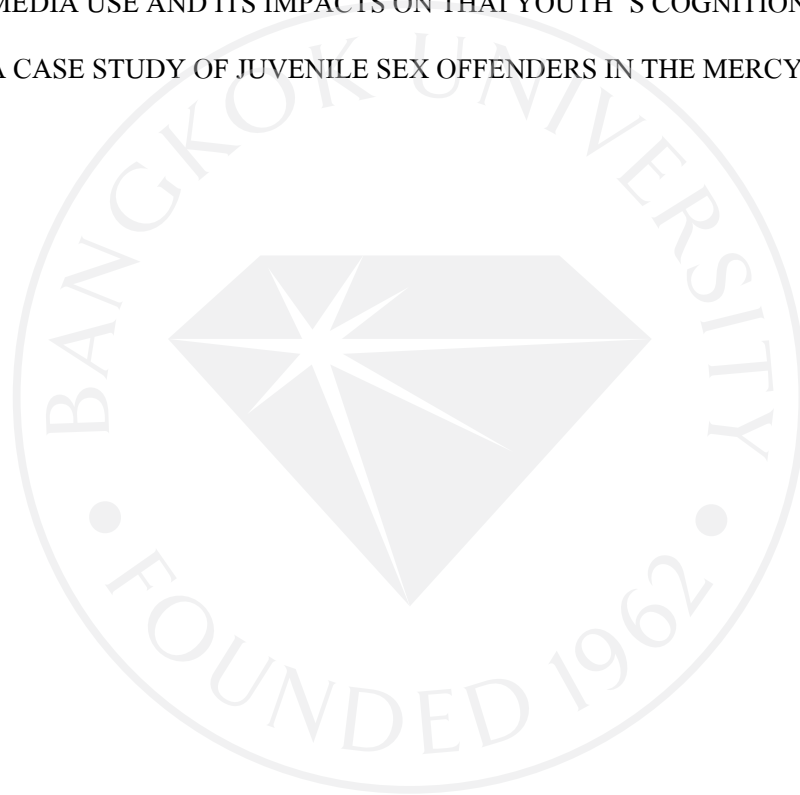

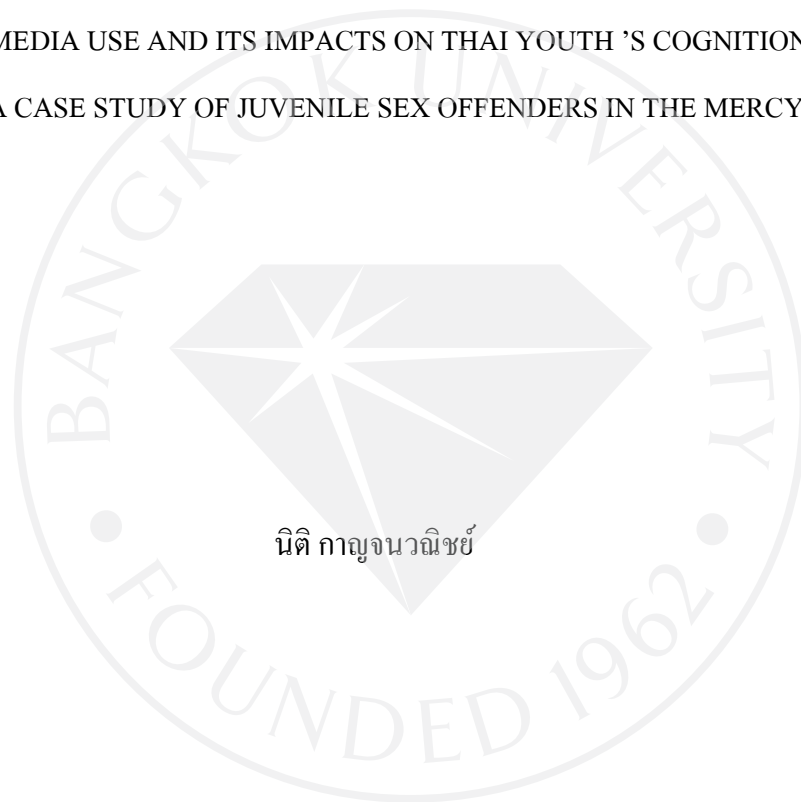
ผลกระทบทางความคิดและพฤติกรรมจากการใช้สื่อทางเพศของเยาวชน
ผู้กระทำผิดทางเพศบ้านเมตตาและบ้านกรุณา

SEXUAL MEDIA USE AND ITS IMPACTS ON THAI YOUTH 'S COGNITION AND
BEHAVIOR: A CASE STUDY OF JUVENILE SEX OFFENDERS IN THE MERCY HOUSES

ผลกระทบทางความคิดและพฤติกรรมจากการใช้สื่อทางเพศของเยาวชน
ผู้กระทำผิดทางเพศบ้านเมตตาและบ้านกรุณา

SEXUAL MEDIA USE AND ITS IMPACTS ON THAI YOUTH 'S COGNITION AND
BEHAVIOR: A CASE STUDY OF JUVENILE SEX OFFENDERS IN THE MERCY HOUSES

นิติ กาญจนวณิชย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ปีการศึกษา 2554

© 2555

นิติ กาญจนวิชช์

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

เรื่อง การใช้สื่อทางเพศของวัยรุ่นไทยและผลกระทบทางความคิดและพฤติกรรม
ศึกษาเฉพาะกรณีเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศบ้านเมตตาและบ้านกรุณา

ผู้วิจัย นิติ กาญจนวณิชย์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

[Redacted Signature]

(ดร. รัตนสุดา ปุณณะนิตานนท์)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

[Redacted Signature]

(ดร. สุदारัตน์ ดิษยวรรณะ จันทราวัดมนากุล)

กรรมการบัณฑิตวิทยาลัย

[Redacted Signature]

(รองศาสตราจารย์ สุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

[Redacted Signature]

(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเลิศ ศุภดิกลง)

[Redacted Signature]

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิวพร หวังพิพัฒน์วงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 4 เดือน 11.พ. พ.ศ. 2555

Karnjanavanit, N. M. A. (Communication Arts), January 2012, Graduate School,
Bangkok University.

Sexual Media Use and Its Impacts on Thai Youth's Cognition and Behavior: A Case Study of
Juvenile Sex Offenders in the Mercy Houses (113 p.)

Thesis Advisor: Ratanasuda Punnahitanond, Ph.D.

ABSTRACT

This study aims to identify reasons of sexual media use among the Thai juvenile sex offenders, their responses to such media, and interaction between their sexual media use, social factors, and psychological factors. With the use of a qualitative methodology, depth-interviews are conducted with 14 males at two Mercy Houses. The data analyses reveal the use of mainstream and sexual media as the key factor that results in juvenile sex offenses in Thailand. According to the Use and Gratification Theory, interviewees have different exposures to the sexual media. Their top usage purpose is to escape from the real world and relaxation. Various aspects of findings on sexual media effects can be concluded as follows: Mainstream media arouse sexual desire to a lesser extent than illegal pornography. The Internet provides youth with the easiest access to pornography, which enables youth to retain sexual images in their memory that can be retrieved later to satisfy their sexual desire; sexual learning from media can be either positive and negative; rating system for television content cannot prevent youth from inappropriate media content. Interactions between their sexual media use and social factors – parents, friends, school, religion, liquor and illicit drugs – are found. In addition, such psychological factor as youth's positive attitude toward premature sex tends to influence some groups of Thai youth to be involved with sexual offenses.

Approved: _____

Thesis Advisor

นิติ กาญจนวณิชย์. ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มกราคม 2555, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ผลกระทบทางความคิดและพฤติกรรมจากการใช้สื่อของเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศบ้านเมตตาและ
บ้านกรุณา (113หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ดร. รัตนาสุดา ปุณณะหิตานนท์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาเหตุผลในการใช้สื่อทางเพศของเยาวชนไทยที่กระทำผิดทางเพศ การ
ตอบสนองของเยาวชนต่อการใช้เรื่องเพศในสื่อ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อทางเพศกับปัจจัย
ทางสังคม และจิตวิทยาที่มีต่อความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธี
วิจัยเชิงคุณภาพ โดยสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศที่บ้านเมตตา และบ้านกรุณา
แบบรายบุคคล เป็นเพศชายจำนวน 14 คน ผลจากการวิจัยพบว่าปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิด
อาชญากรรมทางเพศในหมู่เยาวชน ประการแรกคือ สื่อที่นำเสนอเรื่องทางเพศต่างๆ ทั้งสื่อกระแส
หลัก และสื่อลามก จากการวิเคราะห์ตามทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ผู้วิจัยพบว่า
เยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศนั้นมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันในการเปิดรับข่าวสารที่สื่อมวลชนนำเสนอ
โดยใช้สื่อเพื่อหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง และคลายความเครียดเป็นอันดับแรก ในแง่ของ
ผลกระทบจากการใช้สื่อทางเพศของเยาวชน สรุปได้ดังนี้ สื่อกระแสหลักกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
น้อยกว่าสื่อลามกที่ผิดกฎหมาย ซึ่งเยาวชนเปิดรับสื่อลามกได้ทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด สื่อเหล่านี้
ทำให้เยาวชนเกิดจินตภาพเก็บไว้ในความทรงจำ โดยสามารถนำไปใช้ตอบสนองความต้องการทาง
เพศในแต่ละช่วงเวลา สร้างการเรียนรู้ทางเพศกับเยาวชนทั้งที่เป็นประโยชน์และที่เป็นโทษ และการ
จัดเรตติ้งของรายการทางโทรทัศน์ไม่ได้ช่วยป้องกันเด็ก และเยาวชนจากสื่อที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสม
นอกจากนี้การใช้สื่อทางเพศของเยาวชนยังมีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยทางสังคม เช่น ครอบครัว เพื่อน
โรงเรียน ศาสนา สุรา และยาเสพติด และปัจจัยทางจิตวิทยา คือ มุมมองเสรีต่อการมีเพศสัมพันธ์
ก่อนวัยอันควร ซึ่งส่งผลให้เยาวชนไทยส่วนหนึ่งกระทำผิดทางเพศ

อนุมัติ :

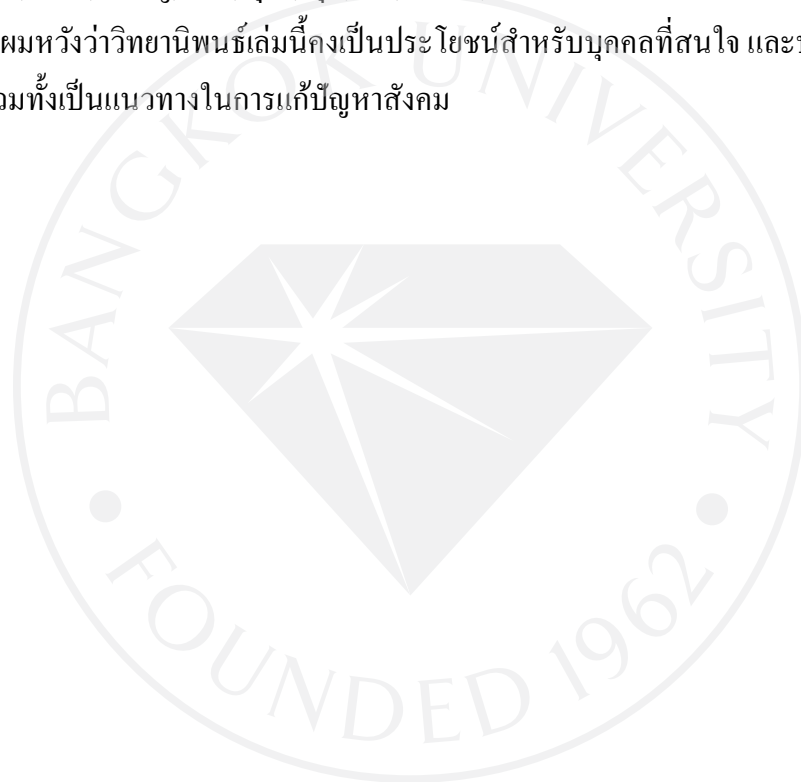
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

กะโหลกหนา สมองน้อย ที่เลือกทำวิทยานิพนธ์ สังคมมองว่าคนจบซ้ำเป็นคนโง่ แต่ผมเป็นคนโชค
ดีที่ได้แควดล้อมอยู่กับคนดีๆ อย่างน้ำดื่ม น้ำต้อย น้ำเต้า น้ำตู้ คอยช่วยเหลือ และให้กำลังใจเสมอ
ขอบคุณ ปภาวรินทร์ณัฐ สุรินทร์กฤษฎกรกุล ความมีน้ำใจ และความเก่งของป๊วย เท่ากับความสวยที่ป๊วยมี
, สุพจน์ เจาชัยเจริญกุล ที่ช่วยเราตั้งแต่เด็ก, ฐฐนน ประสงค์ทรัพย์ น้องเบงก์ ที่ทำให้เข้าใจคำว่า
“ทำความฝันให้เป็นจริง”, ปิยะ มัคคุโก๊ป ถ้าไม่ได้บอลช่วยตีวงสวิงก่อนสอบ เด็คงไม่ได้เกรด A
มาหลายวิชา, วิทยา (เอ) เต้เสร์งานวิจัยคนแรกของรุ่น เพราะใช้ทฤษฎีเดียวกับเอ “เราคือศูนย์กลาง
ของจักรวาล ทำได้ทุกอย่าง”, อารายา ชัยสันติกุลวัฒน์ น้องเอ๋ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้พี่มายืน ณ จุดนี้
ได้, เชิงกิจ, นัทธี, พี่เพ็ญ, อิงค์, ตูลา, นุช, นิด, หนอย, เมย์

ผมหวังว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้คงเป็นประโยชน์สำหรับบุคคลที่สนใจ และประโยชน์เพื่อ
สังคม รวมทั้งเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาสังคม

นิติ กาญจนวณิชย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูปภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
ปัญหาคำถามวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์	4
ประโยชน์เชิงปฏิบัติการ	6
บทที่ 2 ทฤษฎีแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
สื่อในยุคโลกาภิวัตน์	7
หนังสือพิมพ์	9
โทรทัศน์	10
ภาพยนตร์	11
อินเทอร์เน็ต	12
วิดีโอเกม	15
โทรศัพท์	15
นิตยสาร	16
โฆษณา	16
เพลง	18
วิดีโอทอล์กโชว์ (Music Video)	18
อิทธิพลของสื่อมวลชน	19
การนำเสนอเรื่องทางเพศผ่านสื่อ และผลกระทบต่อผู้รับสาร	22
ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs)	22

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ 2 (ต่อ) ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
อาชญากรรมทางเพศ	28
ตัวแปรทางจิตวิทยา และสังคม	29
อายุ	29
บุคลิกภาพ	30
บทบาททางเพศ	30
ครอบครัว	32
สภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัย	33
กลุ่มเพื่อน	33
โรงเรียน	34
แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน	34
การเปิดรับสื่อของเยาวชน	38
ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses and Gratification)	40
ทฤษฎีการตีความหมายของผู้รับสาร (Field of Experience)	42
ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Cognitive Learning)	43
สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย	48
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	50
การกำหนดแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	50
เครื่องมือในการวิจัย	51
ประเด็นที่ศึกษา	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	52
การนำเสนอข้อมูล	53
บทที่ 4 บทวิเคราะห์ข้อมูล	54
การวิเคราะห์ข้อมูล	59

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	89
สรุปผล และการอภิปรายผล	89
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	107
ข้อจำกัดการวิจัย	107
ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต	108
ข้อเสนอแนะสำหรับนโยบาย และแนวทางการปฏิบัติของภาครัฐ	108
บรรณานุกรม	114
ภาคผนวก	123
คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เยาวชน	124
บทสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล	127
หนังสือขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลวิจัยประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์	189
หนังสือขออนุญาตให้เก็บข้อมูลจากสำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน	190
หนังสือขออนุญาตให้นักศึกษาย้ายสถานที่เก็บข้อมูลวิจัย	191
หนังสือยินยอมเข้าร่วมการวิจัย	192
ตารางสรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	193
ประวัติเจ้าของผลงาน	200
ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในวิทยานิพนธ์	

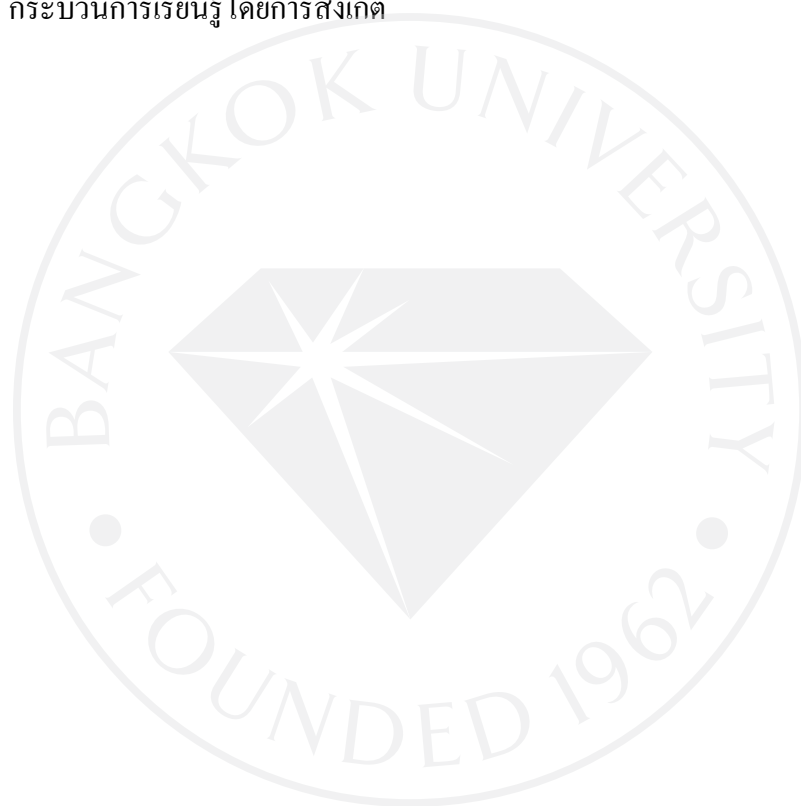
สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล	54
ตารางที่ 2 สรุปการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ และความพึงพอใจ	194
ตารางที่ 3 สรุปอิทธิพลของสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศ	195
ตารางที่ 4 สรุปปัจจัยทางสังคมในเรื่องของครอบครัว	196
ตารางที่ 5 สรุปปัจจัยทางสังคมในเรื่องของเพื่อน	197
ตารางที่ 6 สรุปปัจจัยทางสังคมในเรื่องของโรงเรียน	198
ตารางที่ 7 สรุปปัจจัยทางจิตวิทยา	199

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีลำดับขั้นตอนความต้องการของมาสโลว์	23
ภาพที่ 2 องค์ประกอบของการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ	41
ภาพที่ 3 วิลเบอร์ ชเรมม (FIELD OF EXPERIENCE)	42
ภาพที่ 4 การปฏิสัมพันธ์ของปัจจัยทางพฤติกรรม ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม และปัจจัยส่วนบุคคล	44
ภาพที่ 5 กระบวนการเรียนรู้โดยการสังเกต	45

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สื่อมวลชนเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) เป็นอย่างมาก สื่อมวลชนมีการพัฒนา และเติบโตขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง เนื่องจากเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ทำให้การสื่อสารของมนุษย์เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว เข้าถึงคนจำนวนมากได้ในเวลาเดียวกัน และมีสื่อหลากหลายประเภทให้เลือก ไม่ว่าจะเป็นสื่อที่มีมานานแล้ว เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ หรือสื่อใหม่ เช่น อินเทอร์เน็ต เพื่อตอบสนองความพึงพอใจ และการนำไปใช้ประโยชน์ของแต่ละบุคคล จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้ผลิตสื่อต้องมีการแข่งขันกันอย่างสูง เพื่อที่จะทำให้ผู้บริโภคหันมาสนใจในสื่อที่ตนนำเสนอ โดยอาศัยกลยุทธ์ที่หลากหลายในการนำเสนอเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้บริโภค เช่น นำเรื่องความสะดักสะบาย ความปลอดภัย ความสำเร็จ และสุขภาพมาเสนอผู้บริโภค

เรื่องเพศเป็นกลยุทธ์การนำเสนอหนึ่งที่ได้รับคามนิยมนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในการกระตุ้นความสนใจของผู้บริโภค เพราะเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานของความต้อการของมนุษย์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวใจในโลกแห่งจินตนาการของมนุษย์ (Larson, 1995 อ้างใน ธนชัย วิทยาสกุลชัย, 2541, หน้า 4)

โรเบิร์ต (Roberts, 1982 อ้างใน Huston, Wartella & Donnerstein, 2007, หน้า 48) กล่าวว่า มีเหตุผลทางทฤษฎีที่จะเชื่อว่า เรื่องทางเพศในสื่อ น่าจะมีบทบาทสำคัญในสังคมเกี่ยวกับเรื่องของการความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศของบุคคล

เยาวชนเป็นวัยที่ถูกชักจูงได้ง่าย เนื่องจากยังไม่มีประสบการณ์มากเพียงพอในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน และยังมีจิตใจที่อ่อนไหวสามารถคล้อยตามสิ่งต่าง ๆ ได้ง่าย การตัดสินใจก็ไม่มี ความรอบคอบเพียงพอ นอกจากนี้เยาวชนจำนวนมากยังสื่ออารมณ์ และความรู้สึกผ่านทาง เสียงเพลง หรือการเลียนแบบดารานักแสดงในโฆษณา ละคร หรือภาพยนตร์ ซึ่งบ่อยครั้งก่อให้เกิดผลเสียอย่างร้ายแรงต่อสังคม เช่น การแสดงความก้าวร้าว การเกิดอารมณ์ทางเพศ (กัมปนาท ดันติบุตรกุล, 2550) ผู้วิจัยจึงศึกษาเกี่ยวกับเยาวชนในการใช้สื่อในการตอบสนองความ พึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์ โดยใช้ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อ (Use and Gratification Theory) มาเป็นกรอบในการศึกษาปัญหานำวิจัยในข้อหนึ่ง คือ เยาวชนใช้ สื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องเพศอย่างไร

สื่อเป็นตัวละครที่มีอิทธิพลในการกระตุ้นเร้าให้เยาวชนสนใจในเรื่องเพศ และกระตุ้นให้เกิดกำหนด เกิดความอยากมีเพศสัมพันธ์ตลอดเวลา แม้กระทั่งสื่อโฆษณายังสื่อให้อยากมีเพศสัมพันธ์ ตัวอย่าง เช่น หนังสือพิมพ์บางฉบับลงภาพดาราดังชุดว่ายน้ำ หรือนุ่งน้อยห่มน้อย สื่อนิยายสารมีภาพโฆษณาที่สามารถกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของเยาวชนได้ ซึ่งการเห็นด้วยตา มันจะส่งภาพไปยังสมอง สั่งงานสู่ศูนย์ของอารมณ์ และเกิดเป็นภาพต่อเนื่อง หากมีการกระตุ้นมาเสริมก็จะเกิดอารมณ์ทางเพศขึ้นได้ (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2550)

บทความ “เปิดห้องหมอสูติ” ของแพทย์หญิง ชัญวลี ศรีสุโข (2550) ให้ข้อสรุปว่าปัญหาเรื่องเพศในเยาวชนเป็นความผิดของผู้ใหญ่ที่ไม่ดูแล และป้องกันไม่ให้ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้น แต่กลับแสวงหาผลประโยชน์ และผลกำไรจากเยาวชน โดยอาศัยความรู้เท่าทันของเยาวชน รวมทั้งยังปล่อยให้สื่อต่าง ๆ ส่งเรื่องทางเพศออกมาช่วยอย่างมากมาย นอกจากนี้คนในสังคมก็ไม่ช่วยป้องกันการประทุษร้ายทางเพศอีกด้วย

จากการสัมภาษณ์ นายกสมาคมเสริมสร้างครอบครัวให้อบอุ่น และเป็นสุข ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช เกี่ยวกับความเห็นที่ว่าสื่อมวลชนที่นำเรื่องเพศมาเสนอเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้บริโภค มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน หรือไม่

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช กล่าวว่า “การนำเรื่องทางเพศมาใช้ในสื่อเป็นเรื่องที่นรก น่าสลดใจ เป็นการย่ำยีเพศแม่ ดูถูกเพศแม่ ไม่คิดอะไรที่ดีกว่านี้ อย่างโฆษณารถยนต์ก็ไม่น่าใช้ สิ่งที่ไม่ไปเปลือย มันไม่เกี่ยวข้องกัน โดยปกติเพศแม่ต้องเชิดชู ผู้หญิงควรจะมีคุณค่า รักนวลสงวนตัว ไม่ใช่เห็นเป็นสิ่งที่สำคัญ ผู้หญิงควรรักศักดิ์ศรีมากกว่าเงิน ไม่ใช่เงินมาผ้าหลุด คนผลิตโฆษณาเป็นคนคิดต้องการให้ผู้หญิงมาแสดงแบบยั่ววน หรือถอดเสื้อผ้า ซึ่งคนที่แสดงแบบก็ต้องการเงิน ถ้ามีเงินก็สามารถสั่งให้ทำได้ทุกอย่าง เท่ากับว่าสองคนนี้มีวัตถุประสงค์ตรงกันที่จะนำโฆษณาแบบนี้สู่ประชาชน แล้วแอบอ้างว่าประชาชนชอบ ประชาชนอยากดู ทำโฆษณาให้ประชาชนดู เป็นการย่ำคิด ย่ำทำ สิ่งจูงใจทางเพศนั้นมีอิทธิพลต่อเด็ก และเยาวชนอย่างมาก เช่นสื่อที่ใช้โคโยตี้มาแสดง และบอกว่าได้เงินค่าจ้าง 2000-3000 บาทต่อวัน เด็ก และเยาวชนก็อยากทำบ้าง เพราะเห็นว่าได้เงินดี รวมทั้งเห็นว่าการแต่งตัวโชว์เนื้อโชว์หนังเป็นเรื่องปกติ และบางคนที่อ้างว่าคนสมัยก่อนใส่ผ้าแถบ นุ่งกระโจมอก แต่นั่นเป็นแค่การแต่งตัวอยู่ที่บ้าน ไม่ได้ออกมานอกบ้าน ไม่ได้ใส่ออกสื่อ ซึ่งสื่อสมัยก่อนกับสมัยนี้มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก เรื่องทางเพศในสื่อสามารถก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศได้ อย่างกรณีการสัมภาษณ์เยาวชนที่อยู่ในบ้านกาญจนาภิเษก คนหนึ่งที่ก่อคดี

ข่มขืนสารภาพว่า เห็นภาพที่เขี้ยวอนของผู้หญิงในนิตยสารทำให้เกิดกำหนัด ความอยาก เลียดต้องข่มขืน โดยไม่ได้เลือกหน้าตาเป็นผู้หญิงคนไหนก็ได้ที่เดินผ่านมา ผลที่เกิดกับเยาวชนเป็นผลพวงสะท้อนสังคมว่า สังคมกำลังยึดติดกับเรื่องเพศ ศีลธรรมกำลังเสื่อมทราม ความศรัทธาในศาสนา กำลังจะเสื่อมหายไป คนใช้วัตถุเป็นเครื่องตอบสนองความต้องการโดยทำอะไรก็ได้ที่ทำให้ได้เงินมาจับจ่ายซื้อของเพื่อตอบสนองความต้องการ และความสุข เช่น เยาวชนที่มาทำงานเพศสัมพันธ์ทางออนไลน์ (Online Sex) เพราะทำตามเพื่อน ตอนแรกตั้งใจจะทำเพียงแค่อาทิตย์เดียว เพื่อมาซื้อสิ่งของที่ต้องการ เมื่อได้เงินทำให้เกิดการคิดใจจึงทำอีก และลาม ไปถึงการขายตัว เยาวชนเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของคำว่าพรหมจรรย์ เห็นเรื่องเพศ และเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติธรรมดา อย่างโฆษณาผ้าอนามัยมีโทษในตัวของมันเอง แต่ผู้โฆษณายังโฆษณาโดยการแจกปฏิทินซึ่งเป็นรูปผู้หญิงที่นุ่งน้อยห่มน้อย หรือทำท่าขี้ยวอน ซึ่งเป็นการสร้างให้คนเกิดกิเลส เกิดความอยาก ซึ่งส่งผลต่อสังคมอย่างมาก” (ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 เมษายน 2551)

เรื่องทางเพศในประเทศไทยเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เพราะเป็นเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกที่อยู่ในตัวบุคคล และเป็นเรื่องที่ไม่สามารถพูดอย่างเปิดเผยได้ในสังคม แต่เมื่อเรื่องเพศถูกนำมาใช้งานสื่อมวลชน ซึ่งเผยแพร่สู่สาธารณชน ย่อมมีผลทั้งในด้านดี และด้านลบต่อสังคม เยาวชนก็เป็นคนกลุ่มหนึ่งที่จะได้รับผลกระทบจากสื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ ผู้วิจัยจึงนำทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Cognitive Learning Theory) มาเป็นกรอบในการศึกษาปัญหานำวิจัยอีกข้อหนึ่งคือความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนเป็นผลมาจากการใช้สื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องทางเพศ หรือไม่อย่างไร

สื่อมวลชนมีอิทธิพลที่สามารถสร้างค่านิยมใหม่ให้เกิดแก่บุคคลได้ในกรณีที่บุคคลนั้นไม่เคยมีความรู้ และประสบการณ์ในเรื่องนี้มาก่อน มีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงความคิด และพฤติกรรมของบุคคลโดยบุคคลจะต้องมีความโน้มเอียงที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่ก่อน และมีอิทธิพลต่อบุคคลในแง่ของการสนับสนุนความคิด และแนวโน้มของพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นให้มีความเข้มแข็ง สื่อมวลชนไม่สามารถมีอิทธิพลต่อบุคคลได้ ถ้าสิ่งที่สื่อมวลชนนำเสนอ นั้นแตกต่าง ไปจากความคิดเห็น ทำที่ตั้งเดิมของบุคคลนั้น ซึ่งมีอิทธิพลจากบุคคลอื่น และสถาบันทางสังคมต่าง ๆ โดยสถาบันเหล่านี้มีผลต่อทัศนคติ และพฤติกรรมของคนทั้งสิ้น (ปรมะ สตะเวทิน, 2546)

ผู้วิจัยจึงศึกษา สภาวะทางสังคม และจิตใจ เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาปัญหานำวิจัยในข้อสุดท้าย คือความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่มีลักษณะทางสังคม และ

จิตวิทยาที่แตกต่างกันได้รับผลกระทบจากการเปิดรับสื่อที่นำเสนอเรื่องเพศแตกต่างกัน หรือไม่อย่างไร

จากข้อมูลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาผลกระทบทางความคิด และพฤติกรรมจากการใช้สื่อทางเพศของเยาวชน ตลอดจนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อทางเพศของเยาวชนไทยกับปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางจิตวิทยา ซึ่งส่งผลต่อความคิดและการก่ออาชญากรรมทางเพศของพวกเขา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเหตุผลในการใช้สื่อทางเพศของเยาวชนไทยที่กระทำผิดทางเพศ
2. เพื่อศึกษาการตอบสนองของเยาวชนต่อการนำเสนอเรื่องเพศในสื่อ
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่มีต่อการใช้สื่อที่ใช้เรื่องทางเพศกับปัจจัยทางสังคม และจิตวิทยา

ปัญหาคำถามวิจัย

1. เยาวชนใช้สื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องเพศเพราะอะไร
2. ความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนเป็นผลมาจากการใช้สื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องทางเพศ หรือไม่ อย่างไร
3. ความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่มีลักษณะทางสังคมและจิตวิทยาที่แตกต่างกัน ได้รับผลกระทบจากการใช้สื่อที่นำเสนอเรื่องเพศแตกต่างกัน หรือไม่ อย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-dept Interview) ซึ่งสัมภาษณ์เยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศที่บ้านเมตตา และบ้านกรุณา เป็นเพศชายจำนวน 14 คน มีอายุระหว่าง 12-21 ปี

นิยามศัพท์

เยาวชน หมายถึง บุคคลที่มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 12-21 ปี โดยกำหนดอายุตามหลักเกณฑ์ของบ้านเมตตา และบ้านกรุณา เยาวชนเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อแห่งชีวิต มีปัญหาหลากหลาย ถูกชักจูงได้ง่าย เพราะไม่มีประสบการณ์มากเพียงพอในการดำรงชีวิต มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทางด้านร่างกาย อารมณ์ และพฤติกรรมทางสังคม

สื่อมวลชน หมายถึง ช่องทางการสื่อสารที่ผู้ส่งสารนำสารส่งไปยังผู้รับสารจำนวนมากในเวลาเดียวกันอย่างรวดเร็ว ช่องทางการสื่อสารเหล่านี้มีหลากหลายประเภท ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต โฆษณา เพลง วีดีโอเกม เป็นต้น

เรื่องทางเพศ หมายถึง เรื่องราวทางเพศที่มีระดับตั้งแต่ต่ำที่สุดไปจนถึงสูงที่สุด คือ การใช้คำพูด แสดงท่าทาง การใช้เส้นหน้ การช่วยวนทางเพศ จนถึงการ ไปเปลือย การมีเพศสัมพันธ์ และการล่วงละเมิดทางเพศ

เรื่องเพศในสื่อ หมายถึง การนำเสนอเรื่องราวทางเพศผ่านทางสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ไม่ว่าจะเป็นภาพเคลื่อนไหว การสนทนาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ หรืองานเขียนเรื่องเพศ เพื่อปลุกเร้าให้ผู้รับสารเกิดการตอบสนองทางอารมณ์ โดยสื่อสารผ่านทางวงนภาษา และ/หรือวงนภาษา ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ใช้ผู้แสดงแบบที่แต่งตัวช่วยวนทางเพศเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้รับสารหันมาสนใจในสื่ออื่น ๆ

การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศ หมายถึง การที่ผู้รับสารเปิดรับสารผ่านสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องทางเพศในรูปแบบของความรู้ ข่าวสาร และความบันเทิง ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวถึงเรื่องเพศในรูปของภาพ เสียง และ/หรือตัวอักษร ซึ่งทำให้เกิดการรับรู้และเข้าใจเรื่องทางเพศในมิติต่างๆ สามารถเป็นได้ทั้งสื่อที่มีคุณ และสื่อที่มีโทษต่อสังคม เป็นได้ทั้งสื่อกระแสหลัก ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต และสื่อลามกอนาจาร ซึ่งเป็นสื่อที่ขัดแย้งต่อศีลธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม และกฎหมาย ได้แก่ หนังสือลามก ซีดีลามก คลิปวีดีโอลามก สื่อเหล่านี้สามารถกระตุ้นอารมณ์ให้บุคคลเกิดความกำหนัด และความต้องการทางเพศได้ โดยผู้รับสารจะใช้สื่อเหล่านี้เพื่อตอบสนองความพึงพอใจ แสวงหาความสนุกสนาน ความตื่นเต้นเร้าใจ ใช้ผ่อนคลายความตึงเครียด และลดความเบื่อหน่ายในชีวิต รวมทั้งการนำข้อมูล ข่าวสาร ความบันเทิงเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต

ผลกระทบทางความคิด หมายถึง การที่ผู้รับสารเกิดการตอบสนองทางความคิดหลังจากเปิดรับสารที่มีเนื้อหาทางเพศจากสื่อมวลชน ความคิดดังกล่าวอาจอยู่ในรูปของความเชื่อ หรือความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศที่ถูกนำเสนอในสื่อมวลชน เช่น ความเชื่อที่ว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นสิทธิส่วนบุคคล ไม่ใช่เรื่องเสียหาย เป็นต้น

อาชญากรรมทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมทางเพศที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าและตัวกระตุ้นทั้งที่รู้ตัว และไม่รู้ตัว (Sexual Behavior) ซึ่งขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม และเป็นการกระทำผิดตามตัวบทของกฎหมาย โดยเป็นการกระทำคนเดียวตามลำพัง หรือรวมกลุ่มกันทำ จะเป็นกลุ่มเล็ก หรือกลุ่มใหญ่ก็ได้ เป็นการกระทำต่อบุคคลเพศตรงข้ามที่ไม่สมัครใจให้ทำพฤติกรรมทางเพศเช่นนั้น ถือว่าบุคคลนั้นเป็นเหยื่อของอาชญากรรมทางเพศ รูปแบบของอาชญากรรมทางเพศมี

หลากหลาย และมีระดับของความรุนแรงในการกระทำผิดแตกต่างกัน ได้แก่ การขโมยกางเกงในการกอดจูบ ลูบคลำ การถ่มมูม การนำอวัยวะสืบพันธุ์ออกมาแสดงในที่เปิดเผย การถนวลามทางเพศ การล่อลวงเพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น ข่มขืน และทำร้ายร่างกาย ข่มขืน และบังคับให้ทำสิ่งต่างๆ รวมถึงข่มขืน และฆ่า

ประโยชน์เชิงปฏิบัติ

1. หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเยาวชนสามารถเรียนรู้จากงานวิจัยนี้ว่าปัจจัยใดบ้างที่มีผลกระทบต่อความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ก่ออาชญากรรมทางเพศ อันจะนำไปสู่การค้นพบแนวทางในการควบคุม และป้องกันปัญหาอาชญากรรมทางเพศในหมู่เยาวชน
2. หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการสอดส่อง และควบคุมเนื้อหาที่นำเสนอในสื่อมวลชน สามารถนำผลที่ได้รับจากการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการกระตุ้นเตือนผู้ผลิตสื่อให้มีจรรยาบรรณในการนำเรื่องทางเพศมาเสนอในสื่อของตนให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเยาวชน บริบททางสังคม และวัฒนธรรมของไทย
3. ผู้ที่สนใจศึกษาวิจัยอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อเยาวชน โดยเฉพาะในด้านการนำเสนอเรื่องทางเพศ สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยนี้เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องต่อไป และอาจขยายการศึกษาวิจัยไปยังเยาวชนไทยกลุ่มอื่นๆ
4. ผู้ผลิตหรือนักสร้างสรรค์งานต่าง ๆ ผ่านสื่อมวลชนสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยนี้มากระตุ้นจิตสำนึกในการสร้างสรรค์งานของตนไม่ให้ส่งผลกระทบต่อผู้รับสาร โดยเฉพาะกลุ่มเด็ก และเยาวชน

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ผลกระทบทางความคิดและพฤติกรรมจากการใช้สื่อทางเพศของเยาวชน ผู้กระทำผิดทางเพศบ้านเมตตาและบ้านกรุณา มุ่งศึกษาว่าการใช้สื่อที่มีเนื้อหาทางเพศของเยาวชนมีอิทธิพลต่อความคิด และพฤติกรรม โดยเฉพาะการก่ออาชญากรรมทางเพศของพวกเขา หรือไม่อย่างไร ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษารวบรวมทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานของกรอบแนวคิด และใช้เป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางของงานวิจัยนี้ โดยครอบคลุมประเด็นสำคัญ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน การเปิดรับสื่อของเยาวชน ความเป็นมาของการใช้เนื้อหาทางเพศในสื่อไทย และทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Use and Gratification)

สื่อในยุคโลกาภิวัตน์

สื่อมวลชนเป็นองค์ประกอบหนึ่งในกระบวนการสื่อสาร ในการนำข้อมูลข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารเพื่อสร้างความหมายความเข้าใจร่วมกัน สื่อสามารถส่งข่าวสารจากผู้ส่งไปสูประชาชนจำนวนมากได้ในเวลาเดียวกัน เรียกว่า สื่อมวลชน ที่เป็นตัวกลางนำข่าวสารจากแหล่งข้อมูลของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารเป็นจำนวนมากได้ในเวลาเดียวกัน และรวดเร็ว โดยใช้เทคโนโลยีการผลิต และการสื่อสาร ได้แก่ สิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เทปเพลง ภาพถ่าย อินเทอร์เน็ต เป็นต้น (ปรมะ สตะเวทิน, 2546)

ปัจจุบันบนโลกในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) หรือ โลกไร้พรมแดน เทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ได้เชื่อมโยงมนุษย์จากทุกภูมิภาคของโลกเข้าไว้ด้วยกัน มนุษย์จากมุมโลกหนึ่งสามารถรับข่าวสารพร้อมกับคนอีกมุมโลกหนึ่งได้ในเวลาเดียวกัน วัฒนาการทางเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้ามากขึ้น ทำให้การสื่อสารข้อมูลต่างๆ ผ่านสื่อ ไม่ว่าจะเป็นการให้ความรู้ ข่าวสาร การหล่อหลอมสร้างค่านิยม และทัศนคติให้แก่คนในสังคมนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการสื่อสารมวลชนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การสื่อสารเข้าถึงกลุ่มผู้คนจำนวนมากอย่างรวดเร็วในเวลาเดียวกัน เช่น การถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียม หรือการใช้ระบบอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้คนอีกซีกโลกหนึ่งรับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารได้ถึงกัน

ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร และการคมนาคมภายใต้ระบบทุนนิยมถือเป็นหัวใจสำคัญของโลกาภิวัตน์ ด้วยระบบการสื่อสารช่วยสร้างประสบการณ์ วิถีชีวิต และวัฒนธรรม ก่อให้เกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ค่านิยม และคุณค่าต่างๆ ในสังคมไทย ในแง่ของรสนิยมการบริโภค และการใช้ชีวิต และผลที่ตามมาคือ

การเปลี่ยนแปลงวิถีคิด เปลี่ยนวิธีการมองความจริง เปลี่ยนแบบแผนในการใช้ชีวิตประจำวันของปัจเจกบุคคล และเปลี่ยนแบบแผนประเพณีต่างๆ ที่เคยปฏิบัติสืบทอดกันมา (พัฒนา กิติยาษา, 2546 อ้างใน เย็นจิตร ถิ่นขาม, 2551, หน้า 12)

การข้ามวัฒนธรรม (Cross Cultural) เป็นการเปิดโลกทัศน์ โดยการรับเอาวัฒนธรรมใหม่เข้ามาสู่วัฒนธรรมเก่า ก่อให้เกิดการผสมผสานระหว่างของเก่า และของใหม่กลายเป็นวัฒนธรรมใหม่ ในบางครั้งวัฒนธรรมเก่าไม่มีความเข้มแข็งพอที่จะโค่นวัฒนธรรมใหม่เข้ามาแทนที่โดยผ่านเทคโนโลยี ทำให้วัฒนธรรมเก่าคงค่อยๆ สูญหายไป (Grossberg, Wartella, Whitney & Wire, 2006)

ฮอลล์ (Hall, ม.ป.ป. อ้างใน เย็นจิตร ถิ่นขาม, 2551) นำเสนอว่าวัฒนธรรมในโลกยุคโลกาภิวัตน์จะถูกควบคุมโดยเครื่องมือสมัยใหม่ที่ทำหน้าที่ในการผลิต วัฒนธรรมจึงถูกกำหนดโดยภาพลักษณ์ที่ส่งผ่านข้ามพรมแดนภาษา เช่น ศิลปะ บันเทิง กีฬา เครือข่ายโทรทัศน์ เรื่องราวทางเพศ ภาพยนตร์ การโฆษณาที่มุ่งตลาดในวงกว้าง สื่อสารมวลชน ซึ่งทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของเครือข่ายโทรทัศน์ที่รับส่งด้วยสัญญาณดาวเทียม ที่มีเครือข่ายทั่วโลก

วัฒนธรรมตะวันตกมีค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติที่แตกต่างกัน ตามปรัชญาของชาวตะวันตก การรักษาประจักษ์ของผู้หญิงเป็นเรื่องไม่สำคัญสำหรับคนในสังคม (พันธ์ศักดิ์ สุระระกฤษ, 2546) แต่สำหรับวัฒนธรรมไทย ผู้หญิงจะพูดเรื่องเพศไม่ได้ เพราะค่านิยมของคนไทยในเรื่องเพศนั้นไม่ควรนำมาพูดในที่สาธารณะ และถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัว (อุไรจิตร แสนโคตร, 2546) แต่สำหรับผู้ชายถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา และกิจกรรมทางเพศของผู้ชายถือว่าเป็นการแสดงความเป็นชาย มีอำนาจ ได้รับการยอมรับจากสังคม หากผู้หญิงมีกิจกรรมทางเพศที่ไม่ได้เกิดจากบริบทของการแต่งงานก็จะถูกสังคมตราหน้า การคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศในกลุ่มที่มีทั้งเพศหญิง และเพศชายอยู่ร่วมกันถือว่าเป็นเรื่องน่าละอาย (ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547)

กระบวนการของโลกยุคโลกาภิวัตน์จะทำให้สังคมกลายเป็นสังคมแบบบริโภคนิยม และทำให้นายทุนขายสินค้าของตนให้กับคนทุกชาติได้ เช่น ชาวชนไทยจะรับเอาวัฒนธรรม และซื้อสินค้าสากล จากญี่ปุ่น หรือ อเมริกา เนื่องจากการไหลเวียนของวัฒนธรรม (เย็นจิตร ถิ่นขาม, 2551) ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากนายทุน หรือผู้นำความคิด (Elite) โดยมักชี้้นำโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ และได้ควบคุมการผลิตของสื่อที่จะนำเสนอเนื้อหาต่อสังคม เพื่อครอบงำความคิดจิตสำนึก และอุดมการณ์ทางสังคม เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชนชั้นทางสังคม การเอาเปรียบการจ้างแรงงาน และการแสวงหาผลกำไรจากผู้บริโภค ซึ่งการแสวงหาผลกำไรของนายทุนนั้นอาจละเลยเรื่องของศีลธรรม หรือคุณธรรม เช่นการใช้เรื่องทางเพศ นายทุน หรือผู้นำความคิดมักจะ

สร้างอุดมการณ์ (Ideology) ให้เกิดขึ้นในสังคม โดยผู้นำความคิดที่พยายามครอบงำความคิดให้แก่สังคม โดยสถาปนาความคิดใดความคิดหนึ่งให้อยู่เหนือความคิดใดความคิดหนึ่ง (Hegemony) โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ทางการค้า (Grossberg, et al., 2006)

บทบาทของสื่อมวลชนในยุคทุนนิยมที่มีนายทุน หรือผู้นำความคิด (Elite) เป็นตัวกำหนดทิศทางเนื้อหาที่ผ่านสื่อในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการนำเสนอเนื้อหาทางเพศ ซึ่งเนื้อหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อเยาวชน จากการสัมภาษณ์ ศาสตราจารย์ ดร.ประมะ สตะเวทิน ได้กล่าวว่า “ตามทฤษฎีอิทธิพลของสื่อมวลชนจะไม่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติเดิมที่มีอยู่ก่อนของบุคคลนั้น และอิทธิพลจากบุคคลอื่น แต่สื่อจะมีผลต่อคนที่มีใจอ่อน เช่น เยาวชน เพราะเยาวชนมีประสบการณ์ และความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และมีการวิพากษ์วิจารณ์ในด้านลบถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลทางด้านจิตใจ ศีลธรรมต่อเยาวชน ให้หลงใหลอยู่ในกามารมณ์” (ประมะ สตะเวทิน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 17 ธันวาคม 2550) ซึ่งเด็ก หรือเยาวชนยังไม่สามารถแยกแยะระหว่างเรื่องจริงกับเรื่องสมมุติ รวมถึงขาดวิจารณญาณในการตัดสินใจ (สื่อ, 2551)

สื่อในยุคโลกาภิวัตน์มีหลากหลายประเภท และมีความหลากหลายในการนำเสนอ ในกรณีนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอเรื่องทางเพศที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้

หนังสือพิมพ์

ในสังคมปัจจุบันการนำเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์ มีการนำเสนอข่าวสารที่บิดเบือนจากความเป็นจริง โดยเฉพาะการนำเสนอเรื่องทางเพศ และความรุนแรงทางเพศในแบบของความบันเทิง เช่น การนำเสนอข่าวคดีข่มขืน ซึ่งการนำเสนอข่าวแบบนี้ อาจจะเป็นการช่วยสนับสนุนให้มีการข่มขืนมากขึ้น เบเนดิก กล่าวว่า ผู้ที่นำเสนอข่าวความรุนแรงทางเพศ และข่าวข่มขืน ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย โดยเป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิงถึง 2 ใน 3 ทำให้เกิดการนำเสนอข่าวลำเอียงในแง่ของภาษาที่ใช้ ผู้หญิงจะถูกอธิบายถึงลักษณะทางเพศมากกว่าเพศชาย การนำเสนอข่าวข่มขืนแสดงให้เห็นว่าเป็นการกระทำผิดทางเพศ หรือเรียกว่าอาชญากรรมทางเพศ โดยผู้กระทำผิดก่อนขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้กระทำผิด มีข่าวจำนวนไม่มากที่เสนอว่าการข่มขืนเป็นการกระทำที่ทารุณ และโหดร้าย (Benedict, 1986 อ้างใน Bryant & Zillmann, 2002, หน้า 111-113)

งานวิจัยของเบเนดิกเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวข่มขืน ในหนังสือพิมพ์ พบว่าข่าวข่มขืนมีการนำเสนออยู่สองรูปแบบ ซึ่งทั้งสองรูปแบบจะทำให้ข่าวที่นำเสนอ บิดเบือน และลดความสำคัญแบบที่หนึ่ง คือการกล่าวโทษเหยื่อว่ามีส่วนทำให้เกิดการข่มขืน เช่น หญิงชู้ยวน ซึ่งคนที่อ่านข่าวจะมองว่าผู้หญิงเป็นฝ่ายรุก และตั้งใจยั่ววนผู้ชายให้เกิดอารมณ์ จนไม่สามารถควบคุมได้เลยต้องข่มขืน บีเนดิกส์ ได้สรุปรูปแบบที่ใช้ในการนำเสนอที่ทำให้มองว่าผู้หญิงเป็นผู้ยั่ววน ได้แก่

1) เชื่อว่ารู้จักกับผู้ออกข้อสอบ 2) ไม่มีการใช้อาวุธ 3) เชื่อสาว และสวย 4) เชื่อไม่ได้เป็นกุสสตรีตามแบบฉบับ และ 5) เชื่อมีฐานะเท่ากับผู้ออกข้อสอบ หรือต่ำกว่า แบบที่สองคือ การแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงเป็นคนบริสุทธิ์ที่ถูกถูกรานโดยชายชั่ว ซึ่งผู้กระทำผิดมักเป็นคนที่มีความงามทางสังคมดีกว่า เชื่อ เป็นคนดำ หรือมีลักษณะพิการทางร่างกาย (Benedict, 1986 อ้างใน Bryant & Zillmann, 2002, หน้า 122)

การนำเสนอข่าวมักเสนอในรูปแบบที่หนึ่งเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการนำเสนอข่าวที่ลำเอียงเช่นนี้ เกิดจากความที่นักข่าวต้องรีบเขียนข่าวให้เสร็จตามกำหนดเวลา และคนทั่วไป ก็สนใจที่จะรู้เรื่องของเหยื่อมากกว่าเรื่องของผู้กระทำผิด รวมทั้งข่าวยังไม่ให้ความสำคัญกับแรงผลักดันทางสังคม ที่เป็นตัวขับเคลื่อนให้ผู้ชายเกิดพฤติกรรมทางเพศที่รุนแรง (Bryant & Zillmann, 2002)

โทรทัศน์

โทรทัศน์เป็นสื่อกระจายเสียงที่เข้าไปอยู่ในชีวิตประจำวันของผู้บริโภค เนื่องจากเป็นสื่อที่มีการผสมผสานทั้งภาพ เสียง การเคลื่อนไหวของภาพ ส่งผลในแง่การจดจำ การให้ความประทับใจ และการโน้มน้าวใจได้ดี (Belch & Belch, 2007) โทรทัศน์ถือว่าเป็นสื่อโฆษณาที่สำคัญอย่างหนึ่ง เพราะนายทุนส่วนใหญ่จะจ่ายเงินจำนวนมากเพื่อโฆษณา และประชาสัมพันธ์สินค้าผ่านทาง โทรทัศน์ เพราะโทรทัศน์มีผลเป็นอย่างมากต่อพฤติกรรมของคน (เวลล์, 2549/2005) จอร์จ เกร็บเนอร์ (Gerbner, 1919 อ้างใน กาญจนนา แก้วเทพ, 2547) ได้เสนอทฤษฎี การปลูกฝัง (Cultivation Theory) ที่กล่าวถึงอิทธิพลของ สื่อมวลชนในการหล่อหลอมการรับรู้ และการตอบสนองของผู้รับสารต่อตนเอง สังคม และต่อสิ่งแวดล้อม สำหรับทฤษฎีการปลูกฝังความเป็นจริง ให้ความสนใจเกี่ยวกับอิทธิพล และบทบาทของโทรทัศน์ที่ได้ทำหน้าที่ปลูกฝัง หรือนำเสนอความเป็นไปต่างๆ ในสังคม แม้จะไม่ตรงกับความจริงในสังคมให้เป็นความจริงของบุคคล โดยอธิบายถึงผลกระทบของสื่อมวลชน โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ที่เกิดขึ้นในระยะยาว ซึ่งเป็นผลมาจากการสั่งสม มีใช้ผลกระทบระยะสั้น และนำไปสู่การเกิดพฤติกรรม โดยเหตุที่โทรทัศน์มีความหลากหลายของรายการมากที่สุด ทำให้มีผู้ชมจำนวนมากที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ ผู้รับสารจึงได้รับ ข้อมูล แนวคิด และสัญลักษณ์จากสื่อทางโทรทัศน์ (นงลักษณ์ ยิ้มสรวล, 2544) ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากนายทุน หรือผู้นำความคิด (Elite) โดยมักชี้นำโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ และได้ควบคุมการผลิตของสื่อที่จะนำเสนอเนื้อหาต่อสังคม โดยครอบงำความคิด จิตสำนึก และอุดมการณ์

ทางสังคม เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชนชั้นทางสังคม การเอาเปรียบการจ้างแรงงาน และการแสวงหาผลกำไรจากผู้บริโภค ซึ่งการแสวงหาผลกำไรของนายทุนนั้นอาจจะเลยเรื่องของศีลธรรมหรือคุณธรรม เช่นการใช้เรื่องทางเพศ (Grossberg, et al., 2006)

แรน คอปอเรชัน (Rand Corporation) ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชน ซึ่งดูรายการโทรทัศน์ที่มีเรื่องการมีเพศสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวข้องกับเยาวชน ซึ่งมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อยพบว่ารายการโทรทัศน์ที่พูดถึงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ หรือพูดเรื่องเสียดสีทางเพศมีผลกระทบต่อเด็กเกี่ยวกับรายการที่แสดงให้เห็นการมีเพศสัมพันธ์ (เวลล์, 2005/2549) งานวิจัยของนงลักษณ์ ยิ้มสรวล (2544) ซึ่งวิเคราะห์สัญลักษณ์ทางเพศที่ปรากฏในละครโทรทัศน์นั้น พบว่าสัญลักษณ์ทางเพศที่พบเสมอในตัวละครเพศชายคือ การข่มขืน การล่าสอนทางเพศ และการมีภรรยาหลายคน ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้

จากการวิเคราะห์เนื้อหาในรายการต่างๆ ที่นำเสนอทางโทรทัศน์ พบว่าการนำเสนอเรื่องทางเพศผ่านรายการโทรทัศน์นั้นไม่แสดงออกอย่างชัดเจน งานวิจัยในปี 1997-1998 พบว่าโทรทัศน์ร้อยละ 56 ของรายการที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ และเคเบิลทีวี มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ และร้อยละ 23 แสดงออกให้เห็นพฤติกรรมทางเพศ โดยการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ไม่ใช่สามี/ภรรยาของตน ซึ่งมีจำนวนมากกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคู่สมรสถึง 6 ต่อ 1 และอัตรานี้สูงถึง 24 ต่อ 1 ในละครโทรทัศน์ ส่วนหนึ่งที่น่าขนานนาม นางแบบมาเปิดโชว์สัดส่วนของร่างกายที่สมควรปกปิด หรือแสดงการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่เห็นอวัยวะเพศ ไม่โป๊เปลือยมาก ทำให้คนดูอาย ซึ่งคนส่วนใหญ่เรียกว่าหนังเรออาร์มีอัตราสูงถึง 32 ต่อ 1 และการวิเคราะห์เนื้อหาของละครในปี 1985 พบว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นอย่างมาก มักเป็นเรื่องในแง่ลบของการมีเพศสัมพันธ์ การปฏิเสธความรับผิดชอบต่อการมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งมีภาพของการข่มขืน (Bryant & Zillmann, 2002)

ภาพยนตร์

การนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศในภาพยนตร์ มีการนำคติที่ก่ออาชญากรรมทางเพศมาถ่ายทอดเป็นภาพยนตร์ เพื่อให้เป็นกรณีศึกษาสำหรับผู้ชม แต่ในทางกลับกันก็เป็นการบันทึกความอัปยศของมนุษย์ที่กระทำต่อมนุษย์ด้วยกัน ตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์เรื่อง คินบาปพรหมพิราม ที่มีฉากการรุมโทรมหญิงสาวทำให้ตั้งข้อสังเกตว่า คดีรุมโทรมของเยาวชนไทย เกิดขึ้นหลังจากที่ภาพยนตร์เรื่องนี้เข้าฉาย ซึ่งเชื่อว่าน่าจะเกิดจากพฤติกรรมเลียนแบบ (เอกรงค์ ภาพพงษ์ และ กนกวลี ศรีวัฒนากุล, 2547)

อินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต (Internet) หรือสื่อออนไลน์เป็นเครื่องมือที่มีศักยภาพสูงสำหรับธุรกิจและผู้บริโภค ระบบอินเทอร์เน็ตมีลักษณะไร้ศูนย์กลางในการควบคุม ทำให้มีผู้กล่าวว่า สังคมอินเทอร์เน็ตเป็นลักษณะแบบ Anarchy หรือสังคมที่ไม่มีรัฐบาล หรือองค์กรกลางในการกำกับดูแล เป็นสังคมที่ไม่สามารถควบคุมได้ ยุ่งเหยิง สับสนอลหม่าน เป็นนวัตกรรมทางการสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต เพราะอินเทอร์เน็ตเป็นการสื่อสารที่มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างต่ำ การรับส่งข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็ว และกระจายข่าวสารได้ทุกมุมโลก ดังนั้นคนทุกเพศทุกวัยจึงมีสิทธิ์เข้าไปค้นหาหรือรับข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งรวมถึงความรู้ทางศาสตร์ด้านต่างๆ ได้แก่ การศึกษา ข่าวสาร ธุรกิจ รวมทั้งเรื่องบันเทิง หรือแม้แต่การหาความสำราญทางเพศก็ได้ เป็นต้น ข่าวสารสามารถปรุงแต่งเนื้อหา หรือสร้างสรรค์ได้อย่างอิสระ ส่งผลให้ข้อมูลข่าวสารในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่อาจใช้เป็นหลักฐาน ยืนยันข้อมูลได้ว่าเป็นความจริงมากนักน้อยเพียงใด เพราะผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถนำเสนอข่าวสารลงในเครือข่ายได้อย่างอิสระ ไม่มีมาตรการควบคุม และตรวจสอบ จึงส่งผลให้เกิดการ โฆษณาชวนเชื่อ และการปล่อยภาพลามกเข้าสู่อินเทอร์เน็ต (นวรรตน์ คุปตานนท์, 2541 อ้างใน จินดารัตน์ บวรบริหาร, 2548, หน้า 7, 9, 23; Belch & Belch, 2007)

การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อกลางในการแสดงออกทางเพศ เริ่มจากการพูดคุยออนไลน์ ที่เรียกว่า Telephone Sex เป็นการใช้เฉพาะเสียงเท่านั้น ต่อมามีการพัฒนาให้เครื่องมือมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งเรียกว่า Cyber Sexuality เป็นการใช้ภาพ และเสียงเพื่อสื่อสารเรื่องทางเพศ เริ่มตั้งแต่บทสนทนาจนถึงการสำเร็จความใคร่ผ่านทางอินเทอร์เน็ต (เจริญวิทย์ จิตติวารักษ์, 2544)

เว็บไซต์ ลามก คือเว็บไซต์ที่มีรูปแบบเพื่อความบันเทิงทางกามารมณ์ ซึ่งจะมีเอกลักษณ์ และจุดขายที่แตกต่างกัน แต่เนื้อหาโดยหลักก็เพื่อตอบสนองความพึงพอใจทางเพศแก่ผู้เสพทั้งสิ้น เนื้อหาหลักๆ ที่เหมือนกันของเว็บไซต์ลามกคือ การบอกเรื่องราวประสบการณ์ทางเพศ ภาพโป๊เปลือย กระดานสนทนา ที่เป็นเสมือนเวทีแสดงอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดภายในที่ไม่สามารถแสดงออกได้ในสังคมปกติ ซึ่งเน้นเรื่องเพศ ขยายอุปกรณ์ที่ใช้ตอบสนองความต้องการทางเพศ หนังสือโป๊ และ Sex Chat (พันธุศักดิ์ สุกระเกษย์, 2545 อ้างในจุไรรัตน์ แสนใจรักษ์, 2547, หน้า 29-32)

เว็บไซต์สำหรับส่งข้อความสั้นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ คลิปที่เป็นการ โชว์นายแบบ และนางแบบที่นุ่งน้อยห่มน้อย ซึ่งทำท่าขำขมุทางกามารมณ์ ทำให้คนเกิดกำหนัดได้ และวิดีโอลามกนั้นสามารถหาได้ง่าย เลือกได้หลากหลายแบบ และสามารถตอบสนองความต้องการของคนทุกเพศได้

ทั้งเพศหญิง เพศชาย และเพศที่สาม แม้จะมีการปิดเว็บไซต์เหล่านี้จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่ไม่สามารถปิดได้หมด เนื่องจากมีจำนวนมาก รวมทั้งกฎหมายก็กำหนดโทษสำหรับการกระทำผิด เช่นนี้ไว้ต่ำ วิธีการตั้งชื่อก็สะดวกสบาย โดยสามารถโอนเงินผ่านธนาคาร และนัดรับของจากผู้ขาย หรือรอรับทางไปรษณีย์ ส่วนคลิปต่างๆ สามารถส่งเข้ามือถือได้ โดยจะหักเงินจากค่าโทรศัพท์ เด็ก และเยาวชนสามารถจะเป็นเจ้าของได้ง่าย

แคมฟร็อก (Cam Frog) คือโปรแกรมการสนทนา (Chat) ที่ทุกคนสามารถพูดคุยพบปะ หรือแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยมีโปรแกรมสนทนาติดกล้องเว็บแคม คนที่ออกแบบโปรแกรมนี้ตั้งใจ ออกแบบเพื่อให้คนติดต่อสื่อสารกันอย่างสะดวก รวดเร็ว และเห็นหน้าของบุคคลที่สนทนาด้วย แต่เยาวชนไทยนำโปรแกรมแคมฟร็อก มาใช้เป็นเครื่องปลดปล่อยอารมณ์ความต้องการทางเพศ (อลงกรณ์ วินัยกุลพงศ์, 2550)

อลงกรณ์ วินัยกุลพงศ์ (2550) มองว่าการ ไขว่คว้าสำเร็จความใคร่ผ่านทางอินเทอร์เน็ตนั้น ผู้ใช้ส่วนใหญ่มักเป็นผู้หญิง ซึ่งถือว่าเป็นกามวิปริต และมีคนดูเป็นจำนวนมาก เพราะมันกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจทางเพศ พวกคนดูนี้ถือว่าไม่เป็นกามวิปริต แต่หากต้องดูทุกครั้งเมื่อมีความต้องการทางเพศ และสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศได้ ถือว่าเป็นกามวิปริต จากการสัมภาษณ์ผู้เล่นแคมฟร็อกของ อลงกรณ์ วินัยกุลพงศ์ สรุปไว้ ดังนี้

ผู้ชายที่เข้าชมกล่าวว่าชอบการดูผ่านเว็บแคมมากกว่าการดูหนังโป๊ จะรู้สึกตื่นเต้น เพราะเป็นการ ไขว่คว้า สามารถสั่งให้ฝ่ายตรงข้ามทำอะไรก็ได้ จะให้ถอดชิ้นไหนก็ได้ เป็นการท้าทายความสามารถที่จะหลอกล่อให้ผู้หญิงมาถอดเสื้อผ้าให้ดู การดูหนังโป๊จะรู้อยู่แล้วว่านักแสดงจะทำอะไรต่อไป และรู้ว่าผู้แสดงทำเพื่อเงิน ทำให้ความเสียว และตื่นเต้นลดลง นอกจากนี้ยังสามารถชวนคนที่ ไขว่คว้าออกมามีเพศสัมพันธ์ได้ โดยไม่ต้องมีข้อผูกมัด ผู้ใช้เพศชาย กล่าวว่า จะรู้สึกตื่นเต้นที่ได้ทำตามคำสั่งของผู้หญิง และภูมิใจที่มีคนมาชื่นชม รู้สึกว่าเป็นผู้ชายไม่เสียหายอะไรที่จะ ไขว่คว้ารวมทั้งยังได้ปลดปล่อยความต้องการทางเพศ

ผู้หญิงที่เข้าชมกล่าวว่าในสังคมไทย ผู้หญิงไม่สามารถแสดงออกถึงความต้องการทางเพศได้ จึงต้องมาดูในนี้เพื่อปลดปล่อยอารมณ์ และก็ไม่รู้จักกับผู้ใช้ จึงทำให้ไม่ต้องอายที่จะแสดงความต้องการทางเพศออกมาอย่างโจ่งแจ้ง ที่สำคัญคือไม่เสียตัว และไม่ตั้งครร์ก ผู้ใช้เพศหญิงกล่าวว่า เพราะอยากให้คนชมว่าสวย อยากให้คนเห็นความสำคัญของตัวเอง รู้สึกว่าตัวเองมีค่ากว่าในโลกของความเป็นจริง มีคนขอให้ถอดผ้า และเล่นตัวให้คนดูพยายามชม และขอให้ถอดผ้า คิดว่าการเล่นแคมฟร็อกเป็นสิ่งที่ไม่เลวร้าย และจะไม่ ไขว่คว้าหน้าระหว่างถอดผ้า ทำให้ไม่กลัวว่าใครจะถ่ายไว้

ไฮไฟว์ (HI 5) เป็นเว็บไซต์ เครือข่ายทางสังคม (Social Network) ซึ่งผู้เล่นสามารถสร้างเว็บเพจเป็นของตัวเอง ที่สามารถแสดงรูป และข้อมูลส่วนตัว เช่น อายุ สัดส่วน วิธีการดำเนินชีวิต รสนิยมทางเพศ เพื่อให้สมาชิกคนอื่นๆ เข้าเยี่ยมชม ทักทาย แสดงความคิดเห็น เข้ามาเป็นเพื่อน โดยสรุปคนส่วนใหญ่ใช้ไฮไฟว์ในการหาเพื่อนใหม่ หลายคนอาจมีเพื่อนใน Friend List ถึงหลักพัน ซึ่งมากกว่าเพื่อนในชีวิตจริง การเล่นไฮไฟว์ไม่ได้มีแต่ความสนุก หากแต่มีอันตรายแอบแฝง เพราะการสร้างความสัมพันธ์ผ่านทางไฮไฟว์มักมีการนัดเจอ และล่อลวงไปข่มขืน รวมทั้งยังมีการนำภาพหรือข้อมูลส่วนตัวไปใช้ ทำให้เจ้าของภาพ และข้อมูลเกิดความเสียหาย (“Hi 5 ความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป”, 2551) กลุ่มเยาวชนที่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตร้อยละ 85.4 มีการพูดคุยกับคนแปลกหน้า และร้อยละ 28.5 ของคนกลุ่มนี้จะพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 20.8 ของเยาวชนที่ใช้โปรแกรมสนทนาจะนัดเจอกับคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต เยาวชนเหล่านี้มีอยู่ร้อยละ 13.2 ที่ได้มีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต คนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ตร้อยละ 32.1 มีการชวนกันไปมีเพศสัมพันธ์ สำหรับกลุ่มเยาวชนหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 41.4 ของเยาวชนหญิงเหล่านี้มีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าด้วยความไม่เต็มใจ ขณะที่ร้อยละ 27.6 เต็มใจ และร้อยละ 31.0 ระบุว่าไม่แน่ใจ (กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และสำนักวิจัยเอแบคโพลล์, 2549 อ้างในเทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง, 2549, หน้า 19)

หนังสือโป๊ และวิดีโอเรท อาร์ หรือวิดีโอที่แสดงให้เห็นการมีเพศสัมพันธ์นั้นนักวิชาการถือว่าเป็นสื่อลามก โดยได้แบ่งสื่อลามกออกเป็นสองประเภทคือ ประเภทที่มีการแสดงออกทางเพศอย่างรุนแรง และก้าวร้าว เช่น การข่มขืน การทรมาน การทำร้ายร่างกาย การช็อตด้วยไฟฟ้า และการตัดอวัยวะเพศ อีกประเภทหนึ่ง คือ ประเภทที่ไม่รุนแรง ซึ่งแสดงออกถึงการชอปปอกัน และยินยอมในการมีเพศสัมพันธ์ โดยแสดงให้เห็นการร่วมเพศอย่างชัดเจน เช่น การใช้ปากร่วมรัก สื่อลามกแบบนี้มักแสดงออกถึงการลดคุณค่าของมนุษย์ เช่น การทำให้ขายหน้า ทำราวกับว่าผู้หญิงไม่ใช่มนุษย์ แต่เป็นเพียงร่างกายที่มีไว้บำรุงบำเรอทางเพศ ผู้ชายมักอยู่ในสถานะที่เหนือกว่าผู้หญิง และผู้หญิงมักจะเปลือยกายอยู่เสมอ สื่อลามกประเภทนี้บางครั้งเรียกว่า สื่ออีโรติก (Erotic) (Bryant & Zillmann, 2002)

จากการประชุมคณะกรรมการแห่งสหภาพยุโรป (The Committee of the Regions) ว่าด้วยเนื้อหาภัยจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีเนื้อหาว่า การใช้อินเทอร์เน็ตสามารถส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางด้านจิตใจ และศีลธรรมในด้านลบ โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชน การใช้อินเทอร์เน็ตที่เป็นภัยมักเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ความรุนแรง การเหยียดผิว อาชญากรรม ยาเสพติด เป็นต้น

(จินดารัตน์ บวรบริหาร, 2548) จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า อินเทอร์เน็ตมีทั้งคุณอนันต์ และ โทษมหันต์หากใช้ไม่เหมาะสม กลุ่มผู้ใช้ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการรับภัยจากอินเทอร์เน็ต คือ เด็ก และเยาวชน

วิดีโอเกม

บทบาทของวิดีโอเกม (Video Game) ในฐานะสื่อเกมอิเล็กทรอนิกส์ อาจจัดได้ว่าเป็น สื่อระดับมวลชนอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายหลักคือ เยาวชน เนื่องจากสื่อประเภทนี้มี รูปแบบ เนื้อหาที่เป็นสากล มีการเผยแพร่จนเป็นที่นิยมของกลุ่มเยาวชนทั่วโลก (สุชาติ ตัจจันถวไมตรี, 2542) จากผลสำรวจการเล่นเกมออนไลน์ในประเทศไทยที่สำรวจโดย บริษัทผู้ให้บริการเกมออนไลน์ พบว่าผู้เล่นร้อยละ 60 เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และ ปริมาณ ร้อยละ 82 เป็นผู้ชาย และร้อยละ 37 มีอายุ 18-25 ปี รองลงมาได้แก่กลุ่มอายุ 15-17 ปี ร้อยละ 24 และอายุ 12-14 ปี ร้อยละ 22.5 จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า ผู้เล่นเกมมีอายุอยู่ในช่วงอายุ ตั้งแต่ 12-25 ปี ประมาณร้อยละ 83.5 ของผู้เล่นทั้งหมด สาเหตุหลักที่ทำให้เยาวชนเล่นเกมส่วนใหญ่เกิดจากการชักชวนของเพื่อน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 52 (“วัฒนธรรมไร้อคติ ชีวิตไร้ความรุนแรง”, 2548)

การแบ่งเรตของเกมจะถูกจัดแบ่งตามเนื้อหาของเกมนั้นๆ เช่น เรต E (Everyone) เป็นเกมที่ สามารถเล่นได้ทุกเพศทุกวัย นอกจากนั้นยังมี เรต T (Teen) เรต M (Mature) เรต PR (Rate Pending) และ เรต H (Hentai Game) ซึ่งเรต H นี้มาจากคำว่า Hentai เป็นภาษาญี่ปุ่นมีความหมายว่าโรคจิตส่วนใหญ่จะเป็นเกมที่ถูกสร้างขึ้นโดยชาวญี่ปุ่นแทบทั้งสิ้น เช่น เกม Itasura เป็นเกมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการลวนลามผู้หญิงบนรถไฟในช่วงเวลาเร่งด่วน การเล่นเกมจะต้องมีการหาเป้าหมายบนรถไฟขณะมีผู้โดยสารแน่นๆ แล้วหาทางฝ่าฝูงชนเพื่อเข้าไปใกล้เหยื่อให้ได้ เพื่อทำการลวนลาม (พนมกร ตังทัตสวัสดิ์, 2548 หน้า 25-26)

โทรศัพท์

สื่อลามกทางโทรศัพท์ (Dial-a-Porn) แบ่งออกเป็นสองประเภท ประเภทแรกเมื่อ ผู้ใช้บริการโทรไปจะมีข้อความพรรณนาถึงการร่วมเพศ เช่น พรรณนาถึงการข่มขืนเด็ก ราวกับว่า ผู้ใช้บริการอยู่ในเหตุการณ์ และร่วมปฏิบัติการกิจนั้นด้วย ประเภทที่สองคือ เมื่อผู้บริการโทรไป ผู้ให้บริการจะเริ่มสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเพศ หรือที่เรียกกันว่า Sex Phone เพื่อให้ผู้บริการได้สำเร็จ ความใคร่ (ธนะชัย ผดุงธิตี, 2545)

นิคยสาร

สื่อ นิคยสารเป็นสื่อที่ให้รายละเอียดในการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ดีกว่าสื่อ โทรทัศน์ หรือวิทยุ เพราะไม่มีข้อจำกัดในการเซ็นเซอร์มากนัก การนำเสนอเรื่องเพศจึงชัดเจน นิคยสารที่นำเสนอเรื่องทางเพศมีหลากหลายรูปแบบ แบ่งไปตามกลุ่มเพศของคนในสังคม เช่น นิคยสารสำหรับพวกกรักร่วมเพศ มีทั้งนิคยสารที่เกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศโดยมี หรือไม่มีรูป ไปเปลือยประกอบ นิคยสารที่มีภาพโปเปลือยของนายแบบ นางแบบ ที่เห็นทุกมุมของร่างกาย ซึ่ง หนังสือเหล่านี้เป็นหนังสือที่ผิดกฎหมาย แต่สามารถหาซื้อได้ง่าย นิคยสารแพชั่นบางครั้งมีการ นำเสนอนายแบบ นางแบบในชุดนุ่งน้อยห่มน้อย นิคยสารที่นำเสนอรูปโปเปลือยของบุคคล โดยมี วัตถุ หรืออวัยวะบางส่วนปิดบังส่วนที่ไม่ควรเปิดเผยของร่างกาย ซึ่งเรียกตัวเองว่าเป็นนิคยสาร เฉพาะกิจ ไม่ผิดกฎหมาย จัดจำหน่ายได้ทั่วไป และหาซื้อได้ง่าย รวมทั้งคนขายส่วนใหญ่ในประเทศไทยไม่มีจริยธรรมเพียงพอ ไม่เกรงกลัวกฎหมาย เนื่องจากบทลงโทษไม่รุนแรง จึงจัดจำหน่ายให้ เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี รวมทั้งหน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องก็ไม่ได้สนใจปราบปรามอย่างเคร่งครัด

ค่านิยม และทัศนคติทางเพศของนิคยสารมักเป็นไปตามสมัยนิยม คือ กึ่งอนุรักษนิยมตาม รูปแบบวัฒนธรรมไทย ขณะเดียวกันก็ได้รับเอาความสมัยใหม่ของการดำรงชีวิตเข้ามา ทำให้ ค่านิยมทางเพศที่ปรากฏในนิคยสารกลุ่มนี้มีลักษณะกลางๆ คือ ไม่เป็นแบบอนุรักษนิยมจนเกินไป หรือล้ำสมัยจนเกินไป ตัวอย่างนิคยสารได้แก่ ดิฉัน แพรว ผู้หญิง เปรี๊ยะ ฯลฯ โดยเนื้อหาที่ ปรากฏในนิคยสารกลุ่มนี้ที่เป็นเอกลักษณ์คือ เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ประสบการณ์ทางเพศ นอกจากนี้ยังมีภาพประกอบที่เกี่ยวกับการมณค่อนข้างมาก แพชั่นการแต่งกายโปเปลือยมากกว่า กลุ่มอื่น (ชาโรณี อังสุวรรณ, 2546) หนังสือบันเทิงเรีงรมย์ ประเภทหนังสืออ่านเล่น การ์ตูน บางส่วน มีการนำเสนอภาพผู้หญิงที่แต่งกายโปเปลือย การมณค่อนข้าง และเนื้อหาของ ตลกกลามก ไม่ได้ให้ความรู้เรื่องเพศอย่างถูกต้อง หนังสือเหล่านี้มีวางขายตามแผงหนังสือทั่วไป โดย ไม่มีมาตรการที่สามารถจัดแบ่งกลุ่มผู้ซื้อ ทำให้เยาวชนหาซื้อได้ง่าย (นันทิยา ประสงค์กิจ, 2546)

โฆษณา

การโฆษณา (Advertising) เป็นการเสนอข่าวสารการขยสินค้า บริการ หรือความคิดให้ บุคคลที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทราบถึง ประเภท คุณลักษณะของสินค้า และบริการเพื่อการจูงใจ (Persuasion) ให้ผู้บริโภคเกิดความสนใจ และพึงพอใจที่จะยอมรับ และซื้อสินค้า หรือบริการมาใช้ โดยเจ้าของผลิตภัณฑ์มีการจ่ายเงินเพื่อการลงโฆษณาในสื่อ ซึ่งสื่อโฆษณาที่สำคัญได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิคยสาร ป้ายโฆษณา ฯลฯ และสื่อนี้เองเป็นตัวนำข้อมูลต่างๆ เข้าถึงคนจำนวนมากในสถานที่ๆ แตกต่างกันแต่ในเวลาเดียวกัน (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2539)

กัลลอป โรบินสัน (Gallup-Robison, 1999) ทำการวิจัยโดยการคัดเลือกกลุ่มคนมาทำการทดลอง โดยการให้ดูโฆษณาผสมกันระหว่างโฆษณาปกติ และโฆษณาที่ใช้เรื่องทางเพศเป็นสื่อ เมื่อชมเสร็จแล้วจึงทำการทดสอบผลปรากฏว่า ผู้เข้าร่วมทดสอบสามารถจดจำโฆษณาที่มีเรื่องทางเพศเป็นสื่อได้มากกว่าโฆษณาปกติถึง 77% และยังได้ซื้อสรุปเพิ่มเติมอีกว่าตัวเลขดังกล่าวนี้ ไม่มีระดับนัยสำคัญที่แตกต่างระหว่างผู้เข้าร่วมทดสอบที่เป็นผู้ชาย และผู้หญิง

ปาริฉัตร มั่นคง (2534) ศึกษาทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อโฆษณา และสินค้าในโฆษณาที่แสดงออกเกี่ยวกับกามารมณ์ โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพแบบการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focused Group Interview) มีผู้เข้าร่วมสนทนา 43 คน โดยมีอายุ 15-19 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ หรือทำงานแล้ว พบว่าเยาวชนไทยเข้าใจงานโฆษณาในลักษณะนี้ และมีความพึงพอใจ เนื่องจากโฆษณานั้นสะกดตา และมองว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคมปัจจุบัน แต่ยังคงเห็นว่าไม่สมควรเท่าไรนักที่จะนำเสนอโฆษณาประเภทนี้เพิ่มมากขึ้น เพราะไม่เหมาะสมต่อสังคมไทย กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่างานโฆษณาประเภทนี้ไม่สามารถจูงใจให้เกิดการซื้อสินค้าได้โดยตรง เพราะกลุ่มตัวอย่างคำนึงถึงคุณภาพของตัวสินค้ามากกว่า สินค้าที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าเหมาะสมจะใช้ในงานโฆษณาประเภทนี้ควรเป็นสินค้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องเพศ เช่น ถุงยางอนามัย และไม่นำเสนอเรื่องกามารมณ์มากเกินไป

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ ผู้กำกับโฆษณาสองท่าน คือ ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล ผู้กำกับภาพยนตร์ รักแห่งสยาม 13 เกมสยอง และคน ฝึ ปีศาจ และอิทธิสุนทร วิชัยลักษณ์ ผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องโหมโรงเกี่ยวกับอิทธิพลของการโฆษณาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ ต่อค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน โดยทั้งสองท่านให้ความเห็นว่า “สิ่งจูงใจทางเพศ (Sex Appeal) เป็นคำที่ดี คือ ความดึงดูดทางเพศ ที่เรียกร่องจากเพศตรงข้าม มันเป็นเรื่องเหมือนเวลาเรามองเห็นใครแล้วรู้สึกอยากมีเพศสัมพันธ์ เกิดอารมณ์” คุณชูเกียรติเห็นว่า การใช้สิ่งจูงใจทางเพศบางอย่างสามารถกระตุ้นอารมณ์ให้สดใสนำสิ่งจูงใจทางเพศมาใช้ในโฆษณามีผลต่อเยาวชนแน่นอน แต่ไม่น่ามีผลมากนัก เพราะมันมีปัจจัยอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้องอีกมากมาย ส่วนคุณ อิทธิสุนทรเห็นว่า ไม่สามารถกล่าวได้ว่าโฆษณาที่นำสิ่งจูงใจทางเพศมาใช้ส่งผลต่อค่านิยม และทัศนคติของเยาวชนหรือไม่ โดยทั้งสองคนมีความเห็นตรงกันว่าควรใช้สิ่งจูงใจทางเพศ เฉพาะโฆษณาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ และใช้อย่างพอดี ต้องดูว่าโฆษณานั้นต้องการโฆษณาสินค้าให้กับใคร หากโฆษณานั้นต้องการให้ผู้ใหญ่ม้าซื้อผลิตภัณฑ์ก็สามารถที่จะใช้ได้ แต่ควรดูให้เหมาะสม โดยเฉพาะกับสังคม และวัฒนธรรมไทย หากใช้มากเกินไป หรือใช้ในโฆษณาทั่วไป จนพบเห็นได้ทั่วไป จะทำให้คนเห็นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา ก็คงไม่เหมาะสม คุณ อิทธิสุนทรยังเห็นว่า การนำเรื่องเพศมาใช้ในโฆษณาเป็นเรื่องจำเป็น เพราะเป็นจุดดึงดูดที่ดีที่ทำให้ขายสินค้าได้ โดยเฉพาะในปัจจุบันที่เป็นสังคมบริโภคนิยม

เพลง

เพลงเป็นสิ่งที่ให้ความบันเทิง โดยมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นสมัยที่เทคโนโลยียังไม่มี ความเจริญ และสื่อหลายประเภทยังไม่มีในสังคม เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ปัจจุบันก็ยังเป็นที่ นิยมอย่างแพร่หลายมีวิวัฒนาการจากเพลงพื้นบ้าน มาเป็นเพลงไทยลูกทุ่ง เพลงไทยสากล เพลง ใต้ดินที่มักเสียดสีสังคม หรือเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ ซึ่งต่อไปในแนวทะลึ่งลามก

ตัวอย่างของเพลงที่ใช้เรื่องลามกในสมัยก่อน ได้แก่เพลงอีแซว ซึ่งเพลงอีแซวจะเน้นการให้ ความบันเทิงเป็นหลัก มีการร้องโต้ตอบชิงไหวชิงพริบ ใส่มุขตลก และที่ผู้ชมชอบเป็นอย่างมากก็ มักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเพศ ซึ่งภาษาเพลงอีแซวเรียกว่า กลอนแดง คือ กล่าวถึงเรื่องเพศชนิดว่าไป ตรง ๆ ว่าแบบระบบสัญลักษณ์ หรือใช้เทคนิคการหยุดร้องเฉพาะคำนั้น เพื่อให้ผู้ชมจินตนาการต่อ เองเอง ซึ่งเรียกเทคนิคนี้ว่า “หักข้อรอ” เช่น เพลง “หมากัด” ที่ร้องว่า “น้องจำ คูหมาให้พี่ด้วย อย่า ปล่อยหมามันกัด ... ของพี่ชาย” (กองส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2551) ปัจจุบันมีการนำเสนอเพลงรูปแบบเพลงใต้ดิน โดยนำเพลงลูกทุ่ง และลูกกรุงมาประยุกต์ คำ ร้องเนื้อหาใหม่ ซึ่งใช้ท่วงทำนองเพลงในลักษณะเดิม มีเนื้อหาสองแบบ แบบที่หนึ่งสื่อในแนว ลามก เล่นภาษาที่สื่อเรื่องทางเพศโดยต้องอาศัยการตีความ เช่น เพลง โชคดีมีผิว มีเนื้อหว่า “โชคดี ที่มีผิว ได้เป็นตัวเป็นตนสักที สำราญเบิกบานเปรมปรีดิ์ สนุกสุขใจ แสนดีใจจึ่ง โชคดีที่ได้ผิว สูญเสีย ตัวมาแล้วหลายครั้ง” แบบที่สอง แบบแนวลามก ใช้ภาษาหยาบคายที่สื่อเรื่องทางเพศอย่างชัดเจน เช่นเพลง ไอ้หน้า HE_ มีเนื้อหว่า ไอ้หน้า_ ไอ้หน้า_ ซึ่งเพลงเหล่านี้สามารถหาซื้อได้ง่ายตามแหล่ง ขายสินค้าทั่วไป

วิดีโอเพลง (Music Video)

วิดีโอเพลงเป็นสื่อที่ทำให้เพลงเป็นที่น่าสนใจมากขึ้น เพราะเป็นสื่อที่มีทั้งภาพ และ เสียง มีวิดิโอที่นำเสนอส่วนใหญ่ก็นำเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง เนื่องจากเรื่องทางเพศสามารถ กระตุ้นให้คนสนใจได้ MTV เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของการใช้เรื่องทางเพศเป็นสื่อ โดย MTV นั้น เป็นช่องรายการเพลงที่มีการฉาย วิดิโอทุกวัน โดยมี VJ เป็นผู้นำรายการ ถ้าวิเคราะห์กันจริงๆ แล้ว การแพร่ภาพมิวสิควิดีโอ ก็คือ การโฆษณาแฝงโดยหวังให้ผู้บริโภคสนใจไปซื้อเพลงเหล่านั้น มาฟัง และวิธีหลักวิธีหนึ่งที่ มิวสิควิดีโอต่างๆ นำมาใช้ก็คือการสอดแทรกเรื่องทางเพศเข้าไปใน เพลง โดยหวังให้ผู้บริโภครับชม มิวสิควิดีโอเพลงนั้นตั้งแต่ต้นจนจบโดยไม่เบื่อเสียก่อน เพื่อให้ เพลงนั้นติดหูผู้บริโภค และต้องการซื้อต่อไป โดยเรื่องทางเพศที่แทรกเข้าไปนั้นมักใช้วิธีการให้ นักแสดงนุ่งน้อยห่มน้อยให้ความสนใจไปยังจุดที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งการใช้เสียงที่เร้าอารมณ์ทาง เพศ และใช้ท่าทีที่เย้ายวน

ตัวอย่างเช่น ทาทา ยัง นักร้องชื่อดังของประเทศไทย ซึ่งไปโด่งดังในหลายประเทศมีลักษณะท่าทางการเต้นที่แสดงออกถึงความเซ็กซี่ ทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ตามแนวคิดของคนแต่ละกลุ่มที่ได้เห็น กล่าวคือ ท่าเต้นของทาทา ยัง เป็นนาฏกรรมที่แสดงถึงความลามก อนาจาร มีการกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ บางคนก็ชื่นชอบในความสามารถในการแสดงว่าสามารถแสดงออกมาได้อย่างกลมกลืนกับเนื้อหาของบทเพลง และมองว่าสรีระสมส่วนสวยงาม สดใสตามวัย และสามารถนำเสนอตามแนวความคิดของผู้ผลิตได้ ในขณะที่บางคนก็ประณามว่าการแต่งกายไม่เหมาะสม การเต้นต่อไปในทางลามก เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อเยาวชน (พิรพงษ์ เสนไสย, ม.ป.ป.)

จากงานวิจัยของ ฮาท (Hart, 2002) พบว่าเนื้อหาที่ร้ายแรง 75 ของ MTV นั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ และกลุ่มเป้าหมายของ MTV นั้นคือเยาวชน จากงานวิจัยนี้พบว่ามีเยาวชนจำนวนมากไม่น้อยที่เปิดช่อง MTV ตลอดเวลา ประกอบกับการสลับภาพของ VJ ที่มักจะแต่งตัวล่อแหลมทำให้เยาวชนนำไปเลียนแบบ และถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่พบได้ในชีวิตประจำวัน และมีวิดิโอเรื่องทางเพศนี้อาจส่งผลทำให้เยาวชนอาจขาดความยับยั้งชั่งใจในเรื่องทางเพศจนอาจก่อเรื่องผิดศีลธรรมหรือกลายเป็นอาชญากรได้ ส่วนการแต่งกายของ VJ นั้นก็ก่อให้เกิดการลอกเลียนแบบจนกลายเป็นแฟชั่น และอาจกลายเป็นวัฒนธรรมใหม่จนทำลายวัฒนธรรมเก่าอันดีงาม

อิทธิพลของสื่อมวลชน

จากการที่สื่อมวลชนเป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญอีกสถาบันหนึ่งในโลกปัจจุบัน สื่อมวลชนถูกจัดเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งของกระบวนการขัดเกลาทางสังคม สื่อมวลชนแต่ละชนิดมีลักษณะเฉพาะตัวที่ผู้รับข่าวสารแต่ละคนแสวงหา ผู้รับสารแต่ละคนจะสนใจลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อที่สามารถสนองความต้องการ และทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ การเปลี่ยนแปลงในสังคมทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง หรือเรื่องเพศ ย่อมล้วนแต่ส่งผลกระทบ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อชีวิต และความเป็นอยู่ของมนุษย์ ทุกวันนี้นั้มนุษย์เรายู่ร่วมกันด้วยกรอบของวัฒนธรรม และลัทธิการเมือง มีสื่อมวลชนเป็นตัวเชื่อมที่จะนำข่าวสารต่างๆ ไปยังประชาชนอย่างทั่วถึง ซึ่งการรับสื่อสามารถนำไปเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีพ สื่อมวลชนจึงกลายเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งของสังคม (นิสาชล กาญจนพิชิต, 2544) ซึ่งสื่อมวลชนมีหน้าที่รับผิดชอบต่อสังคม กล่าวคือ สอดส่องระวังระไวต่อสิ่งแวดล้อม (Surveillance of the Environment) เปรียบเหมือนการที่สื่อมวลชนเป็นหูเป็นตาให้สังคม เพื่อติดตามเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม โดยทั่วไปสื่อมวลชนมักจะรายงานข่าวร้ายมากกว่าข่าวดี สื่อมวลชนยังทำหน้าที่ประสาน และเชื่อมโยงส่วนต่างๆ ของสังคม (Correlation of the part of society in responding to the environment) เป็นการที่สื่อมวลชนแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ข่าว และเสนอแนะว่าควรจะทำ

อย่างไรก็ตามข้างนั้น หน้าที่ถัดมาคือการถ่ายทอดมรดกทางสังคม (Transmission of the social heritage from one generation to the next) เป็นการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีก รุ่นหนึ่ง ทั้งด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเป็นอยู่ ทักษะคิด ค่านิยม รวมทั้งบรรทัดฐานของ สังคมเพื่อให้วัฒนธรรมยังคงอยู่ต่อไป ไรท์ (Wright) และนักวิชาการอีกหลายท่าน มีการเพิ่มเติม หน้าที่ของสื่อมวลชนว่า เป็นการให้ความบันเทิง (Entertainment) เป็นการเผยแพร่ศิลปะ ดนตรี เพื่อ สร้างความพึงพอใจแก่มวลชน (ปรมะ สตะเวทิน, 2546)

แม็กแคลว (Mcquail, 2005) ได้แยกอิทธิพลของสื่อมวลชนเป็นยุคต่างๆ ดังนี้ คือ ยุคที่ 1 สื่อมีอิทธิพลสูง (All – Powerful Media) ในช่วงทศวรรษที่ 1900 ถึง 1930 เป็นยุคที่เชื่อกันว่า สื่อมีอิทธิพลโดยตรงในการปลูกฝังความคิด ความเชื่อ ทักษะคิด เปลี่ยนแปลงอุปนิสัย ตลอดจน หล่อหลอมพฤติกรรมของผู้รับสารให้เป็นไปตามที่ผู้สื่อสารต้องการ แนวคิดนี้มีพื้นฐานมาจากการ สังเกตเห็นว่าสื่อมวลชนไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ หรือ วิทยุล้วนเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ วิถีชีวิตประจำวัน และกิจกรรมสาธารณะหลายๆ ด้านของผู้คนในยุคนั้น จนทำให้เกิดเป็นความเชื่อ ว่าสื่อมีอิทธิพลอย่างมาก

ยุคที่ 2 อิทธิพลของสื่อมวลชนถูกตรวจสอบ (Theory of Powerful Media Put to the Test) การที่นักวิจัยเริ่มทำการศึกษาวิจัย โดยอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ (Empirical Enquiry) ได้นำไปสู่ ยุคที่ 2 ของแนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อ โดยมีจุดเริ่มต้นจากงานวิจัยของ เพน ฟันด์ (Payne Fund) ในช่วงทศวรรษที่ 1930 ซึ่งศึกษาอิทธิพลของภาพยนตร์ต่อเด็ก และเยาวชน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอีกเป็นจำนวนมากได้ศึกษาอิทธิพลของประเภทของเนื้อหา และสื่อชนิด ต่างๆ ในการจูงใจผู้รับสาร เช่น ประสิทธิภาพของแผนรณรงค์การเลือกตั้งระบอบประชาธิปไตย อิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ ต่อมารูปแบบของการวิจัยเปลี่ยนไปเนื่องจากมีทฤษฎี และหลักฐานที่บ่งชี้ ถึงบทบาทตัวแปรด้านสังคม และจิตวิทยาที่มีต่อผู้รับสาร รวมไปถึงตัวแปรแทรกซ้อน เช่น สภาพแวดล้อมทางสังคม การปฏิสัมพันธ์ส่วนบุคคล ชนิดของแรงจูงใจในการเปิดรับสื่อ ตัวแปร เหล่านี้ทำให้สื่อมวลชนถูกมองว่าสร้างอิทธิพลต่อผู้รับสารได้ในวงจำกัด และไม่ใช่ตัวแปรเพียงตัว เดียวที่มีผลกระทบทางตรงต่อผู้รับสาร แต่จะเป็นการสร้างอิทธิพลภายใต้โครงสร้างของ ความสัมพันธ์ทางสังคม บริบททางสังคม และวัฒนธรรมที่มีอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งตัวแปรทางสังคม และ วัฒนธรรมเหล่านี้ต่างหากที่เป็นตัวหล่อหลอมความคิด ทักษะคิด และพฤติกรรม อันส่งผลต่อการ เปิดรับสื่อ และความสนใจที่มีให้สื่อ รวมถึงการตอบสนองของผู้รับสาร

ยุคที่ 3 อิทธิพลของสื่อถูกค้นพบอีกครั้งหนึ่ง (Powerful Media Rediscovered) ยุคนี้เป็นยุค ที่มีหลักฐานจำนวนมากบ่งชี้ว่าสื่อสามารถสร้างอิทธิพลทางสังคม และเป็นเครื่องมือในการใช้

อำนาจทางสังคม การเมืองของชนชั้นเจ้าขุนมูลนาย และนายทุน สาเหตุที่ในยุคที่แล้วเชื่อกันว่าสื่อไร้สมรรถภาพนั้นเกิดมาจากการให้ความสำคัญกับอิทธิพลของสื่อในระยะสั้น และผลกระทบที่จำกัดเฉพาะปัจเจกบุคคล แทนที่จะเป็นผลกระทบต่อสังคม และสถาบันในวงกว้าง ดังนั้นงานวิจัยและทฤษฎีที่เกิดขึ้นในยุคนี้ยังคงศึกษาอิทธิพลที่น่าจะเกิดขึ้นได้ของสื่อ แต่มีการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการทางสังคม และกระบวนการของสื่อที่อาจมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย และหันไปสนใจศึกษาการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระยะยาว เช่น ความคิด ความเชื่อแทนที่จะเป็นทัศนคติ ความรู้สึก ค่านิยมของความเป็นจริงทางสังคม (Social Reality) อุดมการณ์ (Ideology) รูปแบบทางวัฒนธรรม และรูปแบบของการนำเสนอของสื่อเชิงสถาบัน รวมทั้งตัวแปรแทรกซ้อน เช่น บริบท แรงจูงใจ สิ่งที่เกิดตามมาก็คือ มีการทบทวนทฤษฎีเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อ และปรับแบบจำลองว่าด้วยอิทธิพลของสื่อในยุคต่างๆ นอกจากนี้ศึกษาสื่อมวลชนด้วยทฤษฎีวิพากษ์ (Critical Theory) ในทศวรรษที่ 1960 ก็มีบทบาทที่สำคัญที่ทำให้สื่อถูกมองว่าสามารถสร้างอิทธิพลอันเอื้อประโยชน์ให้กับชนชั้นนายทุน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้

ยุคที่ 4 อิทธิพลของสื่อได้รับการต่อรอง (Negotiated Media Influence) การศึกษาเนื้อหาในสื่อ โดยเฉพาะข่าว ผู้รับสาร และการศึกษายุทธศาสตร์สื่อ นำมาสู่วิธีการศึกษาอิทธิพลของสื่อแนวใหม่ ซึ่งเรียกว่า Social Constructivist แนวคิดนี้มองว่าสื่อมีอิทธิพลสูงสุดโดยผ่านกระบวนการการสร้าง ความหมาย กล่าวคือ ผู้รับสารจะเป็นผู้สร้างความหมายจากเนื้อหาที่นำเสนอ โดยจะทำการต่อรองว่าจะนำความหมายที่สื่อนำเสนอมาบรรจุลงใน โครงสร้างของความหมายที่เป็นส่วนตัว หรือไม่ความหมายจึงเป็นสิ่งที่ถูกผู้รับสารสร้างขึ้นเอง ซึ่งกระบวนการสร้างความหมายนี้จะได้รับอิทธิพลอย่างมากจากบริบททางสังคมที่ใกล้ชิดของผู้รับสาร สื่อสร้างภาพความจริงทางสังคมขึ้นมาในรูปของข่าว นิยายที่เป็นที่คาดเดาได้ ในขณะเดียวกันผู้รับสารก็สร้างภาพของความจริงทางสังคมของตนขึ้นมา โดยจะปฏิสัมพันธ์กับภาพเชิงสัญลักษณ์ที่สื่อสร้างมา วิธีนี้เปิดทางให้ทั้งสื่อและผู้รับสารมีอำนาจในการเลือกความหมาย โดยอยู่ภายในขอบเขตของการต่อรองที่เกิดขึ้น ตลอดเวลาระหว่างทั้งสองฝ่าย แนวคิดนี้ไม่ได้มาแทนที่แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อที่มีมาในยุคก่อนหน้านี้ แต่จะแตกต่างในเรื่องของวิธีวิจัยที่เน้นเชิงคุณภาพ โดยให้ความสำคัญกับบริบทของเหตุการณ์สำคัญที่ความหมายถูกสร้างขึ้นมา วิธีนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการศึกษาวิจัยอิทธิพลสื่อในหลายรูปแบบ เช่น คตินิยม (Ideology) ความเห็นสาธารณะชน (Public Opinion) ทัศนคติทางสังคม ทางเลือกทางการเมือง ฯลฯ

จากอิทธิพลของสื่อมวลชนที่ผ่านมาในยุคต่างๆ แสดงให้เห็นว่าสื่อได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตของประชาชนและเยาวชน ซึ่ง ณ ปัจจุบันนี้การใช้ช่องทางเพศโดยการนำเสนอผ่านสื่อก็เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก

การนำเสนอเรื่องทางเพศผ่านสื่อและผลกระทบต่อผู้รับสาร

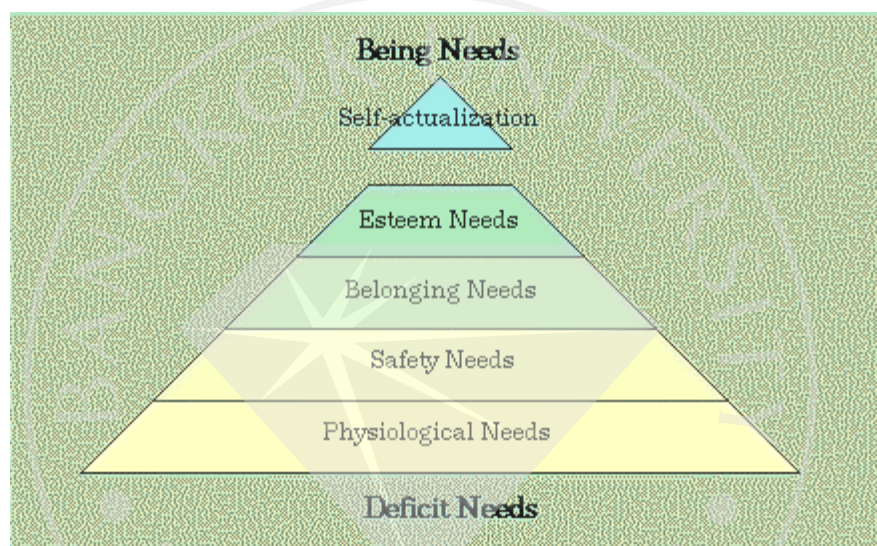
สื่อในปัจจุบันพยายามคิดกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อสร้างความสนใจให้คนหันมาเปิดรับสื่อมากขึ้น การใช้เรื่องทางเพศเพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับเรื่องราว หรือเนื้อหาที่ได้นำเสนอ เป็นกลยุทธ์หนึ่งที่ประสบความสำเร็จในการดึงคนเข้ามาเสพสื่อ การใช้เรื่องทางเพศในสื่อมวลชน มีการนำเสนอเครื่องแต่งกายในลักษณะแบบปกปิดบางส่วน เผยให้เห็นสัดส่วนของร่างกาย ประกอบกับใช้สายตาแสดงที่ทำเขี้ยววน หรือใช้น้ำเสียงที่สื่อสารเพื่อดึงดูดใจเพศตรงข้าม ซึ่งเป็นเนื้อหาที่จะชักจูงใจให้คนจินตนาการต่อว่ามีเรื่องราวทางเพศมาเกี่ยวข้อง การใช้เรื่องทางเพศเป็นสิ่งจูงใจสามารถสร้างความน่าสนใจให้ผู้รับสารได้ เพราะมนุษย์เรามีสัญชาตญาณตั้งแต่กำเนิด คือสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์ และสัญชาตญาณแห่งการอยู่รอด ซึ่งสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์มักแสดงออกมาในรูปของความรัก ความสนใจในเพศตรงข้าม (Freud & Nietzsche, 2000) ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ فروยด์ที่มีต่อบุคลิกภาพของบุคคล บุคลิกภาพจะถูกสร้างและพัฒนาขึ้นในขณะที่ผ่านช่วงสำคัญของชีวิตในวัยเด็กที่มีช่วงอายุระหว่าง 3-6 ปี ซึ่งเป็นระยะเรียนรู้อันเกี่ยวกับเพศ (Phallic Stage) คือ เป็นช่วงที่เรียนรู้ความแตกต่างทางเพศของบิดามารดา และบทบาททางเพศของผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งจะส่งผลต่อการสร้างสัมพันธภาพต่อเพศตรงข้าม (ฉัตรยาพร เสมอใจ, 2550) ส่วนสัญชาตญาณของการอยู่รอดจะแสดงออกมาในลักษณะของการก้าวร้าว ซึ่งสัญชาตญาณทั้ง 2 อย่างนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง ยากที่มนุษย์จะขาดสิ่งเหล่านี้ได้ Sigmund Freud (ซิกมันด์ ฟรอยด์, 1856 - 1939) กล่าวว่า สัญชาตญาณของมนุษย์คิดตัวมาตั้งแต่กำเนิด และแฝงออกมาในรูปแบบของพฤติกรรม หรือการกระทำต่างๆ หากไม่มีสัญชาตญาณทางเพศแล้ว มนุษย์คงหมดเรี่ยวแรงที่จะดำรงชีวิตอยู่บน โลก (Freud & Nietzsche, 2000) ดังนั้นสื่อมวลชนจึงใช้จิตวิทยาพื้นฐานของความต้องการเหล่านี้เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการดึงดูดความสนใจ (Attraction) ต่อสิ่งที่สื่อต้องการเสนอให้กับผู้รับสารได้

นอกจากนี้ มาสโลว์ (Maslow, 1908-1970) นักจิตวิทยา กล่าวว่าความต้องการทางเพศถือว่าเป็นความต้องการขั้นแรกของมนุษย์ เพราะสัญชาตญาณทางเพศนั้นเป็นสิ่งที่คิดตัวมาตั้งแต่กำเนิด สอดแทรกอยู่ในความคิดของมนุษย์ตลอดเวลาในรูปของตัณหาและราคะ โดยได้นำเสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) ซึ่งแบ่งความต้องการของมนุษย์ ออกเป็น 5 ลำดับ โดยความต้องการนั้นจะเรียงลำดับ ไปทีละขั้น เมื่อสามารถตอบสนองความต้องการขั้นที่ 1 ได้ ก็จะ

มีความต้องการที่จะตอบสนองความต้องการในระดับที่สูงขึ้น Maslow กล่าวว่าความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการระดับแรก ซึ่งเป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน เพื่อตอบสนองการดำรงชีวิตให้อยู่รอด ประกอบด้วยความต้องการ อาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนการปลดปล่อยความต้องการทางเพศ (Maslow, 1965; Stephens, 2000)

ภาพที่ 1: ความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีลำดับขั้นตอนความต้องการของมาสโลว์

(MASLOW'S HIERCHY OF HUMAN NEEDS) (Personality Theories)

ที่มา : Boeree, C.G. (1970). Personality Theories. Retrieved May, 15, 2007

From <http://webpace.ship.edu/cgboer/maslow.html>.

มนุษย์ที่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์จะมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ซึ่งเป็นวัยที่ฮอร์โมนในร่างกายทำงานเต็มที่ โดยเริ่มมีสัญญาณในการหาคนมาร่วมดำรงเผ่าพันธุ์ ทำให้ต้องมีการแข่งขันกันในการหาคนมาร่วมใช้ชีวิต และมนุษย์ก็แตกต่างจากสัตว์ตรงที่มนุษย์เป็นสัตว์ชนิดเดียวบนโลกที่หาคู่ได้โดยไม่ต้องดำรงเผ่าพันธุ์ แต่เพียงต้องการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น (กฤตยากร แสงขาว, 2550)

เรื่องเพศเป็นสัญญาณของมนุษย์ ไม่ว่าจะเพศหญิง และเพศชาย โดยมีมาตั้งแต่กำเนิด ดังจะเห็นได้ว่าเด็กหญิงจะอ่อนโยน เรียบร้อย เด็กชายจะเข้มแข็ง อดทน ชุกชุน และเมื่อเจริญเติบโตถึงวัยหนึ่งก็จะแสดงสัญญาณของความต้องการทางเพศออกมาผ่านทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ วิล ดูรัน (Will Durant) นักปรัชญาชาวอเมริกันกล่าวไว้ว่า “รองจากความหิวเรื่องเพศเป็น

สัญชาตญาณรุนแรงที่สุด และเป็นปัญหาใหญ่โตที่สุดด้วย” (สุชาติ โสภประยูร, & วรณี โสภประยูร, 2541 อ้างในธนกร พวงบุบผชาติ, 2546, หน้า 3)

“เพศ” ในสื่อมวลชนเป็นการศึกษาเรื่องเพศในลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติและพฤติกรรมลามกอนาจาร ซึ่งเนื้อหาที่จัดได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ลามกอนาจารหรือมีลักษณะชั่วร้ายทางเพศ สามารถพิจารณาได้จากลักษณะดังนี้ (จุฑา เทียนไทย, 2523 อ้างในพิมพ์พร ยิ่งยง, 2539, หน้า 29) คือ สิ่งลามกอนาจาร ได้แก่ ภาพ หนังสือ หรือวัตถุบางอย่างที่ทำให้ผู้พบเห็นมีความรู้สึกทางกามารมณ์ และความกำหนัด ซึ่งจัดทำขึ้นให้มีลักษณะอนาจารเพื่อการอนาจารโดยเฉพาะคำว่า ลามกอนาจารหมายถึง ภาพ หนังสือ ที่แสดงให้เห็นอวัยวะบางส่วนจากร่างกายที่ไม่ควรเปิดเผยในที่สาธารณะ หรือกิจในกามารมณ์ หรือประเวณี โดยเขียน หรือทำเพื่อจูงใจเพื่อให้เกิดความรู้สึกไปในทางกำหนัด และมักมากในกามคุณ ไม่มีความเป็นศิลปะ วัตถุ หรือภาพศิลป์ จะไม่อยู่ในเครือข่ายของความลามกอนาจาร เช่น ร่างกายมนุษย์สามารถนำมาเป็นจินตนาการ ทำให้ช่างสลัก ช่างเขียนเกิดความคิดในทางสร้างสรรค์ ทำออกมาให้งดงามเสมอ ดังนั้นรูปสลัก ภาพที่เขียนที่มีชื่อเสียงโด่งดังจึงมักเป็นรูปเปลือยโดยมาก ซึ่งโชว์อวัยวะลับบางอย่างโดยไม่เป็นลามกอนาจาร หรืองานที่จัดทำขึ้นเพื่อวิทยากร โดยเฉพาะ เช่น ตำราแพทย์ ซึ่งมีภาพอวัยวะบางส่วนจากร่างกายที่ไม่ควรเปิดเผยในที่สาธารณะประกอบการอธิบาย การนำวัตถุ หรือภาพศิลป์ต่างๆ มาจำลอง หรือพิมพ์ขึ้นใหม่หลายๆ แล้วนำออกขายหรือแสดง ไม่ถือว่าเป็นงานลามกอนาจาร แต่ถ้าพิมพ์ขึ้นใหม่โดยนำมาแทรกในบทความที่เขียนขึ้นเพื่อกามารมณ์ ภาพประกอบเหล่านี้กลายเป็นภาพประกอบกับข้อความ ทำให้ข้อความนั้นสมจริง และกลายเป็นภาพ ข้อความที่เป็นลามกอนาจารทันที สุดท้ายหนังสือที่เป็นวิทยากรแต่เพียงในนาม และมีภาพเปลือยให้เห็นอวัยวะที่ไม่สมควรให้ผู้อื่นเห็นย่อมเป็นลามกอนาจาร ทั้งนี้เพราะผู้เขียนอ้างเอาวิทยากรเป็นเครื่องบังเพื่อจุดประสงค์อย่างอื่นอันเป็นไปในทางชั่วร้าย

สื่อมวลชนได้นำเสนอความรู้ ความคิด และเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับเพศที่เกินอายุสมองของเด็ก เด็กจึงถูกขัดเยียดความรู้ทางกามารมณ์ในเรื่องเพศ ซึ่งมักจะเป็นไปในทางชั่วร้ายกามารมณ์ และประสบการณ์ที่ถูกบังผิดบัง ส่งผลให้เยาวชนแสดงพฤติกรรมทางเพศออกมาอย่างไม่เหมาะสม (ธนกร พวงบุบผชาติ, 2546) จากการที่เด็กและเยาวชนยังไม่มีประสบการณ์ความรู้ที่มากพอ ข้อมูลที่ได้รับจึงมีอิทธิพลในด้านลบเกี่ยวกับ ความรู้ ความคิด ค่านิยม ทักษะคิดต่อเรื่องเพศ จนก่อให้เกิดพฤติกรรมของเยาวชนที่ไม่พึงประสงค์ต่อคนในสังคมได้

ผลกระทบของการบริโภคสื่อที่แสดงออกถึงเรื่องเพศถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้แก่ การเข้านอนทางอารมณ์ การเปลี่ยนทัศนคติ และผลกระทบต่อพฤติกรรม (Bryant & Zillmann, 2002)

ความร่ำร้อนอารมณ์นั้น เป็นผลกระทบที่เห็นได้ชัดจากการบริโภคสื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ การร่ำร้อนอารมณ์ทางเพศจะกระตุ้นให้ร่างกายมีพลังสามารถส่งผลถึงพฤติกรรมทางเพศ ความร่ำร้อนทางอารมณ์นี้อาจวัดได้จากความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น การแข็งตัวของอวัยวะเพศชาย การเปลี่ยนแปลงของช่องคลอด รวมทั้งความร้อนในร่างกาย ผู้ชายมักจะเกิดความรู้สึกร่ำร้อนทางอารมณ์มากกว่าผู้หญิง โดยเฉพาะเมื่อตอบสนองกับสื่อที่แสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศที่รุนแรง

จากงานวิจัยของ รัชแมน และฮอดจสัน (Rachman & Hodgson, 1968 อ้างใน Bryant & Zillmann, 2002, หน้า 145) พบว่าผู้ชายจะถูกเร้าอารมณ์ทางเพศด้วยรูปท่ายกน้ำหนักของผู้หญิง เมื่อนำเอารูปท่ายกน้ำหนักมาคู่กับภาพโป๊ของผู้หญิง ซึ่งสามารถนำไปใช้กับความแตกต่างของบุคคล เมื่อได้รับการเร้าอารมณ์ทางเพศโดยบางอย่างที่เฉพาะเจาะจงจากประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ผู้คนจะถูกวางเงื่อนไขให้ตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นที่เหมือนกับผ่านทางความสัมพันธ์กับคนที่เขารัก คนบางคนอาจถูกเร้าอารมณ์ด้วยน้ำหอม โคลอนจ์ เสื้อผ้า ซึ่งสื่อเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการแสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ และความสัมพันธ์ต่างๆ สำหรับการสร้างเงื่อนไข

ระดับความสัมพันธ์ของการเร้าอารมณ์กับการแสดงออกทางเพศในสื่อไม่มี ความสัมพันธ์กันนัก บุคคลอาจรู้สึกเร้าอารมณ์มากกว่ากับสื่อที่แสดงออกถึงเรื่องเพศน้อย ตัวอย่าง เช่น ฉากในห้องนอนตอนกลางคืนจนไปถึงเช้าของอีกวัน อาจจะเร้าอารมณ์มากกว่าฉากที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าทำอะไรบ้างโดยไม่ตัดเลย การเซ็นเซอร์ฉากเลิฟซีนมักทำให้หนังเรื่องนั้นเร้าอารมณ์มากขึ้น เพราะผู้ชมสามารถสร้างจินตนาการได้ตามความต้องการที่จะสนองเรื่องทางเพศ ผู้ชายต้องการใช้สื่อที่แสดงออกทางเพศมากกว่าผู้หญิง และรู้สึกเร้าร้อนทางอารมณ์มากกว่าผู้หญิง โดยเฉพาะถ้าสื่อแสดงให้เห็นถึงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมากหน้าหลายตา (Bryant & Zillmann, 2002) ความรู้สึกของเยาวชนที่ดูเว็บโป๊ร้อยละ 40.5 จะรู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดา เร้าอารมณ์จนชินชา ร้อยละ 29.5 รู้สึกตื่นเต้นเร้าอารมณ์และแปลกใจ ร้อยละ 23.7 เกิดอารมณ์ หรือความต้องการทางเพศในระหว่างการดูเว็บโป๊ ร้อยละ 15.6 รู้สึกปลง และไม่ได้ให้ความสนใจ ร้อยละ 11.4 รู้สึกว่าเป็นเรื่องน่ารังเกียจ น่าสะอิดสะเอียน และร้อยละ 9.1 รู้สึกจินตนาการ (กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และสำนักวิจัยเอแบคโพลล์, 2549 อ้างในเทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง, 2549, หน้า 19)

การปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศเกิดหลังจากการแสดงออกถึงแรงกระตุ้นแล้ว โดยการบริโภคสื่อทางเพศ เช่น แม็กกาซีน หรือวิดีโอจะช่วยให้ผ่อนคลายแรงกระตุ้น ซึ่งอาจมีการช่วยตัวเองร่วมด้วย เพื่อเป็นการทดแทนพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง แม้ว่าความคิดเรื่องการปลดปล่อยทางอารมณ์จะถูกสนับสนุนเพื่อไม่ให้มีการจำกัดสื่อลามก แต่นักวิชาการหลายคนเห็นว่าการเสพสื่อลามกจะ

ช่วยลดแรงกระตุ้นที่อาจจะก่อให้เกิดการกระทำทางเพศนั้น ไม่น่าจะเป็นไปได้ และงานวิจัยที่จะมาสนับสนุนทฤษฎีนี้ก็มีน้ำหนักน้อย (Bryant & Zillmann, 2002) อย่างไรก็ตามเยาวชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ร้อยละ 60.3 เห็นว่าภาพ และวิดีโอโป๊เปลือยที่มีการเผยแพร่กันทางอินเทอร์เน็ตไม่มีประโยชน์ ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 10.6 ที่เห็นว่ามีความประโยชน์ โดยให้เหตุผลว่าสามารถศึกษาเรียนรู้เรื่องเพศ และผ่อนคลายอารมณ์ ส่วนร้อยละ 29.1 ไม่มีความเห็น (กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และสำนักวิจัยเอแบคโพลล์, 2549 อ้างในเทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง, 2549, หน้า 19)

การเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติของผู้รับสารสามารถเกิดจากการบริโภคสื่อ ตัวอย่าง เช่น การมีเพศ และความสนใจเกี่ยวกับสื่อที่แสดงออกเรื่องทางเพศอย่างเปิดเผยมักจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับทัศนคติที่สื่อสารกัน การแสดงออกที่ซ้ำกันของสื่อด้วยเนื้อหาที่แตกต่างจะทำให้เกิดมุมมองซึ่งสะท้อนทัศนคติทางสื่อได้ ตัวอย่าง เช่น การดูละครซิตคอม หรือหนังหลายๆ เรื่อง ซึ่งแสดงถึงพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนอาจจะทำให้เราเกิดการยอมรับความคิดเห็นนั้นได้ และเป็นการลดคุณค่าของสิ่งที่ พ่อ แม่ สอนเกี่ยวกับการอยู่ก่อนแต่ง งานวิจัยจำนวนมากได้แสดงถึงอิทธิพลต่อทัศนคติทางเพศ หลังจากที่แสดงถึงเรื่องเพศที่ไม่รุนแรงไปแล้ว หลังจากที่ผู้ชายได้ดูสไลด์ หรือหนังที่มีภาพของผู้หญิงสวย ๆ กำลังมีเพศสัมพันธ์อยู่นั้น พวกเขาจะระบุว่าแฟนของตนนั้นไม่ได้ดูดีเหมือนกับผู้หญิงเหล่านั้น ซึ่งอิทธิพลเหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้นกับผู้ชายเท่านั้น ทั้งผู้ชาย และผู้หญิงที่ดูหนังโป๊ทุกอาทิตย์จะรู้สึกพึงพอใจน้อยลงกับรูปร่างหน้าตา และการมีเพศสัมพันธ์ของแฟน (Bryant & Zillmann, 2002)

ซิมสัน (Simpson, 1996 อ้างในรวติดี สิริมนินท์, 2543, หน้า 23) ศึกษาเรื่องทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่มีต่อโฆษณาที่ใช้ภาพผู้ชายเปลือย (Male Nudity) ในชิ้นงานโฆษณา พบว่าทัศนคติที่ดีจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อเพิ่มระดับการเปลือยของนายแบบ แต่จะลดลงเมื่อเป็นภาพโฆษณาที่นายแบบเปลือยกายหมด นอกจากนี้จากงานวิจัยของซิลแมนและไบรอัน (Zillmann & Bryant, 2002) การให้ดูหนังโป๊ทุกๆ สัปดาห์โดยมีการสัมภาษณ์ 1-3 สัปดาห์หลังจากนั้น พบว่าผู้ร่วมทดสอบที่ดูหนังโป๊จะประเมินค่าความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์รูปแบบต่างๆ สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้ดูหนังโป๊ สิ่งนี้อาจจะสะท้อนให้เห็นถึง การรับรู้ วิธีการเรียนรู้ และการแก้ปัญหา โดยเราจะตัดสินความถี่ของสิ่งที่เกิดขึ้นจากตัวอย่างที่เราได้เห็น ดังนั้นการได้ดูสื่อลามกต่างๆ นั้นจะนำไปสู่การประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นในความเป็นจริงสูงเกินไป (Bryant & Zillmann, 2002)

นอกเหนือจากการเร้าร้อนอารมณ์ และการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติแล้ว การบริโภคสื่อลามกก็อาจจะมีผลต่อพฤติกรรมของคนเราได้เช่นเดียวกัน ในอีกทางหนึ่งสื่ออาจจะสอนให้เราทดลองพฤติกรรมใหม่ๆ ซึ่งรวมไปถึงพฤติกรรมที่รุนแรง หรือพฤติกรรมที่เสียหายได้ (Bryant & Zillmann, 2002)

เบอาเซอร์แมน (Bauserman, ม.ป.ป. อ้างใน Bryant & Zillmann, 2002, หน้า 129-132) ได้ทำการวิจัยถึงบทบาทของสื่อลามกในการพัฒนาทางเพศของผู้ทำการละเมิดทางเพศ ซึ่งรวมไปถึงความเป็นไปได้ที่สื่อลามกจะมีบทบาทในการช่วยทำให้เกิดการละเมิดทางเพศนั้น สรุปได้ว่าสื่อที่ทำให้เกิดการล่วงละเมิดนั้นไม่ได้เกิดขึ้นได้กับทุกคน แม้ว่าพวกเขาชี้ให้เห็นว่าผู้ที่ชอบทำการละเมิดทางเพศนั้นเป็นกลุ่มคนที่มีความหลากหลายมาก และก็อาจจะมีกลุ่มย่อยๆ ที่ใช้สื่อลามกแบบรุนแรงในลักษณะต่างๆ ด้วย

แอลเลน ดี ออสซิโอ และ เอ็มเวส-ซอมเมอร์ (Allen, D' Alessio, & Emmwes – Sommer, 1999 อ้างใน Bryant & Zillmann, 2002, 112) พบว่าแม้ว่าผู้ที่ชอบล่วงละเมิดทางเพศจะไม่ได้บริโภคสื่อลามกในปริมาณที่มากกว่าผู้ที่ไม่ได้ชอบล่วงละเมิดทางเพศ แต่พวกเขากลับรู้สึกว่าการเร้าอารมณ์มากกว่าเมื่อได้มาดูสื่อลามก และมีแนวโน้มที่จะแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศบางอย่างหลังจากนั้นด้วย เช่น การช่วยตนเอง การมีเพศสัมพันธ์ หรือการบีบบังคับผู้อื่นให้มีเพศสัมพันธ์

สื่อทางเพศยังอาจทำให้คนเราไม่สามารถที่จะยับยั้งพฤติกรรมที่เราเคยเรียนรู้มาแล้วได้ การดูฉากข่มขืน ซึ่งแสดงภาพของผู้หญิงที่มีความสุขจากการถูกข่มขืนนั้นอาจทำให้ผู้ชายปลดปล่อยแรงกระตุ้นในใจที่อยากจะทำอาชญากรรมได้ พบว่านักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยร้อยละ 25-57 ระบุว่าพวกเขาอยากข่มขืนผู้หญิงแบบในสื่อลามกบ้างเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะหากทำแล้วพวกเขาจะไม่ถูกจับ (Bryant & Zillmann, 2002)

งานวิจัยหลายชิ้นได้พยายามที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการข่มขืน การชอบโชว์ของสงวน การทารุณเด็ก การบริโภคสื่อลามก และการเกิดขึ้นของสื่อลามกในประเทศต่างๆ บางครั้งผลก็ออกมาว่าการเพิ่มขึ้นของสื่อลามกนั้นสัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นของอัตราการข่มขืน และบางครั้งอัตราการข่มขืน หรืออาชญากรรมอื่นๆ ก็ลดลง หรืออาจไม่มีผลใดๆ เกิดขึ้นเลย ความไม่แน่นอนนี้อาจเกิดจากการสุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน และการใช้วิธีการวิจัยที่แตกต่างกัน หรือเกิดจากความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมของทัศนคติของคนในสังคมในประเด็นที่เกี่ยวกับการข่มขืน การแจ้งความ และความรุนแรง (Bryant & Zillmann, 2002)

อาชญากรรมทางเพศ

จากสถิติในปี 2545 มีผู้หญิงถูกข่มขืนกระทำชำเรา รวมทั้งฆ่า และข่มขืน ซึ่งแจ้งความไว้กับตำรวจ มีจำนวนถึง 4445 คน เฉลี่ยวันละ 12 คนต่อวัน (ศูนย์สารสนเทศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2548) เป็นสถิติที่สูงมากจนน่าตกใจ และผู้ถูกกระทำทางเพศมักไม่กล้าแจ้งความ ทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่ตรงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง นักวิชาการส่วนใหญ่คาดว่าถ้าหากผู้หญิงทุกคนที่ถูกกระทำชำเรากล้าที่จะแจ้งความก็อาจทำให้ตัวเลขสูงกว่านี้หลายเท่า ทั้งอาจส่งผลให้เกิดความน่าตระหนกมากขึ้นว่าเกิดอะไรขึ้นกับสังคมไทยที่เป็นเมืองแห่งพระพุทธศาสนา อาชญากรรมทางเพศนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ โดยผู้กระทำความผิดนั้นส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเด็ก และเยาวชน และถือว่าเป็นปัญหาอันดับต้นๆ ของสังคมไทย

สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน และอาชญากรรมทางเพศ ตามแนวคิดของ (Cesare Baccaria) กล่าวว่า มนุษย์มีอิสระในการที่จะตัดสินใจเลือกในสิ่งที่เห็นว่ามีประโยชน์ และมนุษย์ยังมีเจตจำนงอิสระ (Free Will) ในการเลือกการกระทำ อาชญากรรมก่ออาชญากรรมทางเพศ เนื่องจากมีสิ่งกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมนั้น ๆ และความไม่เกรงกลัวกฎหมายที่มีบทลงโทษไม่รุนแรง สำหรับแนวคิดของ (Cesare Lombroso) กล่าวว่าคนกระทำผิดหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เนื่องจากถูกสภาพแวดล้อมและปัจจัยต่างๆ บีบบังคับให้ประกอบอาชญากรรมทางเพศ ซึ่งสิ่งบังคับ คือ Determinism (“อาชญากรรมทางเพศ”, 2551)

ลักษณะของการก่ออาชญากรรมทางเพศมีหลายรูปแบบ มีทั้งรูปแบบที่เป็นโทษต่อสังคม และรูปแบบที่ไม่มีผลกระทบต่อสังคม โดยประกอบไปด้วยการสำเร็จความใคร่ การขโมย กางเกงใน ถ้ามอง เซ็กโฟน ลวนลาม โขว์อวัยวะเพศ ข่มขืนล่อลวง ข่มขืนทำร้ายร่างกาย ข่มขืนบีบบังคับ และข่มขืนฆ่า

การนำเสนอข่าวสาร และความบันเทิงต่าง ๆ ผ่านสื่อในหลากหลายประเภทนั้น มีอิทธิพลโดยตรงกับการรับรู้ของประชาชน โดยเฉพาะเด็ก และเยาวชน ที่ไม่สามารถรับรู้ได้เลยว่า ข้อมูลที่รับรู้นั้นมีข้อเท็จจริงอย่างไร แต่จะเชื่อในข้อมูลนั้นๆ และถูกครอบงำจากข้อมูลที่สื่อนำเสนอมีผลทำให้เกิดความพึงพอใจที่จะรับข่าวสารนั้น และเกิดการปฏิบัติตามในที่สุด สื่อมวลชนได้นำเสนอผลงานหลายชิ้น ที่มีประเด็นการนำเสนอเรื่องเพศมาใช้เป็นประจำ เพื่อกระตุ้นให้คนหันมาสนใจ เช่น การนำเสนอภาพผู้หญิงที่แต่งกายล่อแหลม จะสามารถดึงดูดสายตาของผู้รับสารให้หันมาสนใจในสิ่งที่ต้องการนำเสนอได้ จนทำให้เยาวชนคิดว่าเรื่องเพศ หรือการแสดงออกทางเพศ เป็นเรื่องปกติธรรมดา ถือเป็นค่านิยมที่ถูกต้อง ศาสตราจารย์ แฟรงค์ เฟอร์เตนเบอร์เกอร์ กล่าวว่าเยาวชนจะซึมซับโฆษณา รายการทางโทรทัศน์ และภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวทางเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์ได้ดี

โดยเรื่องทางเพศจะทำให้เยาวชนตื่นเต้น และมักไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้เพียงพอ ทำให้เยาวชนมักลองถูกลองผิดเอาเอง และปรึกษาพ่อแม่ ก็เมื่อมีปัญหาร้ายแรงเกิดขึ้นแล้ว (เวลลี, 2500/2549)

สื่อเป็นตัวเลือกตัวหนึ่งที่จะตอบสนองความต้องการ และความพอใจของบุคคล แต่บุคคลไม่ได้เลือกรับสื่อทุกประเภท เนื่องจากสื่อมวลชนได้นำเสนอเรื่องราวต่างๆ มากมาย ผู้รับสารจึงเลือกรับสื่อเฉพาะที่ตอบสนองความต้องการของตนเองในการใช้สื่อ และแรงกระตุ้นที่จะผลักดันให้ใช้สื่อ โดยอาศัยความต้องการของตนเองเป็นหลัก

ตัวแปรทางจิตวิทยา และสังคม

นอกจากนี้ผลกระทบของสื่อที่นำเสนอเนื้อหาทางเพศ ไม่ได้เป็นปัจจัยเดียวที่ก่อให้เกิดค่านิยม และพฤติกรรมทางสังคมของเยาวชน การทบทวนวรรณกรรมในประเด็นที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านสังคม ชี้ให้เห็นว่าตัวแปรด้านสังคม อาทิ การอบรมเลี้ยงดู สถานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของเยาวชน จากงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมทางเพศศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเราของเอกภพ อินทวิวัฒน์ (2542) พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ นอกเหนือจากสื่อมวลชน ซึ่งพบว่ามีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนจะจดจำวิธีการกระทำผิดมาจากภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ หรือการทำตามเรื่องที่ได้อ่านเจอในนิตยสาร และหนังสือ สื่อเหล่านี้มักทำให้เห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดา รวมทั้งแสดงให้เห็นว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งสำคัญสำหรับชีวิต นอกจากนี้สื่อยังมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ดังนี้

1. อายุ

อายุ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด และพฤติกรรม โดยทั่วไปแล้วคนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยมยึดถืออุดมการณ์ และมองโลกในแง่ดี มากกว่าคนที่มีอายุมาก นอกจากนั้นประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกันทำให้ทัศนคติ ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมแตกต่างกันไปด้วย (ปรมะ สตะเวทิน, 2539)

เด็ก และเยาวชนเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงสูง โดยระยะนี้จะพยายามสร้างความเป็นตัวของตัวเอง สร้างภาพลักษณ์ มีความนึกคิดเป็นของตัวเอง ซึ่งบางครั้งจะมีผลให้ขัดแย้งกับผู้ปกครอง หรือผู้มีอำนาจ เช่น ครู อาจารย์ วัยนี้เป็นวัยที่ต้องการความยอมรับจากสังคม โดยเฉพาะเพื่อน ชอบอยู่เป็นกลุ่ม ต้องการความเป็นอิสระ แต่ขณะเดียวกันก็ไม่กล้าแยกตัวจากกลุ่มเพื่อน เนื่องจากกลัวการอยู่คนเดียว และภาวะเสี่ยงจากเรื่องต่างๆ ความขัดแย้งนี้จะก่อให้เกิดความเครียด ความกดดัน และความไม่มั่นคง (Hoyer & MacInnis, 2540)

2. บุคลิกภาพ

อาร์เคอร์ (Arker, 1994 อ้างในพรชัย ชันดี, ชัชชัย ปิตะนิละบุตร, อศวิณ วัฒนวิบูลย์, 2543, หน้า 45-60) อธิบายถึงทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality Theory) ว่าบุคลิกภาพของเด็ก และเยาวชน ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมทางอาชญากรรม โดยทฤษฎีนี้มีแนวความคิดว่า อาชญากรรมมีบุคลิกภาพที่ผิดปกติแตกต่างจากบุคคลธรรมดา ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากพันธุกรรมได้ หนึ่งในทฤษฎีแนวนี้อธิบายว่าพฤติกรรมอาชญากรรม เป็นการแสดงออกของบุคลิกภาพที่แตกต่างจากบุคคลปกติ เช่น การขาดความสามารถในการระงับอารมณ์ ความก้าวร้าว การชอบหาเรื่องใส่ตัวเอง การชอบเป็นศัตรูกับผู้อื่น การมองโลกในแง่ร้าย หรือการไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม

3. บทบาททางเพศ

อแบรมสัน (Abramson, 1985 อ้างในนันทิยา ประสงค์กิจ, 2546, หน้า 76) ได้คิดทฤษฎีระบบทางเพศ (The Sexual System) โดยตั้งสมมติฐานว่าการแสดงออกทางเพศ (Sexual Expression) ถูกควบคุมด้วยกลไกเชิงสมมติฐานที่เรียกว่า โครงสร้างการรับรู้ (Cognitive Structure) ซึ่งเปรียบเสมือนแหล่งเก็บความรู้สึก ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล โครงสร้างการรับรู้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางเพศทั้งหมด ซึ่งพัฒนามาจากตัวป้อน (Input) เริ่มจากมาตรฐานของพ่อแม่ (Parental Standards) ซึ่งจะตกค้างอยู่ภายใน และก่อตัวเป็นหลักการ โครงสร้างการรับรู้ และองค์ประกอบของบรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms) โดยเด็กไม่ได้เรียนรู้จากพ่อแม่อย่างเดียว แต่เรียนรู้จากเพื่อน กลุ่มศาสนา องค์กรชุมชน วัฒนธรรม สื่อมวลชน และอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีวุฒิภาวะ (Maturation) คือ ขบวนการเติบโตทางร่างกาย สติปัญญา บุคลิกภาพ และอื่นๆ รวมทั้งเกิดจากประสบการณ์ทางเพศในอดีต (Previous Sexual Experience) สิ่งที่ตั้งอยู่ในโครงสร้างการรับรู้ ก่อตัวเป็นหลักปฏิบัติ หรือบัญญัติแห่งความประพฤติทางเพศ เช่น เด็กผู้หญิงได้รับการเรียนรู้เรื่องเพศว่าเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจ ผู้เกี่ยวข้องทางเพศต้องถูกลงโทษ ก็จะจำ และยึดเป็นหลักการ และจะแสดงออกในชีวิตประจำวันในรูปของทัศนคติ ความเชื่อ ความคาดหวัง และความต้องการเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ และชีวิตสมรสในเวลาต่อมา

ดังนั้นการเรียนรู้เรื่องเพศเริ่มตั้งแต่เป็นทารก และเด็ก หลักการปฏิบัติจึงพัฒนาขึ้นระหว่างนั้น สมมุติฐานนี้เสนอว่า พื้นฐานความรู้ทางเพศถูกสร้างขึ้นมาในเวลาที่เด็กมีทักษะ และสติปัญญาจำกัดเนื่องจากอายุน้อย ถ้ามีการฝึกฝนอบรมเรื่องเพศถูกจังหวะเวลาจะทำให้มีโครงสร้างการรับรู้ที่ดี

ความเชื่อมทางด้านวัฒนธรรม ศีลธรรมจรรยา และการรับวัฒนธรรมจากต่างชาติ การรับวัฒนธรรมต่างชาติโดยไม่มี การแยกฝักฝักชอบชั่วดี ทำให้วัฒนธรรมเกี่ยวกับเรื่องทางเพศเปลี่ยนไป และขาดศีลธรรมจรรยา

ทุกประเทศในโลกต่างก็มีศาสนาประจำชาติของตน มีการนับถือศาสนาทั้งที่เหมือนกัน และแตกต่างกัน ตามปรัชญาตะวันตก การรักษาพรมาจารีของผู้หญิงไม่เป็นเรื่องสำคัญในสังคม (พันธุศักดิ์ สุกระถรณ์, 2546) สมัยก่อนสังคมไทยถือว่าผู้หญิงจะพูดเรื่องเพศไม่ได้ เพราะค่านิยมของคนไทยในเรื่องเพศนั้นไม่ควรนำมาพูดในที่สาธารณะ และถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัว (อุไรจิตร แส่นโคตร, 2546) เมื่อเทคโนโลยีได้พัฒนาเจริญก้าวหน้ามากขึ้น โลกแคบลง มีการรับวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาเป็นจำนวนมากจากหลายชาติ และปฏิบัติตามจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน และหลายคนก็เคยชินจนคิดว่าเรื่องเหล่านี้เป็นวัฒนธรรมที่คนไทยถือปฏิบัติ แม้แต่เรื่องทางเพศ เช่น การอยู่ก่อนแต่ง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

สวนดุสิตโพลได้สำรวจเรื่อง “วัยที่พร้อมจะมีคู่” คิดอย่างไร กรณี “การอยู่ก่อนแต่ง” และ “ทะเบียนสมรส” (2546) โดยสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีอายุ 18-25 ปี ที่ยังไม่ได้แต่งงาน จำนวน 1437 คน ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้ คิดว่าการอยู่ก่อนแต่งเป็นเรื่องปกติถึงร้อยละ 61.26 เพราะเป็นการทดลองอยู่ร่วมกัน เรียนรู้นิสัยซึ่งกันและกันก่อนแต่งงานเป็นที่นิยม และเป็นเรื่องธรรมดาของคนในสังคมปัจจุบัน และคิดว่าการอยู่ก่อนแต่งเป็นเรื่องปกติ แต่ไม่ควรทำถึงร้อยละ 28.61 เพราะเป็นการขัดกับวัฒนธรรม ประเพณีไทย ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย และทำให้ฝ่ายหญิงเสียหาย คิดว่าทะเบียนสมรสค่อนข้างมีความสำคัญ ร้อยละ 39.31 เพราะเป็นหลักฐานยืนยันในการแต่งงาน ให้เกียรติคู่สมรส เป็นประโยชน์สำหรับลูก และคิดว่าทะเบียนสมรสมีความจำเป็นมากถึงร้อยละ 33.87 คิดว่าการเสียตัวก่อนเป็นสามี/ภรรยาเป็นเรื่องไม่ปกติ และไม่ควรทำถึงร้อยละ 45.5 เพราะทำให้เสียความรู้สึกถ้าใครรู้ว่าเคยผ่านผู้ชายมาแล้ว เป็นการผิดศีลธรรม ถือเป็นการไม่ให้เกียรติผู้หญิง เสื่อมเสียวงศ์ตระกูล ผู้หญิงควรระวังดูแลสงวนตัว และอาจมีปัญหาตามมาทีหลัง

อมรวิรัช นาคทรทรัพย์ ผอ.สถาบันรามจิตติ กล่าวว่า จากการสำรวจของโครงการ Child Watch (2549-2550) ในเด็กอาชีวะ และนักศึกษาในประเทศไทย เฉลี่ยร้อยละ 36 เคยมีเพศสัมพันธ์ และอยู่ร่วมกันก่อนการสมรส การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม และขัดต่อวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของสังคมไทย เยาวชนในปัจจุบันมีการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งอาจเกิดจากค่านิยม ความเชื่อ ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และความคึกคะนองตามช่วงวัย ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะหวั่นบุตรหลานในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพราะมันสามารถก่อให้เกิดปัญหาสังคมหลากหลายรูปแบบ (อมรวิรัช นาคทรทรัพย์, 2551)

การรู้เท่าไม่ถึงการณ์ในเรื่องเพศของเยาวชน ทำให้เยาวชนเกิดการอยากมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์แบบเต็มใจอย่างล่าช้า ทำให้เกิดอาการติดใจ และหากได้รับการปลุกเร้า จะทำให้เกิดความต้องการทางเพศขึ้นอีก หากหาทางระบายออกไม่ได้ ก็อาจก่ออาชญากรรมทางเพศ ได้โดยไม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรืออารมณ์ชั่ววูบ (เอกภพ อินทวิวัฒน์, 2542)

4. ครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาบุคลากรจากเด็กเข้าสู่ผู้ใหญ่ ปัจจุบันครอบครัวในสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่เปลี่ยนไป รวมถึงการเลี้ยงดูบุตร

ครอบครัวไทยในอดีตส่วนใหญ่เป็นครอบครัวขยาย (Extended Family) เป็นครอบครัวขนาดใหญ่มีทั้งสามมี ภรรยา ปู่ ย่า ตา ยาย และญาติพี่น้อง ในขณะที่ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) มากขึ้น เป็นครอบครัวที่มีแต่ พ่อ แม่ และบุตรธิดา มีการใช้ชีวิตครอบครัวอย่างเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เศรษฐกิจของครอบครัวที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรม (โสภณ ชูพิกุลชัย, 2534 อ้างใน สิริพร ตั้งชัยวัฒนา, 2542, หน้า 27)

สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้บุตรธิดา มีพฤติกรรมอย่างไร ครอบครัวที่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าครองชีพ มักเกิดจากพ่อ แม่ มีการศึกษาน้อย ไม่สามารถประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงได้ ทำให้ขาดปัจจัย และความรู้ มาตอบสนองความต้องการ ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมต่อสมาชิกครอบครัว ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ไม่ดีสามารถทำให้คนก่ออาชญากรรมได้ง่ายกว่าธรรมดา (จันทร์ชนก โยชินชัลวาล, 2540 อ้างใน สิริพร ตั้งชัยวัฒนา, 2542, หน้า 38; พวงเพ็ญ ใจกว้าง, 2542)

ควอส (Quist, ม.ป.ป. อ้างใน เชฎกฤท วรจันทร์, 2549, หน้า 17) ได้นำทฤษฎีทางจิตวิเคราะห์ของ Freud มาเป็นพื้นฐานในการสรุปการกระทำผิดของเยาวชน นอกจากพลังจิตใต้สำนึกของเยาวชน ปัจจัยของความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับบุตรในวัยเด็ก เช่น ถ้าพ่อแม่ อบรมลูกให้รู้จักค่านิยมที่ดีงาม และไม่เคร่งในระเบียบมากเกินไปจะทำให้ลูกรู้จักความรับผิดชอบ ไม่กระทำความผิด ปัจจัยที่ทำให้ลูกขาดความรับผิดชอบ สามารถกระทำผิดได้ สรุปได้ดังนี้

1) การแยกกันอยู่ระหว่างแม่กับลูก ในขณะที่ลูกยังอยู่ในวัยเด็ก 2) พ่อแม่เข้มงวดระเบียบวินัยกับลูกมากเกินไป คาดหวังในตัวบุตรมากเกินไปกว่าความสามารถของบุตร 3) พ่อแม่ทำให้บุตรรู้สึกว่าคุณแม่ไม่รัก ทำให้เด็กขาดแรงจูงใจที่จะทำตามค่านิยมของพ่อและแม่ 4) พ่อแม่ที่ไม่เข้มงวดในระเบียบ การลงโทษที่ไม่สม่ำเสมอของพ่อแม่ในความผิดอย่างเดียวกันจะทำให้ลูกก้าวร้าว

5) พ่อ แม่ ไม่รู้เท่าถึงการณ์ ผลักดันให้เด็กกระทำผิด 6) พ่อ แม่ เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี พ่อ แม่เป็น
 อาชญากรเสียเอง จึงพยายามอบรมลูกให้เป็นไปตามแนวทางที่ตนปฏิบัติ

การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของครอบครัว ครอบครัวควรจะให้ความรู้เรื่องเพศกับบุตร
 เพื่อให้เด็กได้ทราบถึงการป้องกันตัวจากการล่วงละเมิด การกระตุ้นทางเพศ และการไม่ก่อพฤติกรรม
 เรื่องเพศอย่างไม่เหมาะสม

ค่านิยมของสังคมไทยถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องส่วนตัวโดยเฉพาะกับผู้หญิง การพูดเรื่องเพศ
 ถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรพูด แม้กระทั่งจะพูดในครอบครัวก็ไม่ได้ และผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้
 ความรู้เรื่องเพศกับบุตรหลาน ทำให้เด็ก ซึ่งกำลังเข้าสู่วัยรุ่น และสนใจในเรื่องเพศไม่มีที่
 ปรีกษา จึงต้องเรียนรู้ด้วยตัวเอง หรือจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งทำให้เกิดปัญหาสังคมต่างๆ มากมาย เช่น
 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (อรุจิต แสน โคตร, 2546) รวมทั้งการก่ออาชญากรรมทางเพศ
 เพราะเยาวชนหลายคนไม่มีความเป็นผู้ใหญ่ ไม่มีความสามารถในการแยกผิดชอบชั่วดี ขาดความรู้
 ในการยับยั้งชั่งใจในการตัดสินใจ ถ้าไม่ได้รับคำแนะนำจากผู้ใหญ่ที่ถูกต้อง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญหลาย
 ท่าน และหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ ยืนยันว่าถ้าพูดคุยกับเยาวชนเกี่ยวกับเรื่องเพศ จะทำให้เยาวชนมี
 การตัดสินใจที่ดี (เวลลี, 2005/2549)

5. สภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัย

สภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัย หลายครอบครัวต้องอาศัยอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม ซึ่งสภาพแวดล้อม
 เหล่านี้มีส่วนช่วยในการสนับสนุนให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ (เอกภพ อินทวิวัฒน์, 2542) โคนัล
 และราฟท์ (Donald & Ralph, 1964 อ้างในพวงเพ็ญ ใจกว้าง, 2542, หน้า 17) กล่าวว่า เขตที่มีคน
 อาศัยกันอยู่หนาแน่น ทำให้ขาดความสัมพันธ์กันเป็นส่วนตัว ย่านที่มีคนอยู่หนาแน่น หรือสลัมเป็น
 เขตที่ไม่ปลอดภัย คนอาศัยอยู่รวมกันมากสถานะสภาพยากจน มีชนกลุ่มน้อยอยู่เพียงกลุ่มเดียว
 ดำรงอยู่ไม่สามารถเข้าไปควบคุมได้ทั่วถึง เป็นเขตไร้กฎหมาย มีความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม
 ขนบธรรมเนียมประเพณี ถูกตัดขาดจากสังคมที่ยึดมั่นในระเบียบแบบแผน เป็นแหล่งรวบรวม
 อบายมุข ตั้งแต่ยาเสพติด การพนัน โสเภณี และแหล่งเสื่อมโทรมในชนบทก็เป็นแหล่งหลบซ่อน
 ของแก๊งโจรในเมือง การที่พ่อ แม่ต้องอยู่ร่วมกันอย่างแออัด ทำให้ลูกเห็นพฤติกรรมทางเพศ ทำให้
 เกิดการอยากกลอง และเนื่องจากครอบครัวยากจนอาจทำให้ไม่มีเงินไปหาความสำราญทางเพศได้ จึง
 อาจทำให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ (เอกภพ อินทวิวัฒน์, 2542)

6. กลุ่มเพื่อน

กลุ่มเพื่อนเป็นปรากฏการณ์สำคัญอย่างหนึ่งในการศึกษาพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Reckless)
 ได้อ้างถึงวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของ ไลนอน (Eynon) ไว้ว่าการกระทำผิดของเด็กส่วนใหญ่มีเพื่อน

ร่วมกระทำผิดด้วย (เสริน ปุณณะหิตานนท์, ม.ป.ป.) และเฮอร์ชชี (Hirschi, ม.ป.ป.) อ้างจากข้อมูลจากงานวิจัยให้เห็นว่า เด็กเกรส่วนใหญ่มักมีเพื่อนเป็นเด็กเกรด้วยกัน (พรชัย ชันดี และคณะ, 2543, หน้า 109) ซุทเทอร์แลนด์ (Sutherland, ม.ป.ป. อ้างใน พวงเพ็ญ ใจกว้าง, 2542, หน้า 20) กล่าวว่าคนจะเป็นอาชญากรได้ หากคบกับอาชญากรเป็นเวลานาน เพราะการก่ออาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้ โดยเรียนรู้วิธีการในการก่ออาชญากรรม การสร้างแรงจูงใจ และทัศนคติในการก่ออาชญากรรม

7. โรงเรียน

โรงเรียนเป็นสถาบันที่สำคัญในการให้ความรู้ และพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ เพราะถ้าสถาบันทางการศึกษาทำหน้าที่ไม่เหมาะสมอาจทำให้เด็กก่อปัญหาอาชญากรรมขึ้นได้ (ขวัญไชย สันติภรภาพ, 2547) คนไทย และอาจารย์ส่วนใหญ่ยังมีค่านิยมที่ผิดๆ คิดว่าความเป็นไทยมีมานาน คนไทยเป็นคนดีงามเป็นเมืองพุทธศาสนา จิตใจคนไม่ต่ำทราม เรื่องของเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องสกปรก ไม่ควรพูดถึง เมืองไทยเป็นเมืองสะอาดปลอดภัย เรื่องทางเพศแต่ความจริงแล้วสังคมไทยในอดีตมีทั้งการข่มขืน ลามก มีการขายเป็นทาส เด็กอายุสิบสอง สิบสามปีถูกจับแต่งงาน และมีบุตร ซึ่งควรปลูกจิตสำนึกของบุคคลเหล่านี้ให้ยอมรับความจริง และกล้าพูดในเรื่องนี้กับนักเรียน เพื่อให้เด็กที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างถูกต้อง เพราะจากงานวิจัยหลายชิ้นแสดงให้เห็นว่าเด็กไทยมีมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย และในอนาคตคาดว่าอายุจะน้อยลงอีก การไม่พูดถึงเรื่องเพศในสังคมจะนำมาซึ่งปัญหาทางสังคมต่างๆ อีกมาก เช่น การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การคุกคามทางเพศ อาจารย์นคร สันธิโยธิน อาจารย์สวนกุหลาบวิทยาลัย ได้ให้สัมภาษณ์ในหนังสือสารไท สามารถสรุปได้ว่า เรื่องทางเพศเป็นเรื่องที่ควรสอนในโรงเรียน โดยให้เด็กสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเอง โดยมีครูซึ่งมีประสบการณ์เป็นผู้สรุปหาจุดที่ถูกต้อง จะมีส่วนช่วยเพิ่มความเข้มแข็งให้กับเยาวชน เพื่อพัฒนาการใช้ชีวิตอย่างมีทักษะ และการสอนควรสอนด้วยอุปกรณ์ประกอบ มิใช่สอนเพียงทางทฤษฎีเท่านั้น (“เช็กส์ในสังคมไทย”, 2551)

จากเนื้อหาข้างต้นพบว่า การนำเสนอเรื่องเพศของสื่อมวลชน และปัจจัยสภาวะแวดล้อมทางสังคม ล้วนมีอิทธิพลทางความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับเยาวชน เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้

แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดประชากรในการศึกษาเป็นกลุ่มเยาวชน ดังนั้นจึงต้องใช้แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา และวิเคราะห์ คำว่า “เยาวชน” หรือที่ในภาษาอังกฤษเรียกว่า “Teen” นั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย สามารถสรุปได้ดังนี้

เยาวชน มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน แปลว่าการเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ (Hurlock, 1987 อ้างในนิยม นิมิตรกุล, 2545, หน้า 5) เป็นวัยที่เรียกว่าอยู่ในช่วง Identity Crisis ซึ่งหมายถึง ช่วงระยะเวลาหนึ่งของการพัฒนาการตามปกติ เป็นวิกฤตการณ์แห่งการแสวงหาเอกลักษณ์ (Erikson, 1985 อ้างในศรีประภา ชัยสินภพ, 2551, หน้า 18-24) เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ วัยแห่งการเจริญเติบโตทั้งในด้านชีวะ สรีระ โดยการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และจิตวิทยา ทางด้านอารมณ์ พฤติกรรม และสังคม เป็นวัยสร้างสุขนิสัย วัยที่มีปัญหา เร่งปรับตัว เร่งทางวิชาการ มีการมองเห็นตนเอง และมองเห็นตามที่ผู้อื่นเห็น และยอมรับความสามารถในตนเอง ต้องการเรียนรู้ความเป็นตัวของตัวเอง ช่างจินตนาการ และเลือกอาชีพ (ศรีประภา ชัยสินภพ, 2551; พรพิมล เขียวนาคร, 2539 อ้างในนิยม นิมิตรกุล, 2545, หน้า 22) ถือเป็นวัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก และเป็นสะพานไปสู่วัยผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นชัดเจนที่แน่นอนว่าเริ่มเมื่อใด และสิ้นสุดวัยเมื่อใด (สุชา จันท์ธอม, 2529 อ้างในธนกร พวงบุบผชาติ, 2546, หน้า 6) ซึ่งกำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และรูปร่าง เป็นสำคัญ โดยจะเริ่มจากการแตกเนื้อหนุ่มสาว คือช่วงที่ เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือน เด็กชายมีสุจิ และสามารถที่จะสืบพันธุ์ได้ (นิยม นิมิตรกุล, 2545) โดยจะมีการแบ่งขั้นของการพัฒนาการของเยาวชนออกตามลำดับอายุ และวุฒิภาวะ จากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ ทั้งนี้เด็กเยาวชนส่วนมากมีอายุ 12-21 ปี แต่ไม่สามารถถือเป็นหลักเกณฑ์ตายตัวได้ เนื่องจากเด็กแต่ละคนจะมีพัฒนาการเข้าสู่เยาวชนไม่พร้อมกัน เด็กบางคนอาจเข้าสู่การเป็นเยาวชนก่อนอายุที่กำหนด บางคนอาจเข้าสู่การเป็นเยาวชนหลังอายุที่กำหนด อีกทั้งแต่ละประเทศมีการกำหนดช่วงอายุของเยาวชนไว้แตกต่างกันด้วย

โคล (Cole, ม.ป.ป. อ้างใน ธีรรัตน์ เรื่องแสงทองกุล, 2546, หน้า 34) นักจิตวิทยาของชาวอเมริกัน ได้แบ่งช่วงอายุของเยาวชนออกเป็นช่วงๆ ดังต่อไปนี้

- 1) วัยเตรียมเข้าสู่เยาวชน (Pre-Adolescence) เพศหญิง 10-13 ปี เพศชาย 13-15 ปี
- 2) เยาวชนตอนต้น (Early Adolescence) เพศหญิง 13-15 ปี เพศชาย 15-17 ปี 3) เยาวชนตอนกลาง (Middle Adolescence) เพศหญิง 15-18 ปี เพศชาย 17-19 ปี และ 4) เยาวชนตอนปลาย (Late Adolescence) เพศหญิง 18-21 ปี เพศชาย 19-21 ปี

ช่วงอายุของเยาวชนนั้นแบ่งได้เป็น 3 ช่วงคือ วันรุ่นตอนต้น เยาวชนตอนกลาง และเยาวชนตอนปลาย ซึ่งมีลักษณะดังนี้ (สุชา จันท์ธอม, 2529 อ้างถึงใน ธีรรัตน์ เรื่องแสงทองกุล, 2546, หน้า 3-4)

- 1) เยาวชนตอนต้น (Early Adolescence) อายุ 13-15 ปี ช่วงนี้จะมีการพัฒนาทางร่างกายทั้งเพศชายและเพศหญิง 2) เยาวชนตอนกลาง (Middle Adolescence) อายุ 15-18 ปี ในระยะนี้การ

พัฒนาในด้านร่างกาย จิตใจ และความรู้สึกนึกคิด มีลักษณะแบบค่อยเป็นค่อยไป และ 3) เยาวชนตอนปลาย (Late Adolescence) อายุ 18-21 ปี การพัฒนาการของเยาวชนเริ่มเข้าสู่วุฒิภาวะอย่างสมบูรณ์แบบ จึงมักมีการพัฒนาการด้านจิตใจมากกว่าร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด

การย่างเข้าสู่เยาวชนถือเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่สุดระยะหนึ่งของชีวิต เป็นระยะที่เด็กมีปัญหา และปรับตัวเข้ากับสิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม หรืออาจกล่าวได้ว่า พัฒนาการของเยาวชนแบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

1. ด้านร่างกาย

ลักษณะสำคัญที่เห็นได้ง่ายเมื่อย่างเข้าสู่เยาวชน คือ การแตกเนื้อหนุ่มสาว ในระยะนี้ร่างกายของเด็กหญิงและชายจะไม่แตกต่างกันมาก ยกเว้นความแตกต่างของอวัยวะเพศ เมื่อย่างเข้าอายุประมาณ 10-13 ปี เด็กหญิง และชายจะมีความแตกต่างกัน ปรากฏชัดขึ้นทั้งทางร่างกาย ทางท่าทางและทางจิตกริยา เช่น ความสูง โดยผู้ชายจะสูงกว่าผู้หญิง น้ำเสียงในการพูด ผู้ชายจะห้าว ผู้หญิงจะแจ่มใส และตำแหน่งที่งอกขึ้น โดยผู้ชายขึ้นที่หน้าอก ริมฝีปาก ผู้หญิงจะมีน้อย หรือไม่มีเลย ปกติเด็กชายจะเปลี่ยนแปลงทางการเจริญเติบโตช้ากว่าเด็กหญิงประมาณ 1-2 ปี ลักษณะที่ทำให้ผู้หญิงผิดกับผู้ชาย เรียกว่า Secondary Sex Characteristics การพัฒนาทางร่างกายจะเริ่มเห็นได้ชัดเมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาว เข้าใจว่าเกิดจากต่อม (Glands) บางชนิดในร่างกาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้คนมีลักษณะความแตกต่างกันของเพศหญิงและชายได้ชัดขึ้น นอกจากนี้ สิ่งที่เห็นได้ชัดอีกประการหนึ่งนั้น ที่แสดงให้เห็นว่าหญิงได้เข้าสู่เยาวชนแล้วคือ การมีประจำเดือนของเด็กหญิง การหลั่งน้ำกามของเด็กชาย ในระยะนี้ถ้าชายและหญิงมีเพศสัมพันธ์กันก็สามารถมีบุตรได้ (ศรีพร จันโทภาสกร, 2546)

2. ด้านอารมณ์ และจิตใจ

เยาวชนเป็นวัยพายุบุแคม มีอารมณ์รุนแรง อารมณ์มีบทบาทต่อเยาวชนมาก ระยะนี้เยาวชนมีความต้องการทางเพศสูง มีความอยากรู้อยากเห็น อยากลอง จะผลักดันให้เยาวชนออกไปเผชิญกับโลกภายนอก ซึ่งจะทำให้เยาวชนได้ประสบกับความสำเร็จ หรือความล้มเหลว อันจะเป็นแนวทางไปสู่การพัฒนาทางอารมณ์ที่กว้างขวางออกไป

โรเจอร์ (Roger, 2002 อ้างในศรีพร จันโทภาสกร, 2546, หน้า 20) ได้กล่าวถึงเยาวชนว่าเป็นวัยที่อารมณ์รุนแรง จึงได้ชื่อว่าเป็น “วัยพายุบุแคม” ชอบแสดงอารมณ์หรือความรู้สึกตรงไปตรงมา เปิดเผย อารมณ์ต่างๆ เกิดขึ้นง่ายและเปลี่ยนแปลงง่าย เยาวชนมักจะทำกิจกรรมแทบทุกอย่างด้วยการใช้อารมณ์รุนแรง การปรับตัวในชีวิตของเยาวชนจึงค่อนข้างสับสน ในระยะนี้

ความต้องการทางเพศจะมีอิทธิพลสูงมาก เยาวชนจะเกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากรลอง โดยเฉพะอย่างยิ่งในเรื่องเพศที่เกิดจากการทำงานของต่อมเพศ ทำให้เยาวชนสนใจเพศตรงข้าม เริ่มมีอารมณ์รักต่อเพศตรงข้าม ซึ่งเป็นเรื่องแปลกใหม่ในชีวิต

3. ด้านสติปัญญา

เมื่อเข้าสู่เยาวชนร่างกายจะเจริญเติบโตเต็มที่ ส่งผลให้เซลล์สมองได้รับการพัฒนาต่อเนื่อง จากวัยเด็ก ทำให้เกิดการคิดอ่าน เยาวชนจะมีความสามารถมากขึ้น มีความจำและสมาธิดี พยายามแสวงหาความรู้ใหม่ๆ สามารถใช้ความคิดของตนได้อย่างเป็นเหตุเป็นผล ช่างจินตนาการ และมีความเชื่อมั่นอย่างรุนแรง เมื่อไม่เชื่อเรื่องอะไรแล้วมักจะปักใจไม่เชื่อ จนกว่าจะมีข้อมูลที่มีหลักฐานอ้างอิง และมีเยาวชนที่หลงเชื่อในสิ่งที่ผิด ทำให้เกิดการก่ออาชญากรรมต่างๆ โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ (สิริพร จันโทภาสกร, 2546; จรินทร์ สกุดถาวร, 2543 อ้างในนิคม ฉิมตระกูล, 2545, หน้า 18)

4. ด้านสังคม

พัฒนาการด้านสังคมของเยาวชนจะเปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา โดยในวัยนี้ต้องการเป็นอิสระจากพ่อแม่ และครอบครัว จะติดกลุ่มเพื่อน และได้รับอิทธิพลจากเพื่อนทั้งด้านพฤติกรรม การแต่งกาย กริยาท่าทาง คำพูด มีการใช้ภาษาแปลกๆ รวมทั้งเริ่มให้ความสำคัญ และสนใจกับเพื่อนต่างเพศมากขึ้น (สิริพร จันโทภาสกร, 2546) นอกจากความเปลี่ยนแปลงทั้งสี่ด้านที่กล่าวมาแล้ว เยาวชนยังมีความต้องการซึ่งคล้ายคลึงกับความต้องการของบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ความต้องการทางด้านร่างกายก็อาจไม่แตกต่างกับเด็กเล็ก หรือผู้ใหญ่ แต่ความต้องการทางอารมณ์ จิตใจ ของเยาวชนนั้นจะมีลักษณะพิเศษอันเป็นลักษณะเฉพาะของเยาวชน โดยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้ (สิริพร จันโทภาสกร, 2544; วิทยา นาควัชระ, 2526 อ้างใน สิริพร จันโทภาสกร, 2546, หน้า 11-20) เยาวชนต้องการความรักจากบุคคลอื่น พ่อ แม่ ญาติ พี่น้อง เพื่อนเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศ ถือได้ว่าเป็นความต้องการให้คนอื่นหันมาสนใจ เยาวชนไม่มั่นใจในความมีค่าของตนเองคิดว่าคนอื่นจะมองไม่เห็นคุณค่าในตัวเอง ความต้องการนี้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจที่ไม่มั่นคง เยาวชนจะมีความสนใจในเรื่องทางเพศ และเพื่อนต่างเพศ ต้องการความรู้ความเข้าใจทางเพศอย่างถูกต้อง มีความอยากรู้อยากเห็น และอยากรทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ ถ้าถูกกีดกันจะแสดงออกโดยการแสวงหาข้อมูล แต่เก็บไว้เป็นความลับ เยาวชนยังเป็นวัยที่สนใจรักเพื่อนต่างเพศแบบหลงใหลใฝ่ฝัน เป็นความรักที่รุนแรงไม่ค่อยมีเหตุผล เยาวชนต้องการอิสรภาพอย่างมาก เยาวชนต้องการเป็นตัวของตัวเองจะไม่ชอบให้ผู้ใหญ่ก้าวร้าวใน ชีวิตของตน มักคิดว่าผู้ใหญ่ไม่เข้าใจความต้องการของตนเอง อยากให้สังคมยอมรับ หรือชมเชย อยากมีชื่อเสียง อยากเด่น อยากรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่าง เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อสังคม แต่

มักไม่ประสบความสำเร็จ เพราะขาดระบบในการทำงาน ขาดวิจารณญาณในตัวเอง ซึ่งผู้ใหญ่ควรมีส่วนช่วยในการแนะนำ และหาทางช่วยแก้ไขปัญหา เยาวชนต้องการเพื่อน เพื่อนมีความสำคัญเป็นอย่างมาก อยากเป็นที่ยอมรับของเพื่อน จึงทำตามเพื่อน แม้ว่าบางครั้งจะขัดกับความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม เยาวชนชอบคบกันเป็นกลุ่มก้อน มีการตั้งแก๊งขึ้น เพื่อให้มีสิ่งที่ยึดถือ เพราะบางครั้งไม่มีผู้ใหญ่ให้ยึดถือ ถ้าพวกของตนโดนดูถูกก็อาจไปฆ่าคู่กรณีได้ โดยเข้าใจผิดว่าเป็นเรื่องควรกระทำ เยาวชนเป็นที่ต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ เช่น ต้องการคบเพื่อนใหม่ๆ ต้องการทดลองสิ่งต่างๆ เช่น ทดลองใช้สิ่งเสพติด การดูหนังที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์ ภาพโป๊กับเพื่อน คบเพื่อนต่างเพศในทางผู้ชาย มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ก่อให้เกิดปัญหาสังคม เช่น การตั้งครรภ์ก่อนแต่ง หรือติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และต้องการมีอนาคตที่ดี มีความสำเร็จ เยาวชนเป็นวัยที่เริ่มสนใจในอาชีพต่างๆ อยากรับผิดชอบ อยากพึ่งตนเอง มีจุดมุ่งหมายในอนาคต มีการวางแผนว่าสำเร็จการศึกษาแล้วจะประกอบอาชีพอะไร

สรุปได้ว่าเยาวชนเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก วัยนี้จึงเป็นวัยที่เปราะบางต่อสิ่งเร้าที่มากกระตุ้นได้มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับเพศ ซึ่งเยาวชนสนใจเรื่องเพศนี้เกิดจากพัฒนาการทั้งทางร่างกายและจิตใจ ดังนั้นเยาวชนจึงเป็นวัยที่ผู้ใหญ่ควรให้ความสนใจและให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ถ้าเยาวชนปรับตัวให้เข้ากับสภาพภายในของตนกับสภาพแวดล้อมภายนอก อย่างมีประสิทธิภาพ เยาวชนจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพ และทำประโยชน์ให้กับสังคม

การเปิดรับสื่อของเยาวชน

โคลิน (Colin, 1978 อ้างใน สิริพร จันโทภาสกร, 2546, หน้า 7) กล่าวว่า การสื่อสารของมนุษย์กระทำเพื่อแบ่งปันข่าวสารกันนั่นเอง และการแบ่งปันข่าวสารระหว่างกันนี้จะก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจและกระทำกิจกรรมที่ประสานสอดคล้องกัน

พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อของผู้รับสารของแต่ละคน ก็จะมีรูปแบบพฤติกรรมเฉพาะของตนเอง ซึ่งแตกต่างกันไป (Merrill & Lowenstein, 1971 อ้างในนันทิยา ประสงค์กิจ, 2546, หน้า 42; ชารินี จ้องสุวรรณ, 2546) ได้สรุปปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันให้บุคคลหนึ่งเลือกรับสื่อว่าเกิดจากพื้นฐาน ดังนี้

ความเหงา ตามหลักทางจิตวิทยา มนุษย์ไม่ชอบอยู่ตามลำพัง ต้องสื่อสารกับผู้อื่น หากอยู่ตามลำพังจะเกิดความรู้สึกสับสนวิตกกังวล หวาดกลัว มนุษย์ชอบ และพยายามที่จะรวมกลุ่มเพื่อสังสรรค์กับผู้อื่นเท่าที่โอกาสจะอำนวยได้ เมื่อไม่สามารถที่จะติดต่อกับบุคคลใดโดยตรงสิ่งที่ดีที่สุด คือ การใช้สื่อต่างๆ เพื่อให้เกิดการสื่อสาร

ความอยากรู้อยากเห็น เป็นสัญชาตญาณขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ที่มีความอยากรู้อยากเห็น ต้องการที่จะรับข่าวสาร และเรื่องราวต่างๆ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะกระทบต่อตนเองทั้งทางตรง และทางอ้อม หรือผลกระทบต่อบุคคลอื่น ซึ่งสื่อมวลชนเป็นสิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการในเรื่องนี้ได้ดีที่สุด

มนุษย์ต้องการแสวงหาข่าวสาร และใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ของตัวเอง เพื่อช่วยให้ความคิดของตนบรรลุ เพื่อตอบสนองความต้องการ เพื่อใช้ข้อมูลข่าวสารให้ความบันเทิงแก่ตนเอง ซึ่งข้อมูล ข่าวสารเหล่านี้ไม่จำเป็นจะเป็นประโยชน์ทางด้านไหน ก็ล้วนแล้วแต่สามารถหาได้จากสื่อมวลชน ลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละอย่าง มีส่วนทำให้ผู้รับสารแสวงหา และได้ประโยชน์ไม่เหมือนกัน ผู้รับสารแต่ละคนย่อมเข้าใจในลักษณะบางอย่างจากสื่อที่จะสนองความต้องการ และทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน จะบริโภคสื่อเป็นอย่างมากตามที่กล่าวมาข้างต้น เช่น ความอยากรู้อยากเห็น

สื่อมวลชนมีให้เลือกหลากหลายประเภท โดยสื่อสามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่แตกต่างกันได้ ตามแต่ความพึงพอใจ และประโยชน์ ที่คาดว่าจะได้ประโยชน์จากสื่อที่ตนเองเปิดรับนั้น มนุษย์ส่วนใหญ่จะเปิดรับข่าวสารตลอดเวลา แต่จะแตกต่างกันว่าใครจะรับสื่อใด และรับอย่างไร โดยมีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด ดังนี้ (ขวัญเรือน กิตติวัฒน์, ม.ป.ป. อ่างใน กัลยกร นรภัทรทวีพร, 2547, หน้า 87-98) คือ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ และจิตวิทยาส่วนบุคคล ความแตกต่างกันทางด้านครอบครัว ความเป็นอยู่ และสภาพแวดล้อม ทำให้มนุษย์มีระดับสติปัญญา ความคิด ความรู้สึก ทักษะคิด การเรียนรู้ การรับรู้ และการสนใจแตกต่างกัน ทำให้มนุษย์มีบุคลิกภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะ ซึ่งเป็นตัวกำหนดรูปแบบพฤติกรรมของการสื่อสารในการเปิดรับ (Selective Exposure) การเลือกรับรู้ (Selective Perception) การเลือกจดจำ (Selective Retention)

ปัจจัยด้านสภาพความสัมพันธ์ทางสังคม เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการสื่อสาร มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ ไปตามค่านิยมของคนในสังคม เพราะหากไม่ทำตามค่านิยมที่สังคมยอมรับ อาจได้รับการลงโทษ ดังนั้นคนจึงทำตามค่านิยมของสังคมนั้นๆ เพื่อให้ตนเองได้รับการยอมรับจากสังคม

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมนอกระบบการสื่อสาร โดยการจัดแยกบุคคลเข้าไว้เป็นประเภทเดียวกัน เช่น เพศ อายุ รายได้ อาชีพ โดยมนุษย์ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันจะรับเนื้อหาของการสื่อสารที่ใกล้เคียงกัน

กลุ่มเยาวชนเป็นวัยที่แสวงหาความแปลกใหม่ การหาข้อมูลข่าวสารก็เพื่อสนองความต้องการของตนเอง โดยเลือกรับสื่อตามประโยชน์ที่บุคคลนั้นต้องการ และสร้างความพึงพอใจซึ่งตรงกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Use and Gratification Theory)

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses and Gratification Theory)

การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้รับสาร เป็นการมองว่าผู้บริโภคทำอะไรกับสื่อ คือ การที่ผู้รับสารใช้ประโยชน์ และแสวงหาความพึงพอใจจากสื่อ โดยแต่ละบุคคลจะเลือกสื่อที่แตกต่างกัน ตามแต่ความต้องการ และวัตถุประสงค์ของบุคคลนั้นๆ รวมทั้งต้องมีทุนทรัพย์ และข้อมูลเพื่อที่จะหาสื่อให้ได้ตามความต้องการ หลังจากที่บุคคลรับสื่อเหล่านั้นแล้ว ต้องทำการตีความสร้างความเข้าใจในเนื้อหาสาระของสื่อ ซึ่งการตีความสร้างความเข้าใจนั้น เป็นเรื่องที่มีความสลับซับซ้อน เพราะมีหลายขั้นตอนในการใช้ประโยชน์จากสื่อ เช่น อาจค้นหาข้อมูลที่ต้องการไม่พบ (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ปัทมวดี จารจร, พิงรรอง รามสูต วัฒนันท์ และคณะ, 2547)

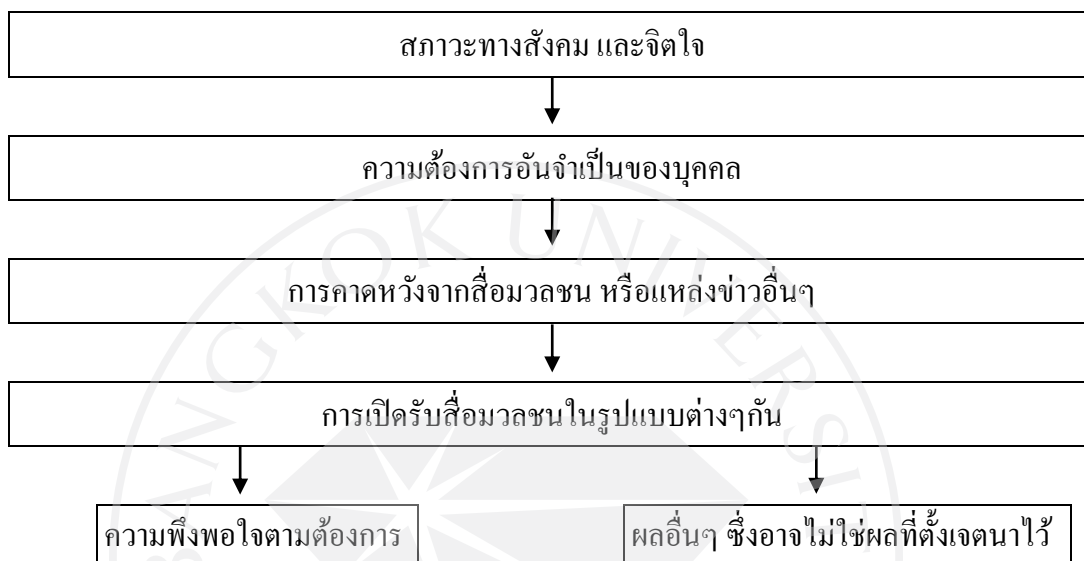
ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ เริ่มจากการศึกษาเกี่ยวกับความพอใจของแม่บ้านที่ได้รับจากการฟังละครวิทยุภาคกลางวันของ เฮอริชอก (Herzog) ในปี 1944 ขณะเดียวกัน การศึกษาผลกระทบของสื่อต่อผู้รับสารพบว่า สื่อมวลชนไม่ได้มีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากเท่าที่นักวิชาการในยุคแรกกล่าวไว้ (จุฑามาส กิรติกลีกร, 2542)

เคทซ์, บลูมเมอร์ และเกียวิซ (Katz, Blumer & Gurevitch, 1974 อ้างใน จุฑามาส กิรติกลีกร, 2542, หน้า 23) ได้นำเสนอแนวคิดทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจว่า ผู้รับสารควรมีลักษณะกระตือรือร้น และใช้สื่ออย่างมีเป้าหมาย ตั้งใจในการแสวงหาข่าวสารและข้อมูล โดยไม่ได้ใช้สื่อตามที่ผู้ส่งสารกำหนด ส่งผลให้เกิดแนวคิดใหม่ในการโยงความต้องการและความพึงพอใจของผู้รับสารกับการเลือกใช้สื่อในด้านต่างๆ โดยสื่อมวลชนได้นำเสนอเรื่องราวต่างๆ แต่สื่อเป็นเพียงทางเลือกหนึ่งที่จะตอบสนองความพอใจของผู้รับสาร และยังคงแข่งขันกับแหล่งข้อมูล และข่าวสารต่างๆ โดยผู้รับสารทราบถึงความต้องการของตนเองในการใช้สื่อ และแรงกระตุ้นที่จะผลักดันให้ใช้สื่อเหล่านั้น นอกจากนี้ผู้รับสารจะเป็นผู้ตัดสินใจโดยอาศัยพื้นฐานความต้องการของตัวเองเป็นหลัก

เคทซ์ บลูมเมอร์ และ เกียวิซ (Katz, Blumer & Gurevitch อ้างในจุฑามาส กิรติกลีกร, 2542, หน้า 23) ได้อธิบายแบบแผนของการศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ กล่าวคือ การศึกษาผู้รับสารเกี่ยวกับสภาวะทางสังคม และจิตใจ ซึ่งก่อให้เกิดความต้องการอันจำเป็นของบุคคล และมีการหาประโยชน์จากสื่อมวลชน หรือแหล่งข่าวอื่นๆ แล้วนำไปสู่การเปิดรับสื่อมวลชนในรูปแบบ

ต่างๆ กัน อันก่อให้เกิดผล คือ การได้รับความพึงพอใจตามต้องการ และผลอื่นๆ ซึ่งอาจไม่ใช่ผลที่ตั้งเจตนาไว้ก็ได้ และอธิบายตามแบบจำลอง ได้ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2540)

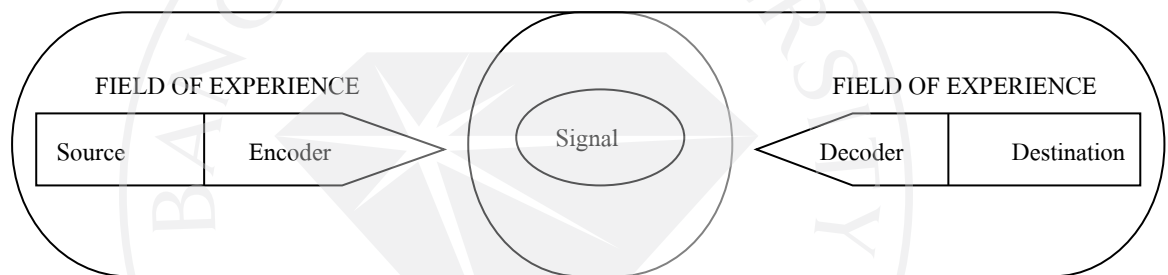
ภาพที่ 2: องค์ประกอบของการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Use and Gratification)

จากแบบจำลองข้างต้น อธิบายได้ว่าสำหรับประโยชน์และความพึงพอใจในแงุ่มที่ทำความเข้าใจพฤติกรรมของผู้รับสาร พบว่าการรับสารแต่ละครั้งมีหลากหลายปัจจัย ซึ่งนำไปสู่การแสวงหาประโยชน์จากสื่อ (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ และคณะ, 2547) ทฤษฎีนี้มุ่งเน้นการศึกษามนุษย์มากกว่าข้อความ และข่าวสารที่ใช้ในการส่งสารเพื่อการสื่อสาร โดยชี้ให้เห็นความต้องการต่างๆของผู้รับสารที่มีผลต่อพฤติกรรมด้านการสื่อสาร ให้เห็นถึงความต้องการ บุคลิกภาพ และองค์ประกอบทางสังคม ซึ่งมีส่วนช่วยอธิบายการที่มนุษย์แสวงหา หรือหลีกเลี่ยงการใช้ข่าวสารที่มีอยู่ในสื่อมวลชน (สุวัลยา นูเร, 2547) การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังบางอย่างที่บุคคลจะได้รับความพึงพอใจแคช และคณะ (Katz et al., 1974 อ้างในดวงพร เวทไท, 2545, หน้า 24) ให้ความเห็นว่าคุณคนทุกคนต้องเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันทำให้เลือกใช้สื่อ และเลือกข่าวสารแตกต่างกันเพื่อตอบสนองความต้องการของตน เพราะสภาพการณ์ทางสังคมที่ขัดแย้งมีปัญหา คนคิดถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และต้องการข่าวสารเพื่อทราบปัญหา และหาแนวทางแก้ไข คนใช้สื่อเพื่อการเสริมสร้างความเชื่อให้สอดคล้องกับค่านิยมของคนในสังคม ใช้สื่อเพื่อชดเชยความต้องการต่างๆ ที่ไม่ได้รับจากสังคม รวมทั้งใช้สื่อเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้รับสาร เป็นการเลือกแสวงหาประโยชน์ จากสื่อ ซึ่งหลังจากบุคคลรับสื่อแล้วต้องอาศัยการตีความเพื่อเข้าใจเนื้อหาของสารว่าผู้ส่งสาร ต้องการสื่ออะไรให้ผู้รับสาร การใช้ประโยชน์จากสื่อย่อมมีทั้งข้อดีข้อเสีย ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ของผู้รับสารในด้านการรับรู้ และการตีความข่าวสาร ดังนั้นวิถีภาวะของเยาวชนจึงมีไม่เพียงพอต่อ การวิเคราะห์ข่าวสารว่ามีความถูกต้อง เหมาะสมเพียงใด จากเหตุผลข้างต้นจึงมีความสอดคล้องกับ ทฤษฎีของวิลเบอร์ชเรม (Wilbur Schramm) ในเรื่องของการตีความหมายของผู้รับสาร ซึ่งอาจ ตีความหมายของเนื้อหาสาระต่างไปจากผู้ส่งสาร ซึ่งอาจเกิดจากความรู้อ่าน การตีความ หรือ ประสบการณ์ที่ต่างกันไป ทำให้ผู้รับสารตีความหมายต่างไปจากผู้ส่งสาร (สุรัตน์ ตรีกุล, 2548)

ภาพที่ 3: วิลเบอร์ ชเรมม (FIELD OF EXPERIENCE)

โดยสื่อมวลชนเปรียบเหมือนดาบสองคมที่ให้คุณประโยชน์ต่อผู้รับสาร แต่สำหรับเด็ก และเยาวชนที่ยังไม่มีประสบการณ์ความรู้ที่เพียงพอ ข้อมูลที่ได้รับจากสื่ออาจมีโทษต่อผู้รับสารได้ การที่สื่อมวลชนนำเสนอภาพอนาจาร หรือเนื้อหาที่สื่อในแนวลามกในลักษณะของงานเชิงศิลปะ เพื่อให้ภาพลักษณ์ดูดี ทันสมัย และไม่ถูกต่อต้านจากสังคม หรืออีกนัยหนึ่งก็มองว่าถ้าภาพ เนื้อหา เกี่ยวกับเรื่องเพศ การมีเพศสัมพันธ์ถูกนำเสนอมากเท่าไร ก็ส่งผลต่อยอดขายและกำไรมากขึ้น โดยสิ่งที่สำคัญ คือ การตีความหมายของสาร เพราะจากประสบการณ์ของเยาวชนในการรับรู้ ข่าวสารเพื่อนำมาตีความหมาย หรือหลักการวิเคราะห์ ประเมินและชั่งคุณค่าในสิ่งที่ได้รับมานั้น เหมาะสมหรือไม่ จุดนี้ทำให้เยาวชนมองเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องเพศ สื่อลามก ที่สื่อในแนวอนาจาร เป็นเรื่องปกติ ไม่น่าเกลียด เพราะเยาวชนมีความคิดว่าไม่ได้เสียหายอะไร ดังนั้นสื่อมวลชน ควร คำนึงถึงเนื้อหาสาระ (Message) ที่ส่งออกไปทางด้าน ภาพ เสียง เนื้อหา และองค์ประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างการรับรู้อย่างถูกต้อง ป้องกันความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเยาวชนที่ถือเป็นผู้ ถอดรหัสสาร (Decoder) ด้วย

การรับสื่อส่วนใหญ่ของบุคคลก็เพื่อตอบสนองประโยชน์ และความพึงพอใจ ตามแต่ที่บุคคลนั้นต้องการ หลังจากการเปิดรับสื่อของบุคคล บุคคลจะนำสารเหล่านั้นมาตีความ โดยการศึกษาของแต่ละคนจะตีความไปตามประสบการณ์ จากการเรียนรู้ และสถานะของสิ่งแวดล้อมที่บุคคลนั้นได้ผ่านมา รวมทั้งในขณะปัจจุบันจะก่อให้เกิดความคิด และพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของบันดูรา

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Cognitive Learning Theory)

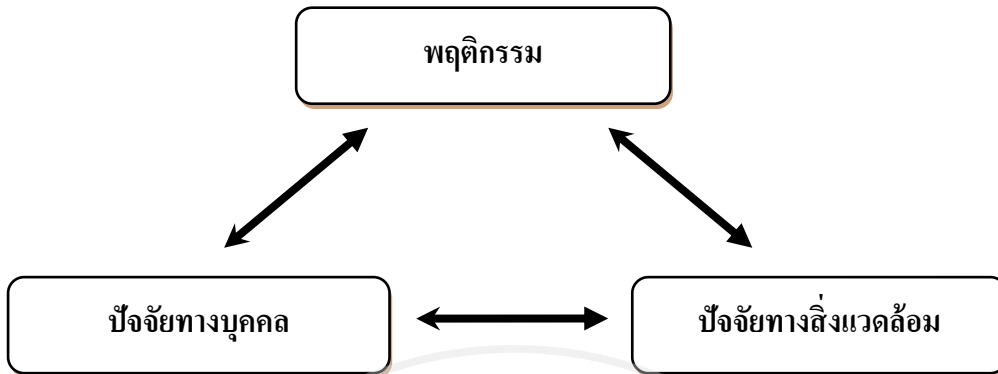
บันดูรา, รอส และรอส (Bandura, Ross & Ross, 1961 อ้างในสุรางค์ ใ้วตระกูล, 2548, หน้า 45) แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดได้ทำการทดลอง โดยการแบ่งเด็กออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มแรกมีตัวแบบที่มีชีวิต แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวโดยการทำลายตุ๊กตาให้พัง กลุ่มที่สองมีตัวแบบ แต่ตัวแบบไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว กลุ่มที่สามให้เด็กเล่นตุ๊กตาโดยไม่มีตัวแบบ จากนั้นผู้ทดลองนำเด็กแต่ละกลุ่มไปห้องที่มีตุ๊กตา ปรากฏว่าเด็กบางคนในกลุ่มแรก เมื่อพบตุ๊กตาแบบเดียวกับที่ตัวแบบทำลายให้ดูเด็กมีพฤติกรรมทำลายตุ๊กตาเลียนแบบตัวแบบด้วย บันดูราใช้หลักการทางสถิติวิเคราะห์จนได้ข้อสรุปว่าพฤติกรรมของเด็กที่ก้าวร้าวนั้นมีผลมาจากการ ได้เห็นตัวแบบอย่างมีนัยสำคัญ

บันดูรา และรอสได้ทำการทดลองแบบเดียวกัน แต่ใช้ภาพยนตร์แทน โดยให้กลุ่มหนึ่งดูภาพยนตร์ที่ตัวแบบแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวโดยการทำลายตุ๊กตาให้พัง อีกกลุ่มหนึ่งดูภาพยนตร์ที่ตัวแบบแสดงไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งผลการทดลองเหมือนกับการทดลองครั้งที่หนึ่ง

บันดูรา และเมนลอฟ (Bandura & Menlove, 1968 อ้างในสุรางค์ ใ้วตระกูล, 2548, หน้า 45) ได้ทำการทดลองกับเด็กที่กลัวสัตว์เลื้อย โดยให้ดูตัวแบบที่เล่นกับสัตว์เลื้อยอย่างสนุกสนาน ปรากฏว่าท้ายที่สุดแล้วเด็กก็คลายความกลัวสัตว์เลื้อยลง จนสามารถเข้าไปเล่นกับสัตว์เลื้อยได้ บันดูราได้นำผลจากการทดลองเหล่านี้มาสรุปเป็น “ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม” (Social Cognitive Learning Theory) ดังนี้

ภาพที่ 4: การปฏิสัมพันธ์ของปัจจัยทางพฤติกรรม ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม และปัจจัยส่วนบุคคล

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมมีความเชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต หรือการเลียนแบบ (Bandura, 1963 อ้างใน เอกศิษฐ์ พันธุ์นพฤกษ์, ม.ป.ป, หน้า 30) โดยระบุถึงความสัมพันธ์ของปัจจัย 3 ประการที่มีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล คือ ปัจจัยทางบุคคล (Personal Factors) พฤติกรรม (Behavior) และปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม (Environmental Factors) ซึ่งการเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลผู้เรียนรู้และสิ่งแวดล้อมในสังคม ซึ่งทั้งผู้เรียนรู้และสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน (Bandura, 1969; 1971 อ้างใน เอกศิษฐ์ พันธุ์นพฤกษ์, ม.ป.ป.; นภาพร ศรีจรรยาชน, 2007,)

ปัจจัยทางบุคคล หมายถึง พื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้เรียนรู้มาตั้งแต่เกิด ซึ่งแต่ละบุคคลมีพื้นฐานที่แตกต่างกัน เช่น ฐานะทางครอบครัว ศาสนาที่นับถือ

ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวบุคคล สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำที่บุคคลแสดงออกมาเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าอันเป็นไปอย่างเหมาะสมเพื่อการอยู่รอดของชีวิต โดยสอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป บันดูราแบ่งพฤติกรรมของมนุษย์ออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. พฤติกรรมสนองตอบที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งแสดงออก หรือกระทำสม่ำเสมอ
2. พฤติกรรมที่เรียนรู้แต่ไม่เคยแสดงออก หรือกระทำ เช่น เห็นเพื่อนโกงข้อสอบตัวเองก็สามารถโกงได้ แต่ไม่เคยคิดจะทำ
3. พฤติกรรมที่ไม่เคยแสดงออกทางการกระทำ เพราะไม่เคยเรียนรู้

บันดูรา (Bandura, 1989) เชื่อว่าพฤติกรรมมีผลต่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม ในทางกลับกันบุคคลก็มีผลต่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมเองก็ได้รับผลกระทบจากบุคคล และพฤติกรรมเช่นกัน อาจกล่าวได้ว่าตัวแปรทั้ง 3 มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน ปัจจัยทั้งสามอย่างจะมีอิทธิพลต่อกัน โดยอิทธิพลนี้อาจไม่เท่าเทียมกัน บางปัจจัยอาจมีอิทธิพลมากกว่าอีกบางปัจจัย อิทธิพลของปัจจัยทั้ง 3 ไม่ได้เกิดขึ้นพร้อมกัน แต่ต้องอาศัยเวลาในการที่ปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งจะมีผลต่อการกำหนดปัจจัยอื่นๆ โดยแต่ละปัจจัยมีความสัมพันธ์กัน ดังนี้ (Bandura, 1989)

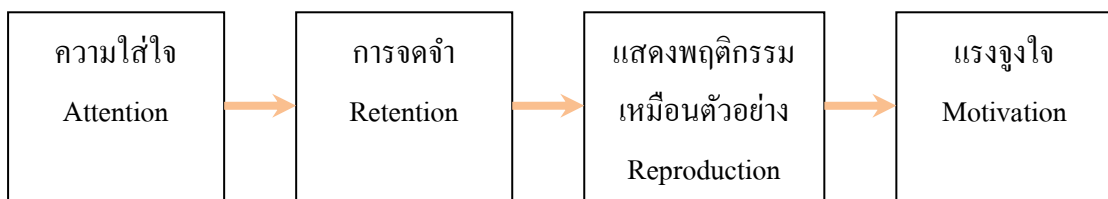
บุคคลกับพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กล่าวคือ แสดงให้เห็นถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความรู้สึก การกระทำ ความคาดหวัง ความเชื่อ การรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง เป้าหมายและความตั้งใจ โดยปัจจัยเหล่านี้เป็นตัวกำหนดลักษณะ และทิศทางของพฤติกรรม ความคิด ความเชื่อ และรู้สึกของบุคคล จะเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมอย่างไร ขณะเดียวกันการกระทำของบุคคลก็จะเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดลักษณะการคิด และการสนองตอบอารมณ์ของบุคคลนั้นๆ

สิ่งแวดล้อมกับบุคคลมีความสัมพันธ์ กล่าวคือ เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบุคคลและสภาพแวดล้อม อิทธิพลทางสังคม ซึ่งให้ข้อมูลโดยผ่านการสอน และการชักจูงทางสังคม มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความคาดหวัง อารมณ์ ความเชื่อและความสามารถทางปัญญาของบุคคล

พฤติกรรมกับสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์ กล่าวคือ เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวันของบุคคล พฤติกรรมสามารถเปลี่ยนสภาพแวดล้อม ขณะเดียวกันสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปนั้น ก็ทำให้พฤติกรรมของบุคคลถูกเปลี่ยนไปด้วย สภาพแวดล้อมจะไม่มีอิทธิพลใดๆ ต่อบุคคล จนกว่าจะมีพฤติกรรมบางอย่างเกิดขึ้น

ในปี 1977 บันดูราคิดค้นทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสังเกต (Buriramcu, 2008) ซึ่งเป็นต้นแบบของพฤติกรรมกรรมการเลียนแบบ

ภาพที่ 5: กระบวนการในการเรียนรู้โดยการสังเกต

บันดูราเชื่อว่ากระบวนการเรียนรู้เริ่มต้นจากความเอาใจใส่ การเอาใจใสนั้นเป็นหัวใจสำคัญที่ก่อให้เกิดกระบวนการรับรู้การเอาใจใส่มีผลกระทบโดยตรงกับปัจจัยทางบุคคล เช่น อายุ

ทัศนคติ เป็นต้น รวมทั้งตัวแบบ ถ้าตัวแบบมีความซับซ้อนน้อยก็สามารถสังเกตได้ง่าย เมื่อมีการเอาใจใส่แล้วก็จะเข้าสู่กระบวนการการจดจำ ถ้ามีการเอาใจใส่มากก็จะจำได้มาก สมมติเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อสังเกตมากจะเกิดเป็นภาพพจน์ในใจ (Visual Imagery) หลังจากนั้นจะเกิดกระบวนการการกระทำ คือ เกิดพฤติกรรมพยายามจะเลียนแบบ ซึ่งจะเหมือนหรือไม่เหมือนตัวแบบขึ้นอยู่กับทักษะที่จำเป็นต่อการเลียนแบบในเรื่องนั้นๆ ดังนั้นการเลียนแบบจึงไม่ใช่พฤติกรรมที่ลอกแบบอย่างตรงไปตรงมา ขั้นสุดท้ายคือ กระบวนการจูงใจ เมื่อเราได้พัฒนาการเรียนรู้ออกไปจนกระทั่งเลียนแบบได้แล้ว ก็ขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นจะนำพฤติกรรมนั้นมาใช้ในเวลาใด ซึ่งปัจจัยหลักที่เป็นตัวกำหนดคือสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมจะเป็นตัวนำเอาพฤติกรรมภายในออกมาใช้ (Buriramcu, 2008)

การเรียนรู้โดยการเลียนแบบในทางจิตวิทยาแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ 1) การเลียนแบบ (Imitation) เป็นการแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างตรงๆ ซึ่งเป็นการเลียนแบบจากภายนอกอย่างผิวเผิน เช่น เด็กดูการ์ตูน แล้วตัวการ์ตูนทำท่าการแปลงกาย เด็กก็ทำตามตัวการ์ตูน และ 2) การเทียบเคียง (Identification) เป็นการเลียนแบบทางจิตใจ เพราะผู้เลียนแบบมีความต้องการบางอย่างเหมือนตัวแบบ เช่น เด็กเรียนรู้การแก้ปัญหาของตัวการ์ตูน ก็จะนำเอาลักษณะของตัวการ์ตูนนั้นมาแก้ปัญหาของตัวเอง คนส่วนใหญ่มักสนใจและกังวลกับการทำตามอย่างประเภท การเลียนแบบ (Imitation) เพราะสามารถสังเกตเห็นได้ง่าย และไม่ค่อยกังวลกับการทำตามอย่างประเภท การเทียบเคียง (Identification) ซึ่งอันตรายกว่า และมีอิทธิพลต่อบุคคลอย่างลึกซึ้ง เช่น การเลียนแบบการข่มขืน การฆาตกรรมต่อเนื่อง จากหนังสือเรื่องต่างๆ (กาญจนา แก้วเทพ, 2541; อา ซาจอง, 1954 อ้างในกาญจนา แก้วเทพ, 2541, หน้า 137) จากผลของการศึกษาการเลียนแบบ ประเภท การเทียบเคียง (Identification) ของเด็กอายุ 10-14 ปี จากวีรบุรุษในละครเรื่องวิทยุ พบว่าเด็กอยากเหมือนพระเอกในเรื่อง ไม่ว่าจะพระเอกจะมีลักษณะชอบใช้อำนาจ หรือแสวงหามิตรภาพ ซาจองยังศึกษาว่าเด็กจะเลือกเลียนแบบคนดี หรืออาชญากรที่ประสบความสำเร็จ วีรบุรุษตามความคิดของเด็กอาจจะเป็นคนดีหรือไม่ก็ได้ ซาจองได้สรุปว่าเด็กที่เกิดมาในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี และไม่ได้รับการสอนค่านิยมดี ๆ มีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับอิทธิพลไม่พึงประสงค์จากสื่อมวลชน

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมถือว่าเป็นทฤษฎีที่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เชื่อว่าสื่อมีอิทธิพลอย่างมากต่อบุคคล แต่ถ้ามีปัจจัยอื่นเข้ามาร่วมกระตุ้นด้วย ก็จะทำให้มีผลต่อบุคคลอย่างมาก

(อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ , 2549) แชรรมป์ (Schramm, 1961 อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2541, หน้า 128) กล่าวว่าโทรทัศน์เป็นเพียงปัจจัยเสริมของการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว หรือต่อต้านสังคม แต่ไม่ใช่ปัจจัยหลักต่อการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของแคลปเปอร์ (Klapper, 1960

อ้างในกาญจนา แก้วเทพ, 2541, หน้า 130) ว่าอิทธิพลของสื่อมวลชนนั้นจะมากหรือน้อยก็ต่อเมื่อทำงานร่วมกับสถาบันอื่นๆ ในสังคม เช่น เพื่อน

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมยังได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีแม่แบบ คือการที่มนุษย์เรียนรู้พฤติกรรมใหม่ๆ โดยการสังเกตจากพฤติกรรมของบุคคลอื่นๆ ทั้งใน โลกของความเป็นจริงและบุคคลที่อยู่ในสื่อ โดยมีทั้งพฤติกรรมในแง่บวกและแง่ลบ ซึ่งการเลียนแบบบุคคลในสื่อทางด้านลบนั้นเป็นเรื่องที่น่าวิตก โดยเฉพาะในเรื่องของเพศ และความรุนแรง สำหรับการเรียนรู้โดยการสังเกตจากแม่แบบของบันดูราสามารถสรุปได้ ดังนี้ (อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ, 2549)

1. Behavioral Modeling คือ การเลียนแบบจากแม่แบบที่แสดงพฤติกรรมต่างๆ ในสังคม เช่น พ่อ แม่ ครู เพื่อน ซึ่งสามารถสังเกตเห็นได้ง่าย และมีอิทธิพลอย่างมากต่อผู้สังเกต
2. Symbolic Modeling คือ การเลียนแบบจากแม่แบบที่เป็นกลุ่มคนที่อยู่ในสื่อ เช่น เลียนแบบพฤติกรรมของดารานาในโทรทัศน์ หรือบุคคลในสื่อรูปภาพ โดยแม่แบบในสื่อนี้มีอิทธิพลต่อผู้สังเกตมากกว่าแม่แบบในสังคม เนื่องจากสภาพสังคมในปัจจุบันเปลี่ยนไป
3. Verbal Modeling คือ การเลียนแบบจากแม่แบบโดยการอ่านสิ่งที่เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น เลียนแบบพฤติกรรมของตัวละครในวรรณกรรม ในหนังสือนิยาย บันดูราเห็นว่าถ้าผู้สังเกตมีความสามารถในการใช้สติ ปัญญาในการสังเกตแม่แบบจากสิ่งพิมพ์ แม่แบบจากสิ่งพิมพ์จะมีความสำคัญมากกว่าแม่แบบในสังคม เพราะการอ่านทำให้ผู้สังเกตสามารถเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ ได้หลากหลายในเวลาเดียวกัน ซึ่งแม่แบบในสังคมไม่มีเวลาพอที่จะแสดงพฤติกรรมหลายพฤติกรรมได้ในเวลาเดียวกัน

แม่แบบทั้ง 3 แบบนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อผู้สังเกตโดยมีอิทธิพล ดังนี้ (อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ, 2549)

1. การสร้างพฤติกรรมใหม่ แม่แบบทำให้ผู้สังเกตเกิดพฤติกรรมใหม่ โดยเกิดจากการเก็บข้อมูลจากสิ่งที่เห็นมา นำมาประมวลผลและถ่ายทอดออกมาเป็นการกระทำ ซึ่งแม่แบบนั้นเป็นได้ทั้งแม่แบบในสังคม และแม่แบบในสื่อ
2. การสร้างกฎเกณฑ์ใหม่ แม่แบบทำให้ผู้สังเกตสามารถสร้างกฎเกณฑ์ใหม่ขึ้นมาได้ เช่น ทางด้านภาษา โดยผู้สังเกตจะเรียนรู้ และเข้าใจประโยคที่ตัวแบบพูด และผู้สังเกตนำมาพูดตาม สื่อมวลชนเป็นแม่แบบที่ทำให้เกิดภาษาแสดง
3. การสอนพฤติกรรมสร้างสรรค์ แม่แบบทำให้เกิดพฤติกรรมสร้างสรรค์ โดยผู้สังเกตจะนำสิ่งที่สังเกต ได้มารวมเข้ากับประสบการณ์ที่มีอยู่ และพัฒนาเป็นพฤติกรรมใหม่ๆ แบบสร้างสรรค์

4. การยับยั้งการกระทำ และการหวั่นเกรงที่จะกระทำ แม่แบบมีอิทธิพลต่อการยับยั้งพฤติกรรมของผู้สังเกต เช่น ถ้าผู้สังเกตเห็นแม่แบบถูกลงโทษ โดยเฉพาะในสื่อมวลชน ผู้สังเกตมีแนวโน้มที่จะไม่ทำตามแม่แบบ

5. การส่งเสริมการกระทำ แม่แบบมีอิทธิพลต่อการทำให้ผู้สังเกตสามารถเกิดพฤติกรรมทั้งในทางบวก และทางลบ

6. ด้านอารมณ์ แม่แบบมีอิทธิพลต่ออารมณ์ของผู้สังเกต แม่แบบจะกระตุ้นให้ผู้สังเกตเกิดอารมณ์คล้ายตามแม่แบบ เช่น ผู้รับสารจากสื่อมวลชนสังเกตการกระทำของแม่แบบ แล้วมีอารมณ์คล้ายตาม รู้สึกสงสารแม่แบบ

7. การเผยแพร่แนวคิด และการกระทำ การกระทำของแม่แบบจะมีอิทธิพลต่อการเผยแพร่แนวคิด และการกระทำต่างๆ ให้บุคคลในสังคม โดยสามารถเผยแพร่จากสังคมหนึ่งไปสู่อีกสังคมหนึ่ง การเผยแพร่พฤติกรรมไปยังสังคมใหม่ ๆ มี 2 แบบ แบบที่หนึ่ง คือ การเรียนรู้โดยตรงจากแม่แบบแล้วนำมากระทำ แบบที่สอง คือ การคัดลอกประสพการณ์ที่ได้รับจากแม่แบบแล้วแสดงออกมา

สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิด และทฤษฎีข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการเลือกใช้ประโยชน์จากสื่อของเยาวชน มีผลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของพวกเขา โดยการใช้สื่อมวลชนเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจนั้นเกิดจากสภาวะทางสังคมและจิตใจของเยาวชน ซึ่งอาจมีปัจจัยมาจากสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย พื้นฐานทางครอบครัว การให้ความรู้ทางเพศของครอบครัว บทบาททางเพศ อายุ บุคลิกภาพ กลุ่มเพื่อน โรงเรียน โดยสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลให้เยาวชนมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนที่แตกต่างกันตามความจำเป็นของบุคคล เช่น การเลือกใช้สื่อเพื่อสร้างความสัมพันธ์ต่อกลุ่มสังคม หรือการเลือกใช้สื่อเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยแหล่งของสื่อมวลชนประกอบด้วย โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต วิดีโอเกม เพลง การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนในรูปแบบที่หลากหลาย เป็นการเรียนรู้ทางสังคม (Social Cognitive Theory) อย่างหนึ่งของเยาวชน

ผู้วิจัยนำแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวข้างต้นมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเรื่องผลกระทบทางความคิด และพฤติกรรม จากการใช้สื่อของเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศบ้านเมตตา และบ้านกรุณา (Sexual Media Use and its Impacts on Thai Youth's Cognition and Behavior: A Case Study of Juvenile Sex Offenders in the Mercy Houses) ซึ่งสื่อมวลชนอาจมีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน หรือปัจจัยทางสังคมอื่นๆ อาจมีอิทธิพลต่อความคิด

และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน หรือสื่อและปัจจัยทางสังคมอื่นๆ ทั้ง 2 อย่างอาจมีปฏิสัมพันธ์กันแล้วส่งผลต่อความคิดและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน โดยศึกษาว่าความคิดและการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนกลุ่มนี้เป็นผลมาจากการใช้สื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องทางเพศหรือไม่ อย่างไร รวมถึงศึกษาว่าลักษณะทางสังคมและจิตวิทยาที่แตกต่างกันส่งผลให้เยาวชนมีความแตกต่างทางความคิดและการก่ออาชญากรรมทางเพศจากการเปิดรับสื่อที่นำเสนอเรื่องเพศหรือไม่ อย่างไร

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง ผลกระทบทางความคิดและพฤติกรรมจากการใช้สื่อทางเพศของเยาวชน ผู้กระทำผิดทางเพศบ้านเมตตาและบ้านกรุณา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มุ่งศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อความคิดและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กับเยาวชนกลุ่มเป้าหมาย โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. ประเด็นที่จะศึกษา
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. การนำเสนอข้อมูล

การกำหนดแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ที่สามารถศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ในเชิงลึก ในหลายประเด็นที่ไม่อาจเปิดเผยต่อหน้าผู้อื่นได้ และผู้ศึกษายังได้ข้อมูลที่มีลักษณะเฉพาะกรณี ทำให้สามารถเข้าใจสภาพปัญหาของการวิจัยอย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่สำคัญ 2 แหล่ง ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources) เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ บทความ เอกสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สำหรับเป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดของงานวิจัยชิ้นนี้
2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Sources) เป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-dept Interview) โดยการสัมภาษณ์เยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศที่บ้านเมตตาและบ้านกรุณา เป็นเพศชายจำนวน 14 คน มีอายุระหว่าง 12-21 ปี การเลือกกลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ถูกกำหนดโดยเจ้าหน้าที่บ้านเมตตาและบ้านกรุณา ผู้วิจัยไม่สามารถเลือกอายุและระบุนคนได้ แต่สามารถเลือกเฉพาะเยาวชนผู้กระทำผิดเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-dept Interview) เพื่อสอบถามการใช้สื่อทางเพศว่ามีอิทธิพลต่อความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน หรือไม่อย่างไร โดยผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามว่ามีความตรงประเด็นตามที่ต้องการศึกษา (Validity) และเชื่อถือได้ (Reliability) หรือไม่ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นผู้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำถามว่าครอบคลุมตัวแปรทุกตัวที่ต้องการศึกษา และความน่าเชื่อถือของคำถาม และสามารถใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยก่อนทำการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้ส่งแนวคำถามที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ให้กรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม โดยมีคุณชัตติยา รัตนดิลก ตำแหน่งนักจิตวิทยาชำนาญการ รักษาการหัวหน้าส่วนงานวิจัยและพัฒนา เป็นผู้ตรวจสอบ ผู้วิจัยได้รับข้อเสนอแนะจากนักจิตวิทยาให้ปรับเปลี่ยนคำถามบางข้อที่อาจส่งผลกระทบต่อผู้ถูกสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ไขข้อคำถามเหล่านั้น และได้ขอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาเนื้อหาที่ปรับแก้ก่อนนำไปใช้ในการสัมภาษณ์

ประเด็นที่ศึกษา

แนวคำถามที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในการสัมภาษณ์ เป็นแนวคำถามแบบมีโครงสร้าง เนื่องจากเป็นแบบที่นำเสนอประเด็นที่จะสนทนาเป็นคำถามปลายเปิดไว้ทั้งหมด พร้อมทั้งรายการซักถามสำหรับแต่ละข้อไว้ด้วย โดยผู้ศึกษาได้ทำการสร้างแนวคำถามดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (Grand Tour Questions) ประกอบด้วย อายุ ชีวิตในวัยเด็กก่อนเข้ามาอยู่บ้านเมตตา หรือบ้านกรุณา ประวัติการศึกษา การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ในครอบครัว เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับผู้ถูกสัมภาษณ์
2. การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศ โดยใช้ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจเป็นกรอบในการถามคำถาม
3. บัญญัติทางจิตวิทยา ได้แก่ บุคลิกภาพ ทักษะคิด และความคิดเห็นต่อเรื่องต่างๆ ทางสังคม
4. บัญญัติทางสังคม ได้แก่ บทบาททางเพศ ครอบครัว สภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัย กลุ่มเพื่อน และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
5. ความคิดและพฤติกรรมทางเพศ โดยคำถามในช่วงนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น และทักษะคิดที่ผู้ให้ข้อมูลมีต่อเรื่องทางเพศในมิติต่างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศซึ่งรวมถึงการก่ออาชญากรรมทางเพศ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์แบบรายบุคคล โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล (Informant) ซึ่งเป็นเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศ เพศชายจำนวน 14 คนที่ได้รับการฟื้นฟูจิตใจ และพฤติกรรมที่บ้านเมตตาและบ้านกรุณา การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำจดหมายเพื่อขออนุญาตทำการสัมภาษณ์ โดยข้อมูลที่ได้อาจนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น และไม่มีเปิดเผยชื่อ-สกุลจริงของผู้ให้ข้อมูล โดยใช้นามแฝงแทน การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนอนุมัติ ผู้วิจัยได้ติดต่อเพื่อขอเข้าทำการสัมภาษณ์โดยมีจดหมายจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการแนะนำตัวเบื้องต้น แจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์และวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ และขออนุมัติจากผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการเก็บข้อมูลวิจัย

2. ขั้นตอนแนะนำตัว ผู้วิจัยแนะนำตัวกับผู้ให้ข้อมูล และแจ้งให้ทราบว่า การสัมภาษณ์ครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขานิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาการตอบสนองของเยาวชนต่อสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศ ทั้งนี้ผู้วิจัยให้การรับรองว่าจะปกปิดชื่อ-สกุลจริงของผู้ให้ข้อมูล และนำข้อมูลไปใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

3. ขั้นตอนสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ซึ่งได้จัดเตรียม และทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้าเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการบันทึกเทปการสัมภาษณ์ในระหว่างทำการสัมภาษณ์ทุกครั้ง โดยใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณหนึ่งชั่วโมง

4. ขั้นตอนเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ หลังจากเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยขอบคุณผู้ให้ข้อมูลและเจ้าหน้าที่ และทำการถอดเทปบันทึกเสียง และบันทึกข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาใช้กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การจัดระเบียบข้อมูล เป็นกระบวนการจัดการด้วยวิธีต่างๆ เพื่อให้ข้อมูลเป็นระเบียบในทางเนื้อหาพร้อมที่จะแสดงและนำเสนอได้อย่างเป็นระบบ โดยแยกเป็นประเด็นหลักและประเด็นย่อย ซึ่งใช้การจัดกลุ่มข้อมูลแบบ Constant Comparison Process (Glaser & Strauss,

1967; Strauss & Corbin, 1990) โดยผู้วิจัยสร้างแบบเข้ารหัส (Coding Sheet) ขึ้นเพื่อจัดกลุ่มข้อมูลเข้าด้วยกันโดยใช้รหัส สำหรับการเข้ารหัสแบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้

1.1 Open Coding คือการระบุกลุ่มของข้อมูลโดยระบุจากผู้วิจัย โดยกำหนดรูปแบบของข้อมูลที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกันให้อยู่ในรูปแบบของข้อความ อาศัยการเข้ารหัสแยกเป็นหมวดหมู่ เพื่อสะดวกในการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง

1.2 Axial or Theoretical Coding คือ การหาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม และ นำความสัมพันธ์ดังกล่าวมาวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงทฤษฎี

1.3 Selective Coding คือการทำให้มั่นใจว่าข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมดสามารถจัดลงไปในกลุ่มที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นมาได้ และข้อมูลกลุ่มหลักสามารถรองรับกรอบของทฤษฎี

2. การสรุปข้อมูล การตีความ และการตรวจสอบความถูกต้องตรงประเด็นของผลการวิจัย โดยการหาข้อสรุป และการตีความหมายของบทสัมภาษณ์ และประสานรวมกับข้อมูลที่ค้นพบ รวมถึงการตรวจสอบว่า ข้อสรุปและความหมายที่ได้ นั้นมีความถูกต้องตรงประเด็นและน่าเชื่อถือเพียงใด ข้อสรุปและสิ่งที่ตีความออกมานั้นจะอยู่ในรูปของคำอธิบาย กรอบแนวความคิด หรือ ทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องที่ทำการศึกษาวิจัย

การนำเสนอข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของการพรรณนา โดยการเชื่อมโยงข้อมูลที่จัดระเบียบแล้วเข้าด้วยกันตามกรอบแนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อบอกเรื่องราวที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาตามความหมายที่ผู้ให้ข้อมูลบอกกล่าว

บทที่ 4
การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง ผลกระทบทางความคิดและพฤติกรรมจากการใช้สื่อทางเพศของเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศบ้านเมตตาและบ้านกรุณา วิเคราะห์ตามหลักของการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยนำคำสัมภาษณ์ของเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศที่บ้านเมตตา และบ้านกรุณา จำนวน 14 คน มาวิเคราะห์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม และนำความสัมพันธ์ดังกล่าวมาวิเคราะห์ความสอดคล้องกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในลักษณะการพรรณนาเชิงวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้สรุปข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูลแต่ละคน ตามลักษณะการกระทำผิด และข้อมูลด้านครอบครัว และสิ่งแวดล้อม ดังปรากฏในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1: ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล

ลำดับที่	นามสมมุติและอายุ	ทำเลและลักษณะบ้าน	สถานภาพสมรส		ผู้ปกครอง	ระดับการศึกษา	คดีที่กระทำผิด
			ตัวเองและจำนวนบุตร	มารดาบิดา			
1	นนท์ 16 ปี	สุขุมวิท อยู่คนเดียวในบ้านหลังใหญ่ของบิดา หลังออกจากโรงเรียนอยู่บ้านย่าที่จังหวัดตาก เป็นบ้านไม้ผสมปูน	โสด	หย่าร้าง	บิดาและย่า บิดาเปิดบริษัทส่วนตัว	มัธยมศึกษาปีที่ 2 และไม่ได้ศึกษาต่อ	พราศผู้เยาว์และลักทรัพย์ มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง แล้วคนแถวบ้านรุมโทรมผู้กระทำผิดรู้จักกับคนรุมโทรม แต่ไม่ได้มีส่วนรู้เห็น ผู้หญิงแจ้งข้อหาหลอกมาให้ผู้อื่นรุมโทรม ตำรวจตั้งข้อหาพราศผู้เยาว์

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 1(ต่อ): ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล

ลำดับ ที่	นาม สมมุติ และ อายุ	ทำเล และ ลักษณะบ้าน	สถานภาพสมรส		ผู้ปกครอง	ระดับ การ ศึกษา	คดีที่กระทำผิด
			ตัวเอง และ จำนวน บุตร	มารดา บิดา			
2	วี 18 ปี	ชุมชนมีนบุรี บ้านไม้สอง สองชั้นของ บิดา	สมรส บุตร หนึ่งคน	สมรส	บิดา มารดา บิดาเปิดอู่ ซ่อมรถ ฐานะปาน กลาง ผู้กระทำ ผิดมีราย ได้จากกร ซ่อมรถใน อู่	ประถม ศึกษาปี ที่ 6 อ่าน และ เขียน ไม่ได้ และ ไม่ได้ ศึกษา ต่อ	พรากผู้เยาว์ มีเพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิง บิดาฝ่ายหญิง แจ้งความ
3	เบ 15 ปี	พระรามเก้า บ้านเช่า ชั้น เดียว แบ่งเป็น 4 ห้องนอน ห้องหนึ่งเก็บ ไว้ให้เพื่อน ของเบมาค้าง อาทิตย์ละ 3 - 4 วัน มีห้องน้ำ ห้องเดียว เช่าเดือนละ 3,000 บาท	โสด	แยกกัน อยู่ บิดา ทำงาน ต่าง จังหวัด ไม่กลับ บ้านมา 3-4 ปี แล้ว	มารดา มารดา ไม่ได้ ทำงาน บิดาส่งเงิน ให้ใช้ บุตร ทำงานเอง มีรายได้ เดือนละ 20,000 กว่า แบ่ง ให้มารดา 10,000	จบการ ศึกษา นอก โรง เรียน ระดับ ชั้น มัธยม ปีที่ 2	พรากผู้เยาว์ และ ทำร้ายร่างกาย โดนคดีทำร้าย ร่างกายจากพิจิตร คดียังไม่ได้ตัดสิน ก่อนคดีพรากผู้เยาว์ เพิ่ม มีเพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิง โดยผู้หญิง ยินยอม แต่ ผู้ปกครองฝ่าย หญิงไม่ยอม จึงแจ้งความ
4	อัน 19 ปี	อยู่นครสวรรค์ กับบิดามารดา บ้านสังกะสี อายุ 17 อยู่ บ้านเช่า 1,500 ที่กรุงเทพฯ	โสด	สมรส	บิดา มารดา	ประถม ศึกษาปี ที่ 4 ไม่ได้ ศึกษา ต่อ	คดีพรากผู้เยาว์ มีเพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิงที่ยินยอม แต่ผู้ปกครองฝ่าย หญิงไม่ยอม จึง แจ้งความ

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 1(ต่อ): ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล

ลำดับ ที่	นาม สมมุติ และ อายุ	ทำเล และ ลักษณะบ้าน	สถานภาพสมรส		ผู้ปกครอง	ระดับ การ ศึกษา	คดีที่กระทำผิด
			ตัวเอง และ จำนวน บุตร	มารดา บิดา			
5	บัว 15 ปี	บางนา บ้านเช่าสอง ห้องนอน ค่าเช่าเดือนละ สี่พันห้าร้อย บาท ไม่รวม ค่าน้ำ ค่าไฟ	โสด	หย่าร้าง	บิดา	มัธยม ศึกษา ปีที่ 1	คดีที่อาจารย์ มีเพศสัมพันธ์ กับผู้หญิงอายุ ต่ำกว่า 15 ปี โดยผู้หญิง ยินยอม แต่ ผู้ปกครองฝ่าย หญิงไม่ยอมจึง แจ้งความ
6	กบ 17 ปี 5 เดือน	คลองขวาง บ้านเช่า เป็น บ้านไม้สอง ชั้น จ่ายค่าเช่า เป็นรายปี ไม่ ทราบราคา นอนห้อง เดียวกัน แต่ใช้ ตู้กันแบ่งส่วน สร้างคาม เป็นส่วนตัว	โสด	หย่าร้าง	แม่บุญ ธรรม	ประถม ศึกษา ปีที่ 6	คดีพยายามทำ อนาจาร ลวนลามผู้หญิง โดยการจับแขน และแซวเล่น
7	ตัน 19 ปี	ไม่ได้บอก ทำเลที่ตั้ง และลักษณะ บ้าน ออกมา เช่าบ้านอยู่กับ เพื่อนตั้งแต่จบ มัธยมศึกษาปี ที่ 1 ภายหลัง กลับมาอยู่กับ พ่อแม่	อยู่กับ แฟน โดย ไม่ได้ สมรส	สมรส	บิดา มารดา ทั้งคู่ ประกอบ อาชีพขาย น้ำเต้าหู้ และ ปาต่องไก่	มัธยม ศึกษา ปีที่ 3	คดีรูมโทรม ร่วมกับเพื่อนมี เพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิง ในขณะเดียวกัน โดยผู้หญิงไม่ ยินยอม

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 1(ต่อ): ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล

ลำดับ ที่	นาม สมมุติ และ อายุ	ทำเล และ ลักษณะบ้าน	สถานภาพสมรส		ผู้ปกครอง	ระดับ การ ศึกษา	คดีที่กระทำผิด
			ตัวเอง และ จำนวน บุตร	มารดา บิดา			
8	กอล์ฟ 21 ปี	สมุทรสาคร บ้านไม้สอง ชั้น ของ มารดา แต่ละ คนมีห้องนอน ส่วนตัว มีบ้าน ญาติหลาย หลัง ปลูกใน บริเวณ เดียวกัน	โสด	หย่าร้าง	มารดา	ปวส.	คดีรุมโทรม ร่วมกับเพื่อนมี เพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิง โดยผู้หญิง ยินยอม แต่ หลังจากนั้น ผู้หญิงแจ้งความ ดำเนินคดี
9	ยุทธ 19 ปี	ดินแดง บ้านไม้สอง ชั้นของมารดา มีสี่ห้องนอน	สมรส บุตร หนึ่งคน	หม้าย บิดาถึง แก่ กรรม	มารดา	มัธยม ศึกษา ปีที่ 3	คดีรุมโทรม ร่วมกับเพื่อน มีเพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิง โดยผู้หญิง ไม่ยินยอม
10	โก้ 18 ปี	บ้านปูนชั้น เดียวของย่า เป็นห้องโล่ง ยาว แบ่งเขต โดยใช้ตุ๊กกัน อยู่ที่คลอง10	โสด	หย่าร้าง	ย่าเป็นคน ดูแล และ พ่อเป็นคน ส่งเงินให้ ย่า เพื่อ เป็น ค่าใช้จ่าย	มัธยม ศึกษา ปีที่ 2	คดีรุมโทรม และฆ่า ตบตี และบังคับ ให้ผู้หญิงมี เพศสัมพันธ์กับ เพื่อน หลังจาก นั้น โก้เป็นคนลง มือฆ่าผู้หญิง
11	ชัน 18 ปี	ห้องพักอยู่ใน บ่อน แถวเตา ปูน	โสด	หย่าร้าง	มารดา	ประถม ศึกษา ปีที่ 6	คดีรุมโทรม ร่วมกับเพื่อน มีเพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิง โดยผู้หญิง ไม่ยินยอม

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 1(ต่อ): ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล

ลำดับ ที่	นาม สมมุติ และ อายุ	ทำเล และ ลักษณะบ้าน	สถานภาพสมรส		ผู้ปกครอง	ระดับ การ ศึกษา	คดีที่กระทำผิด
			ตัวเอง และ จำนวน บุตร	มารดา บิดา			
12	วิน 17 ปี	รังสิต บ้านไม้สอง ชั้นของตายาย แต่ละคนมี ห้องส่วนตัว	กำลังจะ สมรส กับ แฟนที่ อยู่ด้วย แต่ถูก ดำเนิน คดีก่อน	หย่าร้าง	บิดา และ พี่	มัธยม ศึกษา ปีที่ 3	คดีรูม โทรม ร่วมกับเพื่อนมี เพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิง โดยผู้หญิง ไม่ยินยอม
13	งู 16 ปี	บางบัวทอง บ้านไม้ผสม ปูนสองชั้น มี สามห้องนอน แต่ละคนมี ห้องส่วนตัว	โสด	สมรส	บิดา มารดา และพี่	มัธยม ศึกษา ปีที่ 2	คดีรูม โทรม ร่วมกับเพื่อนมี เพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิง โดยผู้หญิง ยินยอม แต่ ผู้ปกครองฝ่าย หญิงแจ้งความ ดำเนินคดี
14	พัด 18 ปี	หมู่บ้าน อิสลาม กลุ่มตัวอย่าง ไม่ยอมบอก สถานที่อยู่ อาศัยอย่าง ชัดเจน บ้านปูนสอง ชั้นเป็นบ้าน ของบิดา มารดา โดยแต่ ละคนมีห้อง ส่วนตัว	โสด	หย่าร้าง	บิดา มารดา	ประถม ศึกษา ปีที่ 6	คดีร่วมกันรูม โทรม ร่วมกับเพื่อนมี เพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิง ผู้ปกครอง ฝ่ายหญิงแจ้ง ความดำเนินคดี

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบอย่างต่อเนื่อง (Constant Comparative Method of Analysis) โดยใช้ทั้งการนิรนัย (Deductive Approach) และอุปนัย (Inductive Approach) ร่วมกัน กล่าวคือ พิจารณาจากบนสู่ล่าง (Top-down Method) โดยศึกษาคำตอบของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อคำถามสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องทางเพศ ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนเพศชาย และวิธีการพิจารณาจากล่างสู่บน (Bottom-up Method) โดยมองหาแก่นความคิดที่ปรากฏอยู่ในคำตอบของผู้ให้ข้อมูล (Emerging Themes)

ขั้นตอนแรกในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การเรียกชื่อปรากฏการณ์ (Conceptualizing the Data Labeling Phenomena) โดยถามคำถามเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษา เช่น การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการใช้สื่อมวลชน แล้วเปรียบเทียบคำตอบของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อปรากฏการณ์นั้น ๆ ว่ามีความคล้ายคลึง หรือความแตกต่างกับคำตอบของผู้ให้ข้อมูลคนอื่นๆ เพื่อจะได้ใช้ชื่อเดียวกัน เรียกว่าปรากฏการณ์ที่มีความคล้ายคลึงกัน

เมื่อได้ชื่อเรียกปรากฏการณ์ที่ทำการศึกษาแล้ว ผู้วิจัยจะเข้าสู่การดำเนินการขั้นตอนที่สอง คือ การจัดประเภทปรากฏการณ์ (Categorizing the Data) กระบวนการนี้เกี่ยวข้องกับการจัดกลุ่มแนวความคิดต่าง ๆ ที่ดูเหมือนจะเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์เดียวกันเข้าไว้ด้วยกัน กลุ่มของแนวความคิดจะถูกจัดเป็น “ประเภท” (Categories) ปรากฏการณ์ที่ถูกนำเสนอในรูปของประเภท (Categories) จะได้รับการตั้งชื่อ (Conceptual Name) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาประเภท (Categories) ขึ้นมาจากการวิเคราะห์คุณสมบัติ (Attributes) และมิติ (Dimensions) ซึ่งหมายถึงตำแหน่งของคุณสมบัติบนแนวเส้น (Continuum) โดยผู้วิจัยจะนำเสนอแก่นความคิด (Emerging Themes) ที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล หลังจากนั้นจะนำเสนอแก่นความคิดในลักษณะของรูปแบบเชิงประสบการณ์ (Experiential Patterns) ที่ผู้ให้ข้อมูลมีต่อการใช้สื่อมวลชนที่มีเนื้อหาทางเพศ การใช้ประโยชน์จากสื่อที่นำเสนอเรื่องทางเพศ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบอย่างต่อเนื่องตามทฤษฎีการใช้ประโยชน์จากสื่อและความพึงพอใจของผู้รับสาร (Uses and Gratification Theory) ผู้วิจัยค้นพบรูปแบบเชิงประสบการณ์ของเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศในประเด็นของการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากสื่อที่นำเสนอเรื่องทางเพศ 7 รูปแบบต่อไปนี้

1. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการวางแผนในการดำเนินชีวิตประจำวัน

ผู้ให้ข้อมูล 7 คน ใช้เนื้อหาจากสื่อมวลชนที่ตนเปิดรับ เช่น โฆษณา และรายการโทรทัศน์ สำหรับวางแผนในการดำเนินชีวิตประจำวัน ได้แก่ การป้องกันโรคติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์

โดยใช้ถุงยางอนามัย การรู้เท่าทันการโฆษณาว่าผู้โฆษณาทำทุกวิถีทางเพื่อให้ผู้บริโภคสนใจในสินค้าที่ตนนำเสนอ โดยมีเป้าหมายเพื่อจำหน่ายสินค้าให้ได้มากที่สุด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รายการที่นำเสนอเรื่องเพศในโทรทัศน์ มันมีประโยชน์ให้เรารู้ว่าป้องกันอย่างไร ผมก็ดูเป็นบางครั้ง เปิดเจอก็เลยฟัง ไม่เจอผมก็ไม่ได้ฟัง ผมไม่ได้จ้องจะดู มันมีประโยชน์ ได้รู้หลายเรื่องทำอะไรไม่เป็นแฮคส์

(บัว อายุ 15 ปี คดีอนาจาร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มีนาคม 2552)

โฆษณาที่ใช้คนนุ่งน้อยห่มน้อย ผมว่าเขาอยากให้เราสนใจสินค้า อยากให้รู้ว่าเขาขายอะไรบ้าง สินค้าเขามีดีอะไร ดียังไงทำให้คนอยากดูด้วย เอาดาราดังดู ผมว่ามันเป็นเรื่องธรรมดา ต้องหาอะไรมาดึงดูดให้สนใจ มันธรรมดา

(กอล์ฟ อายุ 21 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

คิดว่า การสอนเรื่องเพศในสื่อผมว่าดี สอนให้ประชาชนรู้จักวิธีป้องกันต่าง ๆ อย่างไม่ติดโรค รู้จักการป้องกัน ผมก็ดูบ้างถ้าเปิดเจอก็ดู ส่วนใหญ่อยู่ช่อง 11 ช่อง 3 ถ้าไม่ทำงานผมก็ดู ผู้หญิงมีอะไรมาก่อน ผมก็ไม่รู้ยูดี้ จะมีอะไรมาก่อนก็ไม่เป็นไร ผมจะมีอะไรกับใครผมก็ป้องกันตลอด ใส่ถุงตลอด ผมไม่รู้เขาทำอะไรมาบ้าง ผมกลัวโรค ผมดูในโทรทัศน์ว่าถุงยางป้องกันตัวเองได้

(วิน อายุ 17 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

2. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง และคลายความเครียด

ผู้วิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลทุกคนใช้สื่ออินเทอร์เน็ต ได้แก่ อีเมลล์ แชท แคมพรีอค และอื่นๆ

เพื่อแก้เหงา และผ่อนคลายความเครียด ดังที่ปรากฏในบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

บางทีผมก็เข้าเว็บบ้าง ไปค้นหาเพื่อน ก็เอาอีเมลล์เพื่อนมาคุย คุยกับหญิงไม่เคยรู้จักกัน แต่ไม่เคยนัดเจอกัน ผมคุยแก้เหงา แก้เบื่อ คุยกันสนุกๆ ก็มีคุยทะเล่บ้าง แต่ไม่มากเอาพอสนุกๆ

(อัน อายุ 19 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

ผมเล่นอินเทอร์เน็ต เล่นพวก HIS คุยกันกับเพื่อน เขาก็เข้ามาทักทายเฉยๆ เคยเล่นแคมพรีอคบ้างแต่ไม่บ่อย มีพวกดีเจมาเปิดเพลงก็ฟังเพลงเคยดูเขาโชว์บ้าง ชอบแต่เล่นไม่เป็น เล่นกับเพื่อน บางทีคนมาเดินขั้ว ชอบ ผมว่าง ๆ ผมก็ฟังเพลง ว่างไม่รู้จะทำอะไร คลายเครียด ไม่มีอะไรทำ ผมว่าสื่อจำเป็นต่อชีวิตผม ถ้าไม่มีก็ลำบาก มันเหงา ผมเปิดดูหนังสือไปบ้าง ก็เยอะ ชอบดูภาพมากกว่า พวกเรื่องเล่าที่เล่าประสบการณ์ ดูเพื่อคลายเครียดผ่อนคลายอารมณ์

(บัว อายุ 15 ปี คดีอนาจาร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มีนาคม 2552)

ผมเล่นอินเทอร์เน็ตมากที่สุด เล่นเพราะว่ามันสนุกดี ก็เล่นอินเทอร์เน็ตแบบ แชทคุยกัน ตามแคมฟร็อก บางทีก็เจอพวกเกย์ ก็คุยกับเกย์ แต่ไม่เคยเจอกัน ผมไม่ได้เป็นเกย์ เห็นเพื่อนคุย ผมก็คุยเล่นๆ คุยกับสาวบ้าง คุยแบบจีบกัน ไม่คุยทะเลาะ แต่เน็ตเจอกันได้หลายคน ได้แล้วแยกทางไม่สานต่อ ผมเล่นเน็ตทั้งวันเพราะผมขายยาอยู่ในร้าน ก็เล่นแก้เบื่อ ไม่งั้นมันเบื่อ ไม่มีอะไรทำ เหนงด้วย เล่นมันก็สนุกดี

(ยูท อายุ 19 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

3. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง

ผู้ให้ข้อมูล 8 คน ใช้เนื้อหาจากสื่อมวลชนที่ตนเปิดรับ ได้แก่ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ละคร รายการเพลง วิดีทัศน์ คลิปในโทรศัพท์มือถือ มาเป็นประเด็นในการสนทนา เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลที่สนทนาด้วย ดังบทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลที่ตัดตอนมาดังต่อไปนี้

บางทีไปดูหนังกับแฟน กับแม่บ้าง เดือนหนึ่งประมาณสองครั้ง ส่วนใหญ่เป็นหนังแอ็คชั่น หนังฮาๆ ชอบดูหนังไทย ในหนังบางเรื่องก็มีฉากผู้หญิงถอดเสื้อ แต่รู้สึกเฉยๆ เวลาไปดูกับแม่ แม่ก็ไม่เคยเตือนอะไรที่เกี่ยวกับหนัง บางทีไปดูหนังกับแฟนก็เอามาเล่าให้แม่ฟังบ้างว่าหนังเป็นอย่างไร

(วี อายุ 18 ปี คดีพราศผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 18 มีนาคม 2552)

โทรทัศน์ผมชอบดูละคร รายการเพลง ละคร ก็ดูไปเรื่อยๆ ช่องโน้น ช่องนี้บ้าง ดูไว้เอาไปคุยกับเพื่อนเรื่องเพลง

(อัน อายุ 19 ปี คดีพราศผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

ส่วนใหญ่มีน้องมาคุยด้วย ลูกพี่ลูกน้อง มาดูก็คุยกันเรื่องหนังบ้างว่าจะเป็นอย่างไง แต่ส่วนน้อย จบแล้วคุยกันว่ามันยังไง แล้วบางทีเอาไปเล่าให้เพื่อนฟังว่าเรื่องนี้สนุกชวนมาคุยด้วยกัน เพื่อนก็มาดู ดูเสร็จก็คุยกันสนุกยังไง เป็นยังไงบ้าง

(กอล์ฟ อายุ 21 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

4. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการติดต่อสร้างความสัมพันธ์ขณะที่ยังรับสื่ออื่นๆ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล 6 คน มีรูปแบบพฤติกรรมที่สอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้รับสาร ในเรื่องของการใช้สื่อเพื่อการติดต่อสร้างความสัมพันธ์ขณะที่เปิดรับสื่ออื่นๆ โดยผู้ให้ข้อมูลเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศด้วยกัน ได้แก่ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ คลิปไปป์จากโทรศัพท์มือถือ วิดีทัศน์ หรือคลิปในอินเทอร์เน็ต เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์และ/หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในขณะที่เปิดรับสื่อ ดังตัวอย่างจากบทสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล 3 คนต่อไปนี้

ส่วนมากเพื่อนเอาแผ่นมาเปิดที่ห้องดูด้วยกัน หนึ่งที่ผมดูไม่ค่อยมีฉากโป๊ ส่วนมากเป็นหนังบู๊สู้กัน ยิงกัน บางครั้งก็คุยเรื่องหนังที่ดู ตอนไม่มีแฟน ผมก็ขอลูคลิปจากมือถือเพื่อน ยืมเพื่อนมาดู ผมไม่รู้เพื่อนเอามาจากไหน เห็นเพื่อนมีก็ขอลู เพื่อนผมชอบมานั่งเล่นหน้าบ้าน ดูได้ทุกวัน ถ้าดูแล้วเกิดอารมณ์ ผมก็ช่วยตัวเอง

(อัน อายุ 19 ปี คติพาคผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)
ผมเคยดูหนังโป๊ที่บ้านของพ่อ ของเพื่อนพ่อบ้าง พ่อวางไว้ ผมก็หยิบมาดู พ่อไม่ว่าอะไร แต่ผมไม่ได้ดูให้พ่อเห็น ผมแอบดู แต่เขาก็รู้แหละ ตื่นเต้น ชอบ ผมเคยลองทำแบบในวีซีดีบ้าง มีอารมณ์ก็ทำเองบ้าง พ่อผมอยู่ พ่อก็ไม่ว่า เปิดดูได้ ผมเป็นผู้ชาย บางทีดูคนเดียว บางทีดูกับเพื่อน ก็สนุกดี เพื่อนผมก็ชอบดู

(บัว อายุ 15 ปี คติอนาจาร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มีนาคม 2552)
ผมเข้าไปดูเว็บโป๊บ่อยตอนอยู่ที่ร้าน มันหาง่าย คลิปมันโหลดง่าย เข้าไปที่โหลดได้ ไม่ต้องเสียดังค์ เข้าไปดูภาพบ้าง เวลาได้คลิปมาก็แบ่งๆ กันดู ดีๆ ก็นั่งดูกันหน้าร้าน ดูกันหลายคน

(ยุท อายุ 19 ปี คติรัมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

5. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ผู้วิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูล 4 คน มีรูปแบบพฤติกรรมที่สอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร ในประเด็นของการใช้สื่อเพื่อการหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น โดยใช้สื่ออินเทอร์เน็ต หรือโทรทัศน์เป็นเวลานาน เพื่อหลีกเลี่ยงจากผู้อื่น ดังตัวอย่างต่อไปนี้
ผมช่วยเพื่อน ไม่ทิ้งเพื่อน แต่เพื่อนทิ้งผม ตอนนั้นผมไม่อยากคบใครเลย เลยไปเล่นอินเทอร์เน็ต เล่นเกม อ่านการ์ตูน ผมเล่นอินเทอร์เน็ต บางครั้ง ยี่สิบสี่ชั่วโมงเลย เล่นยาว ก็นอนยาว อาจนอนสองวันสองคืน

(วี อายุ 18 ปี คติพราศผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 18 มีนาคม 2552)
ผมใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ผมใช้เกือบทั้งวัน ผมใช้เล่นเกมออนไลน์ เกมต่อสู้ บอกชื่อไปก็ไม่รู้จัก ผมก็ไม่แน่ใจเกมชื่ออะไร เข้าเว็บไซต์ ไปฟังเพลงใน Google

(ชัน อายุ 18 ปี คติรัมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)
ผมดูโทรทัศน์เยอะ ถ้าไม่มีงานทำ ผมดูตั้งแต่หกโมงเช้ายันเที่ยง คือ ดูเพราะมันไม่มีอะไรทำ อย่างผมกลับจากทำงานผมก็ดูจากสองทุ่มถึงสี่ทุ่ม แล้วก็นอน ถ้าไม่มีงานดูตลอด ผมไม่ค่อยชอบคุยกับคนอื่น เวลาดูผมดูคนเดียวในห้อง ผมมีห้องส่วนตัว ผมไม่เคยคิดจะหาตามที่เที่ยว ผมไม่เคยเที่ยวร้านเหล้า ผมกินเหล้า แต่กินที่บ้าน ผมกินคนเดียว แล้วแต่บางทีก็มา บางทีก็กินขวดสองขวด ผมไม่ไปกับ

เพื่อน เพื่อนที่ทำงานก็เจอกันที่ทำงาน ทำงานเสร็จผมก็กลับบ้าน ไม่ค่อยชอบ
สูงส่งกับใคร

(วิน อายุ 17 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

6. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้เรื่องทางสังคม

จากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูล 3 คนมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทาง
เพศ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้รับสาร ในประเด็นของการ
ใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้เรื่องทางสังคม กล่าวคือ เรียนรู้ว่าเนื้อหาบางอย่างในสื่อ ได้แก่ การที่ผู้หญิงรัก
ผู้ชายที่ข่มขืนตนเอง ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง หรือรู้เท่าทันว่าโฆษณาใช้ผู้แสดงที่แต่งกาย
วอบๆ แวมๆ มาดึงดูดคนดู เพื่อจำหน่ายสินค้า และเรียนรู้ว่าสิ่งใดดี หรือไม่ดี ถ้าสิ่งใดไม่ดีก็ไม่ควร
ประพฤติปฏิบัติตาม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ละครหลายเรื่องก็มีกอดจูบกัน บางทีก็ทำให้เกิดอารมณ์ ส่วนละครที่ข่มขืนนางเอก
แล้วรักกัน ผมว่ามันเป็นไปไม่ได้ มีแต่ข่มขืนแล้วผู้หญิงไม่กล้าบอกใคร อายุ
คนทำก็เข้าใจ ทำอีก ถ้าผู้หญิงบอกใครก็ถูกสังคมประณามว่าเสียตัวแล้ว

(เบ อายุ 15 ปี คดีพราดผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

ผมชอบอ่านข่าว พวกข่าวร้ายๆ พวกกีฬาอะไรพวกนี้ผมไม่ค่อยอ่าน อย่างข่าว
รถชน ฆ่ากันตาย ข่าวข่มขืน ผมชอบอ่านอะไรในแง่ร้ายๆ ข่าวข่มขืนผมว่าชั่ว ไม่ดี

(กบ อายุ 17 ปี คดีพยายามทำอนาจาร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มีนาคม 2552)

โฆษณาที่ใช้คนนุ่งน้อยห่มน้อย ผมว่าเขาอยากให้เราสนใจสินค้า อยากให้รู้ว่าเขา
ขายอะไรบ้าง สินค้าเขามีดีอะไร ดียังไงทำให้คนอยากดูด้วย เอาดาราดึงดูด ผมว่า
มันเป็นเรื่องธรรมดา ต้องหาอะไรมาดึงดูดให้สนใจ มันธรรมดา

(กอล์ฟ อายุ 21 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

7. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อเพิ่มความสามารถในการควบคุมสถานการณ์ต่างๆ

ผู้วิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้สื่อโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ที่มี
เนื้อหาทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้รับสาร ในด้านการ
ใช้สื่อเพื่อเพิ่มความสามารถในการควบคุมสถานการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้วิธี
ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยการใช้ถุงยางอนามัย ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

การสอนเรื่องเพศทางโทรทัศน์ มีประโยชน์ ทำให้ได้เรียนรู้มากขึ้น ไม่ต้องปรึกษา
ใคร ผมเป็นโรคบ่อย หลายครั้ง โรคทางเพศ เพราะไม่ได้ป้องกัน รู้ว่าต้องป้องกัน
ก็ป้องกันบ้าง แต่หลายครั้งก็ไม่ได้ป้องกัน ถึงเวลาอารมณ์พาไป ไม่มีถุงก็เอา

(วี อายุ 18 ปี คดีพราดผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 18 มีนาคม 2552)

หนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ที่เอาเรื่องเพศมาคุยกันผมว่ามีประโยชน์อย่างมาก มี
 อย่างการป้องกัน ผมก็ทำตาม อย่างใส่ถุงยาง แต่ถ้าไม่มีถุงยาง มันไม่ไหวจริงๆ
 ก็ต้องทำ ก็กลัว แต่เสี่ยงเอา

(เบ อายุ 15 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)
 คิดว่าการสอนเรื่องเพศในสื่อผมว่าดี สอนให้ประชาชนรู้จักวิธีป้องกันต่างๆ อย่าง
 ไม่ติดโรค รู้จักการป้องกัน ผมก็ดูบ้าง ถ้าเปิดเจอก็ดู ส่วนใหญ่อยู่ช่อง 11 ช่อง 3 ถ้า
 ไม่ทำงานผมก็ดู ผู้หญิงมีอะไรมาก่อน ผมก็ไม่รู้ผู้ชายจะมีอะไรมาก่อนก็ ไม่เป็นไร
 ผมจะมีอะไรกับใครผมก็ป้องกันตลอด ใส่ถุงตลอด ผมไม่รู้เขาทำอะไรมาบ้าง ผม
 กลัวโรค ผมดูในโทรทัศน์ว่าถุงยางป้องกันตัวเองได้

(วิน อายุ 17 ปี คดีรัมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)
 รายการที่นำเสนอเรื่องเพศในโทรทัศน์ มันมีประโยชน์ให้เรารู้ว่าป้องกันอย่างไร
 ผมก็ดูเป็นบางครั้ง เปิดเจอก็เลยฟัง ไม่เจอผมก็ไม่ได้ฟัง ผมไม่ได้จ้องจะดู มันมี
 ประโยชน์ดี ได้รู้หลายเรื่อง ทำอย่างไรไม่เป็นเอดส์

(บัว อายุ 15 ปี คดีอนาจาร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มีนาคม 2552)

อิทธิพลจากสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศ

ประเด็นที่เกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาทางเพศ เมื่อวิเคราะห์สื่อกระแสหลัก
 ได้แก่ เพลง ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยค้นพบว่าสื่อดังกล่าวที่มีการ
 นำเสนอเรื่องทางเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของผู้เข้าร่วมการวิจัยใน 3 ลักษณะดังต่อไปนี้

1. สื่อมีผลต่อการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล 10 คน ผู้วิจัยพบว่าสื่อที่นำเสนอการมีเพศสัมพันธ์ หรือ
 เปิดเผยแพร่ของสื่อมีผลต่อการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของผู้รับสาร ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้
 ผมว่าสื่อนำเสนอเรื่องเพศมาก จำนวนเยอะ มันทำให้มีอารมณ์บ้าง เวลาอารมณ์
 ผมไม่ค่อยหาภาพโป๊ดู ผมไปเที่ยวเล่น ไปแซวสาว หาเอาเลย แต่บางทีมันกระตุ้น
 อารมณ์มาก ผมก็เข้าอินเทอร์เน็ต อย่างเว็บไซต์น่ารัก มันมีรูปโป๊ มีคลิปวีดีโอ มี
 เรื่องเกี่ยวกับเพศ เอากันเลย มันเป็นช็อตมาให้ดู แค่มิ๊รอคบ้าง แต่ไม่ค่อยมาก
 เข้าไปดูในอินเทอร์เน็ตดีกว่า หนังสือก็มีฉากทางเพศเยอะ ทำให้มีอารมณ์ห่าสิบ
 เปอร์เซนต์ บางทีดูจบก็ไปมีอะไรกับแฟน ช่วงไม่มีแฟนก็ไปหาเอาข้างหน้า คือ
 เวลาอยากจีรตไปหาเลย ไปก็ได้ทุกครั้ง ง่ายกว่าหาในเน็ต สนุกกว่า ผมซีไปแถว
 ตลาดห้วยขวาง ไม่เสียตังค์ คือว่าไปแห่เล่น แซวเล่น เรารู้แล้วว่าอย่างไร แซว
 สักพักก็ไปสนุกกันต่อ ละครหลายเรื่องก็มีกอดจูบกัน บางทีก็ทำให้เกิดอารมณ์

คลิปหลุดคาราผมว่ามันฮาดี ดูเพลินๆ เพื่อนส่งมาให้ อย่างคลิปอื่น คลิปโพร์-มด เขาจะส่งมาให้ ตอนแรกได้ยินข่าวก็อยากดู ดูแล้วสนุกดี มันเพลิน ถ้ามีหลุดอีกก็อยากดูอีก บางอันมันก็ได้อารมณ์ดี

(เบ อายุ 15 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)
 คาราที่มาเห็นในมิวสิกแบบหลุดๆ โน้นหน่อย ไม่เสีย ผมชอบดูแบบที่มันแลบออกมาเลย แบบเห็นชัด ๆ ไม่ใช่หนังสือแฟนชั่น อย่างผมเห็นตามแผงรู้เลยว่าเล่มไหนจะเห็น ถ้าเห็นผมก็จะเกิดอารมณ์

(วิน อายุ 17 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)
 ทีวีก็มี หนังสือพิมพ์ก็มีบ้าง มันก็กระตุ้นอารมณ์อยู่ แต่บางทีปิดไม่เห็นท่าทางๆ หรือท่าเบลๆ ก็ไม่ค่อยทำให้มีอารมณ์เท่าไร แต่แบบเปิดๆ จะกระตุ้นอารมณ์อย่างคลิปวิดีโอ มันชัด มันเสียเลย ถ้าเกิดอารมณ์ผมก็โทรหาเมียผม

(วิน อายุ 17 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)
 บางทีมันกระตุ้นอารมณ์มาก ผมก็เข้าอินเทอร์เน็ต อย่างเว็บไซด์น่ารัก มันมีรูปโป๊มีคลิปวิดีโอ มีเรื่องเกี่ยวกับเพศ เอากันเลย มันเป็นข้อต่อมาให้ดู แคมฟร็อกบ้างแต่ไม่ค่อยมาก เข้าไปดูในอินเทอร์เน็ตดีกว่า

(เบ อายุ 15 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)
 ผมดูหนังโป๊บ้าง ส่วนใหญ่ยืมเพื่อน ซื้อมันบ้างแต่ส่วนน้อย มีมาจากเน็ตบ้าง หนังสือโป๊ยืมเพื่อนบ้าง ผมไม่รู้จะซื้อที่ไหน ถ้าเกิดอารมณ์ ก็ช่วยตัวเอง หรือไปหาสาว ๆ เอา

(ต้น อายุ 19 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)
 ผมเข้าไปดูเว็บโป๊บ่อยตอนอยู่ที่ร้าน มันหาง่าย คลิปมันโหลดง่าย เข้าไปที่โหลดได้ ไม่ต้องเสียดังค์ เข้าไปดูภาพบ้าง เจ้าของร้านเป็นวัยรุ่น เขาก็ไม่ว่าอะไร ตอนเล่นผมก็ไม่เสียเงิน เอามาให้เขาก็เล่นได้ทั้งวัน วันละเม็ด แต่ก็แล้วแต่เขา ขอเมื่อไหร่ผมก็ให้ เพื่อนผมก็เล่นเสียดังค์ ชั่วโมงละ 10 บาท เวลาได้คลิปมาก็แบ่งๆ กันดู ดีๆ ก็นั่งดูกันหน้าร้าน ดูกันหลายคน ดูแล้วก็เกิดอารมณ์บ่อย เวลาเกิดก็หาหญิงเอา

(ยุด อายุ 19 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)
 อย่างไรก็ดีผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งให้ข้อสังเกตว่า สื่อบันเทิง ได้แก่ โฆษณา ละคร นิตยสาร หรือมิวสิกวิดีโอ ที่นำเสนอเรื่องทางเพศอย่างสั้นๆ หรือนำเสนอผู้หญิงนุ่งน้อยห่มน้อย ไม่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศของพวกเขา โดยมีตัวอย่างดังนี้

โฆษณาที่มีคนนุ่งน้อยห่มน้อย ผมว่ามีเยอะอย่างโฆษณาสบู่ ผมว่ามันเห็นนิต
หน่อยเอง มันไม่มีความรู้สึกอะไรครับ มันแค่ผ่านมาแล้วผ่านไป มันเร็ว ผมเฉยๆ
กับมิวสิกที่มีดาราแต่งตัวโป๊มาเดิน แค่เห็นว่าเขาเดินเก่งจัง สวยดี มันเห็นนมบ้าง
ผมก็ไม่ค่อยชอบ ไม่ควรมีเยอะ

(อัน อายุ 19 ปี คดีพรากรผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

โฆษณาที่มีคนแต่งตัวโป๊ ผมไม่คิดอะไร มันสั้น แล้วก็ไม่มีอะไร ไม่ทำให้อาย

(ชั้น อายุ 18 ปี คดีรุ้มโทรมหญิง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

ละครไทยเรอก็สนุกดี มีฉากกอดจูบกันบ้างแต่น้อย สั้นๆ ไม่ทันทำให้เกิด
อารมณ์

(อัน อายุ 19 ปี คดีพรากรผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

นิตยสารที่คนนุ่งน้อยห่มน้อย ผมก็ดูบ้าง เวลาผมเห็นใครน่ารักผมก็ดูบ้าง แต่ดู
เฉยๆ ไม่คิดอะไร

(โก้ อายุ 18 ปี คดีรุ้มโทรมและฆ่า, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

โฆษณาที่ใช้คนนุ่งน้อยห่มน้อย ผมว่าเขาอยากให้เราสนใจสินค้า อยากให้รู้ว่าเขา
ขายอะไรบ้าง สินค้าเขามีคืออะไร ดียังไงทำให้คนอยากดูด้วย เอาดาราดีดู ผมว่า
มันเป็นเรื่องธรรมดา ต้องการอะไรมาดีดูให้สนใจ มันธรรมดา ไม่กระตุ้นอารมณ์

(กอล์ฟ อายุ 21 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลยังให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศพร้อมกับ
ผู้อื่นหลายๆ คน ทำให้เกิดการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศลดลง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ส่วนมากจะคุยเรื่องเกมมากกว่าว่าจะเล่นยังไง ด้านนี้ผ่านยังไง ผมดูคลิปรูปโป๊
ในเน็ตบ้าง เพื่อนผมดู ผมก็ดูด้วย ผมเล่นที่ร้านกับเพื่อน เพื่อนหาคลิป ผมก็ดูด้วย
พวกคลิปญี่ปุ่น ดูก็สนุกดี คนเยอะก็ไม่ค่อยเกิดอารมณ์ ผมไม่ค่อยหาเอง

(ชั้น อายุ 18 ปี คดีรุ้มโทรมหญิง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

ผมสื่อพวกนี้ไม่ค่อยสร้างอารมณ์ เห็นสาว ๆ เดินยังเกิดอารมณ์มากกว่า มันดูมีชีวิต
ไม่ใช่ดูปลอมๆ ไม่ตื่นเต้น อย่างคลิปดูหลายคนก็ไม่ค่อยเกิดอารมณ์ เดียวนี้หญิงหา
ง่าย

(ชั้น อายุ 18 ปี คดีรุ้มโทรมหญิง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

2. สื่อทำให้เกิดจินตนาการทางเพศ

การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ให้ข้อมูล 5 คนบ่งชี้ว่า การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศทำ
ให้ผู้รับสารเกิดจินตนาการทางเพศ โดยมีตัวอย่างดังนี้

ผมดูหนังโป๊บ้าง ส่วนใหญ่ยืมเพื่อน ซื้อมันบ้างแต่ส่วนน้อย มีมาจากเน็ตบ้าง
หนังสือโป๊ยืมเพื่อนบ้าง ผมไม่รู้จะซื้อที่ไหน ถ้าเกิดอารมณ์ ก็ช่วยตัวเอง หรือไป
หาสาว ๆ เอา

(ต้น อายุ 19 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

ผมดูโทรทัศน์บ้าง เวลาว่างจากวับ ๆ แวม ๆ ผมก็มีอารมณ์บ้าง ภาพยนตร์บางทีมี
ฉากเปลือย บางทีดูจบผมก็กลับมาช่วยตัวเอง หรือหาหญิงเอา แต่มันไม่ได้ทำให้
เกิดอารมณ์ได้บ่อย

(ยูท อายุ 19 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

ผมเห็นจากโป๊ในหนังบ้าง ก็แบบดูแล้วอยากมีเพศสัมพันธ์ เกิดอารมณ์ ก็แบบช่วย
ตัวเอง เวลาดูโทรทัศน์ที่คารานั่งน้อยหม่นน้อย ผมก็ชอบดู ตื่นเต้น ดูแล้วก็เก็บไว้
ส่องเอาไว้ไปทำธุระของเรา มีอารมณ์ช่วงนั้นผมระงับได้ ถ้าอยู่ข้างนอก ถ้าอยู่
บ้านก็ใช้มือเรา

(พัต อายุ 18 โคนคดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

3. สื่อสร้างการเรียนรู้ทางเพศ

เมื่อวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล 9 คน ผู้วิจัยพบว่าสื่อมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทาง
เพศ โดยมีอิทธิพลต่อเยาวชนทั้งในด้านบวกและด้านลบ อิทธิพลด้านบวก ได้แก่ การเรียนรู้เรื่องเพศ
ในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนอิทธิพลด้านลบ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์เลียนแบบ
ตามคลิปที่ได้ดู ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสังคมในหลายๆ ด้าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่องเพศไม่ปรึกษาพี่ ไม่ปรึกษาเพื่อน ไม่ปรึกษาใครเลย คือเก็บไว้คนเดียว บางที
หาเอาในอินเทอร์เน็ต

(เบ อายุ 15 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

หนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ที่เอาเรื่องเพศมาคุยกันผมว่ามีประโยชน์อย่างมาก มี
อย่างการป้องกัน ผมก็ทำตาม อย่างใส่ถุงยาง แต่ถ้าไม่มีถุงยาง มันไม่ไหวจริงๆ ก็
ต้องทำ ก็กลัว แต่เสี่ยงเอา

(เบ อายุ 15 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

รายการที่นำเสนอเรื่องเพศในโทรทัศน์ มันมีประโยชน์ให้เรารู้ว่าป้องกันอย่างไร
ผมก็ดูเป็นบางครั้ง เปิดเจอก็เลยฟัง ไม่เจอผมก็ไม่ได้ฟัง ผมไม่ได้จ้องจะดู มันมี
ประโยชน์ดี ได้รู้หลายเรื่องทำอะไรไม่เป็นเอดส์

(บัว อายุ 15 ปี คดีอนาจาร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มีนาคม 2552)

เคยดูรายการที่สอนเรื่องเพศทางโทรทัศน์ อย่างที่เอาหมอมามาพูด เรื่องป้องกัน ผม
เชื่อกับ เปิดเจอผมก็ดู ดูบ้าง ไม่ดูบ้าง บางทีมาสอนเรื่องถุงยาง ผมว่ามันมี
ประโยชน์ มีประโยชน์มาก ผมก็เอามาใช้ในชีวิตประจำวัน

(พัต อายุ 18 ปี คดีร่วมกันรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)
รายการสอนเรื่องเพศทางโทรทัศน์ก็ดูบ้าง มีประโยชน์ ผมไม่ค่อยรู้เรื่อง ดูแล้วก็รู้
เรื่องมากขึ้น

(พัต อายุ 18 ปี คดีร่วมกันรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)
ผมมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ตอนจบ ป.6 ใหม่ๆ มีกับแฟน ผมเป็นคนเริ่มก่อน
อารมณ์พาไป เลยลอง ไม่มีใครรู้ ตัวผมกับแฟนรู้ ทำเป็น ผมเคยดูคลิป เลยลองทำ
ตามคลิป ผมเคยดูของรุ่นพี่ เขาเอามาดูผมเลยขอดู

(พัต อายุ 18 ปี คดีร่วมกันรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)
อย่างไรก็ตามแม่สื่อจะสร้างการเรียนรู้เรื่องทางเพศ แต่ผู้ให้ข้อมูลเกินกว่าครึ่งระบุว่าสื่อไม่ทำ
ให้เกิดการเลียนแบบทางเพศ หากพฤติกรรมทางเพศที่นำเสนอไม่สมจริง ได้แก่ การข่มขืนผู้หญิง
แล้วจะทำให้ผู้หญิงที่โดนข่มขืนรักคนที่ข่มขืน ฉากทางเพศในโทรทัศน์ หรือรูปโป๊เปลือยใน
หนังสือพิมพ์ ที่ถูกเซ็นเซอร์ให้เบลอ โดยมีตัวอย่างดังนี้

อย่างคนข่มขืนในละคร ผมว่าคนส่วนใหญ่ไม่ทำตาม แล้วคนข่มขืนแล้วนางเอก
รัก มันเป็นไปได้ ละครก็เป็นละคร แต่งขึ้น คนสมัยนี้เขาคิดได้ว่าอะไรดี อะไร
ควรทำ นอกจากคนเป็นโรคจิตก็ไม่สนใจสังคม ไม่แคร์ใคร เขาไม่คิดหรอกว่าคุณ
ถูกข่มขืนแล้วครอบครัวจะเสียใจแค่ไหน

(อัน อายุ 19 ปี คดีพรากรผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)
ละครที่พระเอกข่มขืนนางเอกแล้วรักกัน ผมว่าเป็นไปไม่ได้ มันเป็นละคร คนคง
ไม่เลียนแบบ เขาคิดได้

(พัต อายุ 18 ปี คดีร่วมกันรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)
ผมว่าละครมันก็เป็นแค่ละคร มันไม่ใช่เรื่องจริง แต่งขึ้น เราไม่คิดทำตาม มัน
เป็นไปได้ บางเรื่องดูแล้วตก เรื่องจริงไม่มี ฉากกอดกัน ขึ้นเตียง ไม่เห็นไรเลย
ไม่รู้สึกไร หาของจริงดีกว่า ง่าย เวลาอยากก็หาเอา สนุกกว่า

(โก้ อายุ 18 ปี คดีรุมโทรมและข่มขืน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)
ผมว่าสื่อนำเสนอเรื่องทางเพศเยอะ ทีวี่ก็มี หนังสือพิมพ์ก็มีบ้าง มันก็กระตุ้น
อารมณ์อยู่ แต่บางทีปิดไม่ให้เห็น ทำกลางๆ หรือทำเบลอๆ ก็ไม่ค่อยทำให้มีอารมณ์

เท่าไร แต่แบบเปิดๆ จะกระตุ้นอารมณ์ อย่างคลิป์วิดีโอมันชัด มันเสียเลย

(วิน อายุ 17 ปี คดีรั่มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

ประเด็นของการจัดเรตติ้งเนื้อหาในสื่อมวลชน ผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็นว่าการจัดเรตติ้งในสื่อโทรทัศน์ไม่ได้ปกป้องเด็กจากสื่อที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับวัย และไม่มีผลต่อการปฏิบัติในการเลือกรับชมรายการทางโทรทัศน์ของพวกเขา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การจัดเรตติ้งของรายการมันก็ดี แต่มันคงช่วยอะไรไม่ได้ เด็กก็ยังคง บางทีเด็กดูก็ไม่มีผู้ปกครองด้วย ถึงมีเขาก็ไม่สอนก็ปล่อยให้ดูไปอย่างนั้น สำหรับผมมันไม่มีผลอะไรมากมาย ก็มีสัก 20 เปอร์เซ็นต์ การนำเรื่องเพศมาใช้ในสื่อเยอะมันทำให้คนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แต่มันก็แค่สนุก แค่ชั่วเวลา

(เบ อายุ 15 ปี คดีพรากรผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

การจัดเรตติ้งในรายการโทรทัศน์ผมว่ามันมีผล แต่น้อยมาก อย่างต่ำกว่า

สิบแปดห้ามดู มักเป็นหนังที่มีฉากกัน แต่ส่วนมากเด็กดู น้อยคนครับที่จะเชื่อ เพื่อนผมก็ไม่สนใจดู ผมก็ไม่สนใจด้วย เวลาขึ้นคำเตือนผมก็ไม่สนใจฟัง แต่ทำไว้ก็ดี

(อัน อายุ 19 ปี คดีพรากรผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลระบุว่ากลุ่มผู้รับสารที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ตมีโอกาสที่จะเข้าถึงสื่อลามกได้แก่ ภาพโป๊ วิดีโอ หรือดีวีดี ซึ่งจัดจำหน่ายในราคาถูก คลิป์โป๊ที่สามารถเข้าไปดูฟรี และหาได้ง่าย เว็บไซต์ เล่นเกมฟรี และยังเป็นช่องทางในการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่รู้จักกันในอินเทอร์เน็ต ดังจะเห็นจากบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

ผมหาหนังโป๊จากอินเทอร์เน็ต บางทีก็ซื้อมาแจกเพื่อน บางทีสามสิบ สี่สิบเรื่อง มันถูก แผ่นละ 25 บาท คือมีจุดประสงค์ เราจ่ายเงินผ่านอินเทอร์เน็ต ผ่านแบงก์ แล้วนัดรับของ เขามาก็แลกกันดู แบ่งกัน เอาไปให้เพื่อนดู

(เบ อายุ 15 ปี คดีพรากรผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

ผมเคยเข้าไปหารูปโป๊ในอินเทอร์เน็ต เข้าไปตามเว็บไซต์ มันจะเป็นซีดีให้เลือก เป็นภาพเคลื่อนไหว ประมาณวิดีโอเลย ไม่ต้องสั่งซื้อ เข้าไปดูได้เลย ไปดูฟรี มันมีเยอะมีหลายเว็บ

(บัว อายุ 15 ปี คดีอนาจาร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มีนาคม 2552)

ผมเล่นอินเทอร์เน็ตมากที่สุด เล่นเพราะว่ามันสนุกดี ก็เล่นอินเทอร์เน็ตแบบแซทคูยกัน ตามแคมฟรีด บางทีก็เจอพวกเกย์ ก็คุยกับเกย์แต่ไม่เคยเจอกัน ผมไม่ได้เป็นเกย์ เห็นเพื่อนคุย ผมก็คุยเล่นๆ คุยกับสาวบ้าง คุยแบบจิบกัน ไม่คุยทะเล่ถึง แต่นัด

เจอกัน ได้หลายคน ได้แล้วแยกทางไม่สานต่อ ก็ได้บอ่ยพอสมควร

(ยูท อายุ 19 ปี คดีรุม โทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

ปัจจัยทางสังคม

จากการวิเคราะห์ตัวแปรทางสังคม โดยแยกเป็น 4 ปัจจัย ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน การดื่มสุราและการใช้สารเสพติด ผู้วิจัยค้นพบรูปแบบทางความคิด และพฤติกรรมของเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศซึ่งได้รับอิทธิพลจากตัวแปรเหล่านี้ ดังต่อไปนี้

1. ด้านครอบครัว

การทบทวนวรรณกรรมสาขาสังคมวิทยาบ่งชี้ว่าครอบครัวเป็นตัวแปรทางสังคมตัวแปรหนึ่งที่มีบทบาทอย่างสูงต่อความคิด และพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ ซึ่งรวมถึงเยาวชนด้วย ผู้วิจัยได้ค้นพบอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศ โดยสรุปเป็น 8 ประเด็น ดังนี้

1.1 การเห็นบิดามารดามีเพศสัมพันธ์กัน

การที่บุตรไม่มีห้องนอนส่วนตัวแยกจากบิดามารดาอย่างเป็นสัดส่วน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งมีโอกาสได้เห็นบิดามารดาของตนเองแสดงพฤติกรรมทางเพศ ผู้วิจัยพบผู้ให้ข้อมูล 3 คน ที่เข้าข่ายทางด้านนี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พ่อแม่มีการกอดกัน มีการหอมแก้มกันบ้างบางครั้ง ผมนอนกับพ่อแม่ ตอนที่แม่ยังอยู่กับพ่อ ผมไม่คิดอะไรมาก ผมเคยเห็นพ่อแม่มีอะไรกัน แต่ไม่ได้มานั่งดูนะ ก็นอนอยู่ เขาคิดว่าผมนอนหลับแล้ว ก็ดู ไม่ได้แอบดู ผมดูแล้วก็ไม่รู้สึกอะไรมาก ก็มีตื่นตื่นบ้าง ตอนผมเห็นครั้งแรก ผมรู้สึกอยาก ทำอย่างนั้นบ้าง แต่ผมก็เห็นพ่อแม่ทำอะไรกันไม่บ่อย ผมเลยมาลองกับแฟน

(บัว อายุ 15 ปี คดีอนาจาร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มีนาคม 2552)

ตอนเด็กผมก็นอนกับพ่อแม่ พ่อแม่ผมกอดกันบ้าง บางครั้งผมก็เห็นพ่อแม่มีอะไรกันตอนดึก ผมตื่นขึ้นมาได้ยินเสียง แต่ผมแอบนอนดูเงียบๆ เพราะห้องมันมืด ผมก็รู้สึกอยากลองบ้าง และก็ไปลองกับเด็กในทีเดียว

(ต้น อายุ 19 ปี คดีรุม โทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

ตอนก่อนมากรุงเทพผมนอนกับพ่อแม่ เห็นพ่อแม่กอดกัน พ่อผมนอนกอดแม่ทุกวัน ผมว่าดี รักกัน บางทีผมตื่นตอนดึก เห็นพ่อแม่มีอะไรกัน ผมก็แกล้งทำเป็นหลับ ผมไม่รู้สึกอะไร มันเป็นเรื่องธรรมดา ผมว่าดีเขารักกัน เสาร์ อาทิตย์นั่งมานอนด้วย นอนมา ผมต้องนอนพื้น ไม่ได้นอนบนที่นอน บ้านพ่อแม่เป็นบ้าน

สังกะสี หลังคาสังกะสี เป็นบ้านของตัวเอง

(อัน อายุ 19 ปี คดีพราภผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

1.2 ครอบครัวขาดความอบอุ่นเนื่องจากบิดามารดาแยกทางกัน

ผลการวิเคราะห์ข้างชี้ว่าผู้ให้ข้อมูล 10 คนมีสภาพของครอบครัวที่บิดามารดาแยกทางกัน อันส่งผลให้พวกเขามีประสบการณ์ในเรื่องของการไม่ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัว โดยมีตัวอย่างดังนี้

ผมอยู่กับแม่กับพี่ แล้วบ้านติดๆ กันเป็นญาติเป็นลุงป้าหน้า อยู่ในรั้วเดียวกัน แม่มีอาชีพเป็นแคคเคี พ่อไม่ได้อยู่ด้วย เลิกกันตอนผมห้าขวบได้ พ่อมาหาบ้าง เป็นครั้งคราว เดียวนี้ไม่ได้มาแล้ว ผมเป็นคนเฉยๆ ขรึม ไม่ค่อยคุยกับใครแต่กับเพื่อนก็คุยมากหน่อย ถ้าเป็นเพื่อนสนิทกัน ถ้าผู้ใหญ่ที่ไม่ค่อยรู้จักผมก็จะไม่คุย แต่ถ้าเป็นญาติๆ ลุงป้าหน้าอา ผมก็คุย ผมไม่ได้คุยกับแม่ทุกเรื่อง ผมคุยกับแม่แต่เรื่องทั่วไป

(กอล์ฟ อายุ 21 คดีรุรมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

แม่ทิ้งไปตั้งแต่เด็ก พ่อมีเมียใหม่ อยู่คนเดียวรู้สึกเหงา ไม่ได้อยู่กับพ่อ พ่อมีเมียใหม่ มีลูก 2 คน ยังเด็กอยู่ เพื่อนผมเยอะก็จริง แต่เหงา อยากอยู่กับพ่อแม่ แต่ต้องอยู่คนเดียว เหงามาก บ้านรวยแต่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ ขอจนคิดว่า ครั้งสุดท้ายเจอแม่ทะเลาะกัน แม่บอกต่อไปนี้ไม่ต้องเรียกกว่าแม่ ผมก็ไม่เอาแม่เหมือนกัน ผมบอกคุณก็ไม่เคยคิดว่ามีแม่ ตอนเด็กๆ เอาผมไปทิ้ง ถ้ายากกับพ่อหาไม่เจอ ไม่รู้ชีวิตผมจะเป็นไป

(นนท์ อายุ 16 ปี คดีพราภผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 18 มีนาคม 2552)

ผมอยู่กับแม่บุญธรรมตั้งแต่ขวบสองขวบแล้ว คือแม่กับพ่อผมฝากเลี้ยงไว้ พ่อแม่มากมายบ้าง พอ ป.4 แม่บอกพ่อเสียแล้ว พอตอนอายุ 13 ให้ผมออกจากเรียนไปอยู่กับแม่ ผมไม่เคยผูกพันกับเขา ผมก็ไม่อยากอยู่กับแม่ ไม่สนิทกัน ไม่ได้เลี้ยงผมมา ผมอยู่กับแม่บุญธรรมมาตั้งแต่เกิด เขาเลี้ยงมา ผมเลยหนีมา เขามาตามหลายรอบมากเลย ผมไปแล้วผมก็หนี ผมสนิทกับแม่บุญธรรมกับพี่ชาย ผมไม่ค่อยปรึกษาใคร ก็คุยแต่เรื่องธรรมดา อย่างเรื่องเพศผมก็ไม่ปรึกษา ผมแก้ปัญหาของผมเอง ผมคิดว่าสนิทกับแม่บุญธรรมมากที่สุด

(กบ อายุ 17 ปี 5 เดือน คดีทำอนาจาร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มีนาคม 2552)

เชษฐกฤต วรรณทร์ (2549) ระบุว่ากรณีที่เยาวชนที่เป็นบุตรได้รับความรัก และมีความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาอย่างมั่นคงทำให้บุตรมีการพัฒนาความรู้สึกในการรับผิดชอบต่อสิ่งต่างๆ มากขึ้น แต่หากบุตรขาดความรักจากบิดามารดา ทำให้บุตรขาดแรงจูงใจที่จะทำตาม

ค่านิยมของบิดามารดา ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้บุตรขาดความรับผิดชอบ และอาจส่งผลไปถึงการกระทำผิดของบุตร โดยข้อสรุปนี้สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล 4 คน ดังนี้

เหงา อยากอยู่กับพ่อกับแม่ แต่ต้องอยู่คนเดียว เหงามาก บ้านรวย แต่ไม่ได้อยู่กับพ่อกับแม่ ของจนดีกว่า ครั้งสุดท้ายที่เจอแม่ทะเลาะกัน แม่บอกต่อไปนี้ไม่ต้องเรียกว่าแม่ ผมก็ไม่เอาแม่เหมือนกัน ผมบอกกูไม่เคยคิดว่ามีงเป็นแม่ ตอนเด็กๆ เอาผมไปทิ้ง ถ้าอยู่กับพ่อหาไม่เจอ ไม่รู้ชีวิตจะเป็นยังไง

(นนท์ อายุ 16 ปี คดีพราภผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 18 มีนาคม 2552)
พ่อแยกไปอยู่ไกล บางทีผมก็คิดถึงแก บางทีก็ขาดที่ปรึกษา คิดว่าแกไปอยู่ที่ไหน ถ้าคิดถึงแกก็จะโทรไปบ่อยๆ

(เบ อายุ 15 ปี คดีพราภผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)
ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ก็เหงา พ่อผม โคนยิงตาย ผมจะเอาคืน ออกไปผมจะเอาคืน ผมก็ไม่รู้ทำไมพ่อผม โคนยิง ผมไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ เหมือนมันขาดอะไรไปอย่างหนึ่ง คือคนอื่นเขามีพ่อแม่ ผมไม่มีพ่อ มันขาดที่ปรึกษา มันเหงา อยากมี

(ยุทธ อายุ 19 ปี คดีรัมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

1.3 ครอบครัวยุติธรรม

การวิเคราะห์บทสัมภาษณ์บ่งชี้ว่าการประทุพผิตทางเพศของผู้ให้ข้อมูล 7 คน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะได้รับการตามใจจากครอบครัวในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การให้เงินใช้เกินความจำเป็น ซื้อของขวัญวันเกิดให้ในราคาที่สูง การซื้อสุรา และบุหรี่ให้ อนุญาตให้พาเพื่อนฝูงมาว่าลุ่มที่บ้าน ดังตัวอย่างดังนี้

พ่อผมรวย พ่อผมขยันทำงาน พ่อเคยเป็นลูกน้องเขา ตอนนี่เปิดบริษัทเอง พ่อเป็นคนดี ไม่สูบบุหรี่ กินเบียร์บ้าง ส่งเงินให้ผมใช้ตลอด ให้เยอะ บางทีก็พาไปซื้อของ โฟมล้างหน้า เสื้อผ้า แต่เหงา พ่อส่งผมไปอยู่กับยาที่ตาก ยาไม่อยากจะออกไปไหน เลยซื้อเบียร์ให้กินวันละสองสามขวด หาบุหรี่ให้สูบ วันๆ นั่งๆ นอนๆ ดูทีวี เคยขโมยเงินพ่อมาใช้ สี่ห้าหมื่น ผมใช้เดือนเดียวหมด พ่อก็ดู อยากได้เงินให้ขอไม่ต้องขโมยมันไม่ดี ผมเอาไปเที่ยว ซื้อบุหรี่ ทำทุกอย่าง แต่ไม่เล่นยา

(นนท์ อายุ 16 ปี คดีพราภผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 18 มีนาคม 2552)
พ่อแม่ซื้อของขวัญให้ อย่างอยากได้มือถือเขาก็ซื้อมาให้ อยากได้รถก็ซื้อให้ รถมอเตอร์ไซด์ แม่ซื้อให้ ผมมีเพื่อนฝูงเยอะ ผมอยู่บ้านกินกันสามสี่ถัง อยู่บ้านเพื่อน

มารวมกลุ่มกันที่บ้าน พาหญิงมาด้วย มาที่สี่สามสิบ สี่สิบคน

(เบ อายุ 15 ปี คดีพรากรผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)
กินเหล้าที่บ้าน แถวบ้านผมขายเหล้าให้ ซื่อได้ ส่วนมากไม่เมา แต่บางทีก็เมา ผมไม่เคยเที่ยวตามร้านเหล้า ผมนอนกับพ่อแล้วก็เพื่อนพ่อ นอนห้องเดียวกันหมด แต่ตอนแฟนมา เขานอนกับผมอีกห้อง

(บัว อายุ 15 ปี คดีทำอนาจาร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มีนาคม 2552)

1.4 ครอบครัวยุติธรรมเรื่องทางเพศ

นอกจากนี้พฤติกรรมทางเพศของผู้ให้ข้อมูล 6 คนยังเป็นผลมาจากการที่มีครอบครัวยุติธรรมเรื่องทางเพศ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ผู้หญิงอายุ 14 ต่างคนต่างยินยอม แต่ก่อนเป็นเพื่อนกัน แล้วคบกันเป็นแฟน อยู่ด้วยกัน ได้เดือนกว่า เขาก็กลับบ้านแล้วมาหาผมใหม่ เขามาอยู่ด้วย ผมอยู่บ้านกับพ่อกับน้ำ ผมนอนกับพ่อแล้วก็เพื่อนพ่อ นอนห้องเดียวกันหมด แต่ตอนแฟนมาเขานอนกับผมอีกห้อง ผมเคยดูหนังไปที่บ้าน ของพ่อของเพื่อนบ้าง พ่อวางไว้ผมก็หยิบมาดู พ่อไม่ว่าอะไร แต่ผมไม่ได้ดูให้พ่อเห็น ผมแอบดู แต่เขาก็รู้แหละ ตื่นเต้นชอบ ผมเคยลองทำแบบในวีซีดีบ้าง มีอารมณ์ก็ทำเองบ้าง พ่อผมอยู่พ่อก็ไม่ว่าเปิดดูได้ ผมเป็นผู้ชาย บางทีดูคนเดียว บางทีดูกับเพื่อน ก็สนุกดี เพื่อนผมก็ชอบดู ผมปรึกษาพ่อเกือบทุกเรื่อง เรื่องเพศผมไม่ปรึกษา ผมเงิน แต่พ่อก็สอนเรื่องเพศกับผม อย่างเช่นดูแลร่างกาย ไม่ให้ไปมั่ว ผมก็เชื่อพ่อผม

(บัว อายุ 15 ปี คดีทำอนาจาร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มีนาคม 2552)

ผมปรึกษาแม่เกือบทุกเรื่อง อย่างเรื่องเพศก็ปรึกษาบางเรื่อง อย่างผมเป็นหนองผมก็บอกแม่เป็นอะไรไม่รู้หนองออกมาจากตรงนั้น แม่บอกหนองใน แม่ก็พาไปหาหมอ แม่ไม่ว่า แม่บอกว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ

(ชัน อายุ 18 ปี คดีรั่มโทรมหญิง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

พ่อผมสอนเรื่องเพศบ้าง อย่างถ้าเอาหญิงให้ใส่ถุงยาง กลัวติดโรคอะไรอย่างนี้ ผมคุยกับพ่อแม่ทุกเรื่อง เรื่องเพศก็คุยได้ อย่างคุยเรื่องแฟน

(งู อายุ 16 ปี คดีรั่มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

1.5 ครอบครัวยุติธรรมเรื่องทางเพศ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ 11 คนปิดกั้นการพูดคุยเรื่องทางเพศของตนกับครอบครัว โดยเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

ผมคุยพี่สาวทุกเรื่อง มีปัญหาอะไรก็ปรึกษาพี่สาว อย่างตอนทำคดีนี้ ถ้าเรื่องเพศผม

ปรึกษาเพื่อน ปรึกษาว่าจะทำอย่างไรบ้าง

(ยุค อายุ 19 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)
เวลามีปัญหาผมปรึกษาพี่ผม ไม่ได้ปรึกษาทุกเรื่อง เรื่องเพศผมหลายๆ ผมไม่ค่อยกับ
พี่ ก็ผมไม่มีปัญหาอะไร มีก็ไม่บอกใคร

(วิน อายุ 17 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)
ผมไม่ปรึกษาพ่อแม่เรื่องเพศ เวลาครอบครัวมีปัญหาที่ปรึกษากัน เวลามีปัญหาพ่อแม่ช่วยแก้ปัญหา

(พัค อายุ 18 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

1.6 สมาชิกในครอบครัวกระทำผิดกฎหมาย

การวิเคราะห์ข้อมูลบ่งชี้ว่าการที่สมาชิกในครอบครัวกระทำผิดกฎหมายส่งผลให้ผู้ให้
ข้อมูล 3 คนละเมิดกฎหมาย เช่น จำหน่ายยาบ้า ทำร้ายร่างกายผู้อื่น ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้
ผมมีพี่คนหนึ่ง พี่ชาย ตอนนี้อุดมคฤอยู่ พี่เป็นพระ และขายยาบ้าเลยถูกจับ

(นนท์ อายุ 16 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 18 มีนาคม 2552)
รอบแรกก็ประกันตัว พอขึ้นศาลเลยต้องมาอยู่ที่นี่ห้าปี พอตีผมเจอสองคดี คดียาบ้า
เจอชาย ก็ขายให้กับพรรคพวก รับมาจากพี่ พี่ชายโดนจับ โดนจับสองคนไม่มีคนอื่น
เขาไม่รู้ว่าพี่ผมไปรับยามาจากไหน พี่ผมไม่บอกต่อ พี่ผมอยู่แดนนนท์ ผมไม่รู้
พี่ผมติดนานแค่ไหน

(งู อายุ 16 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)
พี่ผมก่อเรื่องบ่อย หาเรื่องตีคนอื่น ตอนนีพี่ผมติดคุกอยู่ พี่ผมขายยาบ้า พี่ผมแก่แล้ว
อยู่คุกใหญ่

(พัค อายุ 18 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

1.7 การมองบิดาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

การวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของผู้วิจัยบ่งชี้ว่าผู้ให้ข้อมูลบางส่วน จำนวน 4 คนมีบิดาเป็น
แบบอย่างในการดำเนินชีวิต (Role Model) โดยหนึ่งในสามอาศัยอยู่กับบิดาเท่านั้น ที่เหลือไม่ได้
อาศัยอยู่กับบิดามารดา

เวลามีปัญหาปรึกษาพ่อแม่ ส่วนน้องก็ปรึกษาผมบ้าง ปรึกษาพ่อแม่เกือบทุกเรื่องพ่อแม่
เป็นคนดี เป็นกันเองกับลูก คุยดี เวลามีปัญหาอะไร พ่อไม่เคยดุ และช่วยแก้ปัญหา
พ่อแม่ไม่ค่อยทำอะไร ทำงานที่อู่ กลับบ้าน กินข้าว คุยกัน และเข้านอน

(วี อายุ 18 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 18 มีนาคม 2552)

ผมรักพ่อมากกว่าแม่ พ่อผมเป็นคนดี ผมเอาแบบอย่างการดำเนินชีวิตมาจากพ่อ
(เบ อายุ 15 ปี คดีพราผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)
ผมดำเนินชีวิตตามพ่อแม่ ผมอยากเป็นแบบพ่อผม พ่อผมเป็นคนดี ตั้งใจทำงาน
ดูแลพวกผมด้วย พ่อไม่เคยทะเลาะกับแม่
(งู อายุ 16 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

1.8 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพทำให้พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของผู้ให้
ข้อมูล 6 คนมีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ มีฐานะปานกลาง หรือต่ำกว่า ซึ่งพิจารณาจาก
รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง สำหรับผู้ให้ข้อมูลบางคนที่ไม่ทราบรายได้ของผู้ปกครองจะพิจารณา
จากรายได้ สภาพความเป็นอยู่ และ/หรือการใช้จ่ายเงินของผู้ให้ข้อมูล ดังที่ปรากฏในบทสัมภาษณ์
ต่อไปนี้

พ่อเปิดอู่รถ ฐานะทางบ้านพอมีกินมีใช้ ช่อมรดกก็เก็บเงินเองเลย บางทีพ่อก็ให้เงิน
บ้างโดยไม่ต้องขอ

(วี อายุ 18 ปี คดีพราผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 18 มีนาคม 2552)

ผมช่วยที่บ้านทำงาน ทำงานขนส่ง ขนส่งของ ส่งตามโรงงาน พ่อทำด้วย เดือนละ
สามหมื่นใช้กันทั้งครอบครัว พี่ผมทำงานโรงงาน (โรงงานของเอกชน) พี่อายุ 24
ปี ก็แบ่งให้ที่บ้านใช้ครึ่งหมื่น ครอบครัวอยู่กัน 6 คน

(งู อายุ 16 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

ก่อนมาอยู่ที่นี้ผมทำงานเป็นรปภ. โรงงานเอกชน ผมทำงานสองโมงถึงสองทุ่ม ผม
โบกรถเข้าออก ผมว่าฐานะทางบ้านผมมีพอใช้

(พัค อายุ 18 ปี คดีพราผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

2. ด้านเพื่อน

นอกจากครอบครัวแล้ว ผู้วิจัยยังพบว่าเพื่อนยังเป็นตัวแปรทางสังคมอีกตัวแปรหนึ่งที่มี
บทบาทสูงมากต่อความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน โดยสรุปได้ 7 ประเด็นดังนี้

2.1 การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ

ผู้ให้ข้อมูล 9 คนมองว่าผู้หญิงในยุคปัจจุบันพร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์ทันทีหากได้รับการ
เชิญชวนจากเพศตรงข้าม แต่ให้ความเห็นว่าการใช้สื่อที่นำเสนอเรื่องทางเพศไม่มีความจำเป็น
สำหรับชีวิต เพราะการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงสนุกกว่าการใช้สื่อทางเพศ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ผมชอบคุยแบบเห็นหน้า อย่างชอบใจใครก็เข้าไปขอเบอร์เลย ชวนไปเที่ยวเลย
ส่วนใหญ่ผมชอบหาหญิงจากที่เที่ยว ร้านเหล้า ไปกินเบียร์ เม้า ดูหญิง จีบหญิง

ส่วนใหญ่เที่ยวผับ สแกน ก็กะกั๊ง ผู้หญิงส่วนมากแค่สนุก ไม่ผูกมัด กินเหล้า เจอกัน ชอบกัน เขาบอกไม่ยากกลับบ้าน พอไปบ้าน เราก็ได้กัน ผมไม่เคยเที่ยวผู้หญิง เพื่อนผมด้วย มีอะไรกับคนที่คบ หรือคนรู้จักตามร้านเหล้า ไม่เคยซื้อหนังสือ ไป หนังสือ ไป

(นนท์ อายุ 16 ปี คดีพรากรผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 18 มีนาคม 2552)
ผมมีกิ๊กเยอะ กิ๊กกับแฟนมันต่างกัน กิ๊กมันไม่ผูกพัน ผมมันไม่หน้าด้านด้วย ไม่กล้าจีบใคร แต่คนมาชอบผมเยอะ บางทีไปบ้านเพื่อน เด็กแถวบ้านเพื่อนชอบก็มาขอเบอร์ แล้วได้กันเป็นบางคน บางคนที่เยอะมาก คือยอม แต่พ่อแม่เขาคงไม่ยอม ผมก็ไม่เอา กลัวมีเรื่อง

(กบ อายุ 17 ปี 5 เดือน คดีทำอาจารย์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มีนาคม 2552)
ผมดูหนังไปบ้าง ส่วนใหญ่ยืมเพื่อน ซื้อเองบ้างแต่ส่วนน้อย มีมาจากเน็ตบ้าง หนังสือไปยืมเพื่อนบ้าง ผมไม่รู้จะซื้อที่ไหน ถ้าเกิดอารมณ์ ก็ช่วยตัวเอง หรือไปหาสาว ๆ เา

(ต้น อายุ 19 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)
แถวที่ผมอยู่ผู้หญิงหาง่าย อยากก็ไปหา ไม่ต้องคู่มือ ไม่ต้องหาในอินเทอร์เน็ต ซื้รดไปก็หาได้ บางทีแซวกันก็ได้ ส่วนใหญ่คืนเดียวก็จบกัน เพราะผมเบื่อง่าย บางทีผู้หญิงก็โทรมาตาม ผมไม่ค่อยคุยเขาก็หายไปเอง เขารู้เพราะเราทำแบบไม่สนใจแล้ว

(ต้น อายุ 19 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

2.2 การเรียนรู้เรื่องทางเพศจากเพื่อน

ผู้วิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูล 9 คนมีการเรียนรู้เรื่องทางเพศจากเพื่อน โดยสนทนากับเพื่อนบ้าง หรือเป็นผู้รับฟังในสิ่งที่เพื่อนเล่า โดยไม่ปรึกษาครู ผู้ปกครอง และคนในครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก็มีคุยเรื่องเพศกับเพื่อนด้วย ปรึกษาบ้าง แต่ถ้าผมได้หญิง ผมจะไม่เล่า ผมจะเฉยๆ ส่วนใหญ่เพื่อนจะเล่าให้ฟังมากกว่า ว่าได้กับใครอย่างไร ทำไหน ผมก็ถามบ้าง สนุกดี

(เบ อายุ 15 ปี คดีพรากรผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)
เรื่องเพศคุยได้ ต้องคุยกับคนสนิท ตรงที่คนไม่อยู่เยอะ คนอยู่เยอะก็ไม่ควรเพราะมันไม่ดี คุยกับเพื่อนสนิทได้ ต้องระวังไม่ให้ใครได้ยิน ผมก็คุยกับเพื่อนบ้าง ว่าคน

นี้ได้แล้ว แต่ไม่เล่ารายละเอียด บางทีเพื่อนก็เล่า มีรายละเอียดด้วย

(อัน อายุ 19 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)
เรื่องเพศผมก็คุยกับเพื่อนบ้าง แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ว่าเอากันยังไง ทำไหน
เริ่มทำยังไงก่อน ถ้าเป็นแฟน ผมจะไม่เล่าว่าทำอะไรกัน แต่ถ้าคนอื่นผมเล่าหมด
เลย เล่าว่าทำยังไงบ้าง บางทีเพื่อนก็เอามาเล่า

(ต้น อายุ 19 ปี คดีรัมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

2.3 การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนร่วมกับเพื่อน

เพื่อนยังมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของผู้ให้ข้อมูล โดย 9 คนมักทำกิจกรรมที่
เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และ/หรือการเสพยา ดื่มสุราร่วมกับเพื่อน โดยมีตัวอย่างดังนี้

ผมมีเพื่อนสนิทห้าคน ไม่มีใครนำใคร แล้วแต่จะเสนอความคิด ส่วนใหญ่ก็ชวน
กินเหล้า ก็ไม่มีใครปฏิเสธ ก็ไปกันกินเหล้า พวกผมชอบกิน ไม่ค่อยแซวหญิง พวก
ผมชอบกินเหล้า คุณกัญญา ครั้งหนึ่งก็ใช้ร้อยสองร้อย ซื้อมากินกันหน้าบ้าน

(กอล์ฟ อายุ 21 ปี คดีรัมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

ผมเคยมีเพศสัมพันธ์แบบรัมโทรม คือผู้ชายหลายคนผู้หญิงคนเดียว แบบว่าผู้หญิง
ยอมบ้างไม่ยอมบ้าง ส่วนมากผู้หญิงเขาจะไม่ว่าอะไร ไม่ฟ้อง ก็จบไป แต่คนนี้ ที่
เป็นคดี เขาแค่อยากได้เงิน ไม่งั้นก็ไม่มีปัญหา ผมว่าการเซ็กส์หมู่เป็นเรื่องไม่
ธรรมดา ผมไม่เคยทำ เคยแต่ผู้หญิงคนเดียวแบ่งๆ กัน เวลาทำ ผมไม่อายเพื่อน

(กอล์ฟ อายุ 21 ปี คดีรัมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

ผมมีเพื่อนสนิทห้าคนในกลุ่ม ไม่มีใครนำใคร คือช่วยกันตัดสินใจว่าจะทำอะไร
บางทีเราอยากทำ เพื่อนก็ทำด้วย เขาอยากทำเราก็ทำด้วย ส่วนใหญ่ไปหาเด็กตาม
โรงเรียน ตามห้าง ใช้เงินไม่เยอะ ค่าน้ำมันรถ ค่ากิน ไม่เยอะ หารๆ กัน หรือใคร
กินอะไรก็ออเอง บ้านเพื่อนก็ไม่ค่อยมีเงินเหมือนบ้านเรา เพื่อนกลุ่มเราก็ติดคุก
กันหมด คดีเดียวกัน แต่บางคนไม่ได้อยู่ที่นี้ ผมเที่ยวกลางคืนบ่อย เข้าได้ เข้าหลัง
ร้าน เป็นร้านพีที่รู้จักกัน เวลาตำรวจมาก็ออกหลังร้าน ไม่โดนจับ จะมีคนมาบอก
ก่อนว่าตำรวจจะมา เวลาไปกินเหล้าก็ได้หญิง ส่วนใหญ่กินเดียวจบ

(โก้ อายุ 18 ปี คดีรัมโทรมและฆ่า, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

ผมไม่ได้เรียน ผมคิดเพื่อนเลยไม่ได้เรียน พ่อแม่ให้เรียน แต่ผมเลิกเรียน คือเวลา
ไปเรียนผมก็หนีเที่ยวกับเพื่อนคนหนึ่ง ผมไม่ไปเรียนนาน โรงเรียนเขาเลยเชิญ
ผู้ปกครองไป แม่เลยลาออก

(อัน อายุ 19 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

2.4 การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนตามแบบเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูล 4 คนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยเลียนแบบจากเพื่อน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ผมมีเพื่อนเยอะส่วนใหญ่คบเพื่อนไม่ค่อยดี ทำให้พ่อเสียใจ ผมก็เสียใจ ออกจากโรงเรียนรู้สึกผิด อยู่บ้านอยากปรับตัวให้ดี แต่อยากเจอเพื่อน เลยเข้าสังคมไม่ดี กินเหล้า สูบบุหรี่ ตีกัน ทะเลาะวิวาท

(นนท์ อายุ 16 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 18 มีนาคม 2552)
ผมรวมโทรม มั่นเมา คือเมาแล้วไปเจอเพื่อนกำลังเอาอยู่ ผมก็ตาม ผู้หญิงก็ยอมแบบว่ามันนอนเฉย ผมก็ทำอย่างเดียว เวลาทำเสร็จรู้สึกโล่ง ผมคิดว่าคงไม่มีอะไร คนที่เอาก็รู้จักกันอยู่แล้วบ้าน เด็กแถวบ้านเขาเดินร้องไห้ออกมา พอดีเจอญาติเขานั่งกินเหล้าอยู่โคนเลย

(ชัน อายุ 18 ปี คดีรวมโทรมหญิง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

2.5 การกระทำผิดกฎหมายร่วมกับเพื่อน

ผู้วิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลครึ่งหนึ่งร่วมกับเพื่อนกระทำผิดกฎหมายทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย การใช้สารเสพติด การจำหน่ายยาเสพติด ทั้งนี้ไม่รวมการกระทำผิดทางเพศที่โดนดำเนินคดีในครั้งนี้ โดยมีตัวอย่างดังนี้

ตอนไม่เข้าบ้าน อยู่กับเพื่อน เรามีใจช่วยเหลือเพื่อนทุกอย่าง มีเรื่องเข้าไปช่วย โดยเฉพาะรุ่นน้อง ไปเรียน ชอบหาเรื่องกับคนต่างสถาบันมีตีกัน ฟันกัน บางทีผมก็โดนจับ แต่คนก่อเรื่องหนีได้ ไม่เคยมาช่วย ไม่เคยมาช่วยประกันตัว

(นนท์ อายุ 16 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 18 มีนาคม 2552)
ผมอยู่บ้านแบบนี้มาเจ็ดรอบ รอบนี้รอบที่แปด ผมอยู่ที่ศูนย์ฝึกนครสวรรค์ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องตีกัน ทำร้ายกัน คือมาอะครีบ ก็เลยตีเขาช่วงมาครีบ คือตอนนั้นผมไปเที่ยวที่พิจิตรบ้านเก่า กลับไปเที่ยวบ้าน พอปล่อยออกมาก็เข้าไปอีก คือตีกัน ตรงหน้าศูนย์ฝึก มีเรื่อง คือมีเรื่องข้างใน เป็นโจทก์กัน ตีกันข้างในไม่ได้ พอออกมาเพื่อนมารับ เลยรวมตีเขา ถูกจับอีก

(เบ อายุ 15 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)
ผมมีเพื่อนสนิทสองคน ส่วนมากเพื่อนผมจะเป็นคนคิดว่าจะทำอะไรกัน ผมก็ตาม ไม่ได้ตามทุกอย่างแต่ส่วนมากผมก็ทำตาม กลุ่มผมส่วนใหญ่เล่นยากัน เปิดกระโปรงสาว

(ยุทธ อายุ 9 ปี คดีรวมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

ไปเที่ยวครั้งหนึ่งก็ใช้เงินประมาณ 1,500 ก็เอาเงินจากที่ขายยาได้ เพื่อนที่ไปด้วยก็ช่วยกันออก หารกัน

(ยูท อายุ 19 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

2.6 การตามใจเพื่อน

จากการวิเคราะห์อิทธิพลในอีกลักษณะหนึ่งจากการคบเพื่อน ผู้วิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลครั้งหนึ่งตามใจเพื่อนในทุกเรื่อง และอีกครั้งหนึ่งตามใจเพื่อนในบางกรณี และผลัดกันเป็นผู้นำทางความคิด รวมไปถึงการตามใจเพื่อนในเรื่องเพศ ได้แก่ การให้เพื่อนมีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่ตนเองหามาได้ ในประเด็นนี้ขอยกตัวอย่างเฉพาะพฤติกรรมที่เกิดจากการตามใจเพื่อนในทุกกรณี ดังนี้

ผมออกจากบ้านเพราะอะไรไม่รู้ คงเพื่อนมันชวนอะไรอย่างเงี้ย ตอนนั้นอยู่บ้านไม่สนุกตอนนั้นคิดเพื่อน จริง ๆ พ่อแม่ก็ไม่ค่อยมี แต่บ่นๆ เท่านั้น แต่อยู่กับเพื่อนสนุก

(ต้น อายุ 19 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

ผมว่าผมผิด คือตอนแรกเขาขอมผมคนเดียว แต่ตอนแรกเพื่อนผมปล้ำ เขาก็เลยขอม ผมตามเขาก็ขอม ผมโดนเพราะเขาเด็ก เขา 14 ที่ทำตอนนั้นผมเมา เมาทั้งกัญชา เมาเหล้าด้วย ปกติถ้าไม่เมาผมไม่ค่อยทำ ก็มีเซ็กส์กับคนอื่นบ่อย แต่ผมจิบแล้วได้คนเดียว ก็เลยไม่โดน แต่คราวนี้ผมให้เพื่อน ก็คนนี้ผมเพิ่งจิบมาวันแรก ยังไม่ได้อะไรมาก ก็เลยขอมให้เพื่อนด้วย ผมไม่ได้เริ่มก่อนด้วย เพื่อนมันขึ้นไปก่อน

(ต้น อายุ 19 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

ผมเคยแบบผู้หญิงหนึ่งผู้ชายสอง ผู้หญิงก็ขอม เลยไม่มีอะไร ผมเซ็กส์ห่มบ่อย บางทีพาสาวมา เพื่อนขอ ผมก็ปฏิเสธไม่เป็น

(ต้น อายุ 19 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

ไปเที่ยวคาราโอเกะแล้วไปเจอหญิง เพื่อนไปจิบ เพื่อนมันชอบ แต่ผู้หญิงคนนี้ชอบเรา ก็เลยตกลงกัน นัดกัน คือเพื่อนผมชอบ เขาจะเอา ผู้หญิงเขาไม่ยอม เขาเลยโทรมาหาผมให้มาหาหน่อย เขาทะเลาะกัน ผู้หญิงก็ขู่จะแจ้งความ คือเพื่อนมันจะทำอะไรผู้หญิงคนนั้น ผมไม่รู้จะทำไงตอนนั้นอยู่ข้างทาง ผมไม่เคยติดคุก ไม่อยากติดเราก้ไม่ยอม เรากลับเลยตบตีเขา เพื่อนมันจะเอา ตอนนั้นอยู่กับเจ็ดแปดคน แต่เพื่อนมันเอากันสามคนผมไม่ได้เอา ที่ผมโดนรุมโทรมด้วยเพราะผมเป็นคนไปปรับมาแล้วก็ตบตีให้เขาขอม

(โก้ อายุ 18 ปี คดีรุมโทรมและฆ่า, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

ผมไม่ค่อยมีเพื่อนสนิท มีสนิทอยู่คนเดียว ผมคบอยู่คนเดียวสนิทกันมาตั้งแต่เรียนอนุบาลเลย ตอนผมมาอยู่ที่นี่ เขายังมาเยี่ยมผม ก่อนมาอยู่ที่นี่เขายังมาค้างบ้านผมบ่อย ๆ เวลาจะไปไหนกัน เพื่อนผมตัดสินใจเลย ผมตามใจเพื่อน

(วิน อายุ 17 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

ผมไปเที่ยวผู้หญิงบ้าง ไปแบบนวนคระฐึ ไปสองเดือนครึ่ง ไปไม่บ่อยกลัวเมียรู้ ห้าร้อยก็ได้แล้ว ถ้าเมียไม่ว่าก็คงไปบ่อย ก็เบื่อเมีย มันเหมือนเดิม หวาอะไรใหม่ ๆ บ้าง ผมไปกับเพื่อนทุกที ส่วนใหญ่ผมไปกับเพื่อน เพื่อนชวน

(วิน อายุ 17 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

2.7 การหารายได้จากสิ่งผิดกฎหมาย

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าผู้ให้ข้อมูล 5 คนได้รับอิทธิพลจากเพื่อนในการหารายได้สำหรับใช้จ่ายจากการกระทำผิดกฎหมาย ได้แก่ การจำหน่ายยาบ้า ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

ผมไปอยู่ข้างนอกตั้งแต่เด็ก คือช่วงนั้นผมทำยาด้วย ปล่อยยา ตอนนั้นเด็กอยู่ รุ้จักพี่แถวบ้าน เขาชวนไปทำ เขาให้ราคาเราประมาณสิบอันพันเจ็ด เราก็จะไปปล่อยเม็ดละ 250 ตอนนั้นอยู่กับเพื่อน อยู่กันสี่ห้าคน ผมขายยาเคยถูกจับได้ พ่อแม่ผมไปประกันตัว แล้วหลุดคดี ตำรวจหาหาไม่เจอ คือเขาตรวจฉี่แล้วเจอ ผมเลยโดนแค่เป็นผู้เสพเฉยๆ เลยโทษไม่หนัก ผมโดนบุกห้อง เจอแต่ผม หาหาไม่เจอ

(ต้น อายุ 19 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

คุณก็ขูข่าบ้าง คุณเกือบทุกวัน คุณกับเพื่อน มันหาง่าย ซื่อกับคนแถวบ้าน ผมก็ขายด้วย เขาจ้างผมขาย ก็ได้เยอะเหมือนกัน ขายคนแถวบ้าน ขายเพื่อนบ้าง เพื่อนผมมีเงิน บ้านเขารวย เขาก็ซื้อ เขาให้ผมวันละพันค่าขาย

(กอล์ฟ อายุ 21 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

ผมเคยโดนคดีจำหน่ายยาบ้ามาก่อน แต่ตำรวจยกฟ้องหาหลักฐานไม่เจอ ตำรวจเขาไม่ฟ้อง ผมติดอยู่ 15 วัน เขาไม่มีหลักฐานเขาก็ยกฟ้อง ผมทำจริงแต่เขาช่วย คนคุมเขาช่วย คนที่ให้ขายเขาใช้เส้นช่วย ผมก็ไม่รู้ว่าเขาเป็นใคร แต่เขาคงน่าใช้ได้ถึงช่วยผมได้ ผมขายตัวหนึ่งผมได้เม็ดละ 150 ผมขายเพื่อน คนแถวนั้น บ้านผมอยู่หน้าตลาด ตอนขายผมรู้สึกอยากได้เงิน แล้วก็รู้สึกกลัวผิด เขามาซื้อเอง ผมไม่ได้เอาไปขี้ดให้เขา เขาก็อยากได้ เขามาซื้อเอง ผมไม่ได้บังคับใคร ผมก็เป็นแต่ผู้ขาย

(ยูท อายุ 19 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

3. ด้านโรงเรียน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียนที่มีต่อความคิด และพฤติกรรมทางสังคมของเยาวชน ผู้วิจัยได้ค้นพบอิทธิพลของโรงเรียนที่มีต่อความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนชายที่กระทำผิดทางเพศใน 5 ประเด็น ดังนี้

3.1 การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูล 10 คนให้สัมภาษณ์ว่าการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมีประโยชน์ ส่วนอีก 4 คนไม่ได้ระบุว่าการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมีประโยชน์ เพราะออกจากโรงเรียนก่อนมีการสอนเรื่องเพศศึกษา ตามที่ปรากฏในบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

มีการสอนเรื่องเพศในโรงเรียน ผมว่ามันมีประโยชน์ เรื่องเพศที่สอนในโรงเรียน ผมก็รู้อยู่บ้างแล้ว เพราะพวกผมเที่ยว ก็ต้องรู้บ้าง แต่ไม่รู้ทุกเรื่อง มันก็ดี มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

(เบ อายุ 15 ปี คดีพรากรผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

โรงเรียนมีการสอนเรื่องเพศบ้าง สอนเรื่องถุงยาง มีเพศสัมพันธ์ต้องใส่ถุงยาง เวลาครูสอนบางทีผมก็เงิน เพราะมีผู้หญิงนั่งอยู่ข้าง ๆ เรื่องสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ผมรู้แล้วเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็นั่งฟังไป ผมว่ามันมีประโยชน์ บางอย่างเราก็ไม่รู้ แล้วคนที่ไม่รู้ก็คงจะได้อะไร

(บัว อายุ 15 ปี คดีอนาจาร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มีนาคม 2552)

ที่โรงเรียนสอนเรื่องเพศ สอนเรื่องผู้หญิงคลอดลูก ว่าคลอดยังไง วิทยาศาสตร์ก็สอนการใส่ถุงยาง ผมว่ามีประโยชน์ จะได้อะไรบ้าง การสอนเรื่องเพศในโรงเรียน ก็มีทั้งรู้บ้างไม่รู้บ้าง เขาสอนตอน ป.6 ผมก็ยังไม่รู้ทุกเรื่อง ผมว่าเรื่องที่สอนได้เอามาใช้บ้าง

(วิน อายุ 17 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

กรณีนี้ข้างต้นนำไปสู่ข้อสรุปได้ว่าการสอนเพศศึกษาภายในโรงเรียนมีประโยชน์ เพราะสามารถนำมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้ ถึงแม้ผู้ให้ข้อมูลหลายคนตอบว่าบางเรื่องรู้อยู่แล้ว แต่ก็ยังมีบางเรื่องที่ไม่รู้ และจากกลุ่มตัวอย่าง 10 คน มี 4 คนที่เห็นว่าการสอนเพศศึกษาในขณะที่อายุน้อยทำให้ผู้เรียนมีความสนใจเรื่องเพศศึกษาน้อย จึงไม่สนใจที่จะจดจำ หรือมองว่าการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมีประโยชน์ แต่ไม่สำคัญเท่ากับการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

โรงเรียนมีสอนเรื่องเพศด้วย โรงเรียนผมสอนตั้งแต่เด็ก ตอนนั้นผมยังไม่รู้เรื่อง คนในห้องก็เฉยๆ เพราะเด็ก ยังไม่รู้อะไร ผมว่ามันก็มีประโยชน์

(ต้น อายุ 19 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

โรงเรียนมีสอนเรื่องเพศ พวกการมีเพศสัมพันธ์ ครูก็บอกว่าอย่ามี บอกว่าป้องกัน
 ยังไง ผมว่าการสอนเรื่องเพศในโรงเรียนไม่สำคัญมันต้องหาประสบการณ์ด้วย
 ตัวเอง เห็นในซีดีเขาทำกัน ก็ทำตามเขา คือไปซื้อมาดูเองเลย ตื่นเต้นมากๆ เลยลอง
 ทำตาม ไม่ต้องมีใครสอน

(ยุทธ อายุ 19 ปี คดีกรมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)
 โรงเรียนผมสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ แต่ตอนนั้นยังเด็กไม่ค่อยสนใจเรื่องนี้ สอนตอน
 ป.6 ไม่ค่อยสนใจ ผมว่ามันคงมีประโยชน์ แต่ตอนนั้นผมยังไม่สนใจเรื่องนี้ อีก
 อย่างบางเรื่องก็รู้อยู่แล้ว เรียนกับผู้หญิงก็ไม่เงิน ไม่เห็นจะมีอะไร ถ้าเรียนตอนโต
 อาจเงิน ตอนเรียนไม่มีปัญหาเรื่องเพศเลย

(ชัน อายุ 18 ปี คดีกรมโทรมหญิง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

3.2 การมีเพศสัมพันธ์กันในโรงเรียนระหว่างนักเรียนด้วยกัน

ผู้ให้ข้อมูล 7 คนให้สัมภาษณ์ว่าเคยรู้ หรือเคยเห็นเพื่อนมีเพศสัมพันธ์กันในโรงเรียน ซึ่งมี
 ทั้งการมีส่วนร่วมรู้เห็นในการมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อน และการแอบดูเพื่อนมีเพศสัมพันธ์กัน ดังตัวอย่าง
 ต่อไปนี้

เพื่อนในโรงเรียนผมก็มีเพศสัมพันธ์กัน บางทีผู้ชายเอามาแล้ว แต่แล้วเฉพาะกลุ่ม
 ไม่ได้รู้กันทุกคน เขาเล่าเลยว่าทำอะไรบ้างจับนมอะไรอย่างงี้ บางทีผมฟังแล้ว
 ผมก็อยากลอง ตอนนั้นผมยังไม่เคย

(ต้น อายุ 19 ปี คดีกรมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)
 โรงเรียนผม เพื่อนก็มีเพศสัมพันธ์กันในโรงเรียน ครูไม่รู้ เพื่อนจะบอกก่อนให้ไป
 แอบดู ก็ไปแอบดูกัน แอบถ่ายคลิปไว้เป็นรูป กระทั่งก่อนแล้วมีอะไรกัน คือเขา
 ไม่ยอม

(ยุทธ อายุ 19 ปี คดีกรมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)
 เคยเห็นเพื่อนมีเพศสัมพันธ์กันในโรงเรียน ในห้องเรียน เราอยู่ด้วย ปิดห้อง กลุ่ม
 เราอยู่ มีหญิงมีชาย แต่เอากันคู่เดียว คนอื่นก็เฉยๆ ไม่ได้ทำอะไร ครูก็ไม่รู้

(โก้ อายุ 18 ปี คดีกรมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

3.3 ครูไม่มีบทบาทในการให้คำปรึกษาเรื่องเพศ

ผู้ให้ข้อมูล 7 คนให้ข้อมูลว่าครูไม่มีบทบาทในการให้คำปรึกษาเรื่องเพศ ส่วนหนึ่งเป็น
 เพราะขาดความเคารพต่อครูที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับนักเรียน และอีกส่วนหนึ่งเป็นเพราะเกิด
 ความอายที่จะขอคำปรึกษาเรื่องทางเพศจากครู ดังนี้

ผมไม่ปรึกษาอาจารย์ รู้สึกไม่ดี เคยเห็นอาจารย์ลวนลามเพื่อน โคนนบ้าง จับ โนน จับนี้ เป็นอาจารย์สอนกีฬา ไม่ใช่อาจารย์ประจำ แต่ชอบจับเด็กทำผิด พอตีมา จับผมสูบบุหรี่ จะให้ไปห้องปกครอง ผมเลยบอกผมจะฟ้องบ้าง อาจารย์โรจจิต ลวนลามเด็ก อาจารย์เข้ามาตบหน้า ผมเลยสู้ เพื่อนช่วย ใช้ไม้ตีจนเข้าไอซียู สุดท้าย อาจารย์โดนไล่ออก เพราะผู้หญิงออกมายืนยัน

(นนท์ อายุ 16 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 18 มีนาคม 2552)
มีการสอนเรื่องเพศในโรงเรียน ผมว่ามันมีประโยชน์ บางทีผมก็อยากปรึกษาครู แต่ไม่กล้า อายครับ อย่างมีเพศสัมพันธ์ยังไม่ให้มีลูก

(เบ อายุ 15 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)
ไม่เคยปรึกษาครู ถึงมีก็คงไม่ ปรึกษาแม่บ้าง เพื่อนบ้าง ถ้าเรื่องหนักๆ ปรึกษาแม่ (ชัน อายุ 18 ปี คดีรัมโทรมหญิง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

3.4 โรงเรียนไม่ได้ให้ความรู้เรื่องการกระทำผิดทางเพศ และบทลงโทษ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล 5 คนที่กระทำผิดทางเพศโดยผู้หญิงยินยอม เช่น คดีพรากผู้เยาว์ ผู้วิจัยพบว่าเยาวชนเป็นกลุ่มคนที่ไม่มีความรู้ทางด้านกฎหมาย แม้ผู้หญิงจะยินยอมพร้อมใจมีเพศสัมพันธ์ด้วย หากผู้หญิงเป็นผู้เยาว์ ผู้ชายที่ร่วมมีเพศสัมพันธ์ก็มีความผิด และต้องรับโทษ โดยผู้หญิงจะไม่มีความคิดใดๆ เลย และไม่ได้รับบทลงโทษ ซึ่ง 3 คน ใน 5 คนไม่เห็นด้วยที่ผู้หญิงไม่มีความคิด ทั้งที่ต่างคนต่างสนุก พร้อมใจมีเพศสัมพันธ์ด้วยกัน และหนึ่งคนมองว่าไม่ยุติธรรม ทั้งที่ผู้หญิงเรียกสิทธิความเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิง และชาย ในขณะที่ 2 คน ใน 5 คนมองว่าเป็นช่องทางให้ครอบครัวผู้หญิงขมขู่เอาเงิน โดยแลกกับการไม่แจ้งความดำเนินคดี จากปรากฏการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนไม่ได้ให้ความรู้ทางกฎหมายแก่เยาวชนเรื่องการกระทำผิดทางเพศ และบทลงโทษ หรือหากสอนก็สอนแต่ในระดับชั้นปีที่สูงกว่า ทำให้เยาวชนที่ไม่มีความรู้ทางกฎหมายในเรื่องดังกล่าวกระทำผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เยาวชนอีกสามคนที่ก่อคดีอื่นๆ ได้แก่ รัมโทรม พรากผู้เยาว์ ก็มองว่าไม่ยุติธรรม ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

ได้รู้จักน้องสาวเขา ไม่คิดอะไร แล้วน้องสาวเขามาที่บ้าน แล้วผมมีอารมณ์ ตอนแรกครอบครัวเขายังไม่รู้ เจ็ดแปดวันเขาก็ไปแจ้งความ ผมว่าครอบครัวนี้เป็นครอบครัวหลอกหลวงผู้ชายเอาเงิน เขาจะเอาล้านหนึ่ง ผมไม่มีให้

(เบ อายุ 15 ปี คดีพรากผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)
เขาก็ยินยอม ผมไม่ได้บังคับ แต่ว่าพ่อเขาฟ้อง ผมเลยโดนพ่อเขา โทเรแจ้งตำรวจ ที่แรกตอนถูกจับ ผู้หญิงที่ผมทำอยู่กับผู้ชายอีกคน แต่พอมาร้องพัก เขาก็มาจับผม

เพราะผมเป็นคนทำ ผู้ชายคนนั้นเขาไม่ได้ทำ แต่เขารัก ยังไม่มีอะไร เขาเลยไม่โดน ผู้ชายเขาชอบ แต่ผู้หญิงเฉยๆ เขาชอบผม เขาเลยยอม ผมไม่น่าผิด แต่เขาว่าผิด

(อิน อายุ 19 ปี คดีพราศผู้เยาว์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2552)

ตอนทำเขาก็ยอม คู่คิดเขาเริ่มก่อน ผู้หญิงก็ยอม ผู้หญิงก็สนุก เราตาม ผู้หญิงก็ไม่ ว่า แม่เขาตามผม ก็ไม่รู้แม่เขารู้ได้ไง คือเขาชอบกับเพื่อนผม กับคนที่พามา แม่ เขาคงรู้ ผู้หญิงอายุ 18 แล้ว ผมทำแล้ว ผมก็รู้สึกผิด ผมก็ผิด ถึงเขายอม ผมก็ไม่ตี ไม่น่าทำ

(งู อายุ 16 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

ผมว่าวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์กันเหมาะสมไม่ได้มีปัญหาอะไร ต่างคนต่างยอม ต่างคนอยากมีความสุข แต่ถ้าพ่อแม่รู้ ต่างคนต่างยอม แต่เพื่อนผมโดนจับเข้ามา ผู้หญิงก็ยอม ผู้หญิงชอบบอกว่ายอม มันควรจับผู้หญิงด้วยมันมีเซ็กส์ เพราะต่างคนต่างยอม พ่อแม่ไม่น่ามายุ่ง ตำรวจก็จับผู้ชาย น่าจะจับผู้หญิงด้วย มันไม่ยุติธรรม จับผู้ชายได้ ก็ต้องจับผู้หญิงได้ จะว่าผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอไม่ได้ เห็นอยากเท่าเทียมกัน

(ยุท อายุ 19 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

3.5 การออกจากระบบการศึกษาของเยาวชน

ผู้วิจัยพบว่าการออกจากระบบการศึกษาของผู้ให้ข้อมูลมีความสัมพันธ์กับการประพฤติดีทางเพศ กล่าวคือ การกระทำผิดส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลเสียโอกาสในการศึกษาเล่าเรียน เพราะต้องยุติการศึกษาในโรงเรียนของตนก่อนเวลาอันควรเพื่อไปรับโทษ และเมื่อออกมาจากสถานพินิจ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่กล้ากลับมาศึกษาต่อ เพราะมีอายุที่มากกว่าเพื่อนร่วมชั้น อยากรู้ดีกว่า ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการศึกษา ผู้ให้ข้อมูลมีความประสงค์ที่จะกลับมาศึกษาต่อหลังจากพ้นโทษแล้ว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ผมจบปวส.ปีสอง พอตีมันมีคดีเลยต้องเลิกเรียน ความจริงผมตั้งใจจะเรียนต่อ เลยต้องหยุด ผมทำความผิดตั้งแต่อายุ 15

(กอล์ฟ อายุ 21 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

ผมเรียนม.2 ขึ้น ผมออกจากโรงเรียน ตอนนั้นผมทะเลาะกับพ่อ. เขาหาว่าผมเอาหินปารถเขา ผมไม่ได้ปา เด็กอนุบาลเขาขว้าง เขาจะให้ผมพักการเรียนปีหนึ่ง พักก็ไม่ได้เรียน ผมเลยว่าออกเลยดีกว่า ผมเลยไปเรียนกศน.แทน เรียนจบ ม.3 จะเรียนต่อแต่มาอยู่ที่นี่ก่อน

(วิน อายุ 17 ปี คดีรุ้มโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

ผมจบม.3 ผมก็ออก คิดเพื่อน แต่เมื่อยากให้เรียน ผมก็สมัครเรียนกศน. แถว
เสาวรีย์ ก่อน โคนจับสอบ ไปสอบหนึ่งแล้ว พอ โคนจับเลยไม่ได้เรียน ผมอยู่ที่นี้ถึง
ชันวาก็ปล่อย ถ้าออกไปผมจะเรียนต่อ

(ยูท อายุ 19 ปี คดีกรมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

4. การดื่มสุราและใช้สารเสพติด

ผู้วิจัยพบว่าการก่ออาชญากรรมทางเพศของผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการเมาสุรา
และสารเสพติด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตอนแรกเขาขอมผมคนเดียว แต่ตอนแรกเพื่อนผมปล้ำ เขาก็เลยขอม ผมตาม เขาก็
ขอม ผมโดนเพราะเขาเด็ก เขา 14 ที่ทำตอนนั้นผมเมา เมาทั้งกัญชา เมาเหล้าด้วย
ปกติถ้าไม่เมาผมไม่ค่อยทำ

(ต้น อายุ 19 ปี คดีกรมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

ข่มขืนผู้หญิงกัน ผมก็เมา ตอนแรกผมไม่เอา ผมออกมาก่อน ที่นี้รุ่นพี่เขาผลักให้
เข้าไป ผมก็ไม่ยอม เขาเลยทำร้ายผม เขากระแทบผม รุมกระแทบเลย ผมเลยเอาด้วย

(วิน อายุ 17 ปี คดีกรมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลยังให้สัมภาษณ์ว่าสิ่งมีนมนั้นหาซื้อได้ทั่วไป แม้ว่าอายุจะยังไม่ถึง
เกณฑ์ที่จะซื้อได้ รวมทั้งการเข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิงนั้นก็เข้าไปใช้บริการได้อย่างสะดวก
แม้ว่าอายุจะยังไม่ถึงเกณฑ์ที่จะเข้าไปใช้บริการได้ ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

ผมไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนบ่อยไปเที่ยวแถวรัชดา เด็กไหนก็เข้าได้เขาไม่ตรวจ
บัตร ไปร้านกะล่อน เมืองเอกบ้าง ไปกันสี่ห้าคน ค่าใช้จ่ายวันละ 2000 ถึง 3000
บาท ก็หารกัน

(ต้น อายุ 19 ปี คดีกรมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)

ผมเที่ยวกลางคืนบ่อย เข้าได้ เข้าหลังร้าน เป็นร้านที่รู้จักกัน เวลาตำรวจมาก็ออก
หลังร้าน ไม่โดนจับ จะมีคนมาบอกก่อนว่าตำรวจจะมา

(โก้ อายุ 18 ปี คดีกรมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

เข้าร้านได้ เดินเขาไปเฉยๆ เลย เขาก็รู้เราอายุไม่ถึง แต่พวกผมเข้าได้ ตำรวจมาก็ให้
พวกผมขึ้นไปแอบข้างบน อยู่บนห้อง

(ชัน อายุ 18 ปี คดีกรมโทรมหญิง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2552)

ปัจจัยทางจิตวิทยา

จากการวิเคราะห์ตัวแปรทางจิตวิทยา ผู้วิจัยพบว่ามุมมองเสรีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย
อันควรของเยาวชนชายมีบทบาทสำคัญต่อความคิดและพฤติกรรมทางเพศของพวกเขา กล่าวคือ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวว่าเป็นเสียงเดียวกันว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นเรื่องปกติ โดยเฉพาะถ้าทั้งสองฝ่ายยินยอมพร้อมใจ ทำให้มีพฤติกรรมทางเพศ ดังตัวอย่างข้างล่างนี้

ผมว่าวัยรุ่นที่อยู่กันก่อนแต่งเป็นเรื่องธรรมดา ผมเองก็อยู่กันก่อนแต่ง ไม่ผิด ถ้าทั้งสองฝ่ายยอม ผมว่าผู้หญิงสมัยนี้หายากที่จะบริสุทธิ์มีน้อย ผมว่าเดี๋ยวนี้ 14 ก็เสียตัวแล้ว แถวที่ผมอยู่ผู้หญิงหาง่าย อยากก็ไปหา

(ต้น อายุ 19 ปี คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)
การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นคงเป็นเรื่องธรรมดาทั่วไป เป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่นแบบว่ากำลังอยากรู้อยากเห็น ถ้าผู้หญิงยอม ผมว่าไม่เป็นไร ยอมกันทั้งสองฝ่ายก็ปกติ ผมว่าเหมาะสม อายุไม่เกี่ยว

(กอล์ฟ อายุ 21 คดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 23 มิถุนายน 2552)
การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่ง ผมเฉยๆ มันก็เป็นวัยรุ่น ผมว่าการห้ามมีเพศสัมพันธ์มันไม่ได้ อย่างผมถ้าอยาก มันห้ามไม่อยู่ ไม่คิดอะไรทั้งนั้น

(พัต อายุ 18 โคนคดีรุมโทรม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2552)
จากผลการวิจัยที่นำเสนอข้างต้น จึงสรุปได้ว่าปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศในเยาวชนประการแรก คือ สื่อมวลชนต่าง ๆ ทั้งสื่อกระแสหลักและสื่อลามก ปัจจัยประการที่สองคือ สิ่งแวดล้อมอันอยู่รอบตัวของเยาวชน ซึ่งทั้งสองปัจจัยส่งผลต่อการก่ออาชญากรรมของเยาวชนทั้งในทางตรงและทางอ้อม โดยส่งผลมากน้อยต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของบันดูรา (Bandura) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ทางสังคมของมนุษย์เกิดจากการสังเกต หรือการเลียนแบบจากสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมเหล่านี้จะมีผลต่อความคิด ความรู้สึก การกระทำ ความคาดหวัง และความเชื่อ และเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมอย่างไร

เมื่อวิเคราะห์การใช้สื่อทางเพศของเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศตามทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses and Gratification) ของเคทซ์ และคณะ (Katz and Team) ผู้วิจัยพบว่าผู้รับสารที่เป็นเยาวชนนั้นจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันจากการเปิดรับข่าวสารที่สื่อมวลชนนำเสนอ ซึ่งการเปิดรับสื่อเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานตามทฤษฎีของอับบราฮัม มาสโลว์ (Hierarchy of Needs) โดยอยู่ในรูปของการตอบสนองความต้องการด้านจิตใจ ซึ่งผู้เข้าร่วมการวิจัยใช้สื่อเพื่อหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง และคลายความเครียดเป็นอันดับแรก และรองลงมาใช้สื่อเพื่อการสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง

การตอบสนองของเยาวชนต่อการใช้เรื่องเพศในสื่อ สามารถสรุปประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

1. สื่อกระแสหลักกระตุ้นอารมณ์ทางเพศน้อยกว่าสื่อลามกที่ผิดกฎหมาย
2. สื่อทำให้เยาวชนเกิดจินตภาพเก็บไว้ในความทรงจำ โดยสามารถนำไปใช้ตอบสนอง

ความต้องการทางเพศในแต่ละช่วงเวลา

3. สื่อสร้างการเรียนรู้ทางเพศกับเยาวชนทั้งที่เป็นประโยชน์ และที่เป็นโทษ แต่ไม่สร้างการลอกเลียนแบบทางพฤติกรรมหากเนื้อหาไม่สมจริง

4. การจัดเรตติ้งการรับชมรายการทางโทรทัศน์ไม่ได้ช่วยป้องกันเด็ก และเยาวชนจากสื่อที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสม และไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกชมรายการ

5. เยาวชนสามารถเปิดรับสื่อลามกที่ผิดกฎหมายทางอินเทอร์เน็ตได้มากที่สุด

นอกจากปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อทางเพศแล้ว ผู้วิจัยขอให้ข้อสรุปเพิ่มเติมว่าปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางจิตวิทยาของเยาวชนล้วนมีบทบาทสำคัญต่อความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนชายที่กระทำผิดทางเพศ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านครอบครัว

1.1 การที่เยาวชนเห็นบิดามารดามีเพศสัมพันธ์กัน ทำให้เยาวชนเกิดการลอกเลียนแบบ

1.2 การที่เยาวชนอาศัยอยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้าง หรืออาศัยอยู่ในครอบครัวเดี่ยว มีผลทำให้เยาวชนขาดความอบอุ่น ขาดที่ปรึกษา จนนำไปสู่การก่ออาชญากรรมทางเพศ

1.3 การที่ครอบครัวตามใจจนเกินไป ทำให้เยาวชนทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

1.4 ครอบครัวที่เปิดกว้างให้คำปรึกษาเรื่องทางเพศ มีผลในการช่วยลดปัญหาการก่ออาชญากรรมทางเพศ

1.5 เยาวชนไม่คิดที่จะปรึกษาเรื่องเพศกับผู้ปกครอง เพราะอาย หรือบางครอบครัวเห็นว่าเรื่องทางเพศเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ ไม่ควรนำมาสนทนา ทำให้เวลาเยาวชนมีปัญหาต้องตัดสินใจเอง หรือปรึกษาเพื่อน จนนำไปสู่การทำผิดกฎหมาย

1.6 สมาชิกภายในครอบครัวที่ทำผิดกฎหมาย มีผลให้เยาวชนเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมในการทำสิ่งผิดกฎหมาย เพราะรู้สึกเป็นเรื่องธรรมดา และบางทฤษฎีมองว่าเป็นการถ่ายทอดทางพันธุกรรม

1.7 เยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่ยกย่องบิดาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

1.8 ฐานะทางครอบครัวไม่มีผลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ

2. ปัจจัยด้านเพื่อน

2.1 เยาวชนมีความคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องง่าย ผู้หญิงสามารถหาได้ง่ายตามแหล่งต่าง ๆ เช่น สถานบันเทิง

2.2 เยาวชนมีความคิดว่ามีปัญหาเรื่องเพศควรปรึกษาเพื่อนมากกว่าคนในครอบครัว หรือครูอาจารย์

2.3 เยาวชนมักมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนร่วมกับเพื่อน เช่น การเสพยา และ/หรือการดื่มสุรา และ/หรือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

2.4 เยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนตามเพื่อน เพราะเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลมากสำหรับเยาวชน

2.5 เยาวชนเคยร่วมกับเพื่อนกระทำผิดทางกฎหมายในคดีต่างๆ ซึ่งอาจไม่ใช่คดีทางเพศ

2.6 เยาวชนมักตามใจ และรักเพื่อน สามารถทำสิ่งผิดกฎหมายเพื่อปกป้องเพื่อน

2.7 เยาวชนเคยทำสิ่งผิดกฎหมาย เพื่อหาเงินมาใช้จ่าย

3. ปัจจัยด้านโรงเรียน

3.1 เยาวชนมองว่าการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมีประโยชน์ แต่ไม่สำคัญเท่ากับการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

3.2 เยาวชนเคยทราบว่าเพื่อนมีเพศสัมพันธ์กันในโรงเรียน และบางกรณีครูก็ทราบ แต่ไม่กำหนดบทลงโทษ เพราะถือเป็นเรื่องส่วนตัว

3.3 เยาวชนไม่ไว้วางใจครู ทำให้ครูไม่มีบทบาทในการให้คำปรึกษาเรื่องเพศ

3.4 เยาวชนกระทำผิดเรื่องเพศ เพราะไม่รู้กฎหมาย เนื่องจากโรงเรียนไม่ได้สอน

3.5 ระดับการศึกษาของเยาวชน ไม่มีผลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ

4. ปัจจัยด้านสุรา และยาเสพติด

เยาวชนที่ก่ออาชญากรรมทางเพศในลักษณะที่ผู้หญิงไม่ยินยอม มักก่อคดีในขณะที่มีมาสุรา หรือเสพยาเสพติด

5. ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อเพศสัมพันธ์

5.1 เยาวชนมองว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นเรื่องปกติ

5.2 เยาวชนผู้ชายมองว่าผู้หญิงสมัยนี้ ไม่รักษานวลสงวนตัว สามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศ โดยไม่มีข้อผูกมัด (One Night Stand)

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นนำไปสู่ข้อสรุปว่าความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนชายผู้กระทำผิดทางเพศได้รับอิทธิพลจากการปฏิสัมพันธ์กันของตัวแปรทั้งสามประการ ได้แก่ การใช้สื่อทางเพศ ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางจิตวิทยา ซึ่งปรากฏในรูปของการการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนกลุ่มนี้ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะอภิปรายปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวในบทต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลงานวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบทางความคิดและพฤติกรรมจากการใช้สื่อทางเพศของเยาวชน ผู้กระทำผิดทางเพศบ้านเมตตาและบ้านกรุณา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของการใช้สื่อที่มีเนื้อหาทางเพศต่อความคิด และพฤติกรรม โดยเฉพาะการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชนไทย โดยวิเคราะห์บทบาทของสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาทางเพศ เหตุผลในการใช้สื่อทางเพศของเยาวชน และค้นหาปฏิสัมพันธ์ของการใช้สื่อทางเพศกับปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีต่อความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนกลุ่มนี้ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์แบบรายบุคคลโดยใช้การสัมภาษณ์แบบปลายเปิดกับเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศที่บ้านเมตตา และบ้านกรุณา เป็นเพศชายจำนวน 14 คน ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย และสามารถตอบคำถามวิจัยได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย และการอภิปรายผลวิจัย

ผู้วิจัยใช้แนวคิดเกี่ยวกับสื่อมวลชน เยาวชน การเปิดรับสื่อของเยาวชน การนำเสนอเรื่องทางเพศผ่านสื่อ และผลกระทบต่อผู้รับสาร ปัจจัยทางจิตวิทยา และปัจจัยทางสังคม ทฤษฎีการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ (Uses and Gratification) ของแคทซ์ และคณะ (Katz and Team) ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) ของอับบราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) ทฤษฎีเรื่องของการตีความหมายของผู้รับสาร (Field of Experience) ของวิลเบอร์ ชรามม (Wilbur Schramm) และทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ของบันดูรา (Bandura) เป็นกรอบความคิดในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศที่บ้านเมตตา และบ้านกรุณา ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ปัจจัยด้านสื่อมวลชน

จากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์แบบเจาะลึกของเยาวชนชายบ้านเมตตา และบ้านกรุณา จำนวน 14 คน เพื่อตอบปัญหาคำถามวิจัยข้อแรก กล่าวคือ เยาวชนใช้สื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องเพศอย่างไร ผู้วิจัยพบว่าเยาวชนกลุ่มนี้ใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนทุกรูปแบบ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนเพื่อหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง และคลายความเครียดมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายตามผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการวางแผนในการดำเนินชีวิตประจำวัน

พฤติกรรมการใช้สื่อของเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศในรูปแบบนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ปัทมวดี จารจร, พิงรอรอง รามสูต รัตนันท์ และคณะ (2547) เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ในหัวข้อการใช้สื่อเพื่อการวางแผนในการดำเนินชีวิตประจำวัน ได้แก่ อ่านหนังสือพิมพ์ตอนเช้าก่อนออกจากบ้านไปทำงาน เพื่อติดตามข่าวสารที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน หรือฟังวิทยุก่อนการเดินทางเพื่อตรวจสอบสภาพการจราจร และงานวิจัยของ (บีเรลสัน, 1949 อ้างใน แมคเคลล, 1993/2537, หน้า 45) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปฏิกิริยาของกลุ่มผู้รับสารระหว่างการนัดหยุดงาน โดยพบว่าหนังสือพิมพ์เป็นเครื่องมือสำหรับการดำรงชีวิตประจำวัน และเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ ยิ่งไปกว่านั้นหนังสือพิมพ์ยังถูกใช้เป็นส่วนหนึ่งของพิธีการในชีวิตประจำวันอีกด้วย

2. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง และคลายความเครียด

พฤติกรรมของเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์คล้ายคลึงกับผลการวิจัยของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ปัทมวดี จารจร, พิงรอรอง รามสูต รัตนันท์ และคณะ (2547) ที่พบว่าผู้รับสารใช้สื่อเพื่อหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง และคลายความเครียด เช่น การเล่นเกมฟรีด โดยเข้าไปโพสต์ว่าตัวเองเป็นผู้หญิงสวย ทั้งที่ในความเป็นจริงไม่สวย เพื่อให้ผู้ชายเข้ามาจีบ ซึ่งในโลกความเป็นจริงไม่มี นอกจากนี้ แบคทิส (Bakhtin, 1996) บราวน์ (Brown, 1990) และ ฮ็อบสัน (Hobson, 1982) ยังเห็นคล้ายกันว่าผู้รับสารใช้สื่อโทรทัศน์เพื่อหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง ซึ่งขณะชมโทรทัศน์คนมักจะเข้าสู่โลกแห่งจินตนาการ และเกือบทุกคนยังคงมีความคิดสร้างสรรค์ (อ้างในกาญจนา แก้วเทพ และคณะ, 2545, หน้า 39)

3. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง

การใช้สื่อเพื่อการสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้างของเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศ สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ปัทมวดี จารจร, พิงรอรอง รามสูต รัตนันท์ และคณะ (2547) เกี่ยวกับการที่ผู้รับสารนำข่าวสารเรื่องโลกร้อนที่ได้รับจากสื่อมาสนทนากับบุคคลอื่น เพราะคนในสังคมกำลังให้ความสนใจกับเรื่องนี้ รวมถึงผลการวิจัยของบราวน์ (Brown, 1975) ที่ศึกษาถึงการให้ประโยชน์จากโทรทัศน์ของเด็กๆ โดยแสดงให้เห็นความสำคัญของสื่อโทรทัศน์ในแง่ที่เป็นสื่อซึ่งมีหน้าที่หลายอย่าง และในแง่ที่ทำให้ความพึงพอใจรูปแบบต่าง ๆ แก่เด็กส่วนใหญ่ เช่น ให้เด็กรู้ว่าคนอื่น ๆ มีชีวิตอยู่ได้อย่างไร และให้เรื่องราวบางอย่างที่เด็กสามารถนำไปสนทนากับเพื่อนได้ (แมคเคลล, 1993/2537) และผลการวิจัยของ The National Campaign to Prevent Teen Pregnancy (2004 อ้างในเวลลี, 2005/2549, หน้า 70) ที่พบว่าเยาวชนร้อยละ 42 ใช้เรื่องที่น่าสนใจ

ในสื่อช่วยเปิดประเด็นในการสนทนากับเพื่อนและบิดามารดา ในขณะที่บิดามารดาร้อยละ 72 ใช้เรื่องที่น่าสนใจในสื่อมาเป็นหัวข้อในการสนทนากับลูกหรือเพื่อน

4. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการติดต่อสร้างความสัมพันธ์ขณะที่รับสื่ออื่นๆ

รูปแบบการใช้สื่อเช่นนี้ของเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับแนวคิดของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ปัทมวดี จารจร, พิงรอรอง รามสูต รัตนันท์ และคณะ (2547) จอห์น สโตเลย์ (John Storey, 1999) และเดวิด มอเลย์ (David Morley, 1988) ที่เสนอว่าโทรทัศน์เป็นเครื่องมือสำหรับการเชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นจากการล้อมวงดูโทรทัศน์ด้วยกัน นอกจากนี้มอเลย์ยังเห็นว่าโทรทัศน์สร้างประสบการณ์ร่วมกันระหว่างคนในครอบครัว และกับบุคคลอื่นที่ได้รับชมโทรทัศน์ (อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ และคณะ, 2545, หน้า 40)

5. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

การใช้สื่อในรูปแบบนี้ของเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศคล้ายกับแนวคิดของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ปัทมวดี จารจร, พิงรอรอง รามสูต รัตนันท์ และคณะ (2547) ที่พบว่าผู้ใช้สื่อใช้เวลาดูโทรทัศน์คนเดียวในห้องนอน หรือเล่นอินเทอร์เน็ตโดยไม่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากนี้การสำรวจกลุ่มเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ใช้อินเทอร์เน็ต พบว่าร้อยละ 48.4 ใช้อินเทอร์เน็ตเพียงลำพัง ซึ่งการใช้เน็ตของเยาวชนดังกล่าวมีผลต่อการใช้เวลาในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น โดยเยาวชนร้อยละ 27.3 เล่นกีฬาตลอด ร้อยละ 13.1 ทำกิจกรรมร่วมกับคนในครอบครัวลดลง ร้อยละ 11.8 พูดคุยกับคนในครอบครัวลดลง และร้อยละ 8.8 พบปะพูดคุยกับเพื่อนลดลง (กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และสำนักวิจัยเอแบคโพลล์, 2549 อ้างใน เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง, 2549, หน้า 19)

6. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้เรื่องทางสังคม

การใช้สื่อของเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศเพื่อการเรียนรู้เรื่องทางสังคมสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ปัทมวดี จารจร, พิงรอรอง รามสูต รัตนันท์ และคณะ (2547) เกี่ยวกับการรับรู้เรื่องราวของการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมผ่านรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ เช่น รายการเรื่องเล่าเช้านี้ ตลอดจนงานวิจัยของโรบินสัน (Robinson, 1972 อ้างใน สุวัลยา นูร, 2547, หน้า 27) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้รับสารกับการใช้สื่อ และระดับความรู้ทางด้านข้อมูลข่าวสารของบุคคล โดยบ่งชี้ว่าคนที่มีการศึกษาต่างกันจะมีการใช้สื่อ และข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มคนที่มีการศึกษาสูงจะเป็นกลุ่มที่มีความรู้ด้านข้อมูลสารคดี และใช้สื่อในการเพิ่มพูนความรู้ของตนเองให้มากขึ้น

7. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อเพิ่มความสามารถในการควบคุมสถานการณ์ต่างๆ

อูบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ปัทมวดี จารจร, พิรงรอง รามสูต วัฒนันท์ และคณะ (2547) ได้นำเสนอแนวคิด ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมของเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศในการใช้สื่อเพื่อเพิ่มความสามารถในการควบคุมสถานการณ์ต่าง ๆ กล่าวคือ ผู้รับสารได้เรียนรู้ว่าก่อนการเกิดสีนามิ น้ำทะเลจะลดลงอย่างรวดเร็ว เมื่อเห็นน้ำทะเลลดลงจะได้หาทางป้องกัน หรือหลบหนีให้พ้นภัย เช่นเดียวกับกับพิมพ์พร ยิงยง (2546) ที่ศึกษาพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต โดยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่นำข่าวทางการศึกษามาประยุกต์ใช้เพื่อการเรียนรู้ในระดับสูง และใช้คอลัมน์อื่นๆ เช่น เรื่องเพศ มาประยุกต์ใช้เพื่อการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

การใช้ประโยชน์จากสื่อ และความพึงพอใจของผู้รับสารที่เป็นเยาวชนนั้นจะแตกต่างกันตามพฤติกรรมของการรับสื่อมวลชนที่เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เป็นไปตามทฤษฎีของอับบราฮัม มาส โลว์ (Hierarchy of Needs) โดยจะแตกต่างกันตามแต่ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล และสิ่งเร้ารอบตัว ซึ่งในกรณีนี้เป็นการตอบสนองความต้องการด้านจิตใจ กล่าวคือ ผู้ให้ข้อมูลใช้สื่อเพื่อหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง และคลายความเครียดเป็นอันดับแรก และรองลงมาใช้สื่อเพื่อการสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง

การใช้ประโยชน์จากสื่อ และความพึงพอใจของผู้รับสารที่เป็นเยาวชนในยุคโลกาภิวัตน์ที่สื่อมีอิทธิพลอย่างมากต่อการดำเนินชีวิต ทั้งสื่อที่มีอยู่แล้ว และสื่อใหม่อย่างอินเทอร์เน็ตที่พัฒนาโปรแกรมต่างๆ มากกระตุ้นความสนใจของคนในสังคม เช่น Facebook ไม่ว่าเยาวชนจะเปิดรับสื่อเพื่อจุดประสงค์ใดก็ตาม มักนำไปสู่คำถามว่าเยาวชนสามารถนำสิ่งที่ได้จากสื่อมาใช้ได้อย่างถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และก่อให้เกิดปัญหาสังคม โดยเฉพาะอาชญากรรมทางเพศหรือไม่ และอย่างไร

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหานำวิจัยข้อที่สอง กล่าวคือ ความคิดและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนเป็นผลมาจากการใช้สื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องเพศหรือไม่ อย่างไร ผู้วิจัยพบว่าสื่อลามกมีผลต่อการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับ จงกลณี โตสกุลวงศ์ (2542) ที่ศึกษาการวิเคราะห์หว่าทกรรมทำให้ความหมายสื่อสิ่งพิมพ์ลามกของ 9 สถาบันในสังคมไทย โดยผลการวิจัยบ่งชี้ว่าการที่สื่อสิ่งพิมพ์ทุกประเภทนำเสนอเรื่องเพศอย่างโจ่งแจ้ง ไม่มีความมุงดงามทางศิลปะ เพื่อวัตถุประสงค์ต่อการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ส่งผลกระทบ 4 ประเด็นดังนี้ 1) ส่งผลให้เด็ก และเยาวชนเรียนรู้เรื่องเพศก่อนวัยอันควร และหมกมุ่นเรื่องเพศ 2) ผู้ผลิตมีการนำเสนอข้อมูลทางเพศที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งตอกย้ำค่านิยมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง เช่น

เพศชายเป็นใหญ่ในสังคม 3) ส่งผลต่อวัฒนธรรมอันดีงามของไทย ทำให้วัฒนธรรมอันดีงามเสื่อมเสีย และ 4) สื่อเหล่านี้เป็นสาเหตุประการหนึ่งของการก่ออาชญากรรมทางเพศต่อเด็ก และสตรี ซึ่งผลการวิจัยข้อนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุดสงวน สุธีธร (2546 อ้างใน เชษฐภคฤท วรจันทร์, 2549 หน้า 23) ที่พบว่าเมื่อกลุ่มตัวอย่างคู่อภิเษกแล้วจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง โดยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรัก กรณีไม่มีคนรัก อาจทำการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง หรือสำเร็จความใคร่ในขณะที่คู่อภิเษก และการศึกษาเรื่องคู่อภิเษกกับผู้กระทำผิดทางเพศของธนชัย ผดุงชิตติ (2545) ซึ่งพบว่าคู่อภิเษกมีผลต่ออารมณ์ของบุคคล เมื่อคู่อภิเษกจะเกิดอารมณ์ทางเพศ ทำให้ต้องการระบายความต้องการทางเพศด้วยการสำเร็จความใคร่ และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางส่วนยอมรับว่าคู่อภิเษกแล้วต้องหาเหยื่อมาตอบสนองความต้องการทางเพศ เพื่อระบายความกำหนัด จึงสรุปได้ว่าคู่อภิเษกเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศ ถึงแม้จะมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าการดื่มสุราก็ตาม

สื่อมวลชนกระแสหลักเป็นสื่อที่ให้ข้อมูล และความรู้แก่บุคคลทั่วไปในเรื่องต่างๆ รวมถึงการให้ข้อมูลเรื่องทางเพศ การนำเสนอเรื่องเพศในสื่อหลักมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของผู้รับสารอย่างคู่อภิเษก แต่เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น รายการซัวร์ซุรส ทางโทรทัศน์ ที่มุ่งเน้นให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นประการสำคัญ คอลัมน์ “เสพสมบัติสม” ในหนังสือพิมพ์ “เดลินิวส์” ก็มุ่งเน้นสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ โดยผู้อ่านเขียนจดหมายเข้ามาถาม เพื่อคลายความข้องใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพินิจ สุขพิศคุณังกูร, ม.ป.ป. (อ้างใน สุวรรณ หงษ์ศรีสุวรรณ, 2536, หน้า 17) ซึ่งศึกษาเยาวชนอายุระหว่าง 14-20 ปี จำนวน 200 คน ที่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากนิตยสาร และ/หรือหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่เห็นว่าการอ่านเรื่องเพศจากสิ่งเหล่านี้มีประโยชน์ในการใช้ชีวิต และทราบถึงสุขอนามัยทางเพศ

ละครโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ เช่น เรื่องชั่วฟ้าดินสลาย แม้จะมีการเปลือยกายของทั้งพระเอก และนางเอก มีภาพที่ล่อแหลม แต่เป็นการนำเสนอเพื่อความสมจริงของภาพยนตร์ และเพื่อความบันเทิงของผู้ชม มากกว่าเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และกรณีภาพถ่ายแฟชั่นในนิตยสารที่นำดารามาถ่ายภาพน้อยห่มน้อยก็มีได้มุ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เพียงแต่ต้องการขายสินค้า เช่น ชุดว่ายน้ำ ชุดชั้นใน เป็นต้น เรื่องเพศในสื่อหลักนั้นส่งผลต่อความเล็งในการกระทำผิดทางเพศของเยาวชนน้อยกว่าคู่อภิเษกที่นำเสนอเรื่องเพศอย่างชัดเจน โจมแจ้ง เช่น นิตยสารนู้ด อินเทอร์เน็ต ซีดีไปโฆษณาบริการทางเพศ และการ์ตูนลามก (วิลลาสินี พิพิชกุล และ กิตติ กันภัย, 2546)

จากการสัมภาษณ์ ดร.วัลลภ ปิยะมโนธรรม นักจิตวิทยา นายแพทย์วีระเดช วีระพงศ์ เศรษฐา จิตแพทย์ และนายประกิต หลิมสกุล คอลัมนิสต์ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐของธนชัย ผดุงชิตติ

(2545) สรุปได้ว่าการแพร่หลายของสื่อลามกในสังคมไทยมีจำนวนมากโดยมีผลเสียต่อบุคคล เมื่อเด็กและเยาวชนเข้าถึงสื่อลามกได้ง่าย ก็ทำให้มีเพศสัมพันธ์กันง่ายขึ้น และเมื่อมีเพศสัมพันธ์จำนวนบ่อยครั้งก็จะมองว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติธรรมดาสามัญ การใช้สื่อลามกนั้นถ้าใช้อยู่ในขอบเขตก็ไม่มีปัญหา แต่หากดูสื่อแล้วไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ สื่อลามกก็เป็นตัวกระตุ้นอารมณ์ ทำให้ขาดการยับยั้งชั่งใจ ดังนั้นสื่อลามกจึงมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นให้คนกระทำผิดทางเพศ สื่อลามกสร้างการเรียนรู้ และเข้าไปอยู่ในจิตใจโดยไม่รู้ตัว โดยมีผลต่อความคิดของผู้กระทำผิด ทำให้ขาดการยับยั้งชั่งใจได้ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางเพศโดยธรรมชาติอยู่แล้ว และมีแนวโน้มที่จะแสดงความต้องการด้านนี้ออกมา เมื่อถูกกระตุ้นด้วยสื่อลามก

ในประเด็นของการจัดเรตติ้งของสื่อมวลชน ผู้วิจัยพบว่าเยาวชนชายที่กระทำผิดทางเพศเห็นการจัดเรตติ้งในรายการโทรทัศน์มีประโยชน์ แต่ไม่คิดจะทำตาม ซึ่งสอดคล้องกับสุริย เดวทรีปาดิ (2553) ที่เห็นว่าการดูภาพความรุนแรงผ่านทางสื่อโทรทัศน์ มีผลกระทบต่อผู้รับชมที่เป็นเยาวชน แม้จะมีผลไม่รุนแรง เมื่อเทียบกับปัจจัยอื่นที่มากระทบต่อเยาวชน ได้แก่ การดูภาพความรุนแรงจากเหตุการณ์จริง (Reality Show) ภาพความรุนแรงในละครมีผลกระทบต่อภาวะจิตใจ ความคิดและทัศนคติของเยาวชนในประเทศไทย นอกจากนี้มีปริมาณราคาจำนวนร้อยละ 4-5 เท่านั้นที่ให้คำแนะนำ ชี้แจงข้อดี ข้อเสีย และสร้างการเรียนรู้ในสิ่งที่ถูกให้ถูก จากปัญหาการนำเสนอความรุนแรงในละครโทรทัศน์ รัฐบาลจึงกำหนดให้มีการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ตามเนื้อหาของรายการ และสร้างแนวคิดให้ผู้ปกครองคอยชี้แจงข้อดี ข้อเสียให้เด็กและเยาวชนรับทราบ

สื่อมวลชนในปัจจุบันมีบทบาทอย่างมากในการเป็นแหล่งความรู้ แหล่งแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ รวมทั้งเรื่องเพศ และในสื่อหลายประเภทมีการนำเสนอเรื่องทางเพศในลักษณะยั่วทางกามารมณ์ และกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ โดยมุ่งหวังผลประโยชน์ทางธุรกิจมากกว่าคำนึงถึงผลกระทบทางสังคม สื่อเหล่านี้ทำให้คนในสังคมเห็นว่าเรื่องเพศเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต อยู่บนโลก อันส่งผลกระทบต่อปัจเจกบุคคล กลุ่มสังคมต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็ก และเยาวชน บางครั้งส่งผลต่อเด็ก และเยาวชน โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยม ซึ่งอาจก่อให้เกิดค่านิยมในทางลบ รวมถึงปัญหาของการเลียนแบบพฤติกรรม

การวิเคราะห์บทบาทสัมภาษณ์เยาวชนที่กระทำผิดทางเพศเพื่อตอบปัญหานำวิจัยข้อที่สาม กล่าวคือ ความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่มีลักษณะทางสังคม และจิตวิทยาที่แตกต่างกันได้รับผลกระทบจากการใช้สื่อที่นำเสนอเรื่องเพศแตกต่างกัน หรือไม่อย่างไร ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า สื่อมวลชนที่มีเนื้อหาทางเพศไม่ใช่ตัวแปรเพียงตัวเดียวที่มีอิทธิพลต่อความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน แต่ยังมีตัวแปรอื่นๆ เช่น ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ครอบครัว

โรงเรียน เพื่อน การดื่มสุรา และการใช้ยาเสพติด รวมทั้งปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ มุมมองเสรีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ที่ทำให้เด็ก และเยาวชน ได้เรียนรู้เรื่องทางเพศ และหล่อหลอมพฤติกรรมของเด็ก และเยาวชนก่อนที่จะได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน (เอกภพ อินทวิวัฒน์, 2545; Wibur, 1960 อ้างใน สุพรรณิกา จันทรจิรานวัฒน์, 2550, หน้า 16; พิมพ์ฉัตร รสสุธรรม, 2545) โดยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ปัจจัยทางสังคม

ผลการวิจัยบ่งชี้ว่าการเปิดรับสื่อทางเพศจะส่งผลต่อความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน โดยเฉพาะเมื่อได้ปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยทางสังคม 4 ประการของพวกเขา ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน และการดื่มสุรา และใช้สารเสพติด

1. ด้านครอบครัว

คุณลักษณะของครอบครัว 8 ประการต่อไปนี้จะมีอิทธิพลต่อความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนชายที่กระทำผิดทางเพศ

1.1 การเห็นบิดามารดามีเพศสัมพันธ์กัน

การมีเพศสัมพันธ์ของบิดามารดาโดยไม่ระวังทำให้บุตรได้เห็น และนำไปสู่การอยากลองทำตามถึงสองในสามของผู้เข้าร่วมการวิจัย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 20 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกภพ อินทวิวัฒน์ (2542) ซึ่งพบว่าบิดามารดาที่เปิดโอกาสให้ลูกเห็นพฤติกรรมทางเพศทำให้เกิดการอยากลอง นอกจากนี้ภราดร เดชสาร (2552) เสนอว่าสาเหตุระดับแรกๆ ที่ทำให้เด็กอยากรู้ อยากเห็นในเรื่องเพศศึกษา และอยากลองมีเพศสัมพันธ์คือครอบครัว เพราะการกระทำที่ไม่รอบคอบของบิดามารดาทำให้ลูกเห็น โดยเฉพาะลูกที่กำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่น จึงอยากลอง อยากจะมีแฟน และเกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ดังนั้นบิดามารดาเป็นต้นแบบที่สำคัญของบุตร พฤติกรรมของบิดามารดามีผลทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อความคิด ทศนคติ และพฤติกรรมของบุตร การอบรมสั่งสอนบุตรด้วยคำพูดมีผลต่อพฤติกรรมของบุตรน้อยกว่าการกระทำของบิดามารดา ทั้งนี้เด็กอาจแสดงพฤติกรรมตามแบบบิดามารดาอย่างชัดเจน หรือเก็บไว้ในจิตใจส่วนลึก (จันทรวิภา ดิลกสัมพันธ์, 2543)

1.2 ครอบครัวขาดความอบอุ่นเนื่องจากบิดามารดาแยกทางกัน

การมีครอบครัวที่แตกแยกของเยาวชนชายบ้านเมตตา และบ้านกรุณาสอดคล้องกับผลการวิจัยของจุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2542) โสภา ชูพิกุลชัย (2534 อ้างในสิริพร ตั้งชัยวัฒนา 2545, หน้า 27) ซึ่งพบว่าเยาวชนที่บิดามารดาหย่าร้างกันส่วนใหญ่มักอาศัยอยู่ในครอบครัวเดี่ยว ซึ่งเป็นครอบครัวที่มีสมาชิก 2 รุ่นอาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน เช่น บิดา หรือมารดาอาศัยอยู่กับบุตรชาย

หรือบุตรสาว การแยกกันอยู่ของบิดามารดาเป็นผลให้เยาวชนไม่ได้รับความรัก การดูแล และการเอาใจใส่เท่าที่ควร เยาวชนจะมีความรู้สึกที่ชีวิตขาดความรักความอบอุ่น ขาดความปลอดภัย ความมั่นคงในชีวิต ขาดคำแนะนำปรึกษาในเรื่องต่างๆ ส่งผลให้เยาวชนรู้สึกไม่ดีต่อบิดามารดา ซึ่งมีส่วนทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิด

อย่างไรก็ตามแม้กรณีที่บิดามารดาหย่าร้างกัน แต่หากฝ่ายที่ทำหน้าที่เลี้ยงดูบุตรให้ความสำคัญกับบุตร อบรมบุตรให้เป็นคนดีมีค่านิยมที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิต ก็จะส่งผลดีต่อบุตร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เควส (Quist, ม.ป.ป. อ้างใน เชฎกฤท วรจันทร์, 2549, หน้า 97) ที่เห็นว่า การที่บิดาหรือมารดาให้ความสำคัญต่อการอบรมบุตรให้รู้จักค่านิยมอันดีงาม สอนให้บุตรรู้จักความรับผิดชอบ ก็จะทำให้บุตรมีบุคลิกภาพในเชิงบวก และสามารถเอาชนะปัญหาต่างๆ และปมด้อยของบุตรได้ ย่อมมีความเสี่ยงน้อยที่บุตรจะมีพฤติกรรมเลวร้าย หรือก่ออาชญากรรมทางเพศ

งานวิจัยหลายชิ้นชี้ให้เห็นว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวขนาดเล็ก (ครอบครัวเดี่ยว) จะมีที่พึ่งทางใจน้อยกว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวขนาดใหญ่ (ครอบครัวขยาย) เป็นผลให้เกิดผลกระทบต่อความเป็นอยู่ สุขภาพจิต และการพัฒนาในเชิงบวกที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น ทำให้เด็ก และเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวเดี่ยวมีอัตราส่วนของการกระทำผิดสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวขยาย รูปแบบของครอบครัวจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการหล่อหลอมเยาวชน ครอบครัวหย่าร้างจะหล่อหลอมให้เยาวชนมีบุคลิกภาพเชิงลบ มีโครงสร้างแบบ Super Ego ที่เปราะบาง ง่ายต่อการถูกชักชวนจากบุคคลอื่นๆ ให้ประพฤตินอกกฎเกณฑ์ของสังคม และกลายเป็นอาชญากรในที่สุด (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2542) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการทำผิดทางเพศของเยาวชนของสุนทรีย์ ศิลพิพัฒน์ (2524, อ้างใน ธนะชัย ผดุงชิตี, 2545, หน้า 22-23) ที่พบว่าเด็กส่วนใหญ่มาจากครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่น อยู่กับมารดา หรือบิดา และบางคนอยู่กับบุคคลอื่น

1.3 ครอบครัวตามใจ

ผลการวิจัยซึ่งพบว่าเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศมักมีครอบครัวที่ตามใจ เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการนำเสนอของเว็บบไซต์ กล่าวคือ บิดามารดา หรือผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพและเลี้ยงบุตร ส่งผลให้ไม่มีเวลาให้บุตร ไม่มีเวลาในการอบรมสั่งสอน หรือบางครอบครัวแตกแยก บิดามารดา หรือผู้ปกครองจึงพยายามหาสิ่งอื่นมาชดเชยให้บุตรแทนสิ่งที่ขาดหาย เป็นการทดแทน โดยให้เงินทอง หรือซื้อสิ่งของให้ ตามใจทุกอย่าง ซึ่งมีปัจจัยมาจากความรักแต่เป็นความรักที่ไม่ถูกต้อง (ขนิษฐา วงศ์สมศักดิ์, 2553)

1.4 ครอบครัวเปิดกว้างเรื่องทางเพศ

เมื่อบิดามารดาที่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรในระดับสูง โดยเฉพาะในเรื่องการรับฟัง

ความคิดเห็นของบุตร ตลอดจนให้คำแนะนำปรึกษา และให้ข้อคิดแก่บุตร เป็นการเปิดโอกาส และ จังหวะให้บุตรได้แสดงความรัก ความใกล้ชิด ความอบอุ่น และการไว้น้ำใจเชื่อใจในการปรึกษา ปัญหาต่างๆ รวมทั้งปัญหาทางเพศ เยาวชนเองก็มีความต้องการให้บิดามารดาฟังความคิดเห็น ของเขา และมองเห็นความคิดความสามารถในตัวเขา ปล่อยให้เขาตัดสินใจสิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง เป็น การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุตร และบิดามารดา (จิรวัดนา แก้วหนองเม็ด, 2546) ตลอดจน งานวิจัยของเมโกซ่า (Melgosa, 2001 อ้างในจิรวัดนา แก้วหนองเม็ด, 2546, หน้า 35) พบว่าเด็ก เยาวชนต้องการให้บิดามารดาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางเพศกับเขา รับฟังความคิดเห็น และ เข้าใจความคิดของเขา ซึ่งจะส่งผลให้การสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรที่เป็นเยาวชนทำได้ง่ายขึ้น อย่งไร ก็ตามการเปิดกว้างเรื่องทางเพศของครอบครัวสามารถส่งผลด้านลบต่อเยาวชนได้เช่นกัน เพราะ เป็นโอกาสให้พวกเขาเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศในด้านลบโดยที่ไม่ได้รับการปิดกั้น หรือ คัดค้านจากครอบครัว ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยที่นำเสนอในบทที่ 4

1.5 ครอบครัวถูกเยาวชนปิดกั้นเรื่องทางเพศ

พฤติกรรมในลักษณะนี้ของผู้ให้ข้อมูลสอดคล้องกับผลการสำรวจของเอแบคโพล ซึ่ง พบว่าเด็ก และเยาวชนปรึกษาเรื่องเพศกับบิดามารดาเพียงร้อยละ 14 (ข้อมูลจากพิพิธภัณฑ์ สุขภาวะทางเพศวันที่ 9 ตุลาคม 2553) ที่เป็นเช่นนี้ เพราะเยาวชนเป็นวัยที่สนทนาเรื่องเพศกับ ผู้ปกครองน้อยลงตามอายุที่มากขึ้น เหตุผลที่เยาวชนไม่สนทนาเรื่องทางเพศกับผู้ปกครอง สามารถ สรุปได้ดังนี้ 1) บิดามารดากับบุตรหลีกเลี่ยงการข้องเกี่ยวกับเรื่องเพศทุกกรณี เพราะสังคม กำหนดคกฏเกณฑ์ห้ามไม่ให้บิดามารดากับบุตรมีเพศสัมพันธ์กัน และการสนทนาเรื่องเพศเป็นเรื่อง น่าละอาย 2) เยาวชนต้องการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ด้วยตัวเอง รวมถึงเรื่องเพศด้วย 3) เยาวชนไม่ ต้องการให้ผู้ปกครองซักถามถึงเรื่องต่างๆ เพราะทำให้เยาวชนรู้สึกว่าตัวเองยังเป็นเด็ก และการที่ บิดามารดาห่วงใยบุตร เอาใจใส่ดูแลบุตรมากเกินไป โดยคิดว่าบุตรยังเป็นเด็กเสมอ ทำให้เด็กอึดอัด อยากรเป็นอิสระ โดยแสดงปฏิกิริยาต่อต้าน 4) การที่บิดามารดาขอวิจารณ์บุตรต่อหน้าบุคคลอื่น และเปรียบเทียบบุตรกับบุคคลอื่น ทำให้บุตรเกิดความไม่ไว้วางใจในบิดามารดา ทำให้ไม่กล้าเล่า เรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้น และการสื่อสารระหว่างบิดามารดากับบุตรมีปัญหาในทุกเรื่อง รวมถึงเรื่องทาง เพศ 5) เยาวชนคิดว่าผู้ปกครองจะตัดสินว่าตัวเองมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หรือไม่จากคำพูด หรือ คำบอกเล่าของตัวเอง ทำให้เด็กไม่ตอบผู้ปกครองในหลายๆ คำถาม (Martin, 2000; จิรวัดนา แก้วหนองเม็ด, 2546)

นอกจากนี้สังคม และวัฒนธรรมไทยไม่ยอมรับการสนทนาเรื่องเพศ และถือว่าการพูดเรื่อง เพศกับผู้ปกครองเป็นเรื่องไม่เหมาะสม ผู้ปกครองส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยให้ความรู้กับบุตรหลาน

ทำให้เด็กไม่มีที่ปรึกษา ต้องเรียนรู้เอง หรือปรึกษาจากเพื่อน (อุรจิต แสนโคตร, 2546) แม้แต่พี่น้องก็ไม่คุยกันในเรื่องนี้ เวลามีปัญหาจึงไม่สามารถพูดคุยกับคนในครอบครัว ทำให้เยาวชนที่อยากรู้ไม่รู้อะไรจะไปหาความรู้ที่ถูกต้องที่ไหน จึงเกิดปัญหาทางสังคมตามมามากมาย นอกจากนี้การเข้าถึงเรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ของเยาวชนมีข้อจำกัดหลายประการ ข้อจำกัดที่สำคัญประการหนึ่งคือการกลัวถูกตำหนิจากบิดามารดา ครู อาจารย์ (“ศูนย์บริการใจ”, 2553)

1.6 สมาชิกในครอบครัวกระทำผิดกฎหมาย

การมีคนในครอบครัวกระทำผิดอาจทำให้เยาวชนเกิดการเลียนแบบ โดยเห็นว่าการกระทำผิดกฎหมายเป็นเรื่องปกติธรรมดา ซึ่งตัวอย่างทั้งหมดเป็นพี่ และหนึ่งในนั้นยังชักชวนให้น้องร่วมกระทำผิด อันเป็นเหตุให้ผู้ให้ข้อมูลก่อนคดีอย่างนั้น หรือคดีอื่นๆ เพราะมองว่าการละเมิดกฎหมายเป็นเรื่องปกติธรรมดา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโครงการวิจัยสภาพการดำเนินชีวิต และบริการทางสังคมของครอบครัวลักษณะพิเศษโดยคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่อธิบายการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจากแนวคิดทางจิตวิทยาของแบบจำลองการทำหน้าที่ของครอบครัว (McMaster Model of Family Functioning - MMFF) ซึ่งประกอบด้วย 1) วิธีแก้ปัญหาของคนในครอบครัว 2) การสื่อสารระหว่างคนในครอบครัว 3) บทบาทของคนในครอบครัว 4) การตอบสนองทางอารมณ์ของคนในครอบครัว 5) ความผูกพันทางอารมณ์ของคนในครอบครัว และ 6) การควบคุมพฤติกรรมของคนในครอบครัว โดยครอบครัวอาจมีความผิดพลาดเรื่องใดเรื่องหนึ่งในการทำหน้าที่ของตนต่อเด็กซึ่งเป็นคนในครอบครัว ทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และส่งผลไปถึงขั้นทำความผิด หรือก่ออาชญากรรม (งามลมัย ผิวเหลือง และคณะ, 2552)

นอกจากนี้การที่เยาวชนเลียนแบบการกระทำผิดกฎหมายของคนในครอบครัวอาจเกิดจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality Theory) ของอาร์เกอร์ (Arker, 1994) ที่มีแนวความคิดว่าอาชญากรมีบุคลิกภาพที่ผิดปกติแตกต่างจากบุคคลธรรมดา ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากพันธุกรรม (พรชัย ชันดี, ธัชชัย ปิระนิละบุตร, อัสวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) รวมถึงผลการวิจัยของจุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2542) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมของตัวแบบทางจริยธรรมในครอบครัว โดยพบว่ามีคนในครอบครัวของเยาวชนเคยถูกจับกุมและดำเนินคดีมาแล้ว ทั้งที่กระทำผิดครั้งแรก และกระทำผิดหลายครั้ง ซึ่งหลายครอบครัวมีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน โดยเป็นบิดาร้อยละ 10.7 มารดาร้อยละ 7.6 และญาติพี่น้องใกล้ชิดร้อยละ 38.4 การศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแบบทางจริยธรรมของครอบครัวกับพฤติกรรมการกระทำผิดของเยาวชน ทำให้พบว่าทั้งสองตัวแปรมีความสัมพันธ์กันโดยมีนัยทางสถิติ คือ บิดามารดามีผลต่อกลุ่มเยาวชนตัวอย่าง โดยผ่านการเรียนรู้ การเลียนแบบพฤติกรรม เช่น ถ้ำบิดา หรือมารดากระทำผิดกฎหมาย เช่น

คำยาเสพติด บิดาและมารดาก็ไม่กล้าที่จะอบรมสั่งสอนบุตรในเรื่องนี้ รวมทั้งเยาวชนอาจเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ ซึ่งทำให้ผิดบรรทัดฐานของสังคม แม้ว่าครอบครัวนั้นจะมีความอบอุ่น และมีความรักต่อกันก็ไม่ได้หมายความว่าเยาวชนจะแยกผิดถูกดีชั่วในสิ่งที่บิดามารดากระทำผิดได้ และสามารถกระทำตามได้โดยไม่ละอายใจ เพราะเห็นตัวอย่างจากบุคคลซึ่งเป็นคนที่เยาวชนนับถือเป็นแบบอย่าง

การที่บิดามารดากระทำผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคม มีโอกาสที่จะทำให้เยาวชนเกิดความขัดแย้งในจิตใจ (Conflict) กรณีนี้เยาวชนจะต้องเลือกร้อยละอย่างใดอย่างหนึ่งระหว่างสัมพันธภาพกับครอบครัวที่อยู่กันอย่างมีความรักความอบอุ่น กับการคล้อยตามบรรทัดฐานของสังคม ถ้าเยาวชนเลือกกรณีแรก เยาวชนจะค่อยๆ เรียนรู้พฤติกรรมที่ต่างไปจากบรรทัดฐานของสังคม จนมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน และกระทำผิดตามบิดาหรือมารดา และหากเยาวชนได้กระทำผิดแล้วครั้งหนึ่ง ก็เป็นการยากที่เยาวชนจะกลับมาเป็นคนดีของสังคมได้ (จันทร์วิภา คิลกสัมพันธ์, 2543)

1.7 การมองบิดาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

เยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่มองว่าบิดาเป็นบุคคลที่ดี น่าชื่นชม และเป็นแบบอย่างที่ดีต่อการดำเนินชีวิตของตนเอง ปรากฏการณ์นี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรชัย ชันดี, ธัชชัย ปิระนิละบุตร และอศวิน วัฒนวิบูลย์ (2543) ที่พบว่าร้อยละ 59.4 ของเยาวชนมองบิดาเป็นแบบอย่างที่ดี เยาวชนเพียงร้อยละ 29.7 เห็นว่าบิดาไม่ใช่แบบอย่างที่ดีของตน ในขณะที่เดียวกัน เยาวชนร้อยละ 76.2 เห็นว่ามารดาเป็นแบบอย่างที่ดีของตน และเพียงร้อยละ 15.9 เห็นว่ามารดาไม่ใช่แบบอย่างที่ดีของตน ทั้งนี้เยาวชนจะไม่คำนึงถึงว่าบิดาหรือมารดาเคยกระทำผิดบรรทัดฐานของสังคมมาก่อน หรือเป็นคนดีของสังคม หรือไม่

1.8 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ผลการวิจัยบ่งชี้ว่าฐานะทางเศรษฐกิจไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน ซึ่งตรงกับกรณีที่มีผู้กล่าวว่าครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักเป็นครอบครัวที่มีทั้งบิดามารดา ซึ่งต้องทำงานหารายได้กันทั้งคู่ ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะดูแลบุตร ส่วนครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ บิดามารดาก็จะเคร่งเครียดกับการทำงาน เพื่อหารายได้เข้าบ้าน ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะดูแลบุตร เช่นกัน ฉะนั้นรายได้ของบิดามารดาหรือของคนใดคนหนึ่ง ไม่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชน อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีแนวโน้มที่จะมีมาตรฐานในการสั่งสอนบุตรและเป็นแบบอย่างที่ดีมากกว่าครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ อย่างไรก็ตามทั้งหมดนี้น่าจะเป็นแค่ผลกระทบทางอ้อม (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2542; จิรวัดนา แก้วหนองสมิต, 2544)

2. ด้านเพื่อน

นอกจากครอบครัวแล้วผู้วิจัยยังพบว่าเพื่อนเป็นตัวแปรที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อความคิดและพฤติกรรมของเยาวชน โดยคุณลักษณะของเพื่อน 7 ประการที่ส่งต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนชายที่กระทำผิดทางเพศมีดังนี้

2.1 การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ

ผลการวิจัยบ่งชี้ว่าเมื่อกลุ่มผู้ให้ข้อมูลต้องการมีเพศสัมพันธ์ พวกเขาไม่จำเป็นต้องใช้สื่อที่นำเสนอเรื่องทางเพศเป็นตัวช่วย เพราะมีคูรักแล้ว ซึ่งสามารถใช้เป็นที่ปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศได้ในกรณีที่ไม่มีคูรัก ก็จะหาผู้หญิงอื่นมาเป็นตัวช่วยในการรองรับอารมณ์ทางเพศ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลมองว่าการหาผู้หญิงที่จะมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องง่าย จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์ช่วย และมองว่าสื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของคนได้น้อยกว่าการหาผู้หญิงมาตอบสนองความต้องการนั้น พฤติกรรมทางเพศของเยาวชนหญิงที่ผู้ให้ข้อมูลนำเสนอมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัตน์ แอดสกุล (2551) อาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่แสดงให้เห็นปัญหาการที่เยาวชนหญิงทำการล่าแต่มีเซ็กซ์ โดยทำแค่เพื่อความสนุก ไม่ได้หวังทรัพย์สิน เด็กมัธยมต้นบางรายล่าแต่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมาแล้วกว่า 90 คนในช่วง 6 ปี ข้อมูลจากคนขับแท็กซี่ระบุว่าเด็กผู้หญิงจะพาผู้ชายขึ้นรถทั้งที่ไม่รู้จักกันมาก่อน และทราบชื่อกันบนรถ หลังเที่ยวกลางคืนจะให้ไปส่งตามโรงแรม ศิริรัตน์เห็นว่าปัญหานี้สะท้อนว่าผู้หญิงกลายเป็นฝ่ายไล่ล่าผู้ชาย มองการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องเสรี ไม่ผิดกฎหมาย และไม่รักจนหลงจนตัว ซึ่งปัญหานี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในสังคมไทย (สฤณี สืบพงษ์ศิริ, 2550) พฤติกรรมดังกล่าวสอดคล้องกับลักษณะทางกายภาพของมนุษย์ กล่าวคือ มนุษย์เป็นสัตว์ชนิดเดียวบนโลกที่มีเพศสัมพันธ์ได้โดยไม่ต้องการดำรงเผ่าพันธุ์ (กฤตยากร แสงขาว, 2550)

2.2 การเรียนรู้เรื่องทางเพศจากเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เวลามีปัญหาเรื่องเพศก็จะปรึกษาเพื่อน ซึ่งพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมการวิจัย 9 คนสอดคล้องงานเขียนของโฮเยอร์ และแม็กคลินนิส (Hoyer & MacInnis, 2004) ที่รายงานว่าเด็ก และเยาวชนเป็นวัยที่พยายามสร้างความเป็นตัวของตัวเอง มีการเปลี่ยนแปลงสูง ทำให้บางครั้งขัดแย้งกับผู้ปกครอง ครู อาจารย์ เยาวชนต้องการการยอมรับจากสังคม โดยเฉพาะจากเพื่อน ต้องการความเป็นอิสระ แต่ก็กลัวการอยู่คนเดียว จึงไม่กล้าแยกตัวจากกลุ่มเพื่อน ทำให้บุคคลวัยนี้สนิทกับเพื่อนมากที่สุด และเป็นข้อมูลที่คล้ายคลึงกับข้อมูลของอูร์จิต แสเนโคตร (2546) ที่เสนอว่าในสังคมไทยการพูดเรื่องเพศถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรพูด แม้พูดกับคนในครอบครัวก็ไม่ได้ และบุตรหลานส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้ความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง ทำให้เด็กที่สนใจในเรื่องเพศไม่มีที่ปรึกษา

จึงต้องเรียนรู้ด้วยตัวเอง หรือจากกลุ่มเพื่อน รวมถึงข้อมูลของวิลาสินี พิพิธกุล และ กิตติ กันภัย (2546) ที่ระบุว่าเยาวชนใช้เพื่อนเป็นสื่อบุคคล เพื่อการแสวงหาแหล่งข้อมูลทางเพศ โดยเพื่อนมีอิทธิพลสำคัญต่อการสร้างความรู้ และทัศนคติในเรื่องเพศต่อเยาวชน นอกจากนี้ ธนะชัย ผดุงธิต (2545) ที่ศึกษาเรื่องสื่อลามกกับผู้กระทำผิดทางเพศยังพบว่าผู้ต้องขังที่กระทำผิดในคดีทางเพศ จะพูดคุยปรึกษากับเพื่อนมากที่สุดเวลามีปัญหาเรื่องเพศ ซึ่งการปรึกษาเพื่อนที่ไม่มีความรู้และประสบการณ์ที่เพียงพอ ย่อมทำให้เกิดความเสียหายต่อสังคมขึ้นได้

2.3 การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนร่วมกับเพื่อน

กิจกรรมของผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้งหมดจะเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และ/หรือการเสพยา หรือดื่มสุรา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพรศิริ มูลดิษฐ์ (2541) ที่พบว่าสาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนกรณีการข่มขืน เกิดจากการที่เยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมาก่อน ได้แก่ ดื่มเหล้า เสพกัญชา เล่นการพนัน ชอบทะเลาะวิวาท หนีออกจากบ้าน เทียวกลางคืน ทำให้มีโอกาสก่อก่อดีมากขึ้น และการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทำให้มีโอกาสก่อก่อดีมากขึ้นเช่นกัน นอกจากนี้การข่มขืนกระทำชำเราของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับการเสพยาเสพติด และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะการข่มขืนโดยแก๊งค์ (สฤณี สืบพงษ์ศิริ, 2545)

2.4 การกระทำผิดกฎหมายร่วมกับเพื่อน

คนที่ก่อคดีทางเพศเคยทำผิดในกรณีอื่นมาก่อน ซึ่งมีจำนวนครึ่งหนึ่งของผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด และมีอีกหนึ่งคนที่กระทำผิดร่วมกับคนในครอบครัว จึงมีความเป็นไปได้ว่าคนที่เคยทำผิดคดีอื่นมาก่อนจะก่อคดีอื่นๆ อีกได้ง่าย ส่วนผู้ที่ไม่เคยก่อคดีอื่นมาก่อน บางคนก็กระทำผิดโดยไม่รู้ตัวผิด เนื่องจากขณะมีเพศสัมพันธ์ผู้หญิงยินยอม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ซัทเทอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland, ม.ป.ป.อ้างใน พวงเพ็ญ ใจกว้าง, 2542, หน้า 97-102) ที่กล่าวว่าคนจะเป็นอาชญากรได้ หากคบกับอาชญากรเป็นเวลานาน เพราะเกิดการเรียนรู้ในการก่ออาชญากรรม การสร้างแรงจูงใจ และทัศนคติในการก่ออาชญากรรม ซัทเทอร์แลนด์ เป็นนักอาชญาในศตวรรษที่ 20 เห็นว่าพฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้ผ่านการคบหากับบุคคลอื่น โดยผ่านกระบวนการติดต่อสื่อสาร การสนิทกับเพื่อนจะสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และส่งผลต่อพฤติกรรมเยาวชนที่คบเพื่อนที่มีพฤติกรรมดีมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่ดี และเห็นด้วยกับพฤติกรรมที่ถูกต้อง ส่วนเยาวชนซึ่งคบเพื่อนที่เป็นอาชญากรจะมีแนวโน้มในการเกิดพฤติกรรมแบบอาชญากร และเห็นด้วยกับพฤติกรรมที่ละเมิดกฎหมาย (สุริย์ กาญจนวงศ์ และคณะ, 2549)

2.5 การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนตามแบบเพื่อน

เทรด (Trade, ม.ป.ป. อ้างในสุริย์ กาญจนวงศ์ และคณะ, 2549, หน้า 179-180) กล่าวว่าบุคคลจะเลียนแบบบุคคลได้ก็ต่อเมื่อได้ใกล้ชิดมีการสื่อสารกับผู้นั้น การเลียนแบบจะทำบ่อยครั้ง และเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็วในสังคมเมือง โดยเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า “แฟชั่น” ส่วนสังคมในชนบท การเลียนแบบจะไม่ค่อยบ่อยครั้ง และเปลี่ยนแปลงอย่างช้าๆ เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า “ธรรมเนียม” โดยอาชญากรรมเริ่มต้นในลักษณะที่เป็นแฟชั่นก่อน ต่อมาก็กลายเป็นธรรมเนียม และเกิดขึ้นได้ทั่วไป

กลุ่มเพื่อนจัดว่าเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญต่อเด็ก และเยาวชนเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเยาวชน เพราะเยาวชนทั้งหญิงและชายมีสังคมกับเพื่อนเพศเดียวกัน และมักใช้เวลากับเพื่อนมากกว่าบิดามารดา วิทยุนี้เป็นวัยที่ต้องการความอิสระจากบิดามารดา และครอบครัว จะติดเพื่อน และไม่ชอบให้ผู้ใหญ่เข้ามาก้าวร้าวในชีวิต อีกทั้งในหลายครอบครัวบิดามารดาต้องประกอบอาชีพ จึงไม่มีเวลาให้บุตรเท่าที่ควร บุตรที่เป็นเยาวชนจึงใกล้ชิดกับเพื่อนมากที่สุด โดยมีการตั้งแก๊งค์เพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ทำให้เยาวชนในกลุ่มเดียวกันมีค่านิยม และทัศนคติที่คล้ายคลึงกัน มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทำอะไรเหมือนกัน เป็นเหตุให้ได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ทั้งด้านพฤติกรรม การแต่งกาย บุคลิกภาพ รวมถึงมีการใช้คำพูดแปลกๆ ที่บัญญัติขึ้นมาใหม่

การที่เยาวชนตั้งแก๊งค์ขึ้นก็เพื่อให้มีสิ่งยึดถือ เพราะบางครั้งไม่มีผู้ใหญ่ให้ยึดถือ เยาวชนจะเป็นคนรักพวกพ้อง เช่น เพื่อนโดนดูถูกก็อาจไปทำร้ายคู่กรณีเป็นการตอบแทน โดยไม่คำนึงว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ควรกระทำ กลุ่มเพื่อนบางกลุ่มจะคอยถ่ายทอดเทคนิคการกระทำผิด หรือชวนหาประโยชน์ร่วมกันจากการกระทำผิดบรรทัดฐานของสังคม มีการยกย่องผู้กระทำผิดว่าเป็นคนเก่ง เช่น คนที่ขูดค้ำสังบิดา มารดา หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ (สุพรรณิกา จันทร์จิรานูวัฒน์, 2550; สิริพร จันโทภาสกร, 2546; ศีกฤทธิ์ ปราโมช, 2544)

2.6 การตามใจเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งให้สัมภาษณ์ว่ากระทำผิดทางเพศเนื่องจากตามใจเพื่อน ซึ่งตรงกับข้อเท็จจริงทางสังคมวิทยาที่ว่า เยาวชนจะรักกลุ่มเพื่อนของตน และต้องการให้เพื่อนยอมรับ และนับถือตนเอง โดยเยาวชนจะทำทุกทางเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น เช่น การตามใจเพื่อน (นิยม นิมิตระกุล, 2545) และเยาวชนเป็นวัยที่สนใจ และใส่ใจคำวิพากษ์วิจารณ์ของคนอื่น โดยเฉพาะเพื่อน เนื่องจากเยาวชนต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน จึงมักทำตามค่านิยม หรือกิจกรรมต่างๆ ตามเพื่อน เพราะกลัวขาดเพื่อน ขาดการยอมรับ และเพื่อให้เพื่อนรู้ว่าเป็นคนในกลุ่มเดียวกัน โดยถือว่าการตามใจเพื่อนเป็นการแสดงความรัก และความเป็นพวกพ้อง ซึ่งการได้รับ

ยอมรับจากกลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญมากต่อการพัฒนาทางจิตใจของเยาวชน (นงพงา ลีสุวรรณ, 2548, ลำควน นำศิริกุล, 2541)

2.7 การหารายได้จากสิ่งผิดกฎหมาย

เซเมนาว (Samenow, 2004) นักจิตวิทยา ผู้เขียนหนังสือ Inside the Criminal Mind กล่าวว่า เด็กที่อาศัยอยู่ในเมืองจะกระทำผิด โดยมีสาเหตุจากปัจจัยภายนอก เช่น ความกดดันจากการแข่งขันทางสังคม การเป็นเหยื่อในสังคมวัตถุนิยม ซึ่งสอดคล้องกับการผลการวิจัยที่พบว่าผู้ให้ข้อมูลจำนวนหนึ่งค้าสารเสพติด เพื่อสร้างรายได้สำหรับนำไปแสวงหาความสุขในสังคมวัตถุนิยม

3. ด้านโรงเรียน

ผู้วิจัยพบว่าโรงเรียนมีอิทธิพลต่อความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนชายที่กระทำผิดทางเพศใน 5 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

3.1 การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

โรงเรียนเป็นสถาบันสำคัญรองจากสถาบันครอบครัวที่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่เยาวชน รวมทั้งการสอนเรื่องเพศศึกษา ถ้าประสบความสำเร็จจะเกิดประโยชน์ทั้งตัวบุคคล และสังคม กล่าวคือ ทำให้บุคคลเกิดความเข้าใจ และมีค่านิยมในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง เพิ่มความพร้อมทางใจและอารมณ์ทางเพศ เพื่อการพัฒนาไปในทางที่ถูกต้อง และป้องกัน ลดปัญหาสังคมที่เกิดจากเรื่องทางเพศ เช่น การกระทำผิดทางเพศในสังคม ชูลท์ (Schulz, ม.ป.ป.อ้างในจันทรวิภา ดิลกสัมพันธ์, 2543, หน้า 33) กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนเพศศึกษา 5 ประการ คือ 1) โรงเรียนสอนแทนครอบครัว ในกรณีครอบครัวไม่อาจทำหน้าที่ได้ 2) การสอนเรื่องเพศทำให้เด็กเข้าใจเรื่องเพศมากขึ้น สร้างความมั่นคงทางอารมณ์ และไม่มองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าละอาย 3) การสอนเรื่องเพศทำให้เด็กเรียนรู้เรื่องเพศไปพร้อมคนในวัยเดียวกัน 4) การสอนเรื่องเพศทำให้เด็กเรียนรู้ที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีวุฒิภาวะ และ 5) การสอนเรื่องเพศช่วยลดปัญหาทางสังคม เช่นการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

เยาวชนคิดว่าการสอนเพศศึกษาภายในโรงเรียนมีประโยชน์ สอดคล้องกับความต้องการเด็กยุคใหม่ที่อยากเรียนเรื่องเพศจากโรงเรียน เนื่องจากได้เรียนรู้ข้อมูลเรื่องทางเพศอย่างถูกต้องเหมาะสม (พันธ์ศักดิ์ สุกระฤกษ์, 2545) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชูลซ์ และวิลเลียมส์ (Schultz & Williams, 1969 อ้างในจันทรวิภา ดิลกสัมพันธ์, 2543, หน้า 29) ที่กล่าวว่าวัตถุประสงค์สำคัญของการสอนเรื่องเพศศึกษาก็เพื่อให้บุคคลเข้าใจเรื่องเพศได้อย่างถูกต้อง และแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างเหมาะสม โดยให้บุคคลนั้นมีความสุขพึงพอใจ และยอมรับ

อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูลหลายคนได้ให้ความเห็นว่าการสอนเรื่องเพศศึกษา หากสอนในขณะอายุน้อย จะทำให้เยาวชนให้ความสนใจ และจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาได้ค่อนข้างน้อย

3.2 การมีเพศสัมพันธ์กันในโรงเรียนระหว่างนักเรียนด้วยกัน

ผู้ให้ข้อมูลทราบว่าเพื่อนมีเพศสัมพันธ์กันในโรงเรียน ทั้งจากการบอกเล่าจากเพื่อน การแอบดู และการอยู่ในเหตุการณ์ โดยคิดว่าครูไม่ทราบเรื่องเหล่านี้ แต่มีหนึ่งกรณีที่บอกว่าครูทราบเหตุการณ์ โดยมีได้ลงโทษใดๆ เพราะถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัว ซึ่งปรากฏการณ์นี้สอดคล้องกับรายงานของถัดดา ตั้งสุภาชัย ผู้อำนวยการศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม ในการสัมมนาการพัฒนา ระบบ และเครือข่ายเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม รุ่นที่ 1 เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2553 ที่ระบุว่า เด็กนักเรียนเริ่มใช้โรงเรียนเป็นสถานที่แอบมีเพศสัมพันธ์กัน (“กระแส น.ร ใช้ ร.ร แอบมีเพศสัมพันธ์”, 2553)

3.3 ครูไม่มีบทบาทในการให้คำปรึกษาเรื่องเพศ

การที่ผลการวิจัยบ่งชี้ว่าครูไม่มีบทบาทในการให้คำปรึกษาเรื่องเพศนำไปสู่ข้อสรุปได้ว่าการที่เด็กไม่ปรึกษาครูเกิดจากหลายกรณี เช่น ไม่ไว้ใจครู เกิดความอาย ปรึกษาเพื่อน หรือคนในครอบครัวดีกว่า โดยมีผู้ให้ข้อมูลสองคนที่ออกจากการเรียนก่อนวัยที่จะสนใจเรื่องเพศ และมีหนึ่งคนที่ไม่ตอบเรื่องนี้ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของพร้อมบุญ พานิชภักดิ์ เลขาธิการมูลนิธิรักษ์ไทยที่กล่าวว่า เด็กจะไม่ปรึกษาเรื่องเพศกับครูอาจารย์ เพราะอาย และกลัวครูจะไม่ยอมรับหรือมองว่าตนเองหมกมุ่นทางเพศ และอีกกรณีหนึ่งคือ สังคม และวัฒนธรรมไทยมองเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่สมควรนำเสนออย่างแพร่หลาย จึงนำไปสู่การไม่ยอมรับการสนทนาเรื่องเพศ (“ศูนย์บริการใจ”, 2553)

3.4 โรงเรียนไม่ได้ให้ความรู้เรื่องการกระทำผิดทางเพศและบทลงโทษ

เยาวชนที่กระทำผิดทางเพศส่วนหนึ่งมีความเห็นว่า ตนเองไม่ได้กระทำผิดกฎหมาย เพราะเข้าใจว่าการมีเพศสัมพันธ์ของตนเกิดจากความสมัครใจของผู้หญิง หรือผู้เสียหาย ปรากฏการณ์นี้สอดคล้องกับข้อมูลที่ สุพรรณิกา จันทรจิรานุวัฒน์ (2550) ได้มาจากการศึกษาเอกสาร และ การศึกษาภาคสนาม โดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ที่ชี้บ่งว่า โรงเรียนไม่ได้ให้ความรู้เรื่อง การกระทำผิดทางเพศ และบทลงโทษ

3.5 การออกจากระบบการศึกษา

การลาออกจากระบบการศึกษาของผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ สุพรรณิกา จันทรจิรานุวัฒน์ (2550) ซึ่งพบว่าวัยรุ่นที่กระทำผิดทางเพศจำนวนมากกว่าครึ่งกำลังศึกษาอยู่ โดยยังขอเงินบิดามารดาใช้ และไม่ได้ประกอบอาชีพเลี้ยงดูตัวเอง จึงไม่ได้คำนึงถึงบุคคลอื่น และขาดความยับยั้งชั่งใจในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

4. การดื่มสุรา และใช้สารเสพติด

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ดื่มสุรา หรือเสพยาก่อนกระทำผิดทางเพศ การที่เยาวชนกระทำผิด และประพฤติดังกล่าวไม่เหมาะสม ส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากการใช้สารเสพติด

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ดื่มสุรา หรือเสพยาก่อนกระทำผิดทางเพศ การที่เยาวชนกระทำผิด และประพฤติดังกล่าวไม่เหมาะสม ส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากการใช้สารเสพติด หรือของมีนเมา เช่น ยาไอซ์ ยาอี เหล้า ซึ่งสุรามีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ แอลกอฮอล์ทำให้ผู้ดื่มมีอาการมึนแรง หงุดหงิดง่าย ขาดความยับยั้งชั่งใจ ทำให้เยาวชนทำสิ่งต่างๆ โดยปราศจากการคิดอย่างรอบคอบ ขาดการควบคุม มักทำให้เกิดความเสียหายภายหลังกับสิ่งที่กระทำขณะมีนเมา สิ่งเสพติดนั้นจะก่อให้เกิดการทำผิดคิดได้ในทุกข้ออย่างง่ายดาย เพราะขาดสติสัมปชัญญะไม่ว่าสิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำ เกิดความเสียหายตามมา สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาอย่างมากต่อเยาวชน และต่อสังคม เช่น ปัญหาทางเพศ ปัญหายาเสพติด และปัญหาอาชญากรรม (จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์, 2543; Meredith & Gee, 1997/ 2550; มิตซูโอะ คเวสโก, 2553; พรศิริ มูลดิษฐ์, 2541 อ่างใน ณะชัย ผดุงธิตี, 2545, หน้า 45)

อิทธิพลของสุรา และยาเสพติดต่อการประพฤติดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับข้อเสนอของวิทยา นาควัชระที่ว่า การดื่มสุราจะทำให้การประพฤติดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป เพราะสุราจะเข้าไปลดความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ทำให้หมดความอาย มีแต่ความรู้สึกที่มาจากสัญชาตญาณ ทำให้ความรู้สึกในส่วนลึกที่เก็บกดไว้ปรากฏออกมา (ณะชัย ผดุงธิตี, 2545) และสอดคล้องกับข้อสรุปที่ว่าสภาพความทรงจำเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ดูจากสื่อลามกจะมีการจดจำไว้ เช่น เทคนิคการมีเพศสัมพันธ์ โดยความทรงจำเหล่านี้จะหวนกลับมาอีกครั้งเมื่อเมาสุรา หรือเกิดอารมณ์ทางเพศ (สุพรรณิกา จันทร์จิรานวัฒน์, 2550) สุราเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ทำให้นำไปสู่การก่ออาชญากรรมทางเพศได้ (เอกภพ อินทวิวัฒน์, 2542) และการมีคนในครอบครัวติดสุรา มักมีแนวโน้มให้ผู้กระทำผิดดื่มสุรา และสุราเป็นเครื่องจูงใจให้กล้าในการกระทำผิด (สุนทรศีลพิพัฒน์, 2524)

สถานเริงรมย์ และแหล่งอบายมุขในกรุงเทพมหานครมีจำนวนมาก และเกิดขึ้นอย่างไม่หยุด เช่น ซ่องโสเภณี สถานที่เล่นพนัน อบอบนวด โรงน้ำชา สถานที่เล่นโบว์ลิ่ง โรงแรม่านรูด ซึ่งสถานเริงรมย์เหล่านี้มีส่วนทำให้เด็ก และเยาวชนมีปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบน แม้ว่าเด็ก และ

เยาวชนจะรู้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นอบายมุข แต่ก็คิดใจจากการหลอกล่อให้เปลือยเปลือย ทำให้เสียคนได้ง่าย (สุพรรณิกา จันทรจิรานุกวัฒน์, 2550) สถานบันเทิงที่ให้ความบันเทิงกับนักเที่ยวกลางคืนที่ขอหา ความสำราญในผับ บาร์ ดิสโก้ คาราโอเกะ ฯลฯ ซึ่งมีหลายแห่งที่เปิดให้บริการแก่เยาวชนอายุต่ำกว่า 20 ปีเข้าไปใช้บริการ มีการจำหน่ายสุรา ลักลอบจำหน่ายยาเสพติดให้ผู้เข้ามาใช้บริการ และปล่อยให้มีการเสพยากันอย่างไม่เกรงกลัวกฎหมาย เยาวชนที่เข้าไปใช้บริการในสถานที่เที่ยวเหล่านี้เป็นจำนวนมาก จากการเข้าตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจใน “สแกนผับ” พบเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ใช้บริการจำนวน 619 คน และยังพบว่าเยาวชนส่วนหนึ่งมีปัสสาวะสีม่วง รวมทั้งพบยาไอซ์ ยาอี ยาเค และอุปกรณ์การเสพตคอยู่ที่พื้นเป็นจำนวนมาก

นอกเหนือจากการเสพยา ยังเป็นแหล่งหาคนที่ถูกใจไปมีเพศสัมพันธ์หลังจากผับ สถานเริงรมย์เหล่านี้เป็นตัวละครสำคัญทำให้เยาวชนติดยา ล่าส่อนทางเพศจนเกิดปัญหา และความผิดพลาดจนกระทั่งเสียคน ทำให้อนาคตที่ดีในชีวิตสูญสิ้นไป เมื่อสถานบันเทิงหลายแห่งได้รับการร้องเรียนจากประชาชนในสังคมว่ามีเยาวชนเข้าไปใช้บริการ ก็จะมีตำรวจนอกพื้นที่ไปทำการตรวจจับครั้งหนึ่ง และอีกไม่นานร้านก็กลับมาเปิดใหม่ เช่น “สแกนผับ” ที่ถูกจับถึงสามครั้ง แต่ยังคงเปิดบริการอยู่ได้ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องถิ่นไม่ให้ความสนใจ หรือรู้เห็นเป็นใจกับผู้ประกอบการ ประกอบกับผู้มีส่วนสำคัญในหน่วยงานของรัฐละเลยการลงโทษตำรวจที่รู้เห็นกับเจ้าของกิจการ ทำให้เยาวชนยังอยู่ในวังวนของยาเสพติด และโลกีย์กาม (จำเริญ, 2553; ธนกร บัวผล, 2553)

ปัจจัยทางจิตวิทยา

นอกจากปัจจัยทางสังคมดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยยังพบว่าความคิด และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนได้รับอิทธิพลจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อทางเพศ และปัจจัยทางจิตวิทยาของพวกเขาก็คือ มุมมองเสรีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แนวคิดเสรีนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอุทิศ เชาวลิขิต (2536 อ้างใน สุวรรณ หงส์ศรีสุวรรณ, 2550, หน้า 47-52) ที่พบว่า นักศึกษาชายจำนวนเกินกว่าครึ่งเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานไม่ใช่เรื่องผิด และนักศึกษาทั้งสองเพศเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าทดลอง ไม่ได้ผิดหรือเสียหาย และงานวิจัยของสร้อยวลัย สุขตา (2543 อ้างในจิตรา วาสุกกรี, 2548, หน้า 28) ที่พบว่านักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยของรัฐมีค่านิยมว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา และคิดว่าเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ โดยคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นการแสดงความรักต่อกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการสำรวจของสวน-คูสิโตโพล (2546) ที่พบว่าประชาชนอายุ 18-25 ปี ที่ยังไม่ได้แต่งงานคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องปกติถึงร้อยละ 61.26 และงานวิจัย

ของโครงการ Child Watch (2549 - 2550) ที่พบว่านักศึกษาอาชีวะร้อยละ 36 เคยมีเพศสัมพันธ์และอยู่ร่วมกันก่อนการสมรส

การที่คนไทยมีการรับวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาเป็นจำนวนมาก และจากหลายชาติ ทำให้วัฒนธรรมเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต และมองสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา เช่น การอยู่กินก่อนแต่ง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (พันธศักดิ์ สุกระภุช, 2546) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศในหมู่เยาวชน คือสิ่งแวดล้อมรอบตัวของเยาวชน เช่น ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน การดื่มสุรา และใช้สารเสพติด ซึ่งส่งผลต่อการก่ออาชญากรรมของเยาวชนทั้งในทางตรง และทางอ้อม โดยส่งผลมากน้อยต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. หน่วยงานของรัฐบาลสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ ไปเป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อวางแผนในการควบคุมสื่อให้มีผลกระทบต่อเยาวชนน้อยที่สุด
2. หน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเยาวชน เช่น สถานพินิจ และคุ้มครองเยาวชนสามารถนำงานวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการค้นหาว่าปัจจัยใดบ้างที่มีผลกระทบต่อความคิดและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน และแสวงหาแนวทางในการวางแผนป้องกันต่อไป
3. หน่วยงานของรัฐบาลสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนาสถาบันครอบครัว และโรงเรียนให้เหมาะสมกับเยาวชนในยุคของสังคมข่าวสาร
4. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสื่อ และเรื่องทางสังคม หรือเป็นพื้นฐานสำหรับผู้สนใจในงานทางด้านสื่อสารมวลชน และด้านสังคมศาสตร์

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยนี้มีข้อจำกัดบางประการ ประการแรกคือ ผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นเยาวชน ที่กระทำผิดทางเพศ และกำลังถูกดำเนินคดีอยู่ ผู้วิจัยจึงต้องส่งคำถามให้สถานพินิจ และคุ้มครองเด็ก และเยาวชนตรวจสอบก่อน เพื่อพิจารณาว่าคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์จะไม่กระทบกระเทือนต่อความรู้สึกของเด็ก และเยาวชน ส่งผลให้ผู้วิจัยไม่สามารถถามคำถามที่อ่อนไหวบางคำถามได้

ประการที่สอง ผู้ให้ข้อมูลล้วนเป็นบุคคลที่อยู่ในกลุ่มของผู้ที่มีฐานะปานกลาง และยากจนเท่านั้น เพราะเยาวชนที่ครอบครัวมีฐานะดี ได้รับการประกันตัวออกไป แม้จะมีเยาวชนที่มีฐานะดีอยู่ในสถานพินิจฯ บ้าง แต่มีจำนวนน้อย เนื่องจากบิดามารดาต้องการให้อยู่ในสถานพินิจฯ เพื่อฝึกระเบียบวินัย ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลของผู้กระทำผิดที่ขาดความหลากหลายด้านฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของผู้ให้ข้อมูล

ประการที่สาม เป็นเรื่องของข้อจำกัดในสถานที่ซึ่งใช้ในการสัมภาษณ์ เนื่องจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลบางครั้งต้องกระทำในห้องของครูผู้ปกครอง ซึ่งนั่งทำงานอยู่ไม่ไกล สามารถได้ยินการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสังเกตเห็นผู้ให้ข้อมูลเหลือบมองครูผู้ปกครองบ่อยครั้ง จึงมีความเป็นไปได้ที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ตอบคำถามตามความเป็นจริงในบางกรณี

ประการที่สี่ การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในบางครั้ง ผู้ให้ข้อมูลไม่เข้าใจคำถาม แม้ผู้วิจัยจะใช้ภาษาพูดที่ไม่ใช่ภาษาทางวิชาการแล้วก็ตาม เช่น คำว่าการมีเพศสัมพันธ์ การมีเซ็กซ์ ทำให้ต้องเปลี่ยนผู้ให้ข้อมูล เนื่องจากไม่เข้าใจในหลายคำถาม ส่งผลให้ต้องรีบร้อนในการสัมภาษณ์คนต่อไป เนื่องจากทางสถานพินิจฯ อนุญาตให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้ในจำนวนวันที่จำกัด แม้จะขอต่อเวลาในการเก็บข้อมูลวิจัยได้ แต่ต้องเสียเวลาทำเรื่องของอนุมัติใหม่ และรอผลการพิจารณาหลายวัน

ประการสุดท้ายเกี่ยวข้องกับการอัดเสียงการสัมภาษณ์ ซึ่งทำให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลไม่กล้าตอบความจริงทั้งหมด เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลบางคนยังอยู่ระหว่างการรอคำตัดสินว่าได้รับโทษอย่างไร จึงกลัวว่าสิ่งที่ให้สัมภาษณ์ไปจะมีผลกระทบต่อคดี แม้ผู้วิจัยได้ให้การยืนยันกับผู้ให้ข้อมูลตั้งแต่ก่อนการสัมภาษณ์ว่าข้อมูลที่ได้จะเป็นความลับ โดยเจ้าหน้าที่ของสถานพินิจฯ จะไม่มีสิทธิ์ฟังเทปการสัมภาษณ์ และในรายงานวิจัยจะใช้นามสมมุติ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าเมื่อให้การรับรองแก่ผู้ให้ข้อมูลว่าหยุดการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์แล้ว ผู้ให้ข้อมูลหลายคนเต็มใจพูดความในใจ เล่าเรื่องอย่างละเอียด และดูผ่อนคลายมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต

การศึกษาเรื่อง “ผลกระทบทางความคิดและพฤติกรรมจากการใช้สื่อทางเพศของเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศบ้านเมตตา และบ้านกรุณา” เป็นการศึกษาในเชิงคุณภาพ ซึ่งข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเฉพาะเรื่องอย่างกว้าง ๆ เท่านั้น ในอนาคตหากมีผู้สนใจศึกษาในเชิงลึก ควรทำการศึกษาเรื่องนี้โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ หรือศึกษาเจาะลึกในด้านใดด้านหนึ่ง โดยศึกษาเฉพาะสื่อประเภทใดประเภทหนึ่งว่ามีผลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชน หรือไม่ อย่างไร เช่น ศึกษาว่าอินเทอร์เน็ตมีผลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชน หรือไม่ อย่างไร หรือศึกษาเจาะลึกอิทธิพลของตัวแปรทางสังคมเฉพาะตัวใดตัวหนึ่ง เช่น ศึกษาว่าครอบครัวมีผลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชน หรือไม่ อย่างไร หรือศึกษากลุ่มเยาวชนเพศหญิงในประเด็นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับนโยบาย และแนวทางปฏิบัติของภาครัฐ

ผู้วิจัยมีข้อสังเกต และข้อเสนอแนะบนพื้นฐานของผลการศึกษาจากงานวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. สื่อเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เยาวชนก่ออาชญากรรมทางเพศ ดังนั้นรัฐบาลจึงควรมหา มาตรการในการควบคุมสื่อ ทั้งสื่อกระแสหลัก และสื่อลามก สื่อกระแสหลักแม้จะไม่มีผลต่อการ กระตุ้นอารมณ์มากเท่าสื่อลามก แต่ก็มีส่วนทำให้เยาวชนเกิดอารมณ์ทางเพศ รัฐบาลจึงควรกำกับ คุดูแลสื่อเหล่านี้โดยควบคุมให้มีการนำเสนอเรื่องทางเพศน้อยลง ในส่วนของภาพยนตร์ที่ฉายตาม โรงภาพยนตร์ แม้รัฐได้กำหนดให้ผู้ประกอบการมีการกำหนดอายุของผู้เข้าชมภาพยนตร์ แต่ในทาง ปฏิบัติโรงภาพยนตร์หลายแห่งก็อนุญาตให้คนอายุต่ำกว่าเกณฑ์เข้าชมได้ รัฐบาลจึงควร กำหนดคบทลงโทษโรงภาพยนตร์เหล่านี้ด้วย และกำหนดโทษปรับให้สูงขึ้น และควรมีโทษการ จำคุกด้วย เยาวชนส่วนใหญ่เห็นว่าการจัด เรตติ้งในสื่อโทรทัศน์มีประโยชน์ต่อสังคม แต่คนใน สังคม ไม่ปฏิบัติตาม ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรแสวงหาแนวทางในการจูงใจให้เด็ก และ เยาวชนปฏิบัติตามการจัดเรตติ้ง โดยมีผู้ปกครองช่วยสอดส่องดูแล และให้คำแนะนำในการเปิดรับ สื่อที่จัดเรตติ้งไว้อย่างใกล้ชิด

อนึ่งสมาคมสื่อมวลชนควรช่วยกันจัดระบบการนำเสนอเรื่องทางเพศให้เหมาะสม จัดการ อบรม ฝึกการนำเสนอข่าวสารทางเพศให้แก่นักข่าวในสื่อแต่ละประเภท เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ ของสื่อมวลชนในการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ และรายงานข่าวไม่ให้เป็นอย่างที่ ทำให้ เด็กและเยาวชนอยากปฏิบัติตามผู้กระทำผิดทางเพศ การอบรมควรจัดทำอย่างน้อยปีละครั้ง เพราะ สังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว องค์กรสื่อแต่ละแห่งควรจัดให้มีผู้หญิงมาอยู่ใน ตำแหน่งผู้บริหารขององค์กรสื่อ เพื่อได้ลดการนำเสนอข่าวที่ทำให้ผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ

ด้านสื่อลามก รัฐบาลควรประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ดำเนินการปราบปรามจับกุม ผู้ผลิต และผู้จำหน่ายสื่อลามก ซึ่งการจับกุมส่วนใหญ่เป็นการจับกุมเฉพาะผู้ขายรายย่อย แต่เข้าไม่ถึงผู้ผลิตรายใหญ่ หรือกรณีที่จับกุมได้ก็ไม่มีการลงโทษอย่างจริงจัง ดังนั้นรัฐบาลควรจัดตั้ง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามสื่อลามกโดยเฉพาะ ปัจจุบันการนำเสนอสื่อลามกใน รูปแบบต่างๆ มีมากขึ้นตามเทคโนโลยีที่เจริญขึ้น เช่น การเสนอขายวีซีดีทางอินเทอร์เน็ต การส่งสื่อ ลามกผ่านระบบดาวเทียม ทำให้ยากต่อการปราบปราม รัฐบาลจึงต้องพัฒนาระบบการบังคับใช้ กฎหมาย เพื่อต่อสู้กับผู้ผลิต และช่องทางการจัดจำหน่ายที่เปลี่ยนไป รัฐบาลควรพิจารณาการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้ครอบคลุมกับสื่อใหม่ที่เปลี่ยนแปลงตามเทคโนโลยี และกำหนด บทลงโทษให้หนักขึ้น นอกจากนี้รัฐบาลควรส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการช่วยกัน สอดส่องดูแลสื่อลามก หากพบเห็นควรแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไข ต่อไป

2. ครอบครัวเป็นสถาบันหนึ่งที่มีส่วนทำให้เยาวชนกระทำผิดในเรื่องเพศ โดยเยาวชนมักยึดถือบิดามารดาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต และเรียนรู้ค่านิยมต่างๆ จากบิดามารดา ซึ่งบิดามารดาเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของเด็ก และเยาวชนทั้งในด้านบวก และด้านลบ รัฐบาลจึงควรปลูกฝังวิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดามารดา และการแสดงความรักให้กับบุตรในวิธีการต่างๆ เช่น การโอบกอด เนื่องจากสังคมไทยไม่ค่อยกล้าแสดงออกทางด้านความรักที่มีต่อกัน เนื่องจากเขินอายที่จะแสดงความรักให้แก่กัน ตลอดจนการแบ่งเวลาให้กับครอบครัวในการทำกิจกรรมร่วมกัน รัฐบาลจึงควรจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ครอบครัวสามารถทำร่วมกันได้ทุกวันหยุดสุดสัปดาห์ เพื่อสร้างความอบอุ่นให้กับเยาวชนที่เป็นสมาชิกในครอบครัว นอกจากนี้ควรเปิดการจัดอบรมฟรีแก่คู่สมรสใหม่ หรืออบรมบิดามารดาที่กำลังจะมีบุตร โดยจัดการฝึกอบรมในชุมชนหรือสถานที่ซึ่งสะดวกต่อการเดินทาง และเพื่อส่งเสริมให้มีผู้เข้าอบรมจำนวนมาก อาจมีการแจกสิ่งของหรือค่าตอบแทนให้กับบุคคลที่เข้าอบรม รวมทั้งทำให้ผู้ปกครองเกิดความตระหนักถึงโทษของการมีเพศสัมพันธ์ให้บุตรเห็นโดยไม่ได้ตั้งใจ รัฐบาลควรประสานงานกับสื่อมวลชนเพื่อนำเสนอความรู้เรื่องครอบครัว และการเลี้ยงดูบุตรผ่านสื่อมวลชนโดยนำเสนอในเวลา และประเภทของสื่อที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถเข้าถึงประชาชนทุกระดับชั้น

ในส่วนของผู้ปกครอง รัฐบาลควรรณรงค์ให้ผู้ปกครองศึกษาหาความรู้ทางด้านจิตวิทยาในการเลี้ยงดูเด็ก และเยาวชนที่เหมาะสมกับช่วงวัย เพราะในแต่ละวัยจะมีการรับรู้ และเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ผู้ปกครองจึงควรที่จะปรับตนเอง เพื่อพร้อมในการให้คำปรึกษากับเด็ก และเยาวชน ในส่วนภูมิภาค และท้องถิ่นต่าง ๆ ควรจัดฝึกอบรมแก่ผู้นำความคิดของชาวบ้าน (Opinion Leader) ให้มีความรู้ และปรับเปลี่ยนทัศนคติไปในทิศทางที่ถูกต้อง เพื่อที่จะได้ให้คำปรึกษาชาวบ้านในชุมชนของตนได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

นอกจากนี้บิดามารดาควรดูแลบุตรในเรื่องการเลือกคบเพื่อน โดยทำความรู้จักกับเพื่อนของบุตร เช่น ชวนมารับประทานอาหารที่บ้านบ้างเป็นครั้งคราว เพื่อศึกษานิสัยใจคอเพื่อนของบุตร เพื่อให้คำแนะนำได้ถูกต้อง และการแนะนำต้องมีใจการดูคำกล่าว นอกจากนั้นบิดามารดาควรดูแลบุตรในเรื่องของการใช้สื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ คอยสอน และชี้แนะให้รู้เท่าทันสื่อ ป้องกันไม่ให้เด็ก และเยาวชนเข้าถึงสื่อลามกได้ง่าย กรณีเด็กกระทำผิดบรรทัดฐานของสังคม หรือกฎหมาย ผู้ปกครองควรยอมรับความผิดพลาดนั้น และหาแนวทางในการแก้ไข โดยไม่เข้าข้างบุตรหลานของตนมากเกินไป

3. โรงเรียนควรมีการสอนเรื่องเพศศึกษา โดยจัดการสอนโดยละเอียด และสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลง และเด็ก และเยาวชนเข้าสู่การมีเพศสัมพันธ์

ในขณะที่มีอายุน้อยลง ซึ่งรัฐบาลควรจัดการอบรมให้กับอาจารย์ทุกโรงเรียนที่สอนวิชาเพศศึกษา เพื่อให้ผู้สอนมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ และมีความรู้ความสามารถสอนได้ถูกต้อง และสื่อสารกับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยหลังการอบรมควรมีการประเมินผลว่าบุคคลที่เข้าอบรมมีศักยภาพเพียงพอหรือไม่ในการถ่ายทอดความรู้

โดยทั่วไปเด็ก และเยาวชนไม่ปรึกษาครูเรื่องเพศ เนื่องจากไม่ไว้ใจครู ดังนั้นโรงเรียนจึงควรจัดตั้งแผนกแนะแนวซึ่งมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางด้านจิตวิทยาเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน และประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนว่า ถ้านักเรียนมีปัญหาเรื่องเพศสามารถปรึกษากับอาจารย์แนะแนวได้เป็นการส่วนตัว โดยย้ำว่าข้อมูลทั้งหมดจะเป็นความลับ แม้กระทั่งผู้ปกครองก็ไม่มีสิทธิ์รับรู้

4. โรงเรียนควรจัดสอนกฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศให้เด็กตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา เนื่องจากเด็กในยุค Generation Y มีเพศสัมพันธ์ในอายุน้อย เพื่อให้เด็กทราบว่าพฤติกรรมทางเพศในลักษณะอย่างไรผิดกฎหมาย เด็กจะได้ไม่กระทำ เพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ว่าการกระทำนั้นผิดกฎหมาย การสอนลักษณะนี้จะช่วยลดปัญหาสังคม และการก่ออาชญากรรมทางเพศได้ไม่มากนัก

5. สถาบันการศึกษา โรงเรียน รัฐบาล และสื่อมวลชนต่างๆ ควรประสานงาน และร่วมมือกันทำการรณรงค์ให้เยาวชนเพศหญิงรักนวลสงวนตัว ไม่สำต่อทางเพศ และเลิกค่านิยมการล่าแต้ม และสอนให้รู้เท่าทันกลอุบายของผู้ชาย สอนให้เด็ก และเยาวชนทั้งสองเพศเห็นข้อเสียของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยสถาบันการศึกษาควรจัดการสอนเรื่องนี้ให้อยู่ในหลักสูตรภาคบังคับ นอกจากนี้รัฐบาลควรจัดกิจกรรมรณรงค์ให้เด็ก และเยาวชนไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และจัดให้มีสถานที่สำหรับการเรียนรู้เรื่องเพศ และประสานงานกับสื่อมวลชน เพื่อประชาสัมพันธ์ในรายการโทรทัศน์ต่าง ๆ เช่น ขอความร่วมมือจากพิธีกรรายการต่าง ๆ เน้นย้ำในเรื่องนี้บ่อยๆ เพื่อเป็นการตอกย้ำให้เข้าไปในจิตสำนึก ไม่ใช่รณรงค์เฉพาะช่วงวันวาเลนไทน์ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เยาวชนมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด

6. สุราเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เยาวชนก่ออาชญากรรมทางเพศ ดังนั้นรัฐบาลจึงควรหาแนวทางในการแก้ไข กล่าวคือ รัฐบาลควรรณรงค์เรื่องพิษภัยของการดื่มสุราที่ทำให้ผู้ดื่มขาดสติ และเป็นเหตุให้เกิดอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ ขึ้นได้ ปัจจุบันรัฐบาลรณรงค์เกี่ยวกับการดื่มสุราในประเด็นของการเมาไม่ขับ และเรื่องของบาปบุญคุณโทษเท่านั้น รัฐบาลจึงควรหันมารณรงค์ข้อเสียของการดื่มสุราทั้งหมด และประสานงานกับสื่อมวลชน เน้นการสื่อสารข้อเสียจากการดื่มสุรา มากกว่าการจูงใจให้คนเหล้า และบอกข้อเสียบางประการเท่านั้น เช่น การจดเหล้าในเทศกาลเข้าพรรษา เพื่อการได้บุญ และ/หรือ การกินเหล้าเป็นบาป ซึ่งยากต่อการเข้าใจ เนื่องจาก “บุญ และ

บาป” เป็นนามธรรมไม่สามารถจับต้องได้ และคนรุ่นใหม่มักขาดศรัทธาในศาสนา ไม่ว่าจะเป็น พุทธศาสนา คริสต์ศาสนา ศาสนาอิสลาม เนื่องจากยังมีคนในศาสนาจำนวนไม่น้อยประพฤติตัวไม่เหมาะสมต่อการเคารพนับถือ เขาชนจึงไม่เกิดศรัทธาที่จะนำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต และการที่สื่อมวลชนนำเสนอข่าวเกี่ยวกับคนในศาสนากระทำผิดบ่อย ๆ ยังเป็นการตอกย้ำให้เขาชนเข้าใจว่าคนในศาสนากระทำผิดจำนวนมาก บ่อยครั้งที่คนในศาสนากระทำผิดมักปรากฏเป็นข่าวดัง หนังสือพิมพ์ลงพาดหัวใหญ่โต ซึ่งสามารถเห็นอย่างชัดเจนตามแผงหนังสือ แม้ว่าเขาชนจะไม่ได้อ่านหนังสือเล่มนั้นก็ตาม ซึ่งเมื่อเทียบกับความเป็นจริง อาจมีบุคคลในศาสนาแค่ส่วนน้อยที่กระทำผิด

ดังนั้นรัฐบาลจึงควรประสานงานกับสื่อมวลชนให้นำเสนอข่าวในลักษณะนี้น้อยลง เพื่อรักษาศรัทธา และนำเสนอข่าวของคนในศาสนาในลักษณะของการทำความดี หรือทำหน้าที่เพื่อสังคมมากขึ้น นอกจากนี้ควรประสานงานกับวัด ไม่ให้มีการจัดเลี้ยงหรือจำหน่ายสุราในวัดในทุกกรณี รัฐบาลควรกำหนดนโยบายทางการศึกษาให้โรงเรียนสอนเรื่องผลเสียของการดื่มสุราตั้งแต่ชั้นอนุบาล และสอนต่อเนื่องกันไปทุกชั้นตั้งแต่ประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยสอนตามการรับรู้ของเด็ก เพื่อเป็นการตอกย้ำ และเตือนสติ และรัฐบาลควรส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวสั่งสอนบุตรหลานในเรื่องโทษของการดื่มสุรา และไม่ดื่มสุราให้บุตรหลานเห็นเป็นตัวอย่าง

รัฐบาลควรออกกฎหมายควบคุมการโฆษณาสุราว่าควรโฆษณาได้เวลาใดบ้าง จำนวนมากน้อยเพียงใด เพราะปัจจุบันเขาชนส่วนใหญ่อ่อนดึกขึ้น และการเซ็นเซอร์ในละครและภาพยนตร์โดยใช้ภาพโมเสกนำเสนอเวลาคนดื่มสุรา ควรพิจารณายกเลิก เพราะเขาชนในปัจจุบันสามารถรับรู้ได้ว่าเป็นภาพของการดื่มสุรา ภาพโมเสกจะไปเน้นให้เห็นว่าเป็นการดื่มสุรา โดยเฉพาะเด็กที่ไม่เคยดื่มสุรา อาจอยากทดลองว่ารสชาติของสุราเป็นอย่างไร แล้วทำไมต้องใช้ภาพโมเสก ทำไมสังคมถึงห้าม เนื่องจากตามหลักจิตวิทยา เขาชนเป็นวัยที่มีแนวโน้มในการต่อต้านสังคมสูงอาจกระทำพฤติกรรมนอกกรอบ เพื่อเรียกร้องความสนใจจากคนรอบข้าง

ในประเด็นของการบังคับใช้กฎหมาย รัฐบาลควรส่งเสริมให้ผู้บังคับใช้กฎหมายควบคุมการจำหน่ายสุราให้แก่เขาชน และควบคุมการเข้าไปเที่ยวในสถานบันเทิงของเขาชนเคร่งครัดขึ้น รวมทั้งควรหาบทลงโทษสถานหนักสำหรับผู้จำหน่ายสุรา และผู้ประกอบการสถานบันเทิงที่จำหน่ายสุราให้เด็ก และเขาชน และขอมให้เด็ก และเขาชนเข้าไปเที่ยวในสถานบันเทิง รัฐบาลควรกำหนดโทษสถานหนักสำหรับผู้ดื่มสุราแล้วกระทำผิด เช่น การเมาแล้วขับ ซึ่งในปัจจุบันมีการลงโทษสถานเบา คือ การปรับเงินเพียงสี่พันบาท และบำเพ็ญประโยชน์ให้สังคมเพียงไม่กี่ชั่วโมง ซึ่งเขาชนที่ครอบครัวมีฐานะดี จะไม่มีปัญหาในการจ่ายค่าปรับ และไม่เกรงกลัวความผิด ไม่ว่าจะเป็น

กระทำผิดก็ครั้งก็ปรับเงินจำนวนเท่าเดิม นอกจากนี้กฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบันยังให้ผู้กระทำผิดมาแล้วซ้ำสามารถประกันตัวได้ด้วยจำนวนเงินเพียงสองหมื่นบาท ซึ่งคนในสังคมคิดว่าการโดนจับตอนตีจะไปหาเงินจำนวนมากขนาดนี้ได้อย่างไร เนื่องจากธนาคารปิดทำการ คงต้องถูกจำคุกหนึ่งคืน แต่ความเป็นจริงมีเงินแค่สองพันบาท ก็ไม่ต้องถูกจำคุก เนื่องจากมีนายประกันคอยช่วยประกันตัว โดยเงินสองพันนี้จะเงินกินเปล่า และเจ้าหน้าที่ตำรวจก็เป็นคนเสนอแนะให้ทำประกันโดยใช้นายประกัน หลายคนจึงสงสัยว่ากรณีนี้ผู้มีตำแหน่งสูงในหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเรื่องนี้หรือไม่ และเงินจำนวนสองพันบาทที่กินเปล่า ผู้ใดเป็นคนได้ครอบครอง ดังนั้นการประกันตัวอย่างง่ายดาย และบทลงโทษเล็กน้อย ทำให้คนไม่เกรงกลัว และยังดื่มคงสุราต่อไป

7. สถานพินิจ และคุ้มครองเด็ก และเยาวชนควรมีการจัดอบรมแก่เด็ก และเยาวชนเกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ จะได้ไม่กระทำผิดซ้ำ อีกทั้งอธิบายสร้างความเข้าใจ โดยเฉพาะในกรณีของเด็ก และเยาวชนเข้าใจว่าผู้หญิงยินยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่ฝ่ายชายถูกดำเนินคดีเพียงลำพัง ทั้งที่ต่างฝ่ายต่างสนุกด้วยกัน และบางคนยังมองว่ากฎหมายเช่นนี้เป็นช่องทางให้ครอบครัวของฝ่ายหญิงใช้แสวงหาผลประโยชน์ทางการเงิน โดยเรียกร้องค่าทำขวัญจากครอบครัวของฝ่ายชาย เพื่อแลกกับการไม่ถูกดำเนินคดี การจัดอบรมเช่นนี้จะสามารถสร้าง และ/หรือปรับเปลี่ยนทัศนคติของเยาวชนชายผู้กระทำผิดทางเพศว่าสังคมยังมีความยุติธรรมอยู่

บรรณานุกรม

- กฤตยากร แสงขาว. (2550). Sex Appeal เสน่ห์ที่เกินห้ามใจ. *Health Today*, 7(79), 8.
- กองส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. (2551). เพลงอีแซว. สืบค้น วันที่ 17 ตุลาคม 2553, จาก <http://www.utcc.ac.th/thaiculture/activity/Esaew/Esaew.htm>.
- กัมปนาท ต้นสถิตบุตรกุล. (2550). ดูหนังฟังเพลง แล้วย้อนดูตัวเอง. *Health Today*, 7(79), 13-15.
- กัลยกร นรภัทรทวีพร. (2547). พฤติกรรมการอ่านและการใช้ประโยชน์จากนิตยสารผู้หญิงของ นักศึกษาปริญญาโทหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2541). สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2547). สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: เลิฟ แอนด์ ลิฟ.
- กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. (2545). สื่อบันเทิง : อำนาจแห่งความไร้สาระ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2550). เพศศึกษา เรื่องไม่ลับสำหรับวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: เพื่อนอักษร.
- ขนิษฐา วงศ์สมศักดิ์. (2553). บ้าน และครอบครัว. สืบค้น วันที่ 14 ตุลาคม 2553, จาก <http://www.snr.ac.th/elearning/kanitta/section%201/content1.4.3.htm>.
- ขวัญไชย สันติกรภาพ. (2547). สาเหตุการก่ออาชญากรรมทางเพศของผู้ต้องขังเด็ดขาด เรือนจำ กลางนครปฐม ศึกษากรณีข้ามขึ้นกระทำชำเรา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คึกฤทธิ์ ปราโมช. (2544). วัยรุ่น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า 2000.
- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. (2543). เพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ศิลปบรรณาการ.
- จำเลย. (2553, 23 มิถุนายน). แจ้งข้อหา. *โพสต์ทูเดย์*, หน้า Z7.
- จิตรา วาสุกกรี. (2548). ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนวัยรุ่น จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.

- จินดารัตน์ บวรบริหาร. (2548). *ความรู้เท่าทันสื่ออินเทอร์เน็ต การประเมินความเสี่ยงและพฤติกรรมกำบังตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- จิรวัดนา แก้วหนองสมิต. (2546). *ปัจจัยของพ่อแม่ที่สัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- จุฑามาส กิรติกสิกร. (2542). *รูปแบบการดำเนินชีวิตของเด็กวัยรุ่นกับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน* วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2542). *ครอบครัวของเด็กและเยาวชนกระทำผิด : จำแนกตามกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- จูไรรัตน์ แสนใจรักย์. (2547). *เด็กไทยวัยกึ่ง*. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- เจริญวิทย์ ฐิตินวรัตน์. (2544). *การสร้างสารสนเทศและภาพตัวแทนของชายรักชายในเว็บไซต์ไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- นิตยาพร เสมอใจ. (2550). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ชัยวุฒิ ศรีสุโข. (2550, ตุลาคม). *เปิดห้องหมอสุนิติ*. นิตยสารชีวจิต 8, (235), 11-12.
- ชาริณี จ้องสุวรรณ. (2546). *การศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศผ่านนิตยสารสตรีกับทัศนคติทางเพศของนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เชษฐกฤต วรจันทร์. (2549). *ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการร่วมกันโทรมหึงของเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณี ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เช็กซ์ในสังคมไทย. (2551, มกราคม). *สารไท 2*, (22), 4-9.
- ดวงพร เวทไท. (2545). *การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อโทรทัศน์ การเปิดรับโฆษณาและทัศนคติที่มีต่อโฆษณา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง. (2549, มีนาคม). *มติชนสุดสัปดาห์*, 26 (1337), 19.
- ชนก บัวผล. (2553, 23 มิถุนายน). *อาชญากรรม*. *โพสต์ทูเดย์*, หน้า Z6.

- ชนกร พวงบุบผชาติ. (2546). *ทัศนคติต่อเรื่องเพศ และเพศศึกษา และพฤติกรรมของผู้ปกครอง ในการให้คำปรึกษาเรื่องเพศแก่บุตร : กรณีศึกษาผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนชลราษฎรอำรุง จ.ชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชนชัย วิทยาคุณสกุลชัย. (2541). *การวิเคราะห์ “SEX APPEAL” ในภาพโฆษณาทางนิตยสาร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนชัย ผดุงจิตติ. (2545). *สื่อลามกกับผู้กระทำความผิดทางเพศ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรรัตน์ เรืองแสงทองกุล. (2546). *การเปิดรับสื่อ ทัศนคติและพฤติกรรมการยอมรับของวัยรุ่น ในอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรีที่มีต่อวัฒนธรรมตะวันตก (ฮิปฮอป)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นงพงา ลิ่มสุวรรณ. (2548). *ธรรมชาติจิตใจของวัยรุ่นแตกต่างจากวัยเด็ก*. สืบค้น วันที่ 5 เมษายน 2554, จาก http://www.bs.ac.th/2548/e_bs/G5/Nook/content1.html.
- นงลักษณ์ ยิ้มศรวล. (2544). *ระบบสัญลักษณ์ทางเพศในละครโทรทัศน์ที่มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภาพร ศรีจรธนาชาน. (2550). *การวิเคราะห์การตั้งเป้าหมายในการเรียนและอุปสรรคในการเรียน ภาษาอังกฤษตามการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพในรายวิชาภาษาอังกฤษ*. สืบค้น วันที่ 21 ตุลาคม 2551, จาก <http://www.bu.ac.th>.
- นันทิยา ประสงค์กิจ. (2546). *อิทธิพลภายในครอบครัวและอิทธิพลภายนอกครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับสื่อการ์ตูนลามกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิยม นิมิตระกุล. (2545). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา จิตวิทยาการแนะแนวเด็กวัยรุ่น*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- บิวิร์รับคิว. (2008). *หลักการและทฤษฎีการเรียนรู้ Learning Theory*. สืบค้น วันที่ 11 ธันวาคม 2551, จาก http://www.school.obec.go.th/sup_br3/m_05.htm.
- เบราธิส เอส. และ จี อาร์. (2550). *เรื่องเพศศึกษาเรื่องน่ารู้* (สุรณี จิวริยเวชช์, ผู้แปล). กรุงเทพมหานคร: ปาเจรา.

- ปรมะ สตะเวทิน. (2539). *การสื่อสารมวลชนกระบวนการและทฤษฎี*. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- ปรมะ สตะเวทิน. (2546). *หลักนิเทศศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- ปาริฉัตร มั่นคง. (2534). *ทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อโฆษณา และสินค้าในโฆษณาที่แสดงออกเกี่ยวกับกามารมณ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พนมกร ตังทัตสวัสดิ์. (2548). *ความรุนแรงและปัญหาจริยธรรมในเกมออนไลน์ “แร็คนาร็อก”*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรชัย ขันดี, ชัชชัย ปิตะนีละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์. (2543). *ทฤษฎีและงานวิจัย ทางอาชญาวิทยา*. กรุงเทพมหานคร : บิ๊คเน็ต.
- พวงเพ็ญ ใจกว้าง. (2542). *ปัจจัยทางสังคมกับการข่มขืนกระทำชำเราของเด็กของผู้ต้องขังชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางอุตรธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พันธ์ศักดิ์ สุกระถรณ์. (2546). *อยู่ก่อนแต่ง แต่งก่อนอยู่*. *เนชั่นสุดสัปดาห์*, 12(588), 3.
- พิพิธภัณฑ์สุขภาพทางเพศ. (2553). *Healthy Sexuality ให้เด็กเข้าใจเพศศึกษา*. เอกสารประชาสัมพันธ์. ปทุมธานี: พิพิธภัณฑ์สุขภาพทางเพศ.
- พิมพ์พร ยิ่งยง. (2539). *ข่าวและภาพเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน : วิเคราะห์เปรียบเทียบข่าวสดกับมติชน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พร ยิ่งยง. (2546). *ศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักศึกษาโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต (รายงานการวิจัย)*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พีรพงศ์ เสนไสย. (ม.ป.ป.). *Sex ในนาฏกรรมบันเทิง : เส้นขนานแห่งการผันเปลี่ยนทางวัฒนธรรม*. ใน เอกสารประชาสัมพันธ์ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

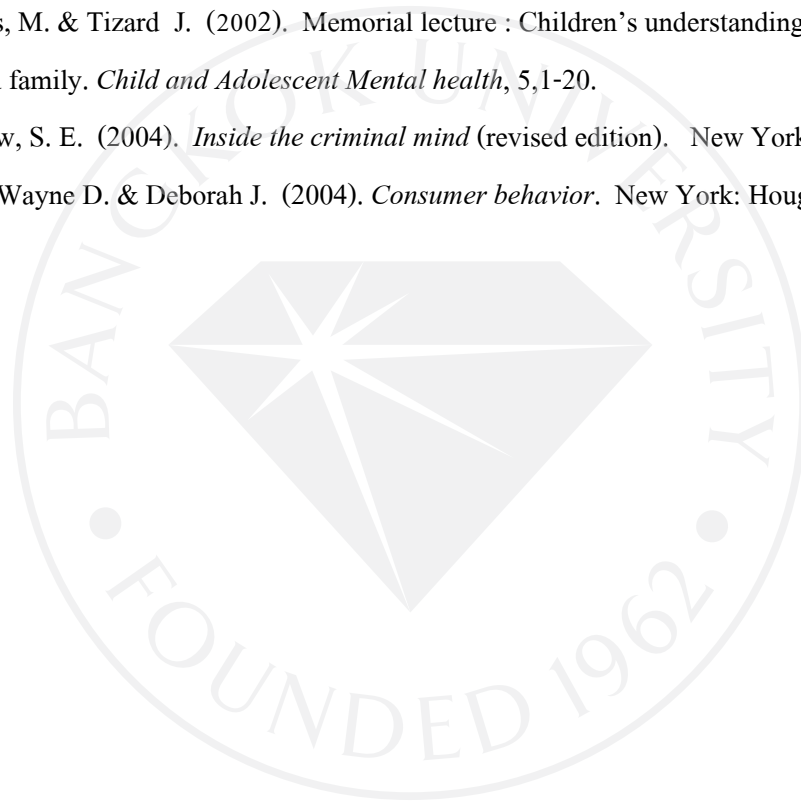
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2540). *หลักและทฤษฎีการสื่อสาร:หน่วยที่ 9-15* (พิมพ์ครั้งที่ 13). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มิตซูโอะ คเวสโก. (2553). *สาระแห่งชีวิตคือรักและเมตตา* (พิมพ์ครั้งที่ 46). กรุงเทพมหานคร: สามลดา.
- แมคเคลว ดี และ วินคาลพ. (2537). *แบบจำลองการสื่อสาร สำหรับศึกษาการสื่อสารมวลชน* (พิมพ์ครั้งที่ 2) (สวนิต ชมาภัย และ ระวีวรรณ ประกอบผล, ผู้แปล). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (1994).
- เย็นจิตร ถิ่นขาม. (2551). *กระบวนการค้นคว้าพัฒนาธรรมแนวเก่า - วัฒนธรรมแนวใหม่*. สืบค้น วันที่ 20 กันยายน 2551, จาก <http://www.smf.sdmkku.com/index.php?topic=65.msg1059>.
- รติวดี สิริมนินท์. (2543). *ผลจากการใช้ภาพผู้แสดงแบบที่มีความโป้เปลือยต่างระดับกันในงานโฆษณาต่ออารมณ์ และทัศนคติที่มีต่องานโฆษณาของผู้บริโภค*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลำดวน นำศิริกุล. (2541, พฤษภาคม). *วัยรุ่น. แม่และเด็ก*, 21 (315), 31.
- วัฒนธรรมไร้อคติ ชีวิตไร้ความรุนแรง*. (2548). ใน การประชุมประจำปีทางมานุษยวิทยาครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.
- วิลาสินี พิพิธกุล และกิตติ กันภัย. (2546). *โครงการเพศและการสื่อสารในสังคมไทย*. (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: กองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- เวลลี. (2549). *The Real Truth about Teens & Sex* (สิรินทร์, ผู้แปล). กรุงเทพมหานคร: ตะวันส่อง. (2005)
- ศรีประภา ชัยสินภพ. (2551). *สภาพจิตใจของเด็ก ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุ*. สืบค้น วันที่ 22 ตุลาคม 2551, จาก <http://www.ramamental.com/old2.html>.
- ศาสนากับวัฒนธรรม*. (2551). สืบค้น วันที่ 3 เมษายน 2551, จาก <http://www.blogth.com/blog/Talk/Policy/1804.html>.
- ศิริรัตน์ แอดสกุล. (2551). *การแต่งงานข้ามวัฒนธรรมของผู้หญิงชนบทในเขตจังหวัดอุดรธานี*. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2539). *การบริหารการโฆษณา และการส่งเสริมการขาย*. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.
- ศูนย์บริการใจ พุดคุยเรื่อง"เพศ". (2553). สืบค้น วันที่ 14 ตุลาคม 2553, จาก http://www.healthcorners.com/new_read_news.php?id=15389.

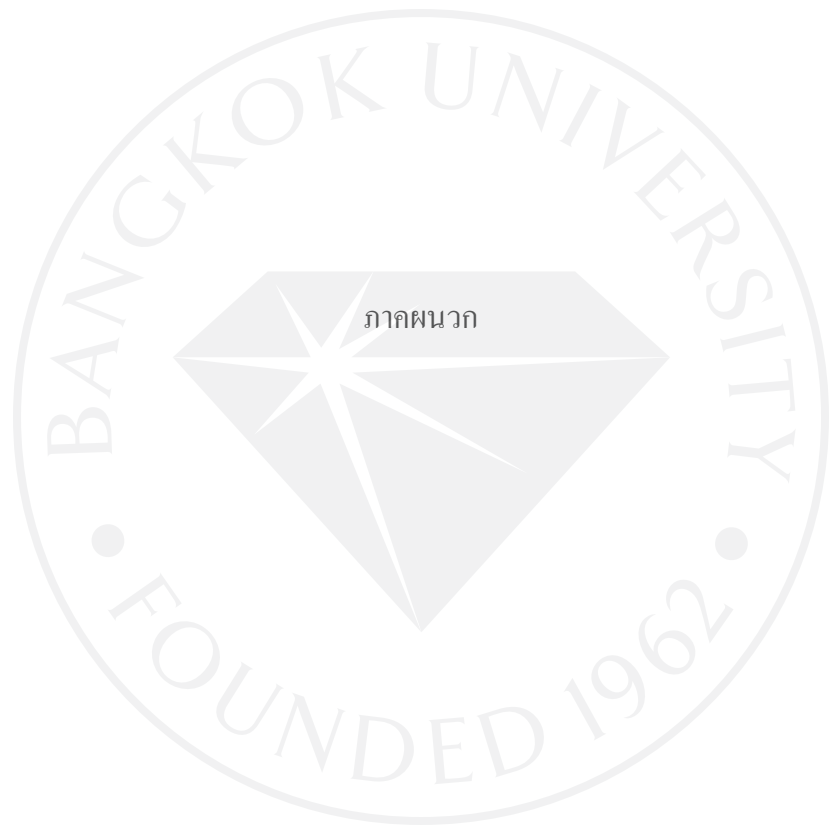
- ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2547). เพศภาวะ: การหย่าร้าง การค้นหาตัวตน. (เอกสารประชาสัมพันธ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศูนย์สารสนเทศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2548). (เอกสารประชาสัมพันธ์). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สเตร้าส์ และ คอปปีน (1990). *การวิเคราะห์ข้อมูล*. สืบค้น วันที่ 11 ธันวาคม 2551, จาก <http://www.Thaiadresear.ch.org result/result .php? Id=4784>.
- สฤกษ์ สืบพงษ์ศิริ. (2550). *พฤติกรรมอาชญากรข่มขืน*. สืบค้น วันที่ 14 ตุลาคม 2553, จาก <http://www.ajarnpat.com/criminology.html>.
- สวนดุสิตโพล. (2546). *วัยที่พร้อมจะมีคู่คืออย่างไร กรณีการอยู่ก่อนแต่ง และทะเบียนสมรส*. (เอกสารประชาสัมพันธ์). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- สิริพร จันโทภาสกร. (2546). *พฤติกรรมกรเปิดรับสื่อวัยรุ่นทางเพศทางอินเทอร์เน็ต และทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และนิสิตปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สิริพร ตั้งชัยวัฒนา. (2542). *ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่ก่อให้เกิดการกระทำทารุณกรรมทางเพศต่อเด็กหญิงโดยสมาชิกในครอบครัว*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชาดา โลหมาส. (2547). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารในครอบครัวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุชาดา สัจจสันถวไมตรี. (2542). *ทัศนคติของจิตวิทยาต่อเนื้อหาสื่อวีดิโอเกมและผลกระทบต่อเยาวชน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทรี ศीलพิพัฒน์. (2542). *ประวัติแนวความคิดทางสังคมวิทยา* (พิมพ์ครั้งที่5). กรุงเทพมหานคร: วิกตอรีการพิมพ์.
- สุพรรณิกา จันท์จิราณวัฒน์. (2550). *อิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กของเยาวชนศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรัตน์ ตรีกุล. (2548). *หลักนิเทศศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: พ.ศ. พัฒนา.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่6). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุริย เควทรีปาตี. (2553). เรื่องเหยี่ยวเด็ก...หลังสิ้นเสียงปืน. *จดหมายข่าวชุมชนคนรักสุขภาพ*. 7(105), หน้า 11.
- สุริย กาญจนวงศ์ และคนอื่นๆ. (2549). การศึกษาปัญหาที่เป็นสาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง.
- สุวรรณ หงส์ศรีสุวรรณ. (2550). *การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา "ไม่" ได้ตีพิมพ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิลา นูเร. (2547). *การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจต่อความรู้เรื่องเพศของกลุ่มอ่านนิตยสารผู้หญิงภาษาไทยชื่อต่างประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา "ไม่" ได้ตีพิมพ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สื่อ. (2551). *จดหมายข่าวชุมชนคนรักสุขภาพ*, 5,81.
- เสริน ปุณณะหิตานนท์. (ม.ป.ป.). *การกระทำผิดในสังคม, สังคมวิทยาอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบน*. กรุงเทพมหานคร: เดอะบิสซิเนสเพรส.
- อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ. (2549). *เปิดประตูสู่การรู้เท่าทันสื่อ*. กรุงเทพมหานคร: มิสเตอร์ ก๊อปปี้.
- อมรวิทย์ นาคทรรพ์. (2551, 12 มกราคม). เด็กอาชีวะ-มหาวิทยาลัย 36% รับมีเซ็กซ์-อยู่ก่อนแต่ง. *โพสต์ทูเดย์*. หน้า A6.
- อรนุช เรื่องยุทธปกรณ์. (2539). *อิทธิพลของระดับความเกี่ยวพันของสินค้าที่มีต่อประสิทธิภาพของการใช้เซ็กซ์แอปพลิเคชันในงานโฆษณา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา "ไม่" ได้ตีพิมพ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อลงกรณ์ วินัยกุลพงศ์. (2550, มีนาคม). *สุดสัปดาห์*, 2(2), หน้า 122-125
- อัจฉรา สโรบล. (2550). *เด็กและวิกฤติการณ์ในครอบครัว*. สืบค้น วันที่ 14 ตุลาคม 2553, จาก <http://www.human.cmu.ac.th/home/hc/ebook/006404/006404-01.pdf>.
- อาชญากรรมทางเพศ. (2551). สืบค้น วันที่ 22 ตุลาคม 2551, จาก <http://www.polsci.chula.ac.th/sumonthip/crime-sex.htm>.
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ และคณะ. (2547). *สื่อมวลชนเบื้องต้น สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุรจิตร์ แสนโคตร. (2546). Sex Must Say เรื่องเพศที่ต้องพูด อย่างถูกต้อง. *Computer*, 210.

- เอกภพ อินทวิวัฒน์. (2542). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เอกรงค์ ภาณุพงษ์ และกนกวลี ตริวัฒน์ากุล. (2547). *ข่มขืน...ภัยผู้หญิง*. กรุงเทพมหานคร: กิเลนการพิมพ์.
- เอกศิษฐ์ พันธุ์ชนพฤษ์. (ม.ป.ป.). *ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา*. สืบค้นเมื่อ วันที่ 22 ตุลาคม 2551, จาก <http://www.gotoknow.org/media/files/69624>.
- Hi 5 ความสัมพันธ์ที่แปรเปลี่ยนในสังคมโลกออนไลน์*. (2551, มีนาคม). G M, 2(356), 11.
- ภาษาอังกฤษ
- Bandura, A. (1989). Social cognitive theory. In R. Vasta (Ed.). *Annals of child development (Vol. 6.) Six theories of child development* (pp. 1-60). Retrieved December 11 2008, from <http://www.des.emory.edu/mfp/Bandura1989ACD.pdf>
- Boeree, C.G. (1970). Personality Theories. Retrieved May 15, 2009 from <http://webpace.ship.edu/cgboer/maslow.html>.
- Bryant & Zillmann. (2002). *Media effects*. California: Elbaum Associates.
- Buriramcu. (2008). *Learning Theory*. Retrieved May 13, 2009 from http://www.school.obec.go.th/sup_br3/rn_05.htm
- Deborah, C.S. (2000). *The Maslow business reader*. New York: John Wiley & Sons.
- Freud & Nietzsche. (2000). *Assoun*. California: Biddle.
- Gallup, R. (1999). *G and R research coments*. Retrieved March 14, 2007 from www.callup-robinson.com/essay83.himl
- Glaser, B.G. & Strauss, A.L. (1967). *The Discovery of Grounded Theory*. Chicago: Aldine.
- Hart, E. M. (2002). *Teen, sex and media*. Retrieved March 14, 2007 from http://www.frankwbaker.com/media_lited.pdf.
- Huston, C.A, Wartella E. & Wartella E. (n.d.). *Measuring the effects of sexual content in the media: A report to the kaiser family foundation*. Retrieved March 14, 2007 From <http://www.google.com/search?sourceid=navclient&ie=UTF8&rls=GGLR,GGLR:200714,GGLR:en&qASURING+THE+EFFECTS+OF+SEXUAL+CONTENT+IN+THE+MEDIA>.

- Huston, Wartella & Donnerstein. (2007). *Effects of visual and verbal sexual television content and perceived realism on attitude and beliefs*. Retrieved October 14, 2010 from <http://www.thefreelibrary.com/Effects+of+visual+and+verbal+sexual+television+content+and+perceived+...-a0133315405>
- Kate, Blumer & Gurevitch. (1974). *Utilization of Mass Communication*. London: Sage.
- Maslow, H.A. (1965). *Eupsychian management*. Massachusetts: McGraw-Hill.
- Mcquail, D. (2005). *McQuail's mass communication theory*. Tennessee: Sage.
- Richaros, M. & Tizard J. (2002). Memorial lecture : Children's understanding of Inheritance And family. *Child and Adolescent Mental health*, 5,1-20.
- Samenow, S. E. (2004). *Inside the criminal mind* (revised edition). New York: Crown.
- Hoyer , Wayne D. & Deborah J. (2004). *Consumer behavior*. New York: Houghton Mifflin.

คำตามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เยาวชน

แบบสัมภาษณ์เยาวชน

เรื่อง

“ผลกระทบทางความคิดและพฤติกรรมจากการใช้สื่อทางเพศของเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศในบ้านเมตตา และบ้านกรุณา” (Sexual Media Use and its Impacts on Thai Youth’s Cognition and Behavior: A Case Study of Juvenile Sex Offenders in the Mercy Houses)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำถามส่วนที่หนึ่ง เพื่อทราบประวัติส่วนตัว บุคลิกภาพ อุปนิสัย การศึกษา ความเป็นอยู่ และสภาพแวดล้อมของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางจิตวิทยา และสังคม

คำถามส่วนที่สอง เพื่อทราบถึงความเป็นอยู่ในครอบครัว การแสดงความรักในครอบครัว การมีเสรีภาพทางครอบครัว การพูดคุยเรื่องทางเพศในครอบครัว

ส่วนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ

คำถามส่วนที่สาม เพื่อทราบแนวคิดเรื่องเพศว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องปกติธรรมดา หรือไม่อย่างไร มีความรู้สึกอย่างไรกับเพื่อนต่างเพศ เวลามีปัญหาเรื่องทางเพศปรึกษาใคร

ส่วนที่ 4 ด้านกลุ่มเพื่อน

คำถามส่วนที่สี่ เพื่อทราบจำนวนเพื่อนสนิท สภาพครอบครัว ระดับการศึกษา บุคลิกภาพ และอุปนิสัยของกลุ่มเพื่อน

ส่วนที่ 5 ด้านโรงเรียน

คำถามส่วนที่ห้า เพื่อทราบว่าการสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ในโรงเรียนมีประโยชน์ในการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันอย่างไร เวลามีปัญหาเรื่องทางเพศปรึกษาอาจารย์ที่โรงเรียน หรือไม่อย่างไร อาจารย์ในโรงเรียนเคยมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมบ้าง หรือไม่อย่างไร

ส่วนที่ 6 เกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการก่อคดีทางเพศ

คำถามส่วนที่หก เพื่อทราบที่เปิดรับสื่อใด ใช้สื่อพวกนี้วันละประมาณกี่ชั่วโมง ดูสื่อประเภทไหน ดูสื่อเพื่ออะไร รู้สึกอย่างไรกับสื่อที่นำเสนอเรื่องทางเพศ สื่อเหล่านี้มีผลต่อชีวิต หรือไม่อย่างไร

ส่วนที่ 7 ด้านสื่อที่ใช้เรื่องทางเพศ

คำถามส่วนที่เจ็ด เพื่อทราบว่าเป็นใครรับสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศจากสื่อใดมากที่สุด และรู้สึกอย่างไรกับสื่อ
นำเสนอเรื่องทางเพศ การจัดเรตติ้งของสื่อเกี่ยวกับความรุนแรง และเรื่องทางเพศสามารถเตือนให้คนไม่
เข้าไปดูสื่อเหล่านั้น หรือไม่อย่างไร

ส่วนที่ 8 เกี่ยวกับความคิด และพฤติกรรมทางเพศ

คำถามส่วนที่แปด เพื่อทราบว่ามีสื่อที่นำเสนอเรื่องทางเพศมีผลต่อความคิด และพฤติกรรมอย่างไร และ
รู้สึกอย่างไรกับการมีเพศสัมพันธ์แบบธรรมดา และแบบหมู่ของบุคคลอื่น สภาพครอบครัว ระดับ
การศึกษา บุคลิกภาพ และอุปนิสัยของแฟนผู้ให้สัมภาษณ์

คนที่ 1 ชื่อ นนท์ อายุ 16 ปี กระทบคิดในการพรากผู้เยาว์ พักอยู่คนเดียวในสำนักงานเก่าของพ่อ ห้องผมอยู่สบาย แม่ทิ้งไปตั้งแต่เด็ก พ่อมีเมียใหม่ ผมเรียนอยู่ ม. 2 ต้องออกจากโรงเรียนเพราะจิบเด็ก ม. 1 แล้วมีปัญหา พ่อผู้หญิงไม่พอใจเลยต้องออกจากโรงเรียน ตอนออกจากโรงเรียนรู้สึกเสียใจไม่อยากจะออก ออกมาอยู่คนเดียวรู้สึกเหงา ไม่ได้อยู่กับพ่อ พ่อมีเมียใหม่ มีลูก 2 คน ยังเด็กอยู่ บ้านพ่อแม่หลังใหญ่สไตล์ยุโรปมีคอมพิวเตอร์ที่บ้านตกแต่งอย่างดี ผมมีพี่คนหนึ่ง พี่ชาย ตอนนี้ออกไปอยู่ที่ไหนไม่รู้ และขายยาบ้าเลยโดนจับ ผมมาอยู่ที่นี่ยี่สิบวัน ไม่รู้จะต้องอยู่ยาวนานแค่ไหน อยู่ที่นี่ก็สบายดี พ่อผมรวย พ่อผมขยันทำงาน พ่อผมเคยเป็นลูกน้องเขา ตอนนี้อยู่เปิดบริษัทเอง พ่อผมเป็นคนดีไม่สูบบุหรี่ กินเบียร์บ้าง ส่งเงินให้ผมใช้ตลอด ให้เยอะ บางทีก็พาไปซื้อของ โฟมล้างหน้า เสื้อผ้า แต่เหงา ส่วนใหญ่เล่นอินเตอร์เน็ต โทรศัพท ฟังเพลง เล่นเกม อย่าง H F เกมยิงกัน เกมเดิน Audition เกมสามสถาบันตีกัน ไฮไฟล์ แคมพร็อก แคมพร็อกเข้าไปเพื่อฟังเพลง ไม่ได้เปิดกล้องไม่ได้ไปดูหญิงโชว์ หาฟังเพลงแล้วก็นอนหลับไม่สนใจเรื่องเพศสักเท่าไร ถ้าไม่มีสื่อพวกนี้ผมอยู่ไม่ได้ ต้องมีอินเตอร์เน็ต โทรศัพท เพลง ผมชอบฟังเพลงได้ดิน มีในโทรศัพทผมทุกเพลง แต่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ส่วนใหญ่เป็นเพลงค่ากัน เพลงเกี่ยวกับเรื่องเพศมันไม่น่าสนใจมันไม่กระตุ้นอารมณ์ ขนาดบางทีสาว ๆ รุ่นน้องนั่งตัก ผมยังไม่รู้สึกอะไรเลยแค่เพลงจะไปรู้สึกอะไร ไม่ค่อยชอบเรื่องในสื่อ แต่ผู้ชายก็ต้องชอบผู้หญิง ก็คงต้องมีบ้าง การนำเรื่องเพศมาใช้ในสื่อมันอาจจะกระตุ้นอารมณ์คนอื่น แต่ผมเฉย ๆ อย่างคลิปผมไม่เคยอยากดู คลิปโพร่ มด มีคนอยากให้ผมดู ผมยังไม่ดูเพราะผู้หญิงก็เหมือนกันทุกคน ดาราที่แค่หน้าตาดีก็ว่า ผิดคิดว่าแต่ก็มีนมเหมือนกัน ไม่แตกต่าง ผมไม่สน สนของจริงมากกว่า ผมเล่นไฮไฟล์ ไว้คุยกับเพื่อนเพื่อนัดเจอกัน ไม่เคยเข้าไปคอมเม้นคนอื่นแฟนผมเข้ามาเช็ค โคนด้าแน่ เลยไม่ค่อยคุยกับคนที่ไม่รู้จัก ผมชอบคุยแบบเห็นหน้า อย่างชอบใครก็เข้าขอเบอร์เลย ชวนไปเที่ยวเลย ผมไม่ดูนิตยสารที่คนใส่ชุดว่ายน้ำ ภาพโป๊ แต่ใครชอบแบบไหนก็แบบนั้น เขาไม่อาย อยากโชว์ก็ห้ามไม่ได้ แต่ผมเฉย ๆ กับภาพเหล่านี้ มันทำให้คนอื่นเกิดอารมณ์ได้ ผมเห็นดาราบอยผมเลยไม่คิดอะไร เขาแค่มีความสามารถกว่าคนปกติ เดินได้ร้องเพลงได้ พูดภาษาญี่ปุ่นได้ อย่างนี้ผมเฉย ๆ ส่วนใหญ่ผมชอบหาหญิงจากที่เที่ยว ร้านเหล้า ไปกินเบียร์เมา ดูหญิง จิบหญิง ส่วนใหญ่ไปเที่ยวผับ สแกน ก็ก่ก่ก่ ผู้หญิงส่วนมากแค่สนุกไม่ผูกมัด กินเหล้าเจอกันชอบกัน เขาบอกว่าไม่อยากกลับบ้าน พอไปบ้านเราก็ได้กัน

ผมมีเพื่อนเยอะส่วนใหญ่คบเพื่อนไม่ค่อยดี ทำให้พ่อเสียใจ ผมก็เสียใจ ออกโรงเรียนรู้สึกคิดถึงอยู่บ้านอยากปรับตัวให้ดี แต่อยากเจอเพื่อนเลยเข้าสังคมไม่ดี กินเหล้าสูบบุหรี่ ตีกัน ทะเลาะวิวาท ตอนมาอยู่ที่นี่พ่อ แม่ (แม่เลี้ยง) มาช่วยเคลียร์ มาเยี่ยมตลอดซื้อของมาฝากบ่อย ๆ พ่อไม่ประกันออกไป อยากให้อยู่ที่นี่ พ่อบอกพ่อรัก พ่ออยากให้เป็นคนดีให้อดทนอยู่ที่นี่ ก่อนอยู่ที่นี่พ่อส่งผมไปอยู่กับย่าที่ตาก ย่าไม่อยากให้ออกไปไหนเลยซื้อเบียร์ให้กินวันละสองสามขวด หาบุหรี่ให้สูบไปวัน ๆ นั่ง ๆ นอน ๆ ดูทีวี

ฟังเพลง จนอยากเจอเพื่อนเลยขึ้นมากรุงเทพฯ ไม่ได้เข้าบ้าน ไปอยู่กับเพื่อนไม่มีเงินเลยเอารถเพื่อนไปขาย เลยโดนจับสองข้อหาลักทรัพย์กับพรากผู้เยาว์ คือผมได้กับผู้หญิงคนหนึ่งโดยชวนมาบ้านได้กันเสร็จแยกกัน เขาจะกลับบ้านโดนเด็กแถวบ้านรูโทรมพอดิเด็กแถวบ้านผมรู้จัก ผู้หญิงเลยบอกว่าผมเป็นคนหลอกมา แต่เขาตั้งข้อหาว่าพรากผู้เยาว์ไม่ได้รุมโทรม ตอนไม่เข้าบ้านอยู่กับเพื่อน เราช่วยเหลือเพื่อนทุกอย่าง มีเรื่องเข้าไปช่วย โดยเฉพาะรุ่นน้องไปเรียนชอบหาเรื่องกับคนต่างสถาบัน มีดิกัน ฟันกัน บางทีผมก็โดนจับ แต่คนก่อเรื่องหนีได้ไม่เคยมาช่วย ไม่เคยมาช่วยประกันตัว บางทีบอกพ่อ พ่อก็มาประกันตัว หลัง ๆ มีเรื่องเยอะ เลยไม่บอกพ่อ ขอมนอนโรงพัก ติดคุกหลายครั้ง สองสามวันเขาก็ปล่อยออกมาอยู่กับเพื่อน กินเหล้า สูบบุหรี่ ซื่อเสื่อผ้า เทียว กลุ่มผมมีแฟนทุกคน บางครั้งนัดเอาแฟนมาพร้อมกันเพราะถ้าเอาเพื่อนแฟนมา หว่าสนใจเพื่อนมากกว่า ถ้าเอาแฟนเพื่อนมา เลยพาแฟนมาเจอเพื่อนด้วย เอาทั้งสองกลุ่มเท่ากัน เทียวกัน แล้วกับบ้านนอน ผมไม่เคยเทียวผู้หญิง เพื่อนผมด้วย หามืออะไรกับคนที่คบหรือ คนรู้จักตามร้านเหล้า ไม่เคยซื้อหนังโป๊ หนังสือโป๊ เมื่อก่อนผมขวาล้อหาตัวจับอยาก มาอยู่ที่นี่ตกแดดเลยดำ เทียวผู้หญิงเหมือนเอาเงินไปทิ้ง ผมคิด ถ้ามีเงินไม่ใช้ก็เหมือนเศษกระดาษ แต่ถ้าใช้ไม่ถูกก็เหมือนเศษกระดาษ เคยขโมยเงินพ่อแม่มาใช้ห้าหมื่นผมใช้เดือนเดียวหมด พ่อก็ดู อยากได้เงินก็ขอไม่ต้องขโมยมัน ไม่ดี ผมเอาไปเทียว ซื้อมือหรี ทำทุกอย่าง แต่ไม่เล่นยา ยาไม่ยุ่ง เพื่อนสนิทเรียน ปวส. ปวช. แต่ไม่เรียนเยอะ กลุ่มผมชอบเที่ยวงานรถบีม นั่งดูหญิง เพื่อนมารวมกลุ่มกันเป็นร้อย แล้วมีเรื่องติดกับกลุ่มอื่น ผมช่วยเพื่อนไม่ทิ้งเพื่อน แต่เพื่อนทิ้งผม ตอนนั้นผมไม่อยากคบใครเลยไปเล่นอินเทอร์เน็ต เล่นเกม อ่านการ์ตูนแก้เหงา บ้านผมมีคอมพิวเตอร์ ผมไม่เคยหารูปโป๊ ไม่จำเป็นต้องดูให้เกิดอารมณ์ ถ้ามีอารมณ์ก็ไม่ดู จะให้ดูแล้วช่วยตัวเองไม่เอา หาหญิงเลยดีกว่า เข้าไปรู้จักมันน่าเกลียดเหมือนคนกำลังศึกษาเรื่องนี้อยู่ ดูหมกมุ่น ถ้าเกิดมีอารมณ์จะมีอะไรกับแฟน เพราะมีแฟนตลอด ผมไม่เคยขาดแฟน เวลาไม่มีแฟนรู้สึกเหงาต้องขาดตลอด เลยมีแฟนตลอด แฟนผมบ้านรวย คุณเป็นผู้ดี พ่อแม่เขาเป็นผู้ดี แต่เขารักผมอยู่กันมาสามปี มีผู้หญิงอื่นก็ไม่ว่า ขอให้บอก กลับมาอยู่กับเขาบ้าง ผมเล่นอินเทอร์เน็ตบางครั้งยี่สิบสี่ชั่วโมงเลย เล่นยาวกันอนยาวอาจนอนสองวันสองคืน เล่นเพราะมันเหงา บางทีเอาเรื่องในเน็ตไปคุยกับเพื่อนบ้าง บางทีก็คุยเรื่องแต่งตัว พวกผมไม่แต่งเลียนแบบดารา กลุ่มผมมีสไตล์เป็นของตัวเอง อย่างใส่รองเท้าสีแดง เข็มขัดสีแดง กลุ่มผมสนใจสามเรื่อง เทียวกินเหล้า แต่งตัวหญิง เพื่อนผมเยอะก็จริง แต่เหงาอยากอยู่กับพ่อกับแม่ แต่ต้องอยู่คนเดียว เหงามาก บ้านรวย แต่ไม่ได้อยู่กับพ่อกับแม่ ขอจนคิดว่า ครั้งสุดท้ายที่เจอแม่ทะเลาะกัน แม่บอกต่อไปนี้ไม่ต้องเรียกกว่าแม่ ผมก็ไม่เอาแม่เหมือนกัน ผมบอกกูไม่เคยคิดว่ามีแม่ ตอนเด็ก ๆ แม่เอาผมไปทิ้ง ถ้าอยู่กับพ่อหาไม่เจอไม่รู้ชีวิตจะเป็นยังไง

ผมมองว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา เป็นอารมณ์ของผู้ชาย เป็นความต้องการ ผู้หญิงก็ต้องการอย่างผม เคยขอหญิงเป็นแฟน แต่ไม่มีอะไรกัน ขอไปมีอะไรกับคนอื่น เขาบอกว่ามีกับเขาดีกว่า ผมมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องปกติสามารถพูดได้ปกติ แต่ตัวผมไม่พูดในสาธารณะ ผมว่าศาสนาไม่เกี่ยวกับเรื่องเพศ แค่สอนคนให้เป็นคนดีห้ามผิดลูกผิดเมียใคร การนอนกับผู้หญิงแล้วจบกัน ผมมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา ผู้หญิงจะผ่านมาก็คนก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าเป็นแฟนผมขอผมคนแรก

การสอนเรื่องเพศในโรงเรียนก็มีประโยชน์ นำมาใช้ได้ในบางครั้ง ทำให้เราเข้าใจมากขึ้นถ้ามีปัญหาเรื่องเพศก็ปรึกษาพ่อ แต่บางทีแก้ปัญหาเอง ส่วนใหญ่แก้ปัญหาเอง พ่อซื้อถุงยางให้ตลอดเดือน สองสามกล่อง ผมไม่ปรึกษาอาจารย์ รู้สึกไม่ดี เคยเห็นอาจารย์ชวนลามเพื่อน โคนนบ้าง จับโน้นจับนี่ เป็นอาจารย์สอนกีฬา ไม่ใช่อาจารย์ประจำ แต่ชอบจับผิเด็ก พอดีมาจับผมสูบบุหรี่ จะให้ไปห้องปกครอง ผมเลยบอก ผมจะฟ้องบ้างอาจารย์โรคจิตชวนลามเด็ก อาจารย์เข้ามาตบหน้า ผมก็สู้ เพื่อนช่วยใช้ไม้ตีจนเข้าไอซียู สุดท้ายอาจารย์โดนไล่ออกเพราะผู้หญิงออกมายืนยัน

การสอนเรื่องเพศทางโทรทัศน์มีประโยชน์ ทำให้มีความรู้มากขึ้น ไม่ต้องปรึกษาใคร ผมเป็นบ่อย หลายครั้ง โรคทางเพศ เพราะไม่ได้ป้องกัน รู้ว่าต้องป้องกัน ก็ป้องกันบ้าง แต่หลายครั้งก็ไม่ป้องกัน ถึงเวลาอารมณ์พาไป ไม่มีถุงก็เอา เวลาเป็นโรคก็บอกพ่อ พ่อพาไปหาหมอ ช่วงหลังมีอะไรกับผู้หญิงทุกวัน ในกลุ่มจะแข่งกันว่าใครได้เยอะกว่ากัน แต่ไม่แลกผู้หญิงกัน ไม่เช็กหมู เวลาคุยกับเพื่อนหญิงเป็นเรื่องปกติธรรมดา บางคนเล่า เอาผู้ชายเป็นสิบคนต่อวันไม่เคยหารูปโป๊ หรือเรื่องเพศทางอินเทอร์เน็ต จากไหนก็ไม่หา แม้จะรู้ว่าไม่มีอะไร แต่หาของจริงเลยดีกว่ามีอะไรที่สนุกกว่า คิดว่าดาราแต่งตัวโป๊น่าเกลียด ผู้หญิงอะไรช่างใจกล้า ทำยังไงก็แก้ผ้าไปเลย น่าอาย แต่ทำเพื่อความบันเทิง ช่างเหอะ แล้วแต่คนชอบบางคนชอบดู การจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์นั้นน่าจะมีประโยชน์ เขาจะได้คิดว่าเขาจะทำอะไร แต่ถ้าเตือนแล้วคิดไม่ได้ก็ต้องปล่อยเขาไป อย่างผมเคยคิดว่าดูคบหรีแล้วดูดีดูเท่จนติด แต่ความจริงมันไม่เท่ ร่างกายไม่ไหวเวลาวิ่งจับหน้าอก พ่อสอนก็ไม่เชื่อ ติดเพื่อน เพื่อนดูกัน บางทีส่งไปส่งมา ส่งให้เรา เราเลยดูด้วย อยู่ในกลุ่มต้องตามเขาบ้าง ไปกับเพื่อนบางทีผมเลี้ยงเพื่อน หารกันบ้าง เพื่อนจะเกรงใจ แต่คนที่ไม่ดูกัน ผมเป็นตัวนำรังเกียจ ดีเป็นดี ฟันเป็นฟัน ดูซิผลเต็มตัว (ยกแขนโชว์แผลให้ดู) ผมไม่เคยกลัวใคร แต่ถ้าผมออกไปผมจะเป็นคนดีจะไปเรียนหนังสือ ไม่อยากให้พ่อเสียใจ ไม่รู้ว่าจะเรียนได้อยู่เปล่า ถ้าได้ผมจะกลับไปเรียน

คลิปหลุดดารา ผมว่าคนถ่ายมันเข้าขั้นบ้า เขาอยู่ดี ๆ มาแอบถ่ายเขา คิดใหม่ว่าถ้าเป็นพ่อแม่เรา โคนถ่ายแล้วเอามาขายให้คนอื่นดูจะรู้สึกอย่างไร คนที่ถ่ายคลิปตัวเอง ผมสงสัยถ่ายทำไม ทำไม่ต้องประจานตัวเอง คิดอะไรอยู่ แต่ดาราที่เป็นคนมั่วเหมือนกัน เม้าเหมือนกัน เช็กเป็นเรื่องที่ทุกคนชอบทั้ง

หญิงชายต้องการไม่แตกต่างกัน ผมว่าหญิงอยากมากกว่าผู้ชาย บางคนผมถามว่าผ่านมาก็คนบางคนตอบ
จำไม่ได้ เยอะ บางคนบอกว่า เป็นร้อยแล้วมั้ง อายุขนาดนี้เป็นร้อยแล้วโตไปจะขนาดไหน

โฆษณาที่ใช้ผู้หญิงมาอาบน้ำ อย่างโฆษณาสบู่ก็ไม่ได้เห็นอะไรมากมาย อย่างมากก็แค่ขาขาว ๆ
แผ่นหลังขาว ๆ มันไม่กระตุ้นอารมณ์ ผมเข้าใจเขาขายสินค้า สินค้าแบบนี้ต้องโฆษณาแบบนี้เห็น
มากกว่านี้ ผมยังไม่ตื่นเต้น

ผมว่าเรื่องเพศมีสื่อเยอะมาก ไม่คิดว่ามันอันตราย มันไม่ได้สร้างอันตรายใด ๆ เลย คนเขาอยู่
แล้วว่าอะไรดีอะไรไม่ดี แต่ถ้าจำเรื่องไม่ดีมาใช้ก็แย่ แล้วเราจะรู้ด้วยว่าอะไรไม่ดี และไม่ควรทำอย่าง
ละครหลายเรื่องก็มีตัวอย่างไม่ดี อย่างละครที่พระเอกข่มขืนนางเอกแล้วรักกันผมว่ามันเป็นไปไม่ได้
ละครยังงั้นตอนจบก็ต้องจบลงด้วยรักกัน ไม่ว่าจะจนรวย ดี หรือเลว ละครก็เป็นละคร เป็นเรื่องแต่งขึ้น
ไม่ตรงกับความเป็นจริงหรอก อย่างข่าวในหนังสือพิมพ์ผมเห็นแล้วสะท้อนใจ ไม่น่าทำแบบนั้น
ผู้หญิงไม่มีส่วนผิดแม้จะแต่งตัวโป้ เพราะมันเป็นสไตล์ของเขา ผมชอบแต่งตัวผมเข้าใจคนอยากแต่งมัน
เป็นเรื่องความชอบของเขา การกระทำของผู้ชายไม่ถูก ทำไมมันจะอยากอะไรขนาดนั้น หากเงินไปเที่ยว
ดีกว่า แลวมหาชัยหาได้เยอะแยะไป ราคาถูก มีแค่สามร้อยบาทก็ไปได้ ผมว่าคนทำมันสติไม่ดี เมา หรือ
เล่นยา

ผมไปดูหนังกับเพื่อนบ้างเวลาเบื่อก ๆ ชอบดูหนังฝรั่ง แต่แบบพากย์ บางทีมีหญิงถอดผ้า ผมเลย
ๆ ไม่รู้สึกอะไร อีกอย่างเป็นฝรั่ง เขามองว่าถอดผ้าเป็นเรื่องธรรมดา ฝรั่งเปิดเผยมากกว่าคนไทยผมเลย
มองว่าเป็นเรื่องธรรมดา ไม่มีอารมณ์

คนที่ 2 ชื่อ วิ อายุ 18 ปี กระทบผิดในการพราศผู้เยาว์ กระทบตั้งแต่อายุ 17 ปี เพิ่งมาอยู่บ้าน เมตดาได้ 3 วัน อาศัยอยู่กับพ่อ แม่ น้องชาย และภรรยาอีกคนหนึ่ง แต่งงานกันมาปีกว่า ในบ้านไม้สอง ชั้น อยู่ในชุมชนมินบุรี ตอนนี้อยู่ไม่ได้เรียนหนังสือ จบชั้น ป. 6 จากโรงเรียนแถวบ้าน ก็ไม่ได้เรียน (เขียนหนังสือไม่ได้ อ่านหนังสือไม่ออก) ผมทำงานอยู่กับพ่อ พ่อเปิดอู่รถ ฐานะทางบ้านพอมีกินมีใช้ ช่อมรดก ก็เก็บเงินเองเลย บางทีพ่อก็ให้เงินบ้าง โดยไม่ต้องขอ งานบ้านไม่ได้ทำอะไร ภรรยาเป็นคนทำให้ ผมเป็นคนอารมณ์ดี ไม่ชอบเที่ยวกลางคืน มีไปบ้างช่วงเทศกาล ดูโทรทัศน์บ้าง ชอบดูรายการเกมโชว์ อย่าง 07 โชว์ ละครบบ้าง ส่วนใหญ่ดูช่องเจ็ด ใช้เวลาดูต่อวันไม่ถึงชั่วโมง เพราะไม่ค่อยอยู่บ้าน เลิกจากอู่ก็ห้าทุ่ม ดูรายการเหล่านี้เพื่อผ่อนคลาย จากความเหนื่อย ไม่เคยเอาเรื่องในโทรทัศน์ไปคุยกับคนอื่น ไม่เคยเห็นสื่อเหล่านี้นำเสนอเรื่องเพศ เวลาเห็นคนนุ่งน้อยห่มน้อยในโทรทัศน์รู้สึกเฉย ๆ ไม่ดี ไม่เลว ไม่มีผลต่อใคร ไม่เคยเรียนรู้เรื่องทางเพศ เรื่องทางเพศในสื่อ ไม่มีประโยชน์ แฟชั่นคนนุ่งน้อยห่มน้อยน่าจะทำให้คนเกิดอารมณ์ บางครั้งผมก็มีอารมณ์ เวลาอารมณ์ทำกับแฟน แต่ไม่ค่อยได้ดูภาพคนนุ่งน้อยห่มน้อย ไม่ค่อยชอบดูเนื้อหาทางเพศ อยู่แต่อย่างเดียว ทำงานเลิกเกือบห้าทุ่ม ไม่เคยเล่นอินเทอร์เน็ต ไม่หาหนังสือ โป๊มาดู ไม่อ่านนิตยสาร ไม่ดูรูป มีเล่นเกมบ้าง เล่นเกมเพหนึ่ง ส่วนใหญ่น้องเป็นคนเล่น เริ่มเข้างานตอนเที่ยง ตอนเช้าต้องเอาลูกไปส่งบ้านแม่ยาย ให้แม่ยายเลี้ยง ส่วนแฟนต้องทำงานบ้าน บางทีไปช่วยแม่ยายของ

เวลามีปัญหาปรึกษาพ่อ ส่วนน้องก็ปรึกษาผมบ้าง ปรึกษาพ่อเกือบทุกเรื่อง อย่างเรื่องเพศไม่เคยคุย มันคุยได้ แต่มันไม่ควร เพราะเรายังเด็กอยู่ ถ้ามีปัญหาเรื่องเพศไม่ปรึกษาใคร คิดเอง ไม่ปรึกษาเพื่อน บางทีเพื่อนปรึกษา บางทีผมเดินหนี ผมไม่คุย ผมไม่ชอบ ตอนจะแต่งงานของพ่อ พ่อจัดงานให้ผมกับแฟนมีอะไรกันมานานแล้ว แต่ไม่ท้องเลยแต่ง แต่งก่อนท้อง พ่อ แม่เป็นคนใจดี พ่อแม่ไม่เคยแสดงความรักกัน แต่ไม่เคยทะเลาะกัน วันเกิดคนในบ้านก็มีการซื้อของขวัญให้กัน อย่างวันเกิดปีที่แล้ว พ่อซื้อมอเตอร์ไซด์ให้ ปกติทานข้าวเย็นด้วยกัน แต่เช้าทานที่อยู่กับพ่อ และเพื่อนพ่อ ที่อยู่ด้วยกันสี่คน

ตอนมาอยู่ที่นี้พ่อกับแม่ก็ช่วยกันแก้ปัญหา พ่อผมเป็นคนดี เป็นกันเองกับลูก คุยดี เวลามีปัญหาอะไร พ่อไม่เคยดุ และช่วยแก้ปัญหา พ่อไม่ค่อยทำอะไร ทำงานที่อู่ กลับบ้าน กินข้าว คุยกัน และเข้านอน แม่ทำงาน (บริษัทเอกชน) ผมคุยกับแม่บ่อยเรื่องทั่ว ๆ ไป บางทีก็ดูทีวีด้วยกัน วันหยุดไปบ้านแม่ยายกับแฟน ไปช่วยแม่ยายขายของ แม่แฟนเปิดร้านขายของชำ บ้านแฟนมีฐานะพอกินพอใช้ พ่อแม่แฟนแยกกันอยู่

คนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ผมว่าแล้วแต่จะคิด บางคนคิดว่าดี บางคนคิดว่าไม่ดี ผมว่าเป็นเรื่องดี ไม่ผิดอะไร แต่การมีเพศสัมพันธ์กันหลายคนพร้อมกัน ผมว่ามันแปลก ผมคงไม่ทำ แต่ แล้วแต่

ใครชอบ ผมไม่ชอบ เรื่องทางเพศเป็นเรื่องที่ไม่ควรพูดทั่วไป ผมนับถืออิสลาม คิดว่าศาสนาไม่มีส่วนในการยับยั้งชั่งใจในเรื่องเพศ มันอยู่ที่ตัวคนแล้วแต่

ผมมีเพื่อนสนิทอยู่สามคน สนิทเท่า ๆ กัน คนหนึ่งเรียนปริญญาตรีอยู่ คนหนึ่งเรียนอยู่เทคนิค ส่วนใหญ่ช่วยกันออกความคิดเห็นว่าจะทำอะไรกัน บางทีเพื่อนก็ออกความเห็น แล้วผมไม่ยอมทำ ก็บอกไม่ยอมทำ ส่วนใหญ่ไปซ้อมบอลกัน เสียค่าใช้จ่ายค่าสนามบอล ช่วย ๆ กันออก ค่าไฟคนละสามสิบบาท ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ก็ค่าเตะบอล เตะบอลทุกวันอาทิตย์ ไม่ค่อยไปเที่ยวกับเพื่อน ไม่เที่ยวกลางคืน ส่วนใหญ่อยู่กับแฟน บางทีแฟนไปนั่งดูเตะบอล พาถูกไปเล่นด้วย เล่นสนามเด็กเล่นข้าง ๆ บางทีไปดูหนังกับแฟน กับแม่บ้าง เดือนหนึ่งประมาณสองครั้งส่วนใหญ่เป็นหนังแอ็คชั่น หนังฮา ๆ ชอบดูหนังไทย ในหนังบางเรื่องก็มีฉากผู้หญิงถอดเสื้อ แต่รู้สึกเฉย ๆ เวลาไปดูกับแม่ แม่ก็ไม่เคยเตือนอะไรที่เกี่ยวกับหนัง บางทีไปดูหนังกับแฟนก็เอามาเล่าให้แม่ฟังบ้างว่าหนังเป็นอย่างไร

ผมไม่ค่อยใช้สื่อ ไม่ดูหนังสือไป เพราะสาวหาง่าย ผมไม่เคยไปเที่ยวผู้หญิง คิดว่าเป็นเรื่องน่าอาย ไม่ควรไป เวลาไปซื้อของเข้าอยู่ในตลาดมิน ก็มีสาวมาคุยด้วย บางทีก็มีคนโบกรถให้ไปส่ง ก็เลยไปมีอะไรกัน ตอนนี้อยู่คนเดียว ไม่มีอะไรกับใครแล้ว เพราะมีลูกแล้ว ถ้าไม่มีลูกก็ไม่แน่ ผมมาอยู่ที่นี่เพราะผู้หญิง เอาผู้หญิงมาอยู่บ้านเพื่อนคนหนึ่งทั้งที่ผู้หญิงเต็มใจ ตอนพามาไม่คิดว่าจะมีอะไร แต่อารมณ์มันพาไป เลยเต็มใจด้วยกัน แต่พอผู้หญิงไม่ยอม ผมเลยต้องมาอยู่ที่นี่

เวลามีปัญหาเรื่องเพศไม่ปรึกษาอาจารย์ แต่ปรึกษาเรื่องอื่น อาจเพราะตอนเรียนยังเด็ก แต่ตอนนี้ไม่แน่ใจ ถ้ามีปัญหาจะปรึกษาหรือเปล่า ผมไม่เคยเห็นครูฉวนฉวนเด็ก ไม่เคยเรียนเรื่องเพศในโรงเรียน ตอนผมเรียนยังไม่สอน แค่ ป. 6 เอง การสอนเรื่องเพศในโรงเรียนน่าจะมีประโยชน์

การจัดเรตติ้งในโทรทัศน์มีส่วนช่วยในการกระทำของเรา เราอาจไม่ดูรายการนั้น ไม่มีใครมาสอนเวลาดูโทรทัศน์ เพราะชอบดูคนเดียว ไม่ดูพร้อมพ่อแม่ ละครโทรทัศน์ที่มีฉากข่มขืน ผมจะรู้สึกไม่ดี ไม่ใช่ภาพที่ดีไม่ควรกระทำ แม้ตอนท้ายเรื่องจะจบด้วยดี มันก็ยังรู้สึกแยะ โฆษณาในโทรทัศน์บางอันทำให้ผมเกิดอารมณ์ อย่างโฆษณาที่เอาผู้หญิงหลายคนมาแสดงท่าอาบน้ำในท่าทางที่ดูมีความสุข

มิวสิกวิดีโอที่มีคาราเต็งตัวไปมาเดินท่าเซ็กซี่ ผมว่ามันไม่ดี มันชั่วๆ สำหรับผมว่ามันชั่วๆ ทำให้เกิดอารมณ์ แต่ผมมีแฟน ตอนยังไม่มีแฟน ผมก็ผู้หญิงทั่วไป

ผมชอบฟังเพลง Red Tro ไม่เคยฟังเพลงใต้ดิน ไม่ไปดูคอนเสิร์ต ไม่มีเวลาต้องทำงาน คลิปหลุดคารา ผมไม่อยากจะคิดว่าเป็นสิ่งไม่ดีของสังคม ไม่อยากดู เป็นเรื่องส่วนตัวของคนอื่น ไม่มีใครอยากให้มันสู่สังคม

ผมคิดว่าสื่อมีเรื่องเพศเต็มไปหมด แต่ผมไม่สนใจ ไม่ตื่นรนหาดู ผมว่าสื่อมีส่วนกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ แต่น้อยมาก ไม่น่ามีโทษอะไร คนที่จะเลียนแบบคาราในโทรทัศน์ก็น่าจะมี แต่คงเป็นส่วนน้อย

คนที่ 3 ชื่อ เบ อายุ 15 ปี โคนคคิพรากผู้เยาว์ ผมอยู่ที่นี้มาสองเดือนแล้ว ผมยังต้องอยู่ที่นี้อีก 45 วันถึงขึ้นศาล ผมยังคงไม่ได้ออกจากที่นี่ เพราะผมโดนหลายคดี คดีทำร้ายร่างกาย ตอนอยู่ที่พิจิตร ตึกกับคนแถวบ้าน ก่อนมาอยู่ที่นี้ผมเรียนจบชั้น ป. 6 แล้วมาเรียน กศน. อยู่ชั้น ม. 2 ทำงาน ร้านอาหารสาขาพระรามเก้า ผมเป็นคนตกลงไปวัน ๆ ผมไม่ค่อยคิดอะไรมาก วันหนึ่งผมไปรู้จักเด็กจุกพาคคนหนึ่ง รู้จักกันได้สองเดือน ได้รู้จักน้องสาวเขา ไม่คิดอะไรแล้วน้องสาวเขามาที่บ้าน แล้วผมมีอารมณ์ ตอนแรกครอบครัวเขายังไม่รู้เจ็ดแปดวันเขาก็ไปแจ้งความ ผมว่าครอบครัวนี้เป็นครอบครัวหลอกหลวงผู้ชายเอาเงิน เขาจะเอาล้านหนึ่ง ผมไม่มีให้ ผมก็รู้สึกผิดที่ไม่ควบคุมอารมณ์ตัวเอง บ้านผมอยู่กันสี่คน แต่พ่อผมไม่ค่อยอยู่ พ่อผมขับรถไฟไม่ค่อยอยู่บ้าน แม่ผมอยู่บ้านเฉย ๆ แล้วก็พี่ชาย พี่ชายอายุ 25 ทำงานอยู่ร้านอาหารจานด่วน ได้เงินเดือนประมาณ 8000 กว่าบาท ผมได้เดือนละสองหมื่นกว่าบ้าน ไม่ได้ขอเงินทางบ้าน ผมใช้เที่ยวเตร่ ผมให้แม่เดือนละหมื่นที่เหลือใช้เที่ยว บ้านผมเช่าห้องเขาอยู่แถวพระรามเก้า แบ่งเป็น 4 ห้อง นอนคนละห้อง แต่พ่อผมไม่อยู่ด้วยแล้ว ไม่อยู่มาสามสี่ปีแล้ว บางทีอยู่เหนือ อีกห้องเอาเพื่อนมานอน เพื่อนมานอนอาทิตย์ละ 3 ถึง 4 ครั้ง พ่อกับแม่แยกกันอยู่ พ่อไม่เคยมาบ้าน นอกจากผมไปหาพ่อ ไปหาพ่อนาน ๆ ที บางวัน วันไหนว่าง ๆ ก็ทานข้าวเย็นพร้อมกัน นาน ๆ ที พ่อก็ไม่ค่อยอยู่นาน ๆ กลับมาที ไม่ค่อยอยู่กรุงเทพ ผมก็ไม่ค่อยอยู่บ้าน ผมไม่ได้คุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ วัน ๆ ผมไม่ค่อยอยู่บ้านต้องออกไปทำงาน ตอนเข้าไปทำงานร้านอาหาร ผมเป็นบาร์น้ำ เลิกเที่ยงออกไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน แค่อัดเสิร์ฟก็เรียบร้อย

ผมไม่ได้เสิร์ฟอาหาร บางทีก็กลับไปนอน รอสองทุ่มไปกับรถร่วม กว่าจะกลับบ้านก็ ตีสยามตีสี่ เป็นเด็กรถเก็บตังค์ ผมรักพ่อมากกว่าแม่ พ่อผมเป็นคนดี ผมเอาแบบอย่างการดำเนินชีวิตมาจากพ่อ สนุกกับพี่มากที่สุดคนในครอบครัว พี่แล้วมาพ่อ แม่ไม่ค่อยได้คุยกัน เรื่องเพศไม่ปรึกษาพี่ ไม่ปรึกษาเพื่อน ไม่ปรึกษาใครเลย คือเก็บไว้คนเดียวบางทีหาเอาในอินเทอร์เน็ต

วันเกิดไม่มีการฉลองไม่รู้ออกไปจะได้ฉลองหรือเปล่า ออกไปมันใกล้วันเกิดแล้ว ทุกปีก็ไม่มีการฉลอง ไม่มีเวลา แต่พ่อแม่ซื้อของขวัญให้ อย่างอยากได้มือถือเขาก็ซื้อมาให้ อยากได้รถก็ ซื้อให้ รถมอเตอร์ไซด์ แม่ซื้อให้ แม่ไม่ได้ทำงาน แต่มีเงินเยอะ พ่อให้เป็นเดือน ๆ แม่เขาก็เก็บไว้ พ่อให้ไว้เลี้ยงผมกับพี่ แม่ก็เก็บไว้บ้าง ครอบครัวผมอยู่กันอย่างมีความสุข มีความสุขก็ได้

พ่อแยกไปอยู่ไกลบางทีผมก็คิดถึงแก บางทีก็ขาดที่ปรึกษา คิดว่าแกไปอยู่ที่ไหน ถ้าคิดถึงแกก็จะโทรไปบ่อย ๆ มีพ่อโทรมาบ้างช่วงกลางคืน โทรมาคุยเล่นว่าลูกไปไหนมาบ้าง อยู่ที่นี้พ่อไม่ได้ว่าอะไร บอกว่าออกไปแล้วทำตัวให้ดี ทำตัวใหม่ มันหลายรอบแล้ว ผมอยู่บ้านแบบนี้มาเจ็ดรอบ รอบนี้รอบที่แปด ผมอยู่ที่ศูนย์ฝึกนครสวรรค์ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องติ๊กัน ทำร้ายกัน คือเมาครับ ก็เลยตีเขา ช่วงเมาครับ คือตอนนั้นผมไปเที่ยวที่พิจิตรบ้านเก่า กลับไปเที่ยวบ้าน พอปล่อยออกมาที่เข้าไปอีก คือติ๊กัน

ตรงหน้าศูนย์ฝึก มีเรื่อง คือมีเรื่องข้างใน เป็นโจทย์กัน ตีกันข้างในไม่ได้ พอออกมาเพื่อนมารับ เลยมุมดี เขา ถูกจับอีก ผมมีเพื่อนฝูงเยอะ ผมอยู่บ้านกินกันสามสี่ถัง อยู่บ้านเพื่อนมารวมกลุ่มกันที่บ้าน พาหญิง มาด้วย มาที่ก็สามสิบ สี่สิบคน มีได้หญิงบ้าง แต่ไม่แบ่งกัน ของใครของมัน บางทีครั้งเดียวก็จับกัน บางทีก็เป็นแฟนกันสองสามเดือนก็เลิก ก็มีคุยเรื่องเพศกับเพื่อนด้วย ปรึกษาบ้าง แต่ถ้าผมได้หญิง ผมจะไม่เล่า ผมจะเฉย ๆ ส่วนใหญ่เพื่อนจะเล่าให้ฟังมากกว่าว่าได้กับใครอย่างไร ทำไหน ผมก็ถามบ้างสนุกดี

ศาสนาที่ช่วยในการยับยั้งชั่งใจ ผมว่าศาสนามีส่วนห้าสิบเปอร์เซ็นต์ เพราะแบบว่าเอาลูกเขาไป เหมือนพรากลูกเขา เขาต้องคิดถึงลูกเขา ห่วงลูกเขา ตอนนั้นผมรู้ว่าผมทำผิด แต่อารมณ์พาไป ผมว่า ผู้หญิงบริสุทธิ์สำคัญสำหรับผมถ้าเคยมีอะไรมาแล้วแต่เขาเป็นคนดี นิสัยดี ไม่มีมั่ว ผมก็ได้ ผมก็ชอบ

เพื่อนสนิทมีเยอะ กลุ่มผมมีสี่สิบคน ผมสนิทแล้วสามสิบคน ไปเที่ยวด้วยกันทุกวัน มีผมกับเพื่อนอีกสามคนช่วยกันตัดสินใจว่าจะไปไหน คือรวมเงินกันแล้วเอาไปเที่ยว อย่างผมรวมห้าพัน เพื่อนก็รวมห้าพัน วันไหนใครมีก็เอามารวม ใครไม่มีก็ไม่รวม เพื่อนกันไปด้วยกันได้ ใช้ด้วยกัน กินเหล้า เที่ยวกันเป็นกลุ่ม พอได้หญิงก็แยกกัน บางทีก็ไปเที่ยวผู้หญิงกัน บางทีก็สนุก ตอนเมาแล้วก็สนุก ตื่นเต้น ตื่นขึ้นมาก็เฉย ๆ เที่ยวแถวสยาม แถวRCA คีนเดียวก็ไปกันเลย คือรักแบบไม่ผูกพัน ต่างคนต่างสนุก ก็แยกกันไป บางทีก็ป้อกัน บางทีก็ไม่ แล้วแต่มีหญิงหรือเปล่า

เรียนหนังสือไม่ปรึกษาครูเรื่องเพศ พอรับงานเสร็จก็กลับบ้านเลย มีการสอนเรื่องเพศในโรงเรียน ผมว่ามันมีประโยชน์ บางทีผมก็อยากปรึกษาครู แต่ไม่กล้า อายครับ อย่างมีเพศสัมพันธ์ยังไม่ให้มีลูก ไม่เคยเจออาจารย์ที่มีพฤติกรรมลวนลามนักเรียน เคยแต่ได้ยินแต่เพื่อนมีเพศสัมพันธ์กัน เขาก็มีมาเล่ากัน ครูก็รู้ ครูก็เฉย ๆ เขาไม่ลงโทษใด ๆ เขาถือว่าสองฝ่ายสมยอม เรื่องเพศที่สอนในโรงเรียน ผมก็รู้อยู่บ้างแล้ว เพราะพวกผมเที่ยว ก็ต้องรู้บ้าง แต่ไม่รู้ทุกเรื่อง มันก็ดีมีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ผมชอบฟังเพลง ฟังเพลงลูกทุ่ง เพลงแนวอินดี้ ดูโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ตก็เปิด เล่นบ๊อย เล่นแซ่ด เล่นแคมฟร็อค ไฮไฟล ไม่ค่อยได้ดูโชว์ คือคุยกันเฉย ๆ มีน้ำใจบ้าง มีได้กันบ้างเป็นบางคนบางคนก็ไม่ได้ ผมดูข่าวบ้าง อ่านหนังสือพิมพ์ก็อ่าน มีข่าวฆ่ากันตาย ข่าวข่มขืน น่าอนาถใจ การข่มขืน ผมว่ามันเป็นความผิดทั้งสองฝ่าย ผู้ชายก็ไม่ได้คิดอะไรก่อนเลย มีอารมณ์ง่ายไป ไม่คิด ผู้หญิงก็ง่ายเกินไป ปล่อยตัวเกินไป ถ้าไม่ยอมก็ควรจะต้องสู้ บางทีผู้หญิงแต่งตัวโป๊ มันทำให้เกิดอารมณ์

ส่วนใหญ่ถ้าเปิดดูเรื่องเพศ เพื่อนเปิดให้ดู เปิดดูเองบ้าง ผมรู้สึกเฉย ๆ สื่อที่มีคนแต่งตัวโป๊ บางทีก็ดี บางทีก็ไม่ดี มันดูสวยงามดี อย่างโฆษณา คิดอีกแง่มันก็ดูไม่ดี มันไม่ใช่คนไทย คิดว่าส่วนใหญ่ทำให้เกิดอารมณ์ 50 เปอร์เซ็นต์ เวลาดาราถ่ายแบบผมก็ดูเฉย ๆ คิดว่าถ้าได้ก็ดี แต่ก็ไม่สนใจมาก ปล่อยมันไป ผมไม่ค่อยเอาเรื่องนี้ไปคุยกับเพื่อน ผมว่าสื่อนำเสนอเรื่องเพศมาก จำนวนเยอะ มันทำให้มีอารมณ์บ้าง เวลาที่มีอารมณ์ผมไม่ค่อยหาภาพโป๊ดู ผมไปเที่ยวเล่น ไปแซวสาว หาเอาเลย แต่บางทีมันกระตุ้นอารมณ์

มาก ผมก็เข้าอินเทอร์เน็ต อย่าง Web-Site น่ารัก มันมีรูปโป๊ มีคลิปวิดีโอ มีเรื่องเกี่ยวกับเพศ เอากันเลย มันเป็นข้อดีมาให้ดู แคมฟร็อกบ้างแต่ไม่ค่อยมาก เขาไปดูในอินเทอร์เน็ตดีกว่า

หนังสือพิมพ์ และ โทรทัศน์ที่เอาเรื่องเพศมาคุยกันผมว่ามีประโยชน์อย่างมาก มีตัวอย่างการป้องกัน ผมก็มีทำตาม อย่างใส่ถุงยาง แต่ถ้าไม่มีถุงยาง มันไม่ไหวจริง ๆ ก็ต้องทำ ก็กลัว แต่เสียงเอา ผมหาหนังสือไปจากอินเทอร์เน็ต บางทีก็ซื้อมาแจกเพื่อน บางทีสามสิบ สี่สิบเรื่อง มันถูก แผ่นละ 25 บาท คือมีจุดประสงค์ เราจ่ายเงินผ่านอินเทอร์เน็ต ผ่านแบงค์ แล้วบัตรเครดิตของ เอมาก็แลกกันดู แบ่งกัน เอาไปให้เพื่อนดู บางทีก็หาฟังเพลงได้ดินมันก็สนุกดี บางทีมันทำให้เราหายเครียดได้ มันสร้างอารมณ์ อย่างเพลงชาลวัล ที่มันร้องว่า “ดันมะดันคอง ดีสอง ดีสสามปลุกน้องขึ้นมาดัน” ยังทำให้เราคิดฆ่าแม่ยายได้ มันเปลี่ยนได้เสมอ

การจัดเรตติ้งของรายการมันก็ดี แต่มันลงช่วยอะไร ไม่ได้เด็กก็ยังดู บางทีเด็กดูก็ไม่มีผู้ปกครองด้วย ถึงมีเขาก็ไม่สอนก็ปล่อยให้ดูไปอย่างนั้น สำหรับผมมันไม่มีผลอะไรมากมาย ก็มีสัก 20 เปอร์เซ็นต์ การนำเรื่องเพศมาใช้ในสื่อเยอะมันทำให้คนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แต่มันก็แก้สนุก แก้ช่วงเวลา

คลิปหลุดดารามว่ามันฮาดี ดูเพลิน ๆ เพื่อนส่งมาให้ อย่างคลิปอื่น คลิปโพร์ มด เขาจะส่งมาให้ ตอนแรกได้ขินข่าก็อยากดู ดูแล้วสนุกดี มันเพลิน ถ้ามีหลุดอีกก็อยากดูอีก บางอันมันก็ได้อารมณ์ดี

การมีเช็กหมู ผมว่ามันดูน่าเกลียดเกิน มันไม่ควร ผมไม่เคย ไม่เคยคิด ไม่เคยแลกดูนอนกับเพื่อน บางทีในวิดีโอมีเยอะ มีแปลก ผมก็ไม่เลียนแบบ คือเป็นแบบไหนก็เป็นแบบนั้น

ผมมีแฟนสองคน คนหนึ่งตกลงว่าจริง คนหนึ่งก็หน้าบึ้ง จริงจัง คือคนหนึ่งจะมาช่วงเช้าอีกคนทำงานแล้วเรียนอยู่พาณิชย์จะมาหาตอนเย็น ๆ เลยไม่เคยเจอกัน บ้านแฟนผมฐานะปานกลางทั้งสองคน เวลาไปเที่ยวแบ่งกันจ่าย

ผมว่าหนังสือพิมพ์มีเรื่องเพศสักห้าสิบเปอร์เซ็นต์ ทางโทรทัศน์มีสักเจ็ดสิบเปอร์เซ็นต์ มันไม่ค่อยอันตรายเท่าไร บางอย่างก็ทำให้เราอยากมีเช็ก บางทีมันก็ระงับไม่ได้ อย่างที่เขาทำทำเหมือนมีเช็กกัน นอนกอดกัน บางทีเห็นนมชนิดนี้ มันเร้าใจ ดาราที่ถ่ายแฟชั่น โชว์นิต โชว์หน้าอก มันทำให้รู้สึกสดชื่น ไร่ไร่ โลกสดใสบางทีเปิดอินเทอร์เน็ตไปดูรูปเพื่อน ก็ไปเจอเพื่อนที่มีภาพหลุด ภาพหลุด ๆ มันดีกว่าภาพที่เห็นเต็มตา น่าสนใจกว่า บางทีก็เข้าไปหาตามเว็บ หากคลิปต่าง ๆ บางอันก็ของจริง บางอันก็ของปลอม อย่างโพร์ มดมีมานานแล้ว บอกว่านมโพร์ มด แต่เปิดออกมาเป็นรูปนมกล่องโพร์โมส คิดว่าสื่อพวกนี้มีอันตรายแก่สิบเปอร์เซ็นต์ บางคนก็คิดแต่เรื่องนี้ คิดอยู่เรื่องเดียว มันคงมีไปหาสาวอย่างผมบ้าง แล้วแต่หน้าว่าจะหาได้ไหม ผมไม่เคยซื้อหนังสือโป๊ เพราะไม่รู้แหล่ง แล้วก็ไม่ต้องดู มันมีแผ่นซีดีให้ดูอยู่แล้ว

โฆษณาบางทีก็ดี บางทีก็ไม่ดี โฆษณาน่าสร้างอารมณ์ได้ห้าสิบเปอร์เซ็นต์ อย่างโฆษณาที่นอนกอดกันนิ้วเนีย อยู่บนเตียงด้วยกัน

อย่างเพลงใต้ดินจะมีเพื่อนส่งมาให้ ผมก็ไม่รู้เขาโหลดมาจากไหน ผมเพื่อนเยอะอยากได้อินไลน์ก็บอกเพื่อน เพื่อนเอาลง Memory Card อันใหม่เลย บางทีผมก็เปิดฟังทางมือถือ

หนังก็มีฉากทางเพศเยอะ ทำให้มีอารมณ์ห้าสิบเปอร์เซ็นต์ บางทีดูจบก็ไปมีอะไรกับแฟน ช่วงไม่มีแฟนก็ไปหาเอาข้างหน้า คือเวลาอยากขี้อธิไปหาเลย ไปก็ได้ทุกครั้ง ง่ายกว่าหาในเน็ต สนุกกว่า ผมจีไปแถวตลาดห้วยขวาง ไม่เสียตังค์ คือว่าไปแยะเล่น แชวเล่น เรารู้แล้วว่าอย่างไร แชวสักพัก ก็ไปสนุกกันต่อ ละครหลายเรื่องก็มีกอดจูบกัน บางทีก็ทำให้เกิดอารมณ์ ส่วนละครที่ข่มขืนนางเอกแล้วรักกัน ผมว่ามันเป็นไปได้ มีแต่ข่มขืนแล้วผู้หญิงไม่กล้าบอกใคร อาย คนทำก็ได้ใจ ทำอีก ถ้าผู้หญิงบอกใครก็ถูกสังคมประณามว่าเสียตัวแล้ว

คนที่ 4 ชื่ออัน อายุ 19 ปี โคนคติพราศุ์เขาวัว มาอยู่ที่นี้ได้สิบวัน ต้องรอศาลตัดสิน อาจต้องอยู่ที่นี้สามเดือนสิบห้าวัน ตอนเด็ก ๆ อยู่กับป้าที่นครสวรรค์ พ่ออายุสิบเอ็ดย้ายมาอยู่กับพ่อแม่ที่นครสวรรค์ บ้านป้ากับแม่ไม่ไกลกันมาก พ่อ แม่ ทำงานโรงงาน พ่อเป็นช่างหินอ่อน ก่อนมาอยู่ที่นี้ผมอยู่คนเดียวที่กรุงเทพ ปีใหม่ก็ไปหาพ่อแม่บ้างตอนอยู่กับพ่อแม่ ผมนอนกับพ่อแม่ เสาร์อาทิตย์น้องมานอนด้วยน้องมาจากบ้านป้า น้องอยู่บ้านป้าเพราะตรงนั้นมันใกล้โรงเรียนน้อง แล้วก็พ่อ แม่ผมย้ายไปย้ายมาอยู่กรุงเทพบ้าง นครสวรรค์บ้าง ตอนนี้อยู่กรุงเทพ พ่อแม่ทำงานมีเงินพอกินไปวัน ๆ มันไม่ค่อยดีเท่าไรหรอก แต่เขาไม่เคยทะเลาะกันเรื่องเงิน ตอนก่อนมากรุงเทพผมนอนกับพ่อแม่ เห็นพ่อแม่กอดกัน พ่อผมนอนกอดแม่ทุกวันผมว่าดี รักกัน บางทีผมตื่นตอนดึก เห็นพ่อแม่มีอะไรกัน ผมก็แกล้งทำเป็นหลับ ผมไม่รู้สิอะไร มันเป็นเรื่องธรรมดา ผมว่าดีเขารักกัน เสาร์อาทิตย์น้องมานอนด้วย น้องมาผมต้องนอนพื้น ไม่ได้นอนบนที่นอน บ้านพ่อแม่เป็นบ้านสังกะสี หลังคาสังกะสี เป็นบ้านของตัวเอง ผมมาทำงานกรุงเทพได้สองสามปี ตอนนั้นทำงาน รปภ. ได้เงินวันละสองร้อยสามสิบบาท วันไหนไปทำงานก็ได้เงิน วันไหนไม่ไปก็ไม่ได้ ถ้าไม่ไปโดนหักเงินอีก ถ้าหยุดสามวันหักหนึ่งพันบาท ผมใช้เงินตัวเอง ไม่ได้ใช้เงินที่บ้านผมหาเงินเอง ผมจบชั้น ป.4 จากโน้น แล้วมาเรียน ป. 5 ที่กรุงเทพ แต่ผมไม่ได้เรียน ผมติดเพื่อนเลยไม่ได้เรียน พ่อแม่ให้เรียน แต่ผมเลิกเรียน คือเวลาไปเรียนผมก็หนีเกี่ยวกับเพื่อนคนหนึ่ง ผมไม่ไปเรียนนาน โรงเรียนเขาเลยเชิญผู้ปกครองไป แม่เลยลาออก ตอนแรกออกมาอยู่กับแม่ แม่เห็นผมติดเพื่อน เลยส่งไปอยู่กับป้าที่นครสวรรค์พักหนึ่ง ป้าก็ให้ไปเรียน ผมก็หนีเรียนอีก ก็เลยออกมาอยู่บ้านป้าเฉย ๆ อยู่กับน้องอีกสองคน น้องผมยังเรียนอยู่ น้องคนกลางเรียนอยู่ ม.1 คนสุดท้ายเรียนอยู่ ป.3 สักพักผมก็มาอยู่กรุงเทพ ไม่ค่อยได้เจอ น้อง พ่อแม่ผมอยู่ด้วยกันตลอด ย้ายไปย้ายมาพร้อมกัน พ่อ แม่ผมทะเลาะกันบ้างบางครั้ง แต่ก็ไม่รุนแรง เลี่ยงกัน เดี่ยวก็คุยกัน ก็เลี่ยงกันหลายเรื่อง ผมก็ไม่ค่อยได้สนใจ มันเรื่องของผู้ใหญ่ ผมยังเด็กด้วย เวลาผมอยู่กับพ่อแม่ ผมรู้สึกอบอุ่น สบายใจไม่เหมือนอยู่กับป้า ป้าผมเป็นคนขี้บ่น บ่นทุกเรื่อง ผมรำคาญ แต่ก็ได้แค่บ่น แต่แก็ไม่เคยตีผม บ่น ๆ แล้วก็ลืม ป้าไม่ค่อยยุ่งกับผม ก็บ่นทั่วไป ผมว่าอยู่กับพ่อแม่ดีกว่า ตอนอยู่กับพ่อแม่ ถ้ากลับบ้านทันทีกินข้าวพร้อมพ่อแม่ ตอนเด็ก ๆ ขายเป็นคนจ่ายค่าขนม แม่ส่งเงินให้ยาย แล้วยายให้ผม ยายเลี้ยงผมให้ค่าขนมวันละสิบบาทไปโรงเรียน ที่โรงเรียนมีอาหารกลางวันให้ ผมเป็นคนไม่ค่อยมีปัญหา เลยไม่เคยปรึกษาใคร ผมรู้ว่าแม่รักผม อย่างตอนผมมาอยู่ที่นี้แม่ร้องไห้ แม่มาเยี่ยมเมื่อวันอังคาร แล้วยังไม่มาอีกเลย (สัมภาษณ์วันศุกร์) บ้านผมทานข้าวเย็นด้วยกัน แต่บางวันนั่งเล่นบ้านเพื่อนก็ไม่ได้มาทานพร้อมกัน เวลาทานก็คุยกันเรื่องทั่ว ๆ ไป ส่วนใหญ่พ่อกับแม่คุยกัน วันเกิดผมไม่เคยจัด เหมือนวันธรรมดาวันหนึ่ง วันเกิดไม่มีของขวัญ ผมเองก็ไม่เคยให้พ่อแม่ วันเกิดแม่ปีนี้ผมก็อยู่กรุงเทพ ไม่ได้เจอกัน ตอนนี้อยากเรียนต่อ ถ้าออกไปผมคงกลับไปเรียนต่อ ผมรักพ่อรักแม่ พ่อแม่ดูแลผมอย่างดี แต่มากรุงเทพผมไม่ค่อยได้กลับบ้าน

ผมก็อยากอยู่กับพ่อแม่ แต่อยู่กับแฟนเลยไม่ได้กลับบ้าน แฟนผมชอบอยู่กรุงเทพ เคยพาไปเที่ยวหน
 หนึ่งเขาไม่ชอบ มันเจิบ เราทำร้านอาหารด้วยกัน ผมเข้าไปจับ คุยด้วย เลยชวนไปอยู่ด้วยกัน เขาก็ไป
 อยู่ด้วย ก่อนผมทำงาน ปรก. ผมทำร้านอาหาร ทำเช้า ทำออก กลับบ้านบ้าง เบื่อก็หยุดบ้าง เป็นคนเปิด
 แผลนในร้าน คือลูกค้าอยากฟังเพลงอะไรก็ขอมา ผมเปิดให้

พ่อแม่ผมเถียงกันบ้าง แต่ไม่เคยเห็นเขาลงไม้ลงมือ ส่วนผมกับแฟนคนแรกก็ทะเลาะกันบ่อย
 เลิกกันไปแล้ว ผมทะเลาะบ่อยเรื่องเงิน หรือบางทีผมมีกิ๊ก แต่ไม่ถึงขั้นลงไม้ลงมือ ผมมาอยู่กรุงเทพพ่อ
 แม่ไม่ได้ช่วยอะไร ยกเว้นตอนมาอยู่ที่นี่ ตอนนี่แม่กำลังหาเงินมาประกันตัว ถ้ามีเงินก็ออกไปได้

ผมมาอยู่กรุงเทพ มาหางานทำ ผมอยู่กับแฟน แต่ว่าตอนนี้เลิกไปแล้ว แฟนผมอายุ 20 เข้าห้อง
 อยู่ด้วยกัน แฟนผมทำงานต่อขนตา ต่อผม ตามร้านเสริมสวย ต่อขนตาอยู่ตลาดน้ำเบอร์วัน พระรามสอง
 ผมกับแฟนไม่ได้แต่งงานอยู่กันเฉย ๆ ยังไม่มีลูก ผมเช่าบ้านอยู่เดือนละพันห้า ไม่รวมค่าน้ำ ค่าไฟ รวม
 ทั้งหมดก็สองพันบาทต่อเดือนก็ช่วยกันออก ไม่เคยทะเลาะกับแฟนรักกันดี แฟน
 ผมเป็นคนดี

ผมทำผิด คือผมไปนั่งเล่นบ้านเพื่อน แล้วแฟนเพื่อนผมมาหา ผมนั่งคุย เพื่อนผมซื้อขนมมา
 แฟนเพื่อนพาเพื่อนมาด้วย แฟนเพื่อนบอกผมว่าเพื่อนชอบ ผมนั่งคุยด้วย ดึก ๆ ย้ายไปในห้องเพื่อน ปิด
 ไฟนอน อารมณ์พาไป เขาก็ยินยอม ผมไม่ได้บังคับ แต่ว่าพ่อเขาฟ้อง ผมเลยโดน พ่อเขาโทรแจ้งตำรวจ
 เพราะวันนั้นแถมมากับเพื่อน แล้วไม่ยอมกลับบ้าน พ่อเขาเลยมาตาม ตอนแรกพ่อเขายังไม่รู้ จนตำรวจ
 จับไปโรงพัก ตำรวจสอบเลขรู้ ทีแรกตอนถูกจับ ผู้หญิงที่ผมทำอยู่กับผู้ชายอีกคน แต่พอมาโรงพัก เขาก็
 มาจับผม เพราะผมเป็นคนทำ ผู้ชายคนนั้นเขาไม่ได้ทำ แต่เขารัก ยังไม่มีอะไรเขาเลยไม่โดน ผู้ชายเขา
 ชอบ แต่ผู้หญิงเฉย ๆ เขาชอบผม เขาเลยยอม ผมไม่น่าผิด แต่เขาว่าผิด

ผมเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ก็นาน ๆ ดูที อ่านหนังสือพิมพ์ ผม
 อ่านดวงรายวัน ข่าวสารไม่ค่อยอ่าน รูปโป๊ในหนังสือพิมพ์ก็เห็นแต่รู้สึกเฉย ๆ มันไม่โป๊มาก มันทำให้
 คนเกิดอารมณ์ได้ แต่ผมเฉย ๆ โทรทัศน์ก็ดู บ้านที่กรุงเทพก็มีโทรทัศน์ ผู้ว่าจ้างซื้อให้ดู คือเขาไม่คิดค่า
 เข้า แต่ผมพาแฟนมาอยู่ด้วยเขาเลยคิดค่าเช่าโทรทัศน์ ผมชอบดูละคร รายการเพลง ละครไปเรื่อย ๆ
 ช่องโน้น ช่องนี้บ้าง ดูไว้เอาไปคุยกับเพื่อนเรื่องเพลง เวลาผมเห็นดาราดังตั้ง โป๊ในโทรทัศน์ ผมเฉย ๆ
 ไม่กิดอะไร แต่ก็ชอบมันสวยดี ผมไม่ได้ไปดูหนังโรง ส่วนมากเพื่อนเอาแผ่นมาเปิดที่ห้องดูด้วยกัน
 หนังที่ผมดูไม่ค่อยมีฉากโป๊ ส่วนมากเป็นหนังบู๊สู้กัน ยิ่งกัน บางครั้งก็คุยเรื่องหนังที่ดู ผมเล่น
 อินเทอร์เน็ตบ้างถ้าว่าง ส่วนมากเล่นเกม ผมไปเล่นตามร้าน บางทีผมก็เข้าเว็บบ้าง ไปค้นหาเพื่อน ก็เอา
 อีเมลเพื่อน มาคุย คุยกับหญิง ไม่เคยรู้จักกัน แต่ไม่เคยนัดเจอกัน ผมคุยแก้เหงา แก้เบื่อ คุยกันสนุก ๆ ก็มี
 คุยทะเล่บ้างแต่ไม่มากเอาพอสนุก ๆ ผมไม่เปิดเว็บโป๊ ถ้าไม่คุยกับเพื่อน ผมก็เล่น VDO GUN กับเกม

แข่งรถออนไลน์ ผมเล่นวีดีโอเกมบ้าง เกมเพ เพื่อนเอามาเล่นที่ห้องมาเล่นบ่อย ผมชอบเล่นเกมแข่งรถ
อย่างเดียว

ผมไม่ซื้อหนังสือไป เวลามีอาการ ผมก็มีแฟนอยู่แล้ว ตอนไม่มีแฟนผมก็ขอลูกคิปลจากมือถือ
เพื่อน ยืมเพื่อนมาดู ผมไม่รู้เพื่อนเอามาจากไหน เห็นเพื่อนมีก็ขอลู เพื่อนผมชอบมานั่งเล่นหน้าบ้าน ดู
ได้ทุกวัน ถ้าดูแล้วเกิดอารมณ์ ผมก็ช่วยตัวเอง ผมไม่ได้เที่ยวผู้หญิง เพราะนครสวรรค์ไม่มีที่เที่ยว ผมอยู่
ห่างจากตัวเมืองตั้งสิบกิโล แต่ถึงอยู่ใกล้ผมก็ไม่ไป ตอนอยู่กรุงเทพก็ไม่ได้ไปส่วนใหญ่ผมหาหญิงเอา
เอง เพื่อนผมชอบพาหญิงมาเที่ยวบ้าน ผมก็จับบ้าง จับได้ก็ได้อัน เป็นแฟนกันบ้างสองสามเดือนก็เลิก
กัน บางทีได้กันแล้วจบ เขาหายไปเลย ไม่มาบ้านผมอีก

ผมฟังเพลงได้ทุกแนว ผมชอบฟังเพลง อารมณ์ได้ดี เพลงได้คินก็ฟังบ้าง มีหลายแนว ทะลิ่งบ้าง
คำหยาบบ้าง คำกั้นบ้าง สนุกดี ฟังเพลิน ๆ เพลงที่นำเสนอเรื่องเพศ ผมว่าบางเพลงมันก็กระตุ้นอารมณ์
ทำให้เกิดความอยาก ผมก็เคยอยาก แต่มีที่ลง

โฆษณาที่มีคนนุ่งน้อยห่มน้อย ผมว่ามีเยอะอย่างโฆษณาสบู่ ผมว่ามันเห็นนิดหน่อยเอง
มันไม่มีความรู้สึกครับ มันแค่ผ่านมาแล้วผ่านไป มันเร็ว ผมเฉย ๆ กับมิวสิกที่มีดาราดังตัวโป๊มาเดิน
แค่เห็นว่าเขาเดินเก่งจัง สวยดี มันเห็นนมบ้าง ผมก็ไม่ค่อยชอบ ไม่ควรมีเยอะ ถ้าผมว่างอยู่ห้อง ผมเปิด
เพลงฟังบ้าง บางทีก็เปิด FMนอนฟัง หรือทำอะไรไปด้วย มันค่อนข้างคลายดี ดูโทรทัศน์บ้างตอนบ่าย ๆ ไม่
รู้ว่าใช้สื่ออะไรมาสุดระหว่างโทรทัศน์กับฟังเพลงวิทยุ บางทีเพื่อนมาคุยด้วย ว่าง ๆ เพื่อนก็มาค้างที่
บ้าน ก็คุยกันเรื่องดาราดัง คำโน้นคำนี้บ้าง คือสนิทกัน เป็นเพื่อนแถวบ้าน กับเพื่อนที่ทำงานผมไม่ค่อย
คุยด้วย ผมทำงานอย่างเดียว

สื่อที่นำเสนอเรื่องเพศ ที่สอน มันดีมีประโยชน์ได้ความรู้หลายเรื่อง อย่างต้องใส่ถุงยางเวลามี
เพศสัมพันธ์ ผมก็ใช้บ้างไม่ใช้บ้าง แต่ผมไม่ค่อยได้ดูรายการแบบนี้ เพราะเพื่อนหรือแฟนเป็นคนเลือก
ว่าจะดูช่องไหน ผมก็ตามใจ คุอะไรก็ได้ผมดูได้หมด ถ้าหาเรื่องเพศหรือ ผมหาทางโทรศัพท์ (จินนาน)
ดูคลิปทางโทรศัพท์ของเพื่อน เพื่อนมีมันสะดวกดี เพื่อนผมมีมาใหม่ ๆ ตลอด

ถ้าอยากรู้ข้อมูลเรื่องเพศ ผมเปิดเว็บ หาข้อมูล ที่มีคนโพสไว้บ้าง แต่คลิปโป๊ผมหาไม่เจอ ดูรูป
โป๊ ไปเล่นแคมฟร็อกบ้าง ผมเข้าไปดูเฉย ๆ ไม่ได้เข้าไปดูโชว์ หาสาว ๆ คุย ไม่เคยนัดเจอ ผมว่ามัน
ไม่ใช่ บางเว็บหลายเว็บก็เข้าไม่ได้โดนบล็อกโดยกรมตำรวจ ไม่ดีเลย เวลาคนมีอาการ จะทำไงถ้า
หน้าตาไม่ดี เขาจะหาได้หรือ แล้วไม่มีตัวช่วย เขาอาจจะลวนลาม ข่มขืน คนอื่นได้ มันก็แล้วแต่คน
ไม่ใช่จะทำทุกคนอยู่ที่จิตสำนึก บางทีผมก็เล่นเกม เวลามีอาการ ผมก็กับแฟน ช่วงไม่มีแฟนก็ช่วย
ตัวเอง ผมไม่ค่อยใช้ตัวช่วย เวลาผมมีปัญหาเรื่องเพศ ผมไม่ปรึกษาใคร เรียนรู้ด้วยตัวเอง ไม่ปรึกษาพ่อ
แม่ เพื่อนก็ไม่ ครั้งแรกผมเรียนรู้จากผู้หญิง คือมีอะไรกัน ผมมีครั้งแรกอายุสิบสี่ ตื่นเต้นมาก ผมก็อยาก

ลอง ผู้หญิงชวน เขาชวนไปนอนด้วย ผมก็ไป เขาเป็นเด็กร้านอาหาร เขาอายุมากกว่าผม มากกว่าเยอะ อายุยี่สิบปี ตื่นเต้น ดิใจชอบ อยากมีอีกในตอนนั้น แต่เฉย ๆ แล้วตอนนี้ผมมีแฟนแล้ว

คาราที่ถ่ายแบบโซว์นิตโซว์หน่อยในนิตยสาร มันสวยดี ไม่น่าเกลียด มันเป็นแฟชั่นธรรมดาไม่ เห็นแปลก

การจัดเรดดิ้งในรายการโทรทัศน์ผมว่ามันมีผล แต่น้อยมาก อย่างต่ำกว่าสิบแปดห้ามดู มักเป็น หนังสือที่มียากัน แต่ส่วนมากเด็กดู น้อยคนครับที่จะเชื่อ เพื่อนผมก็ไม่สนใจเปิดดู ผมก็ไม่สนใจด้วย เวลาขึ้น คำเตือนผมมักไม่สนใจฟัง แต่ทำไว้ก็ดี

ผมรู้สึกเฉย ๆ วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อาจจะไม่ได้ ไม่ได้ดีกว่า ไม่ควรทำ ตามจริงมัน ไม่ได้ แต่ผมก็ทำ แต่ตอนนั้นผมไม่รู้เรื่อง เขาชวนผมก็ไปตอนนั้นเขาเป็นคนทำให้ผมไม่รู้เรื่องเขาทำให้ เขา สอนผม ผมว่าคนไม่เคยก็อยากลองมันห้ามไม่ได้ คนที่เข้าวัดน่าจะยับยั้งใจได้ ไม่น่ามีความรู้สึกทาง เพศ

เรื่องเพศคุยได้ ต้องคุยกับคนสนิท ตรงที่คนไม่อยู่เยอะ คนอยู่เยอะก็ไม่ควรเพราะมันไม่ดี คุย กับเพื่อนสนิทได้ ต้องระวังไม่ให้ใครได้ยิน ผมก็คุยกับเพื่อนบ้าง ว่าคนนี้ได้แล้ว แต่ไม่เล่ารายละเอียด บางทีเพื่อนก็เล่า มีรายละเอียดด้วย

ข่าวในหนังสือพิมพ์ ผมว่ามีแต่ข่าวฆ่ากันตายข่าวข่มขืน ผมไม่ค่อยอ่าน มันไม่มีประโยชน์ บาง ทีเอาภาพคนตายมาลงไม่น่าดู เสียเวลา ไปทำอย่างอื่นดีกว่า ผมว่าข่าวข่มขืนไม่น่าลงเพราะผู้หญิงจะอาย ทำให้คน โคนข่มขืนไม่กล้าแจ้งความ กลัวเป็นข่าว คนข่มขืนมันต้องเป็น โรคจิต ไม่ใช่คนธรรมดา มัน บ้า

ละครไทยหรือที่สนุกดี มีฉากกอดจูบกันบ้างแต่น้อย สั้นๆ ไม่ทันทำให้เกิดอารมณ์ อย่างคน ข่มขืนในละคร ผมว่าคนส่วนใหญ่ไม่ทำตาม แล้วคนข่มขืนแล้วนางเอกรัก มันเป็นไปได้ ละครก็เป็น ละคร แต่งขึ้น คนสมัยนี้เขาคิดได้ว่าอะไรดี อะไรควรทำ นอกจากคนเป็น โรคจิต ก็ไม่สนใจสังคม ไม่ แคร่ใคร เขาไม่คิดหรอกว่าคนถูกข่มขืนแล้วครอบครัวจะเสียใจแค่ไหน

เรื่องเพศในสื่อ ผมว่ามันเยอะ ง่าย แต่ไม่น่ามีโทษ เพราะคนสมัยนี้รู้ว่าอะไรควร ไม่ควร แล้ว ก็ผู้หญิงเดี๋ยวนี้ง่าย เจอกันก็ได้กัน ไม่ต้องข่มขืน แกรมไม่ต้องดูแล ไม่ผูกพัน

คนที่ 5 ชื่อบัว อายุ 15 ปี โคนคือนางาจาร มีเพศสัมพันธ์กับเด็กต่ำกว่า 15 ปี พ่อเขาฟ้อง แต่ผู้หญิงยินยอม ที่ผมโดนจับ คือพ่อเขาโทรมาให้เอาลูกเขาไปส่งที่บ้าน แล้วเขาเอาตำรวจจับ เลยต้องมาอยู่ที่นี้ ตำรวจบอกให้มาอยู่ที่นี้เป็นพิธิ คงต้องอยู่ที่นี้สองอาทิตย์ เขาบอกว่าประมวลเอกสารเสร็จเขาจะปล่อยผู้หญิงอายุ 14 ต่างคนต่างยินยอม แต่ก่อนเป็นเพื่อนกัน แล้วคบกันเป็นแฟน อยู่ด้วยกันได้เดือนกว่า เขาก็กลับบ้านแล้วมาหาผมใหม่ เขามาอยู่ด้วย ผมอยู่บ้านกับพ่อกับน้ำ แล้วก็ก็มีเพื่อนพ่อ แม่อยู่อีกที่หนึ่ง พ่อแม่ผมอยู่ด้วยกันแต่ทำงานกันคนละที่ ยังรักกันอยู่ ผมมีพี่สองคน พี่ผมทำงานอยู่กรุงเทพ แต่ไม่รู้ทำอะไร อยู่ที่บางนา พี่เขาอยู่กับน้ำ ผมก็คุยกับพี่บ้างแต่ไม่ค่อยสนิท เพราะผมอยู่กับพ่อ บางทีผมคิดถึงแม่บ้าง ผมนอนกับพ่อแล้วก็เพื่อนพ่อ นอนห้องเดียวกันหมด แต่ตอนแฟนมาเขานอนกับผมอีกห้อง บ้านมีสองห้อง เพื่อนนอนห้องพ่อ พ่อผมไปทำงานกลับดึก พ่อผมกลับมานอนอย่างเดียว ดึกแล้ว บ้านผมก็อยู่แถวบางนาเหมือนพี่แต่ห่างกัน บ้านเป็นบ้านเช่า มีห้องน้ำในตัว พ่อจ่ายค่าเช่าเดือนละ สี่พันห้าร้อย ไม่รวมค่าน้ำค่าไฟ ผมจบแค่ ม.1 มันมีปัญหาเรื่องค่าเรียน เรื่องการเงินพ่อไม่มีเงินส่ง พ่อขับรถวิน ก็ขับอยู่ในซอยบ้าน แม่ทำงานอยู่พระราม 2 เย็บเสื้อผ้า เสื้อโหล พี่ชายไม่เคยให้เงินพ่อแม่ พี่ชายก็ยังไม่มีครอบครัวยังไม่มีแฟนเลย ผมว่าฐานะทางบ้านผมก็พอมีอยู่มีกิน ไม่ถึงกับลำบาก พ่อผมได้เงินวันละสามสี่ร้อยบาท แม่ได้เงินตามจำนวนที่เย็บ ผมไม่รู้แม่ได้เท่าไร เจอแม่แม่ก็ให้เงินบ้าง บางทีให้สี่ห้าร้อยบาทก็เอาไปซื้อเสื้อผ้า ผมได้ค่าขนมวันละสี่สิบห้าสิบบาท ข้าวทานที่บ้าน เงินนี้ก็เอาไปเที่ยวบ้าง บางวันผมไปเที่ยวกับเพื่อนบ้างแฟนบ้าง ไปเดินห้างไปร้องเพลง ร้องคาราโอเกะ แบบที่หยอดเหรียญ ไม่ได้ทำอะไรส่วนมากไปร้องเพลงอย่างเดียว ครั้งหนึ่งก็ไปกันสองคนสามคน ส่วนใหญ่ผมก็ดูหนังบ้าง เล่นอินเตอร์เน็ตบ้าง ส่วนใหญ่ผมชอบดู มิวสิควิดีโอ แบบที่เป็นเนื้อเรื่องส่วนใหญ่ ผมชอบดูของ BIG ADS ชื่อแผ่นมาดู ก็นอนฟังทั้งวัน ถ้าไม่ไปไหน แล้วดูโทรทัศน์ตอนกลางคืน ชอบดูหนัง ดูหนังบู๊ ผมดูหนัง VCD ไม่ค่อยดูละครหรือ รายการโทรทัศน์ ดูแผ่นมากกว่าชอบดูหนังบู๊ อย่าง 2499 อันธพาลครองเมือง คนเหล็ก ผมชอบดูหนังฝรั่งมากกว่าหนังไทย แต่หนังไทยก็ดูบ้างบางเรื่อง ผมเล่นอินเตอร์เน็ต เล่นพวก HIS คุยกันกับเพื่อน เขาก็เข้ามาทักทายเฉยๆ เคยเล่นแคมพรีอคบ้างแต่ไม่บ่อย มีพวกดีเจมาเปิดเพลงก็ฟังเพลง เคยดูเขาโชว์บ้าง ชอบแต่เล่นไม่เป็น เล่นกับเพื่อน บางทีคนมาเดินขั้วชอบ ผมว่างๆ ผมก็ฟังเพลง ว่างไม่รู้จะทำอะไร คลายเครียด ไม่มีอะไรทำ ผมว่าสื่อจำเป็นต่อชีวิตผม ถ้าไม่มีก็ลำบาก มันเหงา ผมไม่ค่อยสนเรื่องเพศในพวกนี้เท่าไร ไม่ค่อยอยากราคา เวลาคาราถ่ายแบบไปผมรู้สึกเฉยๆ ไม่คิดอะไรมาก ผมดูนิตยสารบ้างภาพสวยดี ตื่นเต้นบ้าง เกิดอารมณ์บ้าง แต่ก็อดเอา ผมกลั่นใจ ผมบังคับใจได้ อย่างมิวสิควิดีโอที่คาราออกมาเดินผมก็เฉยๆ ไม่รู้สึกอะไรผมระงับได้ ผมอ่านหนังสือพิมพ์กีฬา ก็ไม่ค่อยบ่อย ชอบเรื่องกีฬา อ่านข่าวบันเทิงบ้าง อย่างอื่นไม่อ่าน ส่วนใหญ่อ่านแค่สองอย่าง

รายการที่นำเสนอเรื่องเพศในโทรทัศน์ มันมีประโยชน์ให้เราารู้ว่าป้องกันอย่างไรผมก็ดูเป็นบางครั้ง เปิดเจอก็เลยฟัง ไม่เจอผมก็ไม่ได้ฟัง ผมไม่ได้จ้องจะดู มันมีประโยชน์ดี ได้รู้หลายเรื่องทำอย่างไรไม่เป็นเอดส์ สื่อนำเสนอเรื่องเพศผมว่าไม่มาก ผมเคยดูหนังสือโป๊บ้าง เพื่อนเอาให้ดู ไม่เคยคิดจะไปซื้อเอง ไม่ชอบดูแต่เวลาเพื่อนเอามาเปิดดูข้าง ๆ ผมก็เลยดูบ้าง ก็ไม่รู้สึกอะไรมาก ดูธรรมดา ตื่นเต้นบ้าง ผมเคยดูหนังโป๊ที่บ้านของพ่อ ของเพื่อนพ่อบ้าง พ่อวางไว้ ผมก็หยิบมาดู พ่อไม่ว่าอะไร แต่ผมไม่ได้ดูให้พ่อเห็น ผมแอบดู แต่เขาก็รู้แหละ ตื่นเต้นชอบ ผมเคยลองทำแบบใน วิธีดีบ้าง มีอารมณ์ก็ทำเองบ้าง พ่อผมอยู่พ่อก็ไม่ว่าเปิดดูได้ ผมเป็นผู้ชาย บางทีดูคนเดียว บางทีดูกับเพื่อน ก็สนุกดี เพื่อนผมก็ชอบดู ผมฟังเพลงใต้ดินบ้าง รู้สึกสนุก มันส์ ผมฟังเพลงแนวร็อก ก็มีเรื่องเพศบ้าง ผมฟังเพลงเอามันส์ บางทีก็มีคำว่าเหี่ยวว่าสัตว์อย่างงี้ มันไม่ทำให้เกิดอารมณ์ได้หรอก มันสนุกมากกว่า

การจัดเรตติ้งในโทรทัศน์ผมว่ามันดี น่าจะมีคนเชื่อฟังบ้าง ผมเชื่อ แต่บางทีผมก็อยากดูมากกว่า ก็ดูไม่ได้สนใจคำเตือน พ่อเป็นคนเลี้ยงดูผม ผมสนิทกับพ่อมากที่สุดในรอบรั้ว กับแม่ผมก็คุยบ้าง ส่วนใหญ่แม่โทรมาคุยไปเจอแม่บ่อย ผมเหงามาก ผมอยากอยู่กับแม่(น้ำเสียงดูอยากมาก) ตอนเด็ก ๆ ผมก็อยู่กับพ่อแม่ ตอนนี้แม่ก็มาหาพ่อบ้างมาค้างบ้างเป็นบางช่วงบางครั้ง ผมปรึกษาพ่อเกือบทุกเรื่อง เรื่องเพศผมไม่ปรึกษา ผมเงิน แต่พ่อก็สอนเรื่องเพศกับผม อย่างเช่นดูแลร่างกาย ไม่ให้ไปมั่ว ผมก็เชื่อ พ่อผม ผมไม่มั่ว ผมเพิ่งมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนนี้ ก็นอนๆอยู่ แล้วเกิดอารมณ์กันก็เลยต่างคนต่างทำ พ่อแม่ผมเคยทะเลาะกัน บางครั้งก็แรงบางครั้งก็ไม่แรง แรงก็ขนาดตบตีกัน พ่อเป็นคนทำก่อน แม่ก็สู้ แต่ก็ยังดิ้นอยู่ ทะเลาะกันสักพักก็หาย เดี่ยวสักพักก็ดีขึ้น เวลาผมมีปัญหาเกิดขึ้นพ่อแม่ก็ช่วยกันแก้ปัญหา ตอนมาอยู่ที่นี้พ่อบอกว่าเดี๋ยวเขาจะมาประกันออก ผมอยากออกแล้ว อยู่ที่นี้ รู้สึกเหงา ไม่มีเพื่อนเพื่อนมันคนละกลุ่มกัน พ่อผมเป็นคนดูแลใจดีเป็นบางครั้ง แต่แม่ใจดีตลอด ผมคิดอยากกลับไปเรียนต่อเหมือนกัน ผมไม่ได้เรียนประมาณปีกว่า ๆ พ่อก็อยากให้กลับไปเรียน ไม่รู้จะได้เรียนหรือเปล่า ต้องแล้วแต่พ่อ

การมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่เด็กอย่างผม ผมว่ามันไม่ดี ยังเรียนไม่จบเลยอายุก็น้อย แต่ของผมมันเกิดการ เกิดอารมณ์ทั้งคู่มันตื่นเต้น ผมลืมหาคะไรเลยตอนนั้น รู้แต่ว่าน่าลองน่าสนุก ผมไม่รู้ว่าศาสนาจะช่วยให้ใหม่ อาจจะช่วยให้ก็ได้ ผมก็ไม่รู้ เวลาผมคุยกับผู้หญิงบางทีผมก็ตื่นเต้น มันเงิน มันไม่ค่อยกล้าพูด แต่จะเป็นกับบางคน บางคนก็ไม่เป็น เวลาถูกตัวผู้หญิงผมตื่นเต้น ก็มีตั้งใจบ้างบังเอิญบ้าง

ตั้งใจคือตั้งใจจับ คือถูกเนื้อต้องตัวกัน ก็เป็นบางครั้งถ้าสวย ผมไม่ถูกเนื้อต้องตัวคนไม่รู้จัก ถูกคนรู้จัก เขาก็ไม่ว่า เพราะไม่ได้ล่วงเกิน จับมือบ้าง จับหน้าผากบ้าง เรื่องเพศคุยในที่สาธารณะได้ น่าจะได้รับการ

ผมมีเพื่อนสนิทเยอะ ถ้าสนิทจริงๆมีสี่ห้าคน ผมเป็นคนคิดว่าจะทำอะไรจะไปไหนกัน เพื่อนก็ทำตามแต่เป็นบางครั้ง บางครั้งเพื่อนก็บอกว่าไม่ เพื่อนไม่ทำตามผมก็เฉยๆ ไม่เป็นไรไม่โกรธ กลุ่มผมชอบนั่งเล่นร้องเพลงกันแถวบ้าน ส่วนมากก็ไปเที่ยวห้างกัน ไปร้องเพลงบ้าง ไปเซ็นทรัลบางนา กินเหล้าที่บ้าน แถวบ้านผมขายเหล้าให้ ซื้อมาก ส่วนมากไม่เมา แต่บางทีก็เมา ผมไม่เคยเที่ยวตามร้านเหล้า เพื่อนผมส่วนใหญ่ไม่เรียนแล้ว เป็นเพื่อนโรงเรียนเก่า ออกแล้ว โศดเรียนบ้าง ไม่จบ ม.3 บางคนจบ ม.1 พวกนี้ไม่อยู่กับพ่อแม่แล้ว บางทีเขาก็มานอนบ้านผม เขาไม่ได้ทำงาน พ่อผมเลี้ยงบ้างให้เงินบ้าง มากินข้าวที่บ้านพร้อมพ่อ พ่อไม่ว่า พ่อซู้กับข้าวมากินพร้อมกันเหมือนครอบครัวเดียวกัน พ่อก็รักเพื่อนผมเหมือนกัน ผมรักเพื่อนมาก

โรงเรียนมีการสอนเรื่องเพศบ้าง สอนเรื่องดูยาง มีเพศสัมพันธ์ต้องใส่ถุงยาง เวลาครูสอนบางทีผมก็เงินเพราะมีผู้หญิงนั่งอยู่ข้างๆ ผมเรียนโรงเรียนชายหญิง หันมาเจอผู้หญิงผมทำตัวไม่ถูก ผมไม่เคยปรึกษาเรื่องเพศกับครู ผมว่ามันเป็นเรื่องน่าอาย ไม่กล้า ส่วนมากปรึกษาเพื่อนมากกว่า อย่างปรึกษาวางจะจูบผู้หญิงยัง ใจผู้หญิงจะเสียว หรือว่าถามเพื่อนว่าผู้หญิงคนนี้เป็นไ่มั่วหรือเปล่า เวลาผมไปมีอะไรมาผมก็เล่าให้เพื่อนฟังแล้วว่าไปทำอะไรมา ทำอย่างไร เพื่อนก็สนใจ เพื่อนก็อยากลอง บางคนยังไม่เคยมีอะไรกับสาว เพื่อนบางคนชวนไปเที่ยวช้อปปิ้ง ผมก็ไป ครั้งหนึ่งก็สี่ห้าร้อย ผมไปแต่ไม่ได้มีอะไร ผมไปเป็นเพื่อน ขึ้นไปแต่ไม่ได้มีอะไรกัน ผมไม่กล้า ผมบอกเขาว่าผมไม่ยอมผมมาเป็นเพื่อน ก็จะนั่งคุยกับเขาคิดว่าเพื่อนเสร็จค่อยลงไป

ผมไม่เคยเห็นอาจารย์มีพฤติกรรมลวนลามเด็ก เคยเห็นแต่อาจารย์ที่พูดจาทะเล่ แต่ก็ไม่ทะเล่มาก ผมไม่เคยเห็นเพื่อนมีเพศสัมพันธ์กันในห้องเรียน เพื่อนสนิทกันบอกกันไว้ พวกผมก็แอบคุยที่บ้าน เพื่อนผมพาหญิงมาเอา ผมก็นั่งอยู่ มั่นก็เอากัน ผมก็มองเห็น ผมก็เฉยๆ นั่งดูทีวีไป

เรื่องสอนเพศศึกษาในโรงเรียนผมรู้แล้วเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็นั่งฟังไป ผมว่ามันมีประโยชน์ บางอย่างเราก็ไม่รู้ แล้วคนที่ไม่รู้ก็คงจะได้รู้

พ่อแม่มีการกอดกัน มีการหอมแก้มกันบ้างบางครั้ง ผมนอนกับพ่อแม่ ตอนที่แม่ยังอยู่กับพ่อ ผมไม่อึดอัด ผมเคยเห็นพ่อแม่มีอะไรกันแต่ไม่ได้มานั่งดูนะ ก็นอนอยู่ เขาคิดว่าผมนอนหลับแล้ว ก็ดูไม่ได้แอบดู ผมดูแล้วก็ไม่รู้สึกอะไรมาก ก็มีตื่นตื่นบ้าง ตอนผมเห็นครั้งแรก ผมรู้สึกอยากทำอย่างนั้นบ้าง แต่ผมก็เห็นพ่อแม่ทำอะไรกันไม่บ่อย ผมเลยมาลองกับแฟน ผมไม่เคยเช็กหมู่ ผมไม่เคยคิดอยากลอง ผมอยากเป็นส่วนตัวมากกว่า อายุเพื่อนด้วย ผมไม่เคยคิด ถ้าเพื่อนชวนคงไม่ บ้านแฟนผมไม่ถึงชั้นว่ารวย ก็ไม่ได้รวยมาก แต่รวยกว่าบ้านผม แฟนผมเรียนอยู่ชั้นม.3 เขาปิดเทอม ตอนเขามาอยู่บ้านผม พ่อแม่เขารู้ว่าผมกับแฟนมีอะไรกัน รู้ทั้งสองฝ่าย บ้านผมก็รู้ แฟนผมบอกว่าพ่อเขาดีมาก คุณทุกอย่าง ระเบียบเยอะ ผมว่าชีวิตคนเราต้องมีแฟนอยู่คนเดียวมันก็เหงา เวลาคุณละครมีฉากกอดจูบ ผมก็รู้สึกบ้าง มันตื่นตื่น แต่ไม่ทำตาม ระวังบ้าง ถ้าระวังไม่ได้ก็เข้าห้องน้ำ ผมไม่ซื้อหนังสือไป ผมจะควิซิติเลย ขอเพื่อนดูบ้าง อะไรบ้าง ยืมดูบ้าง เพื่อนซื้อมา

ผมไม่ค่อยอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ ผมไม่สนใจข่าวต่าง ๆ ในโทรทัศน์มีเรื่องเพศไม่มาก ผมว่ามีน้อย เวลาดูรายการโทรทัศน์ บางทีเอาไปเล่าให้เพื่อนฟัง ว่ารายการ เป็นอย่างไรอย่างนั้น ถ้าดูเหมือนกันก็แลกเปลี่ยนกัน บางทีก็คุยเรื่องดารา อย่างคนนี้ไซค์ใหญ่จัง หนังสือมีบ้างอย่างฉาบฉวยก็เลยยก แต่มันเป็นเรื่องธรรมดาของภาพยนตร์ มันก็ไม่ผิด เป็นเรื่องปกติ มันก็ทำให้มีอารมณ์บางครั้ง รู้สึกไม่ไหวแล้ว ผมไม่เคยคิดจะเลียนแบบคนในหนัง ผมว่าหนังเขาสร้างขึ้น บางอย่างมันก็ไม่จริง ไม่ใช่ ทำตามไม่ได้ มีลิสทวิดิโอที่เด่นยั่วๆ ผมเคย ๆ ผมเคยเข้าไปหารูปโป๊ในอินเทอร์เน็ต เข้าไปตามเว็บไซค์ มันจะเป็นซีดี ให้เลือกเป็นภาพเคลื่อนไหว ประมาณวิดิโอเลย ไม่ต้องสั่งซื้อ เข้าไปดูได้เลย ไปดูฟรี มันมีเยอะมีหลายเว็บ ผมเคยเล่นแคมฟร็อค ผมเล่น HIS บ้าง แต่ว่าไม่บ่อย นานครั้ง ๆ มีเคยนัดเจอคนจาก HIS แต่ไม่ได้ไป ผมอายเงิน เลยไม่ไป กลัวด้วย กลัวเขาเอารูปคนอื่นมาใส่ ผมเล่นเกมบ้าง เกมสู้กันเกมยิงปืน เกมแบบไล่ข่มขืน ส่วนมากมันไม่ทำให้เกิดอารมณ์ มันฮามากกว่า คือแบบมีเพศสัมพันธ์กัน เอาลูกศรไปกอดตัวผู้ชาย แล้วไปกอดตัวผู้หญิง มันก็จะมีเพศสัมพันธ์กัน โดยต้องกดตรงตัวผู้หญิงที่เปิดผ้า แล้วผู้ชายก็จะวิ่งไปปล้ำ ทำท่าเอากัน ไม่นานก็กลับมาที่เดิม ถ้ากดไม่ทันเราก็แพ้ ผมจำไม่ได้ว่ามันชื่อเกมอะไร เกมที่เกี่ยวกับเรื่องเพศผมเล่นเกมนี้เกมเดียวทางโทรศัพท์กับสาวที่คุยกันบ้าง บางทีก็คุยเรื่องเพศบ้าง ตอนแรกๆก็ไม่คุยอายุกลัวเขาค่าเอา พอคุยไปคุยไป ก็เลยคุย คุยแบบเธอได้ใครมาบ้าง ได้มาก็คน ชอบทำ

ไหนมากที่สุด แบบว่าเอนมใหญ่ไหม หุ่นเป็นไง ผมเปิดดูหนังสือไปบ้าง ก็เยอะ ชอบดูภาพมากกว่า
พวกเรื่องเล่า ที่เล่าประสบการณ์ ดูเพื่อคลายเครียดผ่อนคลายอารมณ์

ครอบครัวผมใช้ความรุนแรง ผมก็รู้สึกไม่ดี ผมก็รู้สึกเครียด ถ้าผมมีแฟนผมจะไม่ทำอย่างนี้ ผม
ยอมทุกอย่าง ผมไม่อยากทำ เขาเป็นผู้หญิง เป็นเพศแม่ พ่อผมกอดผมบ้าง แต่โตมาไม่บ่อย ไม่ค่อยกอด
ตั้งแต่เรียนมัธยม ผมรอทานข้าวพร้อมพ่อทุกวัน เวลากินข้าวคุยกันเรื่องทำงาน พ่อเล่าให้ฟัง ว่าวันนี้ทำ
อะไรบ้าง วันเกิดพ่อก็ให้เงินบ้างให้ของขวัญบ้าง แต่ไม่ได้ฉลองอะไร

คนที่ 6 ชื่อ กบ อายุ 17 ปี 5 เดือน โคนคดีพยายามทำอนาจาร ผมอยู่ที่นี้มาแปดวันต้องรออีกสามเดือนถึงจะรู้ว่ายัง โคนทำอนาจารแต่ผมไม่ได้ทำ คือผมอยู่กันสี่คนแล้วก็มีผู้หญิงสองคนเขารู้จักกันกับเพื่อนผม เพื่อนอีกสองคนเป็นรุ่นพี่ มีผมกับบอยที่ไม่รู้จัก เขามาที่บ้านเพื่อน กลับจากงานบวชที่หนุ่ม เพื่อนเขารู้จักกับผู้หญิง ก็จะจุกอดผู้หญิงสองคน ผมก็เลยไปแกล้ง ๆ ด้วย ไปจับแขนไปจับเล่น ๆ ว่าไง เขาก็เฉย ๆ เขาก็นั่งอยู่ ผู้หญิงอีกคนเดินเข้าบ้าน บอกเพื่อนเขาว่าเขาเดินไปก่อนเดี๋ยวตามเข้ามาพอนั่งเล่น ไป ๆ มา ๆ ผมเดินไปหยิบอะไรก็จำไม่ได้ ก็ได้ยินเสียงผู้หญิงร้อง กระโดดลงน้ำ จริง ๆ มันเป็นศาลา มีน้ำกั้นกับอีกฝั่ง เขาจะกระโดดข้ามน้ำแต่โดดไม่พ้นเขาเลยตกน้ำ แล้วเขาก็ว่ายน้ำขึ้นบอกพวกพี่หนุ่มเลยวิ่งหนี เขาบอกให้ผมวิ่ง ผมก็เลยวิ่งตามเขาไป เห็นเขาวิ่งผ

มก็เลยวิ่งตาม แล้วพวกญาติเขาก็เดินตามมาด้วย เรื่องมันก็นานแล้ว ผมก็คิดไม่มีอะไรแล้ว ผู้หญิงก็ยังมาพูดมาคุยเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น เขาคู่กับเพื่อนผมเหมือนเพื่อน เหมือนไม่โกรธกัน ผมว่าไม่มีอะไรแน่ พอเรื่องผ่านมา ตำรวจก็มาจับที่หนุ่มได้คน แต่ก็ปล่อยออกมา ตอนนี้อยู่ข้างนอก ไม่รู้เขาขุดเงินกันหรือ เปล่า ผมก็โดนจับคนที่สองแต่เพื่อนอีกสองคนไม่ได้โดนจับ ผมนอนหลับอยู่ในห้องเพื่อนไปกินงานวันเกิดเพื่อน เลยนอนที่นั่น เขามาจับที่ห้องเพื่อน ตอนอยู่สน. เขาบอกว่า ผมทำอนาจารพยายามพรากผู้ชาย ผมไม่ได้ทำ ผมพึ่งแยกกับเมีย ผมมานั่งบ้านเพื่อนหลังงานบวช ก็อยู่ตรงที่คนเห็นเยอะแยะ แต่เขาหาว่าผมทำ ตกลงไม่มีใครได้ ที่หนุ่มก็ไม่ได้ จริง ๆ เขาสมยอมแต่เขาก็กลัวเลขหนี ผมไม่คิดจะทำอะไรเขาจริง ๆ ผู้หญิงก็น่าตาใช้ไม่ได้ ตัวก็ดำอายุก็มากกว่าผม ผมหาได้ มีคนหนึ่งยอมผมผมยังไม่เอา ผมไม่ได้ทำ ผู้หญิงไม่ได้เสียหายอะไร เขาก็มาคุยไม่ได้เอาเรื่องเอาราวอะไร ตำรวจเขาจะเอาเรื่อง

ผมอยู่กับแม่บุญธรรม และพี่ พี่ผู้ชายหนึ่งคนที่ผู้หญิงสองคน ผมเป็นคนสุดท้าย พี่ผู้ชายอีกคนไม่ได้อยู่ที่บ้าน พ่อเสียไปนานแล้ว คือผมอยู่กับแม่บุญธรรมตั้งแต่ขวบสองขวบแล้ว คือแม่กับพ่อผมฝากเลี้ยงไว้ พ่อแม่ก็มาเยี่ยมบ้าง พอ ป.4 แม่บอกพ่อเสียแล้ว พอตอนอายุ 13 ให้ผมออกเรียนไปอยู่กับแม่ ผมไม่เคยผูกพันกับเขา ผมก็ไม่อยากอยู่กับแม่ไม่สนิทกัน ไม่ได้เลี้ยงผมมา ผมอยู่กับแม่บุญธรรมมาตั้งแต่เกิด เขาเลี้ยงมาผมเลขหนีมา เขามาตามหลายรอบมากเลย ผมไปแล้วผมก็หนี เขามาตามครั้งสุดท้ายให้ไปอยู่อยุธยา เอาไปทิ้งไว้กับยาย ผมอยู่หลายเดือนเกือบปี ผมก็หนีกับมาหาแม่บุญธรรม อยู่โน้นไม่มีเงินสักบาท ก็ช่วยคนข้างบ้านทำงานบ้าน เขาให้เงินมา หนีมาอยู่กับแม่บุญธรรม ผมจบ ป.6 ตอนนั้นผมอยู่กับแม่บุญธรรม แม่เขาบอกจะให้ผมเรียน ผมหนีไปหนีมาเลยไม่ได้เรียน แล้วยังไม่ได้เรียนอีกเลย พออายุมันมากผมก็ไม่อยากไปเรียนแล้ว ก็เลขสมัคร กศน. 2 รอบแต่ไม่ได้ไปเรียน ถูกจับมาสมัครเดือน ต.ค. เดือนพ.ย.ก็โดนจับ ออกไปก็โดนจับมาอีก โคนจับครั้งแรกชื่อหาดักทรัพย์ ขโมย

มอเตอร์ไซค์ ตอนนั้นคิดเที่ยวชอบเที่ยว ไม่กล้าขอเงินพ่อแม่ เครื่องวัดน้ำหน้าบ้านก็หลายอันอยู่ ขโมยไปขายจนถูกจับได้

แม่บุญธรรมผมมีเงินบ้าง ไม่มีเงินบ้าง แล้วแต่วัน แต่ผมก็อยู่กันอย่างมีความสุข อยู่กันอย่างพอดี พ่อเลี้ยงตายแล้ว เขาตายนานแล้ว ผมมีพี่น้องแท่งคนหนึ่ง แก่กว่าผมสี่ปี แต่ตอนนี้หายไปแล้วเขาหายไปนานแล้ว เขาอยู่กับแม่บุญธรรมแล้วก็หนีไป ตอนนั้นได้ยินข่าวว่าไปอยู่กับแฟน แถวบางแค เขาไม่เป็นอะไรหรอก แต่เขาไม่ติดต่อ ผมว่าแม่บุญธรรมรักผม รักมาก บ้านแม่บุญธรรมอยู่คลองขวาง เป็นบ้านเช่า เช่าที่แล้วสร้างบ้านอยู่ เป็นบ้านไม้สองชั้น ค่าเช่าไม่รู้จ่ายเท่าไรแต่จ่ายเป็นปี ผมนอนกับแม่พี่น้องแต่มีที่กันเป็นห้องยาว ๆ มีตู้กัน แยกกันนอน แม่เป็นคนจ่ายค่าขนมให้ แม่จะให้วันละ 20 บาทไว้กินขนม ข้าวมีกินสามมื้อแล้ว แม่จะทำไส้ปั้นโตไว้ ผมไม่ได้ขอเงินแม่นานแล้วผมทำงานเอง ผมทำงานทาสก็ได้เงิน แล้วก็ช่วยที่บ้านทำงานบ้านบ้าง กวาดบ้านซักผ้า ผมได้เงินวันละ 170 บาท งานไม่ได้มีทุกวัน ก็เสร็จงานหนึ่งก็ต้องรอเขาหาอีกงานหนึ่งถึงจะได้งาน ถ้าไม่มีเงินก็ไม่มี ไม่ได้ขอ แม่เขาก็ไม่ค่อยมีเงินเขาต้องให้พี่ชายด้วย ส่วนพี่สาวมีแฟนแล้วเขาก็ใช้ของเขา พี่ชายผมทำงานบ้านช่วยแม่ แล้วก็ทำงานเรื่องไส้กรอกด้วย ซ่อมไส้กรอกเป็นบางครั้ง ผมก็มีเงินบ้างคืออาชีพของผมคือรับจ้าง คือใครจ้างทำอะไรก็ทำ

ผมเป็นคนสนุกสนานใครชวนทำอะไรก็ทำด้วย แบบใครทำอะไรสนุกผมก็ทำด้วย ผมชอบอยู่กับคนสนุก ๆ มันมีความสุขดี ผมชอบไปนั่งเล่นด้วย แต่ผมนั่งเฉย ๆ ผมนั่งเฮฮาในใจ ตอนนั้นผมก็คิดมากเรื่องคดีไม่รู้ว่าจะต้องอยู่นานแค่ไหน ถ้าตัดสินเลย ผมคงคิดไม่มาก ผู้หญิงก็ไม่ได้เสียหายอะไร ผมติดสามเดือนกว่าแล้วน่าจะตัดสิน ผมเห็นคนอื่น โคนคดีนี้ก็อยู่กันห้าหกเดือนยังไม่รู้ยังไง เพราะเขาก็ผลัดไปเรื่อย ๆ ยังไม่ตัดสิน บางทีเจ้าทุกข์ยังไม่มา ก็ผลัดไปอีก อีกสามเดือน ผลัดครั้งหนึ่งก็สามเดือน บางคนอยู่เป็นปี ผมคิดมาก ผมโดนคดีนี้ ผมเพิ่งเคยโดน ถ้าโดนคดีดีเขามันก็ไม่เท่าไร แสดงว่าเขาต้องมาทำผมคืน ถ้าคดีนี้มันนานผมกลัวเป็นปี ก็เจ้าทุกข์เขาผลัดไปถ้าผมติดปีหนึ่งแล้วค่อยตัดสิน ถ้าอยู่อีกปีคงนาน บางคนสองสามเดือนเขาก็ตัดสินให้ออกไปได้แล้ว

ผมมีแฟนอายุ 19 อยู่ด้วยกัน ไปขอมา ก็อยู่ด้วยกันไม่ได้แต่งงาน ผมมีลูกคนหนึ่ง ลูกผมขวบสี่เดือนแล้ว คือมีอะไรกันจนแฟนผมท้อง ผมเลยบอกแม่ เลยไปคุยกับแม่ผู้หญิง ก็อยู่ด้วยกัน เมียผมเขามีเงิน คือเมียผมเป็นคนที่ยูตาดี ๆ รัก บางทีญาติเขาก็ให้เงินเมียผมไว้ใช้ เวลามาเยี่ยมก็ให้เงินใช้ แฟนผมเป็นคนเลี้ยงลูก เพราะผม โคนคดีตอนแฟนผมท้องพอดี ตอนแรกผมไปอยู่บ้านกรุณามาก่อนก่อนย้ายมาอยู่ที่นี่

ผมเป็นคนชอบฟังเพลง ฟังจากวิทยุ CD บางทีก็ดูรายการเพลงทางโทรทัศน์ โดยเฉพาะรายการเพลง ดูแบบสนุกเวลาเครียดเศร้า ๆ ก็ฟังเพลงคลายเครียดได้ใจเย็นขึ้น ผมดูแล้วแต่วัน บางวันก็เยอะ บางวันก็ไม่เยอะ ทางโทรทัศน์ผมก็ดู OIC แบบรายการมันก็สั้น ๆ ดูแป๊บเดียวผมก็ปิด

ผมชอบอ่านข่าว พวกข่าวร้าย ๆ พวกกีฬาอะไรพวกนี้ผมไม่ค่อยอ่าน อย่างข่าวรถชน ฆ่ากันตาย ข่าวข่มขืน ผมชอบอ่านอะไรในแง่ร้าย ๆ ข่าวข่มขืนผมว่าชั่วไม่ตี ผมว่าเป็นความผิดของผู้ชาย ผู้หญิงแต่งสั้นมันเป็นแฟชั่นจะไปว่าเขาไม่ได้ เขาอาจจะไม่ได้แต่งตัวช่วยยวนผู้ชายคนนั้น ผมว่ายังไงผู้ชายก็ผิด ผู้หญิงไม่ผิด ถ้าเขารู้จักกันก่อนเขาคงไม่ข่มขืน ผู้หญิงเขาคงแต่งตัวให้คนอื่นคนที่เขาแอบมองอยู่

ผมว่าละครน้ำเน่า น้ำเน่ามาก ๆ ผมไม่ชอบดูละครมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้ว ยันโตผมไม่ค่อยชอบ ภาพยนตร์ผมดูบ้าง ผมชอบดูหนังตลกส่วนใหญ่เป็นหนังไทย ไม่ค่อยมีฉากโป๊ ผมดูเป็นหนังตลก แบบหนังตลกเลย อย่างพวกบอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม หนังฝรั่งที่มีฉากโป๊ผมก็ดูบ้าง ก็เลย ๆ ดูเวลาเบื่อ ๆ บางทีอยู่บ้านก็ดูไม่รู้จะทำอะไร มันไม่เกิดอารมณ์ ผมเฉย ๆ

ผมไม่เล่นอินเทอร์เน็ต ผมไม่ชอบเล่นเกมไร้สาระ ผมไม่เคยดูรูปโป๊ในเน็ต ผมไม่เคยเหยียบเข้าร้านเกมเลย ผมไม่ชอบเล่น

นิตยสารที่ถ่ายแฟชั่นผมก็ไม่ดู ผมไม่ชอบ ไม่เคยดู ที่ถ่ายชุดว่ายน้ำ ผมว่ามันเฉย ๆ ผมไม่ดู ผมฟังเพลงใต้ดินบ้างของ โจ้บอย มันเป็นแบบด่ากันอะไรแบบนี้ หยาบคายบ้าง ไม่เคยฟังเรื่องเกี่ยวกับเพศเลย

โฆษณาที่มีดารามานั่งน้อยห่มน้อย ผู้รู้สึกเฉย ๆ มันเป็นแค่โทรทัศน์ มันธรรมดา ไม่เหมือนคนอยู่ใกล้ ๆ กัน คนนั่งสั้น โชว์สะดือ ผมก็เฉย ๆ ถ้าผมจิบคนข้างนอกคิดว่า ผมว่าใครสวย ผมก็ลองจิบดู ขอบเบอร์ไปเลย ถ้าเขาไม่สนผมก็หาคนใหม่ ยังไงก็หาได้ การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผมว่าผู้หญิงแต่งตัวช่วยยวน มันทำให้คนเกิดอารมณ์ มันไม่ผิดเท่าไร มันก็ผิดบ้างสังคมไทย มันเป็นกระแส เด็ก ม.2 ม.3 นั่งสั้น ผมหัวออกไปทางผู้ใหญ่ ผมก็ไม่ชอบให้เด็กมานั่งสั้น อย่างพวกเด็กแว้นดูไม่ดี ผมไม่ค่อยชอบ แต่งตัวโป๊ แต่ถ้าผมชอบ ผมก็ลองจิบดู เขาจะแต่งตัวยังไงก็ได้

มิวสิควิดีโอที่มีดารามานั่งน้อยห่มน้อย ผมไม่ค่อยดูโทรทัศน์ คือถ้าผมอยากดูอะไร ผมก็หาดูเอาเลย หาVCDมาดู ผมไม่ค่อยใช้ไฟฟ้าอะไรเลยในบ้าน

ผมไม่เคยดูรายการที่เขาสอนเรื่องเพศเลย ไม่ว่าจะทางโทรทัศน์ วิทยุ วิทยุผมเอาไว้ฟังเพลงอย่างเดียว ผมไม่เคยดูหนังสือโป๊ ไม่เคยคิดจะหามาดู คือเราก็ต้องอยู่กับแฟนเรา เวลานั้นก็มีอะไรกับแฟน ถ้าไม่มีแฟนก็ไม่มีอารมณ์ ผมไม่มีอารมณ์อยู่แล้ว บางทีผมเบื่อ แต่ผมมีกิ๊กเยอะ กิ๊กกับแฟนมันต่างกัน กิ๊กมันไม่ผูกพัน ผมมันไม่หน้าด้านด้วย ไม่กล้าจิบใครแต่คนมาชอบผมเยอะ บางทีไปบ้านเพื่อน เด็กแถวบ้านเพื่อนชอบ ก็มาขอบเบอร์ แล้วได้กัน เป็นบางคน บางคนก็เยอะมาก คือยอมแต่พ่อแม่เขาคงไม่ยอม

ผมก็ไม่เอากลัวมีเรื่อง แต่ผมว่าอนาคตโค่นแน่นอน แต่ไม่ใช่ผมกับคนอื่น ผมคนหนึ่ง ไปถึงข้าง เวลาอยู่บ้าน เพื่อน เพื่อน ไม่อยู่ผมจะดู แต่จะดูกับแฟน คุณคนเดียวผมไม่ดู เวลามีอาการเมื่อไหร่โทรหาแฟน โทรหา ก็ โทรเมื่อไหร่ก็ได้ ผมไม่เคยคุยเรื่องเพศกับใครเลย คุยทำไมคุยไปก็อายเขา กับเพื่อนผมไม่เคยพูด แม่ผมก็ไม่ปรึกษา อาย ผมว่าเรื่องเพศคุยในที่สาธารณะได้ แต่ผมไม่คุย คนอื่นเขาคงคุยกัน

การจัดเรตติ้งในโทรทัศน์ ผมว่าดีมีประโยชน์ แต่ผมว่ามันไม่ได้ผลหรอก เด็กเขานั่งดูอยู่หน้า โทรทัศน์เขาก็ดูต่อไป เขาไม่สนใจ เขาไม่รู้หรอก เขาไม่รู้ว่าจะอะไร อย่างที่มันขึ้น น ช อะ ไรอย่างเงี ผมว่าบางคนทุกวันนี้ไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามันคืออะไร ผมว่าต้องรอเขาโต ถ้าเขาไม่ประสบเรื่องเลวร้าย หรืออะไรมา ผมว่าเขาก็ยังไม่รู้ ต้องรอเขาโต ช่วงเป็นวัยรุ่นแล้วเขาน่าจะรู้ ผมว่าสื่อจะทำให้คนเลียนแบบได้มีน้อยมาก คนสมัยนี้จะทำอะไรเขาคิดเอง เขาไม่ต้องดูสื่อ เขาคิดเองได้ เขาจะมีอะไรกับใครเขาคงไม่เลียนแบบใคร

เรื่องเพศในสื่อ น่าจะเยอะ แต่ผมไม่ค่อยได้ดู ที่บ้านมีคอมพิวเตอร์ยังไม่เคยเล่น ส่วนใหญ่ผมนั่งคุยกับเพื่อนเล่นก็ต่า ร้องเพลงกัน สนุกกว่า ก็ร้องเพลงกันหน้าบ้าน คุยกันก็เรื่องทั่ว ๆ ไป เรื่องสนุก ๆ เฮฮาทั่ว ๆ ไป ผมไม่เคยเที่ยวผู้หญิง ผมเคยแต่เที่ยวขับ เดี่ยวนี้ไม่ต้องจีบสาวแล้ว ผู้หญิงสมัยนี้จีบผู้ชาย ผู้หญิงง่าย ผู้หญิงสมัยนี้แรด แถวบ้านผมมันมีคนเที่ยวเยอะมันเป็นกระแส หญิงแต่งตัวโป๊ แต่งตัวยั่ว ๆ เยอะคุยกันก็ได้ ต้องจีบกันก่อน จีบกันข้างถนนก็ได้กัน ส่วนใหญ่ไม่อยู่กันนาน ผมมีลูกมีเมียแล้ว ผมรักลูกผม ผมไม่เคยผูกพันอะไรกับใคร มีใครมาจีบผมก็เอา แต่ผมไม่คบต่อ ผมไม่ค่อยบอย แต่เพื่อนผมบอย ผมไม่ชอบแบบนี้ ผมรักแฟนผม แต่ว่าผมไม่รักใครจริง แต่ไม่ทิ้งใครก่อน ส่วนมากเขาไปเอง เขาก็ไม่ค่อยสน บางทีก็มา บางทีก็ไป ผมก็ไม่สน แค่นุกกันครั้งเดียวแล้วจบกันมีบอย เขาแค่ต้องการทางนี้ ผมก็ตอบสนองได้

ผมสนิทกับแม่บุญธรรมกับพี่ชาย ผมไม่ค่อยปรึกษาใคร ก็คุยแต่เรื่องธรรมดา อย่างเรื่องเพศผมก็ไม่ปรึกษา ผมแก้ปัญหาของผมเอง ผมคิดว่าสนิทกับแม่บุญธรรมมากที่สุด ผมคุยแม่เล่นบ้าง คุยกับแม่เรื่องว่าวันนี้ขายของดีไหม ใครมาบ้านเราบ้าง แม่ทำอะไรบ้าง ทำนองนี้ แม่เคยกอดผมแต่ตอนนี้ไม่กอดแล้วโต ๆ กันแล้ว ผมยังไหวแม่ทุกวัน เวลาจะรับเงินแม่ผมต้องไหว้ ไหว้แม่ทุกวัน ผมอยู่ข้างนอกผมชอบเล่นพระ ดูพระ มันทำให้ผมคิดไวจั้น คิดดีจั้น บ้านผมทานข้าวเย็นด้วยกัน ก็จะรอกัน แม่เป็นคนทำกับข้าว บางทีทอดไข่ ทอดเนื้อผัดหมูอะไรอย่างเงี ก็จะรอกัน ผมอยู่กับแม่บุญธรรมเขาก็ทำให้ผมมีความสุข ผมไม่รู้สึกเหงาที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่จริงๆ คือไม่ผูกพัน เขาไม่ได้เลี้ยงผมตั้งแต่เด็ก ผมอยู่กับแม่บุญธรรมเวลาจะไปไหนผมจะบอก กลัวเขาเป็นห่วง เขาไม่ดำไม่ว่าอะไร เราโตแล้ว จะทำ

อะไรก็ตาม บางทีเขาก็จะเตือน ว่าดีแล้วจะไปไหนอีก นอนห่อหุ้ม แต่เขาไม่ว่าอะไร ผมก็ไม่ค่อยได้ไปบ่อย

ผมเคยเห็นครอบครัวที่ใช้ความรุนแรง อย่างพ่อตีลูก พี่เมียตีกัน ตีกันแรง ๆ เป็นคนแถวบ้าน ผมก็สงสารเด็กสงสารผู้หญิง ผมก็เคยทำ แบบว่ามันไม่ได้ตั้งใจ ตบหน้าแฟน ครั้งเดียว แต่ไม่เคยเตะ ผมไม่คิดจะทำอะไรอีก ตอนนั้นผม โม โหสุด ๆ ผมจะไม่ทำอีก ผมเอาแม่บุญ
 ธรรมกับพี่สาวเป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิต ผมไปวัดกับแม่บ้าง บางทีแม่ก็ส่งไปเข้าค่ายที่วัดบ้าง ผมก็ไป ผมไปวัดบ่อย พี่ผมชอบชวนไปไหว้พระ แบบพระของจีน ทำหลายอย่างแต่ผมจำไม่ได้ ก็เพราะพระเจ้าทำให้ผมใจเย็น เมื่อก่อนตอนผมยังไม่มาทางพระ ผมค่อนข้างเกรนิคหนึ่ง ผมชอบดูหนังสือพระ ชอบมากที่สุด อ่านว่าห้อยของค์ไหนดียังไง หรืออ่านประวัติพระว่าพระองค์นี้มายังไง ท่านเป็นยังไง ก็เลยชอบ แม่ก็ช่วยแก้ปัญหาหลายเรื่อง อย่างครั้งแรกแม่ผมก็มาประกันตัว แต่รอบนี้ไม่ได้ประกันตัวผม เพราะเงินประกันรอบที่แล้วยังไม่ครบ ผมเลยต้องอยู่ที่นี้ ไม่เหมือนเพื่อนคนอื่น เขามาประกันตัวออกไป

ผมว่าวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์กัน ผมว่าไม่ผิด ผมเฉย ๆ คือเรารักกันก็ไม่ผิด ขอมันทั้งคู่ ไม่เป็นไร ผมว่าพรหมจรรย์ของผู้หญิงไม่สำคัญ ขอให้เขาเป็นคนดี คุยกันรู้เรื่อง ไม่มีปัญหา แต่ถ้าผ่านผู้ชายมาเยอะมากแล้วจะมาเป็นแฟนผม คงไม่ดี คนที่ผมคบอยู่ทุกวันนี้ ผมก็รู้เขามีอะไรกับใคร คบกับใคร แต่ไม่หลายคน ผมก็อยากจะดึงเขาไว้ ถ้าไม่มีผมเขาก็ต้องไปมั่ว ต้องหาไปเรื่อย ๆ ผู้หญิงสมัยนี้ก็อยากตลอดเวลา เขาไม่สวยตัวเล็ก ๆ ใครจะไปเอาเขาจริงจัง กลัวเขาจะไปมีอะไรกับใครแล้วโดนทิ้ง หรือไปติดโรค ติดอะไร ผมก็เลยรักเขา ดูแลเขา

คนไม่ค่อยดูหนังไป ภาพไป แล้วสมัยนี้ ผู้หญิงมันหาง่าย แต่ก็ไม่น่า คนที่เด็กกว่าผมอาจจะดูก็ได้แต่ต้องเด็ก ๆ เลย เพราะผู้หญิงสมัยนี้หาง่าย เด็ก ๆ อาจทำแบบเด็กโตไม่เป็น สมัยผม บ้านผมมีแต่ทีวีเครื่องเดียว คอมก็เพิ่งมี ผมไม่เคยดู

ผมมีเพื่อนสนิท สองสามคน แต่เดี๋ยวนี้ไม่มีแล้ว เลิกคบไปแล้ว ไม่มีคนค่อยจริงจัง แบบกระล่อน คบไม่ค่อยได้ ไม่ใช่มีปัญหาเรื่องเงิน แต่มันไม่จริงจัง ในกลุ่มไม่มีใครเป็นผู้นำ แล้วแต่ใครจะชวนไปไหนก็ผลัดกันนำ ชวนเพื่อนไปเที่ยวกัน ส่วนมากผมเล่นก็ด่ากัน นั่งร้องเพลงกัน เวลาไปเที่ยวกันผมไม่ค่อยเสียดังค์ คือบอกเพื่อนว่าไม่มีดังค์ เพื่อนก็ออกไป บ้านเพื่อนรวย แต่ไม่ได้รวยเวอร์ ก็มีเงินถ้าเทียบกับคนจน ๆ บางคนก็จบแล้ว เรียนมหาธลัยกันแล้ว เป็นเพื่อนที่เรียนตั้งแต่ประถมมาด้วยกัน ถ้าเรื่องเพศอย่างมาก็บอกว่าได้ผู้หญิงแล้ว ได้เบอร์ ไม่ได้เล่ารายละเอียดเพื่อนไม่ค่อยบอกว่าได้หญิง หรือเปล่า ผมก็ไม่เคยถาม ผมก็ไม่ค่อยบอก เพราะเพื่อนผมชอบบอกแฟน คือมันชอบผา อย่างเช่น คนนี้ไม่ใช่คนเมื่อวานนี้น่า ทำให้มีปัญหา ผมเลยไม่บอก เพื่อนมันแห่เล่นแต่แฟนผมคิดมาก อีกอย่างแฟน

ผมเคยจับได้ เพราะมีผู้หญิงโทรมา ผมก็ไม่ได้ทำอะไร ผมก็เฉย ๆ คุยกัน พอวางหูเขาเองเพราะเขาจะคุยด้วย ผมก็ไม่ให้คุย บางทีผมก็เปลี่ยนก็กใหม่ ผมว่าเพื่อนสนิทที่คบมาไม่มีความจริงจังเลย เป็นคนไม่ดี เพื่อนที่ไม่ได้คบกันยังจริงจังกว่า คนที่เขาเรียน เขายังจริงจังกว่า อย่างเป็นทางการ ไปดูเขาแข่งรถกัน ก็ไม่ชวน เพราะผมไม่มีมอเตอร์ไซด์ ผมมันจน จริง ๆ ผมก็ไม่อยากไป ต้องหนีตำรวจด้วย บางทีรถล้มก็เจ็บตัวอีก

ตอนผมเรียนยังไม่สอนเรื่องเพศสัมพันธ์ในโรงเรียน เขาสอนตอนโตแต่ผมออกก่อน ถ้าสอนให้เด็ก ๆ คงไม่ดีอย่างเด็ก ๖.6 ม.1 อายุ 13,14 เขาก็ยังไม่รู้เรื่อง ทำอะไรยังไม่เป็น สมัยนี้แต่งตัวไปกันด้วย แล้วชอบทำตามผู้ใหญ่ เด็ก ๆ ตัวน้อยแต่งตัวตามผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่แต่งตัวไป ก็แต่งตัวไปด้วย เด็กผู้ชายก็แต่งตัววัยรุ่น ทำสีผม จีบสาวแล้วถ้ายังมีคนมาสอน เขาก็จะทำตาม ผมว่าบางคนอาจรู้ แต่บางคนก็ไม่รู้ เขาก็เลยรู้ สอนมากไปเขาก็ทำตาม แล้วก็โดนคิดพราดผู้ชายอย่างผม หรือโดนคิดอื่น ๆ อย่างสอนใส่ถุงยางไม่เท่าไร แต่มันมากกว่านั้น แต่ผมไม่เคยเรียน ก็ไม่รู้ว่าคนที่เคยเรียน เขาคิดอย่างไร มีประโยชน์ หรือเปล่าผมมันคิดไม่ค่อยเหมือนคนอื่นอยู่แล้ว ผมไม่ชอบจี๊วด จี้ไม้

คลิปลาร่า ผมก็ดูในโทรศัพท์เพื่อนดูไปเฉย ๆ มันไม่มีอะไร ไม่ได้อยากดู อย่างหนังโป๊ บางทีผมว่ามันมากไปทำท่า หรือเล่นกันแปลก ๆ ผมไม่ชอบ ผมว่าคนที่ถูกแอบถ่ายน่าสงสาร คนที่คลิปลหลุด ผมว่าสมควร ก็อยากถ่ายไว้ทำไม

ละครผมไม่ดู น่าเบื่อไม่คิดดู แต่คนที่ข่มขืน แล้วรักกันผมว่าเป็นไปได้ แถวบ้านผมก็มีอยู่คนหนึ่ง คือเขากินเหล้าด้วยกันมา เลยมีอะไรกัน พอหายเมาก็เลยรักกัน

ผมว่าผู้หญิงที่เซ็กหมู คงอยากมาก มันน่าอาย ผมว่าอายุอายุก็คงไม่มีแล้ว ผมไม่เคยเซ็กหมู ผมว่าผู้ชายก็ไม่ควร

คนที่ 7 ชื่อต้น อายุ 19 ว่ายี่สิบ ทำผิดคดีกรมโทรม ผมอยู่ที่นั่นมาแปดเดือนแล้ว ต้องอยู่ที่นั่นอีก 4 ปี ผมอยู่กับพ่อแม่ พี่คนหนึ่งน้องคนหนึ่ง เวลานอนนอกแยกกัน แต่ผมไปอยู่ข้างนอกตั้งแต่เด็ก คือช่วงนั้น ผมทำขายด้วย ปล่อยา ตอนนั้นเด็กอยู่ รุ้จักพี่แถวบ้าน เขาชวนไปทำ เขาให้ราคาเราประมาณสิบอันพัน เจ็ด เราก็จะไปปล่อยี่ดละ 250 ตอนนั้นอยู่กับเพื่อน อยู่กันสี่ห้าคน ตอนนั้นผมหยุดเรียนไปปีหนึ่ง จบ ม.1 ผมอยู่ ม.2 ก็เลิกเรียน ตอนนั้นผมเก ผมคิดเพื่อนไม่อยากจะเรียน พ่อแม่ก็ว่าแล้วว่าอีกแต่ผมไม่ไป เลย เลิกว่าไป ตอนออกจากบ้านผมเรียนอยู่ ม.1 พอออกจากบ้านผมก็เลิกเรียน ผมออกจากบ้านเพราะอะไร ไม่รู้ คงเพื่อนมันชวนอะไรอย่างเงี ตอนนั้นอยู่บ้านไม่สนุก ตอนนั้นคิดเพื่อนจริง ๆ พ่อแม่ก็ไม่คุมมาก มี แต่บ่น ๆ เท่านั้นแต่อยู่กับเพื่อนสนุก ผมมีเพื่อนสนิทสี่ห้าคน ตอนกลับบ้านมาผมก็เรียนต่อ เรียน การศึกษานอกโรงเรียน กศน.จนจบ ม.3 แล้วไม่ได้เรียนต่อต้องมาอยู่ที่นี้ก่อน ฐานะทางบ้านผมก็ปาน กลาง พ่อแม่ผมค้าขาย ขายปลาทอง ใกล้เคียงกับน้ำเต้าหู้ ขายในหมู่บ้าน ขายแต่ตอนเช้าสายก็เลิก พ่อแม่ก็ไม่ได้ ทำอะไรต่อ ผมได้ค่าขนมวันละ 50 บาท ตอนอยู่ที่บ้าน ข้าวก็มีกินอยู่แล้ว เป็นค่าขนมค่ารถไปเรียน ตอนอยู่ข้างนอกเขาก็ให้เงินบ้าง แต่ผมไม่ค่อยขอ ผมหาเงินได้ ผมอยู่กับเพื่อนก็หารกัน ก่อนมานี้ผม กลับมาอยู่บ้าน เอาแฟนมาอยู่ด้วยที่บ้าน พ่อแม่ไม่ว่าอะไรผมกลับมาอยู่ที่บ้าน เพราะอยู่ข้างนอกมันเบื่อ แล้ว ผมขายยาเคยถูกจับได้ พ่อแม่ผมไปประกันตัว แล้วหลุคคดี ตำรวจหาข่าไม่เจอ คือเขาตรวจฉี่แล้ว เจอ ผมเลยโดนแค่เป็นผู้เสพเฉย ๆ เลยโทษไม่หนัก ผมโดนบุกห้อง เจอแต่ผมหาข่าไม่เจอ ผมเป็นคน เงียบ ๆ ถ้าไม่สนิทผมไม่ค่อยคุย แต่ถ้าสนิทผมก็คุยเยอะ

คดีที่ผมทำคือ ตอนแรกเพื่อนผมพา ไปหาผู้หญิง เพื่อนผมรู้จักผู้หญิง แล้วผมไปคุย แล้วผู้หญิง เขาชอบผมคุยกันแล้วก็ไปห้องผม ห้องที่เปิดไว้ ที่เปิดไว้กับเพื่อน ไปแล้วเพื่อนอยากได้ด้วย ผมก็ไม่ขัด ผมเลยให้เพื่อนก่อน ผมคนที่สอง ก็เพื่อนอยู่ห้องเดียวกันผมเลยให้มันก่อน ผู้หญิงยอม แต่แฟนเขาเป็น เพื่อนของผมด้วย แฟนเขารู้จักห้องผม ที่นี้มันเห็นแฟนมันมากับผม ก็เลยไปพาพ่อแม่เขา มา พ่อแม่เขา แข็งความ ผมเลยโดน ผมว่าผมผิด คือตอนแรกเขาขอมผมคนเดียว แต่ตอนแรกเพื่อนผมปล้ำ เขาก็เลย ขอม ผมตามเขาก็ขอม ผมโดนเพราะเขาเด็ก เขา 14 ที่ทำตอนนั้นผมเมา เมาทั้งกัญชา เมาเหล้าด้วย ปกติ ถ้าไม่เมาผมไม่ค่อยทำ ก็มีเช็กกับคนอื่นบ่อย แต่ผมจิบแล้วได้คนเดียว ก็เลยไม่โดน แต่คราวนี้ผมให้ เพื่อน ก็คนนี้ผมจิบมาวันแรกยังไม่ได้อะไรมาก ก็เลยขอมให้เพื่อนด้วย ผม ไม่ได้เริ่มก่อนด้วย เพื่อนมัน ขึ้นไปก่อน เพื่อนผมก็อยู่ที่นี้กับผมตอนแรก ตอนหลังสมัคร ไปอยู่บ้านกาญจนา ผมทำคดีตั้งแต่อายุสิบ ห้าสิบหก แต่เพิ่งมาอยู่ที่นี่ กว่าคดีจะเสร็จ 2 ปีผมว่ามันนาน พิพากษานาน ผมโดนสี่ปี บางคนโดนปี เดียวสองปีคดีเดียวกัน ผมก็ไม่เข้าใจว่าทำไม เหมือนกัน ตอนแรกผมคิดว่าผมไม่ผิด ก็ผู้หญิงตามผมมา

เอง ผมไม่ได้ไอ้เนี่ย ผมบอกศาลแล้วแต่ศาลเชื่อผู้หญิงมากกว่า ผู้หญิงหาว่าผมกระชากเขาขึ้นรถมาบังคับให้มา แต่เขาขึ้นรถตามมา

ปกติผมใช้สื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด ส่วนใหญ่เล่นเกม เข้า Website เล่นแคมฟร็อก เข้าไปดูรูปไปดูโชว์ ผมไม่เคยโชว์ แต่ก็คิดบ้าง บางทีก็อยากโชว์ มีหญิงมาขอดู แต่ผมให้ดูไม่ได้ ผมเล่นที่ร้านเกม ไม่เคยนัดเจอ เล่นแคมฟร็อกมันไม่ค่อยส่วนตัว ส่วนใหญ่คุยกันในห้องมันมั่ว คุยกันหลายคน ไม่ค่อยได้คุยนอกห้อง คุยกันแบบบ้านอยู่ไหน กล้าโชว์ไหม ไม่ค่อยมีใครโชว์ มีแต่คนที่โชว์อยู่แล้ว ผมชอบดูมันสนุก ผมเข้าไปเล่นเพราะคนเขาพูดถึงกัน ช่วงอยู่ร้านเกม เล่นทั้งวันเลย เพราะไม่มีอะไรทำ ช่วงนั้นผมทำขายด้วย ผมขายกับเพื่อน ชายคนแถวบ้าน เอรายได้นั้นมาใช้จ่าย ผมดูหนังบ้างแต่ไม่ได้ดูทีวีไม่ได้ดูโรง ผมซื้อ VCD มาดู เข้าบ้าง ผมชอบดูหนังสงครามต่อสู้ ไทยฝรั่งผมดูหมด บางเรื่องมีฉากโป๊ ตอนอยู่ข้างนอกก็ธรรมดา กลับมาบ้านบางทีเกิดอารมณ์ แต่ผมมีเพื่อนผู้หญิงเยอะ บางคนก็แฟน บางคนก็เพื่อน ส่วนใหญ่ยอมผมไม่มีปัญหาอะไร

ถ้าไม่มีสื่อผมอยู่ไม่ได้ มันเหงามันเซ็ง บางทีผมดูหนังผมก็คุยกับเพื่อนไปด้วย คุยเรื่องหนัง มีคุยกันบ้าง วิจารณ์บ้าง คุยว่าคนนี้สวยคนนี้น่ารักอะไรบ้างอย่างเงี้ย บางทีดูจบก็เอาไปเล่าให้เพื่อนฟังว่าดูมาเรื่องโน้นเรื่องนี้ เป็นอย่างไรบ้าง ส่วนใหญ่ผมเล่นเกม เล่นทั้งวัน ก็เพื่อนผมเป็นเจ้าของร้านเกมมันไม่มีอะไรทำ เลยเล่นมันเบื่อกัน มันทงา เวลาเล่นก็เอาไปคุยกับเพื่อนเรื่องเกม บางทีคุยวันนี้ ดูโชว์มา โชว์อย่างโน้นอย่างนี้

ผมว่าสื่อที่นำเสนอเรื่องทางเพศมันเยอะ แต่ว่าผมว่ากำลังดี ผมไม่ค่อยสนใจดูรายการที่มีมาสอนเรื่องทางเพศ ผมคิดว่ามันน่าจะมีประโยชน์ แต่ผมไม่สนใจดู หลายอย่างผมก็รู้อยู่แล้ว ผมไม่ชอบดูผมว่าการนำเสนอเรื่องทางเพศมาก ทำให้คนเกิดอารมณ์ไม่ได้ มันยาก ไม่ค่อยเห็นอะไรเลย ผมว่าคนเดินแต่งตัวสวย กระตุ้นอารมณ์ผมมากกว่า แบบว่านุ่งสั้น

ผมดูหนังโป๊บ้าง ส่วนใหญ่ขี้มเพื่อน ชื่อเองบ้างแต่ส่วนน้อย มีหาจากเน็ตบ้าง หนังสือโป๊ขี้มเพื่อนบ้าง ผมไม่รู้จะซื้อที่ไหน ถ้าเกิดอารมณ์ ก็ช่วยตัวเอง หรือไปหาสาว ๆ เอา ผมฟังเพลงได้ดินบ้าง ผมชอบฟัง มันไม่กระตุ้นอารมณ์หรอก มันเพี้ยวดี มันไม่ทำให้เกิดอารมณ์ ผมฟังเอามันส์

มิวสิกที่มีคารามาเดิน แต่งไป ผมรู้สึกว่าเป็นลิตี บางทีที่ทำให้เกิดอารมณ์บ้างแต่น้อย ถ้านั่นก็หาสาว ๆ มาอนด้วย คาราที่นุ่งชุดว่ายน้ำถ่ายแบบผมชอบดูกระตุ้นอารมณ์ดี แต่ผมไม่ได้นรนาดูมีก็ดูไม่มี ก็ไม่ดู แล้วแต่ บ่อยครั้งที่เกิดอารมณ์ ก็ช่วยตัวเอง หรือไม่ก็ไปหาสาว

โทรทัศน์ที่จัดเรตติ้ง ผมว่ามันไม่ค่อยเกี่ยว ไม่รู้ เขาห้าม คนก็ดูกันหมดไม่มีประโยชน์ใครจะดูก็ได้ ผมอยากดูผมก็ดูผมไม่เชื่อ

ผมสนิทกับแม่มากที่สุดในรอบครัว แต่ผมไม่เคยปรึกษาแม่เรื่องใดเลย ผมแก้ปัญหาผมเองไม่เคยปรึกษาพ่อแม่เรื่องเพศเลย นอกจากเกิดเรื่องแรง ๆ ขึ้น พ่อแม่ดูแลผมด้วย ผมดูแลตัวเองบ้าง ไม่อยู่กับพ่อแม่ ผมก็ไม่เหงา ผมมีเพื่อนอยู่ด้วย เพื่อนผมเยอะ ถ้าหากก็เล่นอินเทอร์เน็ต ตอนเด็กผมก็นอนกับพ่อแม่ พ่อแม่ผมกอดกันบ้าง บางครั้งผมก็เห็นพ่อแม่ มีอะไรกัน ตอนเด็ก ผมตื่นขึ้นมาได้ยินเสียง แต่ผมแอบนอนดูเงียบ ๆ เพราะห้องมันมืด ผมก็รู้สึกอยากลองบ้าง และก็ไปลองกับเด็กในที่ที่เขว ผมอยู่บ้านไม่ค่อยได้กินข้าวพร้อมพ่อแม่เพราะผมไม่กิน บางทีไม่อยากจะกินก็ไม่กิน วันเกิดผมตอนเด็ก ๆ ก็มีงานฉลอง พอหลัง ป.6 ก็เลิกฉลองกันแล้ว วันเกิดพ่อแม่ผมไม่เคยให้ของขวัญเลย พ่อแม่ผมก็ไม่ฉลอง ก็เหมือนเป็นวันธรรมดาวันหนึ่ง ผมไม่เคยกอดพ่อแม่ พ่อแม่ก็ไม่เคยกอดผม พ่อแม่ผมทะเลาะกันบ่อย ตัวพ่อจะเอาเงินไปทำรถ แต่แม่ไม่ให้ แล้วก็เรื่องพวกผมบ่อย พวกผมเกร คน โดก็เกร เวลาทะเลาะกัน บางทีก็มีลงไม้ลงมือกัน แม่เป็นคนเริ่มก่อน ดบบ้างตีบ้าง พ่อก็สู้บ้าง แต่นาน ๆ ที บางทีผมก็โวยวายห้ามบ้าง บางทีแม่ผมใช้อาวุธมีดก่อน แต่แม่ผมดียัง ๆ ถ้าผมมีแฟนผมจะไม่ดีกับแฟน ผมไม่อยากจะให้ลูกรู้สึก มันรู้สึกไม่ดี ตีกันเดี๋ยวก็ตีกัน หลายวันเหมือนกันแต่เดี๋ยวก็ดีกันคุยกันปกติ ผมว่าครอบครัวผมดี พ่อแม่ก็รักผมถ้าไม่ทะเลาะกันจะดีมาก แต่ที่ผมออกไปอยู่ข้างนอกเพราะผมติดเพื่อน แล้วมันก็ได้เงินเยอะ ไม่ต้องขอมีเงินใช้

เรื่องเพศผมก็คุยกับเพื่อนบ้าง แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ว่าเอากันยังไงทำไหน เริ่มทำยังไงก่อน ถ้าเป็นแฟนผมจะไม่เล่าว่าทำอะไรกัน แต่ถ้าคนอื่นผมเล่าหมดเลยเล่าว่าทำยังไงบ้าง บางทีเพื่อนก็เอามาเล่า ผมว่าวัยรุ่นที่อยู่กันก่อนแต่งเป็นเรื่องธรรมดา ผมเองก็อยู่กันก่อนแต่ง ไม่ผิด ถ้าทั้งสองฝ่ายยอม ผมว่าผู้หญิงสมัยนี้หายากที่จะบริสุทธิ์มีน้อย ผมว่าเดี๋ยวนี้ 14 ก็เสียตัวแล้ว แถวที่ผมอยู่ผู้หญิงหาง่าย อยากก็ไปหา ไม่ต้องคู่มือ ไม่ต้องหาในอินเทอร์เน็ต จีร็ดไปก็หาได้ บางทีแซวกันก็ได้ส่วนใหญ่คืนเดียวก็จบกัน เพราะผมเบื่อง่ายบางทีผู้หญิงก็โทรมาตาม ผมไม่ค่อยคุยเขาก็หายไปเองเขารู้เพราะเราทำแบบไม่

สนใจแล้ว เรื่องเพศไม่น่าคุยในที่สาธารณะได้ ผมไม่รู้ ผมไม่เคยคุยกับใคร คุยกับเพื่อนเท่านั้น ผมว่าเรื่องเพศกับศาสนาไม่เกี่ยวกัน เพราะตอนทำไม่ได้คิดถึงศาสนาเลย คิดแต่ว่าอยาก

เวลาคุยกับเพื่อนต่างเพศ ผมจะเงินแต่สมัยก่อน สมัยนี้ไม่เป็นแล้ว บางทีก็เคยแอบแตะเนื้อต้องตัวบ้าง มันตื้นตื้นดี บางทีจับคู่เพื่อนเลย คือมันสนิทกันแล้วเพื่อนก็ไม่ด่า แบบว่าแหย่เล่น ๆ ผมว่าคนที่พาผู้หญิงไปทำแท้งผมว่ามันแย่ แพนผมก็เคยทำ แต่ผมไม่ได้พาไป พ่อเขาพาไป พ่อเขาอยากให้เราห้ามแต่สุดท้ายเขาก็ทำ หลังจากนั้นก็หาย ๆ กันไปแต่ผมรู้สึกไม่ดี

ผมมีเพื่อนสนิทสี่ห้าคน เพื่อนผมที่ติดด้วยกันเป็นคนคิด ส่วนใหญ่ผมก็ทำตามบ้าง แต่บางอย่างผมก็ไม่ทำตามบ้าง เพื่อนผมติดกันหมด วันนั้นทำกันสองคน แต่อีกสองคนอยู่ด้วยเลย โคนผมรู้ร่วมคิด แต่บางทีเราก็ก็นำเขา กิจกรรมที่ทำส่วนใหญ่ก็ดูยากกันในห้อง ดูยากบ้าง มันจะทำให้มันใจในตัวเอง ทำให้เราดูดี เรามั่นใจ เราอยากทำอะไร ก็ทำ ถ้ามีคนไม่ยอมเราก็จะชกต่อย เวลาคุณมันจะตัวเบา ๆ พอหมดความมันเปลี่ย เราก็ดูเพิ่ม แต่ถ้าเลิกก็ไม่อยาก แต่ไม่ได้เลิก จนมาอยู่ที่นี่ก็เลิกไม่เห็นรู้สึกอยากเวลาเล่นขอยกมีเช็ก มันจะสนุก ผมเคยแบบผู้หญิงหนึ่งผู้ชายสอง ผู้หญิงก็ยอมเลยไม่มีอะไร ผมเช็กหมูป๋อย บางทีพาสาวมา เพื่อนขอ ผมก็ปฏิเสธไม่เป็น ผมไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนบ่อยไปเที่ยวแถวรัชดาเด็กไหนก็เข้าได้เขาไม่ตรวจบัตร ไปร้าน กะล่อน เมืองเอกบ้าง ไปกันสี่ห้าคน ค่าใช้จ่ายวันละ 2000 ถึง 3000 บาท ก็หารกัน เอาเงินที่ทำมาใช่ ไปหาหญิงได้ แต่ก็ไม่ได้ทุกคน แต่ก็ได้กันบ่อย ๆ ได้ก็ไปลงกันที่บ้าน บางทีก็โรงแรม แต่โรงแรมไม่บ่อย เพื่อนผมออกเรียนหมดแล้ว ออกตอนที่ย้ายมาอยู่ด้วยกัน มาขายยา บ้านเพื่อนไม่รวย บางคนพ่อแม่ก็ไม่สนใจปล่อยให้อยู่เอง

โรงเรียนมีสอนเรื่องเพศด้วย โรงเรียนผมสอนตั้งแต่เด็ก ตอนนั้นผมยังไม่รู้เรื่อง คนในห้องก็เฉย ๆ เพราะเด็กยังไม่รู้อะไร ผมว่ามันก็มีประโยชน์ เวลามีปัญหาทางเพศผมไม่เคยปรึกษาครู เพื่อนในโรงเรียนผมก็มีเพศสัมพันธ์กัน บางทีผู้ชายเอามาเล่า แต่เล่าเฉพาะกลุ่ม ไม่ได้รู้กันทุกคน เขาเล่าเลยว่าทำอย่างไรบ้าง จับนมอะไรอย่างงี้ บางทีผมฟังแล้วผมก็อยากลอง ตอนนั้นผมยังไม่เคย

คลิปคารา ผมจะหา ดูต้องหาให้ได้ มันอยากดู ดูว่าเขาสวยไหม เป็นยังไงบ้าง คลิปแอบถ่ายหรือถ่ายเองผมก็ไม่สนใจว่าเป็นใครเป็นคนถ่าย แต่อยากดู ดูอย่างเดียว คลิปพวกนี้มันจะหาง่าย เพราะ

พอมีข่าว คนหาดูเยอะ ผมมักหาในเน็ต ผมว่าสื่อที่นำเสนอเรื่องทางเพศทำคนเลียนแบบได้ แต่ผมว่าไม่
มาก

ก่อนมาอยู่ที่นี้ผมมีแฟนแล้ว ผมไปอยู่บ้านแฟน พ่อแม่เขาไม่ว่าก็แต่งงานกันแล้ว แฟนผมอายุ
20ฐานะทางบ้านเขาพอประมาณ มาอยู่บ้าน เขาก็ทำงานเอง ทำงานบริษัท บางทีเขาก็แบ่งเงินให้ผมใช้
แต่ผมไม่ค่อยเอาของเขา ตอนมาอยู่ใหม่ ๆ ผมมีเพศสัมพันธ์กันทุกวัน อยู่ไปอยู่มากก็ไม่มี ผมก็ยัง
มีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นด้วย แต่ไม่ให้แฟนรู้ ช่วงหลังผมเบื่อแฟน ผมก็ออกไปอยู่ข้างนอก เมื่อพ่อแม่เขา
ด้วย พ่อแม่เขาบ่นเวลาผมออกไปเที่ยวกลางคืนผมรำคาญ เวลาดูดยาผมอยู่บ้านไม่ได้ ต้องทำอะไรสัก
อย่าง ต้องไปหาเพื่อน บางทีไปนั่งคุยกับเพื่อน ตอนหลัง ๆ ผมก็หายไปเลย ผมว่าคนเราจำเป็นต้องมี
แฟน

ผมอ่านหนังสือพิมพ์บ้างส่วนใหญ่อ่านข่าวหน้าแรก พวกข่าวคารา อ่านข่าวฆ่ากัน ข่าวข่มขืนก็
อ่านผมว่ามันมีเยอะ บางทีผมก็คิดกลัว กลัวเขาจะไม่ลดโทษให้เรา ผมว่าการข่มขืนมันเป็นความผิดของ
ผู้ชาย ถึงผู้หญิงจะแต่งตัวโป๊ ก็ไม่มีสิทธิ์ถ้าผู้หญิงไม่ยอม

ละครสมัยนี้มีตบจูบ บางทีมันก็กระตุ้นอารมณ์บ้าง แต่ผมว่ามันไม่มาก มันสั้น ไม่ค่อยมีอะไร
อย่างละครพระเอกข่มขืนนางเอกแล้วรักกัน ผมว่ามันเกิดได้จริง ผมก็เคยคิดจะทำบ้าง เคยทำผมข่มขืน
เขาเพราะเขาไม่ยอม ผมเลยปล้ำ สุดท้ายก็คบกัน แต่ก็ไม่นาน เวลาดูภาพยนตร์ มีฉากโป๊ก็ชอบ ส่วน
ใหญ่เป็นหนังฝรั่ง แต่ว่าหนังที่ฉายในประเทศไทยเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ได้มีอะไรมากมาย มันไม่ได้โป๊
อะไรมากมาย

โทรศัพท์คุยกับหญิงบ้าง มีคุยทะเล่บ้าง คุยว่าเขาทะเล่ป่าว ถ้าทะเล่เราก็ทะเล่ด้วย บางทีถามว่า
เขานมใหญ่ป่าว อยากได้กับเราไหม ผู้หญิงพวกนี้บางทีเพื่อนติดต่อกับบางทีก็หาจากในเน็ต ให้เบอร์
แล้วคุยกัน คาราที่ถ่ายชุดว่ายน้ำในนิตยสาร ผมก็ชอบดูแต่มันไม่กระตุ้นอะไรมาก คือมันสูงเกินเอื้อม
ไม่น่าสนใจรู้สึกยังไงเราก็ไม่ได้ หาหญิงทั่วไปดีกว่า มีโอกาสได้ง่าย ก็ผู้หญิงเหมือนกัน

โฆษณา ไม่ทำให้เกิดอารมณ์อะไรเลยมันไม่เห็นอะไร เห็นแค่นิดหน่อยไม่รู้สึกอะไรเลย ผม
ชอบเห็นไปเลยไม่ใช่เห็นนิดหน่อย แต่ถ้าดูสื่อแล้วอยากก็ชวนเพื่อนไปหา แล้วเอากันแบบหญิง หนึ่ง
ชายสองสามบ้าง ผู้หญิงยอมง่ายมาก

คนที่ 8 ชื่อคอลล์ อายุ 21 คดีรัมโทรม ผมอยู่ที่นี้ได้สองเดือนแล้ว ผมต้องอยู่นี่ปี หรือสองปีแล้วแต่ว่าจะโทษหนัก หรือโทษเบา ผมอยู่กับแม่กับพี่ แล้วบ้านติด ๆ กันเป็นญาติเป็นลุงป้าน้าอยู่ในรั้วเดียวกัน แม่มีอาชีพเป็นแคคคี่ พ่อไม่ได้ช่วยด้วย เลิกกันตอนผมห้าขวบได้ พ่อมาหาบ้างเป็นครั้งคราว เดียวนี้ไม่ได้มาแล้ว ผมมีพี่น้องสามคน ผู้ชายหมดเลย ผมเป็นน้องคนสุดท้อง ผมจบ ปวส.ปีสอง พอดี มันมีคดีเลยต้องเลิกเรียน ความจริงผมตั้งใจจะเรียนต่อ เลยต้องหยุดผมทำความผิดตั้งแต่อายุ 15 แต่เพิ่งตัดสินใจตัดสินใจจะเรียนต่อ เลยต้องหยุดผมทำความผิดตั้งแต่อายุ 15 แต่เพิ่งตัดสินใจตัดสินใจจะเรียนต่อ เลยต้องหยุดผมทำความผิดตั้งแต่อายุ 15 แต่เพิ่งตัดสินใจตัดสินใจจะเรียนต่อ

คดีเกิดคือไปอยู่บ้านเพื่อนไปเที่ยวตอนอายุ 15 รวมตัวกันไปดูรถแข่งแถวจอมทอง เพื่อนชวนกลับบ้าน เพื่อนพาหญิงมาด้วย แล้วไล่ผมออกไปข้างนอก แล้วมีอะไรกับหญิง แล้วพาหญิงออกมา ผู้หญิงเหมือนรู้ว่าเราเจอรัมโทรมเขา เขาก็เลยบอกเราได้ แต่ขอทีละคน พวกผมเลยเข้าไปทีละคน พอเข้ามาตีห้าเกือบหก โมงตำรวจมา ตำรวจมาจับ ผู้หญิงเขาหลอก เหมือนผู้หญิงเขาหลอกพวกผมเขาจะเอาเงิน ถ้าให้เงินเขาก็ไม่เอาเรื่อง เขาจะเอาคนละห้าแสน แม่ผมพวกญาติ ๆ ไปขอติดต่อ ขอลดตอนแรกพ่อเขาไม่ยอมเลย คุยไปคุยมาขอแค่สองแสน แต่ทนายบอกว่ายอมความไม่ได้แล้วเรื่องไปถึงศาลแล้ว มันเป็นคนคดีอาญา ถ้าอยู่ที่ตำรวจยังยอมความได้ แต่เรื่องมันเลยมาแล้ว เขาหลอกว่าเขาชอบเพื่อนผม สุดท้ายไม่มีใครให้ตังค์ ติดกันสามคน แต่อีกคนแค่โดนลงอาญา เพราะอายุ 14 ยังไม่ถึงอายุ 15 ศาลเขาว่าอายุ 14 เป็นอายุที่เป็นช่วงว่างของกฎหมายเลยได้แค่ลงอาญา 14 ยังเด็กอยู่ เขาส่งคืนผู้ปกครอง มารายงานตัวทุกเดือน แต่ผมเกิน 15 มานิดเดียว

ผมเป็นคนเฉย ๆ ขريم ไม่ค่อยคุยกับใครแต่กับเพื่อนก็คุยมากหน่อย ถ้าเป็นเพื่อนสนิทกัน ถ้าผู้ใหญ่ที่ไม่ค่อยรู้จักผมก็จะไม่คุย แต่ถ้าเป็นญาติ ๆ ลุงป้าน้าอา ผมก็คุย

ผมเป็นคนชอบดูหนัง ดูหนังเกือบทุกประเภท ฝรั่งเศส ไทย จีน ผมไม่เลือก ผมดูจากอินเทอร์เน็ต ถ้าใช้เน็ตผมดูหนังหมดเลย ผมใช้วันละ 5 ชั่วโมง ทีหนึ่งผมก็ดูสองสามเรื่องเลย ผมดูเกือบทุกวัน เพราะผมไม่รู้จะทำอะไร ไม่ได้ไปเที่ยวไหน นอนอยู่บ้านเฉย ๆ ก็เบื่อ ส่วนใหญ่มีน้องมาคุยด้วย ลูกพี่ลูกน้องมาคุยก็คุยกันเรื่องหนังบ้างว่าจะเป็นยังไง แต่ส่วนน้อย จบแล้วคุยกันว่ามันยังไง แล้วบางทีเอาไปเล่าให้เพื่อนฟังว่าเรื่องนี้สนุกชวนมาคุยด้วยกัน เพื่อนก็มาดู ดูเสร็จก็คุยกันสนุกยังไง เป็นยังไงบ้าง ที่ดูคือมันไม่

อยากเที่ยวไหนแล้ว มันเบื่อ เมื่อก่อนเที่ยวบ่อยมาก เที่ยวเดินห้าง เที่ยวตอนกลางคืน ส่วนมากไปดู

ผมเป็นคนชอบดูหนัง ดูหนังเกือบทุกประเภท ฝรั่งเศส ไทย จีน ผมไม่เลือก ผมดูจากอินเทอร์เน็ต ถ้าใช้เน็ตผมดูหนังหมดเลย ผมใช้วันละ 5 ชั่วโมง ทีหนึ่งผมก็ดูสองสามเรื่องเลย ผมดูเกือบทุกวัน เพราะผมไม่รู้จะทำอะไร ไม่ได้ไปเที่ยวไหน นอนอยู่บ้านเฉย ๆ ก็เบื่อ ส่วนใหญ่มีน้องมาคุยด้วย ลูกพี่ลูกน้องมาคุยก็คุยกันเรื่องหนังบ้างว่าจะเป็นยังไง แต่ส่วนน้อย จบแล้วคุยกันว่ามันยังไง แล้วบางทีเอาไปเล่าให้เพื่อนฟังว่าเรื่องนี้สนุกชวนมาคุยด้วยกัน เพื่อนก็มาดู ดูเสร็จก็คุยกันสนุกยังไง เป็นยังไงบ้าง ที่ดูคือมันไม่

รถแข่ง แล้วมากินเหล้า กินแถวบ้าน เมมาแล้วก็เข้าบ้านได้เลย กินเหล้ากันก็ใช้เงินคนละสองสามร้อย
 หารกัน ผมใช้เงินจากที่ทำงานได้ แม่ไม่ว่าที่ผมออกจากบ้านดึก ๆ แต่ขอให้บอกกับขอให้ออกกลับมานอน
 บ้าน บางทีก็ไม่ได้บอก แม่จะดูจากมอเตอร์ไซค์ ถ้าไม่อยู่แปลว่าไม่อยู่ มอเตอร์ไซค์ผมซื้อเอง พ่อเอา
 ผมผ่อนหมดแล้วตอนนี้

ผมถูละคร ดูโทรทัศน์บ้าง ผมชอบดูรายการเพลง ถ้าทั้งวันผมใช้สื่อประมาณ 20 ชั่วโมง ผมเบื่อ
 แต่ตอนทำงานไม่ได้ดูมาก แต่พอที่ทำงานรู้โค่นคิดเขาให้ออก ผมก็อยู่บ้าน ผมใช้สื่อเยอะ เปิดทีวีตลอด
 ถึงตอนทำงานก็ดูถ้าว่าง ตอนไม่ทำงานก็ขอเงินแม่บ้าง วันละ 50 บาท ผมไม่ค่อยใช้อะไรมาก อยู่บ้าน
 เล่นเน็ต

สื่อที่นำเสนอเรื่องเพศ ให้ความรู้ผมก็ดูได้ ผมเฉย ๆ ไม่คิดอะไร คารานุ่งน้อยห่มน้อยก็ธรรมดา
 ผมว่าแล้วแต่ยุคสมัย ผมว่าสมัยนี้เป็นแฟชั่นแล้วแต่สมัยด้วย

ผมว่าสื่อที่ใช้คารานุ่งน้อยห่มน้อยน่าจะทำให้คนเกิดอารมณ์ ผมว่ามันทำให้เกิดได้เยอะมาก
 แต่มันไม่กระตุ้นผม ผมเฉย ๆ ถ้าอยู่กับสาว ๆ นั่งคุยกันกอดกัน ผมจะมีอารมณ์ คนที่นุ่งสั้นตามถนนผม
 ก็มอง แต่ก็ไม่มีรู้สึกอะไร อย่างดีก็มองว่าสวยดี ผมก็ไม่เคยพูดจาเสียดสีผู้หญิง แต่เพื่อนผมจะพูด ผมก็จะ
 คอยนั่งหัวเราะ ผมก็ดูนิตยสารคารานุ่งชูดวายน้าบ้าง บางครั้งก็เกิดอารมณ์ แต่ก็เฉย ๆ มันไม่มาก แต่
 อยากดูคนนี้สักส่วนเท่าไหน สวยไหม เวลาผมเกิดอารมณ์ ถ้าอยู่คนเดียวผมก็จะช่วยตัวเอง ไม่ต้องใช้
 อะไรช่วย แต่ถ้าอยู่กับผู้หญิง ผมก็จัดการหญิง หมายถึงเป็นแฟน หรือคนที่เจอ ที่จีบมาเขาขอมอยู่แล้ว
 มันก็ทำได้ บางที่เขาเดินอยู่ผมก็เดินเข้าไปคุยด้วย หรือแซวเขา ส่วนใหญ่ได้กันแล้วก็คบเป็นแฟนกัน
 แต่ผมคบนาน อย่างคนสุดท้ายผมคบกัน 3 ปี มีเพศสัมพันธ์กันตลอด ตอนแรก ๆ ก็มีคนอื่นบ้าง พอาน
 ๆ ก็ไม่มี มีแฟนคนเดียว เลิกกันก่อนที่ผมจะมาอยู่ที่นี่ไม่นาน

ผมดูหนังไปบ้าง แต่แอบดูไม่ให้แม่รู้ แม่ใครเห็นก็ดูอยู่แล้ว ผมอิมเพื่อน ๆ มาดู ผมไม่เคยซื้อเอง
 ผมก็เล่นแคมพรีออบ้าง นื่องมันเปิดให้ผมก็เข้าไปดู ผมชอบดูโชว์ เป็นพวกผู้ชายก็ต้องชอบอยู่แล้ว ผม
 ไม่เคยโชว์ บ้านผมก็มีกล้องแต่ผมหันไปทางอื่นไม่ให้คนอื่นเห็นหน้า ผมไม่คิดจะโชว์ ผมไม่ขอให้ใคร
 ถอด ผมดูอย่างเดียว ใครถอดผมก็ดู

ผมฟังเพลงใต้ดินบ้างแต่ผมไม่ได้ฟังประจำ เพราะผมอยู่กันเป็นกลุ่มอยู่ข้างนอกไม่ค่อยมีเวลา
 ฟัง กินเหล้ากัน ดูคัญชาบ้าง ดูเกือบทุกวัน ดูกับเพื่อน มันหาง่าย ซื้อมากับคนแถวบ้าน ผมก็ขายด้วย
 เขาจ้างผมขาย ก็ได้เยอะเหมือนกัน ขายคนแถวบ้าน ขายเพื่อนบ้าง เพื่อนผมมีเงิน บ้านเขารวย เขาก็ซื้อ
 เขาให้ผมวันละพันค่าขาย ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนสมัยเด็ก ๆ เพื่อนสมัย ปวส. ไม่ได้คบแล้ว ห่าง ๆ กันไป
 ผมเรียนที่นั่น ไม่นานเลยไม่ได้สนิทกันมาก ผมขาดเรียนบ่อย เลยโดนไล่ออก โคนรีไทร์ เลยไม่สนิท
 กับใคร

การจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ ผมว่ามันต้องมีคนเชื่อบ้าง เด็ก ๆ คงเชื่อกงไม่ดูตามที่เขาบอก พ่อแม่คนอื่นคงจะบอกลูกเขา ผมว่าคนที่บ้านมีฐานะ มีเวลา เขาคงจะบอกลูกเขา สอนว่าอะไรควรดู ไม่ควรดู ผมเองดูทุกรายการไม่ค่อยสนใจตรงนี้เท่าไรนัก

โฆษณาที่ใช้คนรุ่นใหม่ห่มน้อย ผมว่าเขาอยากให้เราสนใจสินค้า อยากให้รู้ว่าเขาขายอะไรบ้าง สินค้าเขามีดีอะไร ดียังไงทำให้คนอยากดูด้วย เอาดาราดังดูดี ผมว่ามันเป็นเรื่องธรรมดา ต้องหาอะไรมาดึงดูดให้สนใจ มันธรรมดา ไม่กระตุ่นอารมณ์

ถ้าผมมีปัญหาเรื่องเพศ ผมจะปรึกษาเพื่อนบ้าง แต่น้อย ส่วนมากเพื่อนปรึกษาผม แต่ถ้าเรื่องอื่น ผมปรึกษาเพื่อน ผมสนิทกับเพื่อนมากกว่าที่บ้าน เพราะผมนอนคนละห้องกับแม่ ผมนอนห้อง แม่นอนห้อง เวลากับมาผมก็เดินขึ้นห้องนอนเลยไม่ค่อยได้คุยอะไรมาก ก็มีทักทายบางนิดหน่อย บางทีผมเข้าบ้านตีสองตีสาม ผมไม่ค่อยได้ทานข้าวเย็นกับแม่ บ้านผมไม่เคยมีฉลองวันเกิดวันเกิดผม วันเกิดแม่ก็ไม่ฉลองเหมือนธรรมดาวันหนึ่ง

พ่อผมไม่อยู่ตั้งแต่ผมเด็ก ๆ แล้ว ผมไม่รู้ลึกอะไร ผมเฉย ๆ ไม่คิดอะไร ถ้ามีเพื่อนก็ไม่เหงา ถ้าไม่มีก็เหงา แต่ไม่ค่อยเหงา เพราะเพื่อนผมเยอะ บ้านผมคนเยอะแต่ผมออกไปอยู่กับเพื่อนมากกว่า ตอนผมมาอยู่ที่นี่ นำผมช่วยเรื่องคดี เรื่องศาล เรื่องช่วยออกไปอยู่บ้านก่อน จนต้องมาอยู่ที่นี่ ผมต้องอยู่ที่นี่ปีกว่า ๆ ถ้าโทษสูงก็สองปี ถ้าต่ำก็หนึ่งปีต้องอยู่ไปก่อน ว่าเราเป็นไง พี่จุ่มบอก ว่าถ้าครบหนึ่งปีให้บอกเขา เขาจะทำเรื่องให้ พี่จุ่มเป็นเจ้าของหน้าที่ที่นี่

ผมไม่ได้คุยกับแม่ทุกเรื่อง ผมคุยกับแม่แต่เรื่องทั่วไป บ้านผมอยู่ติด ๆ กันหลายครอบครัว ก็อบอุ่นดีเวลามีเรื่องก็ช่วยเหลือกัน แต่บางทีก็วุ่นวาย แม่มีกอดหอมแก้มผมบ้าง ผมก็รู้สึกเงินบ้าง

การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นคงเป็นเรื่องธรรมดาทั่วไป เป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่นแบบว่า กำลังอยากรู้อยากเห็น ถ้าผู้หญิงยอม ผมว่าไม่เป็นไร ขอมกันทั้งสองฝ่ายก็ปกติ ผมว่าเหมาะสม อายุไม่เกี่ยว ศาสนาเมื่อก่อนคงช่วยให้คนยับยั้งได้ ตอนนี้พระยังพาหญิงเข้ากุฏิ ผมว่าคนของศาสนามันเสื่อม คนไม่นับถือ

เรื่องเพศมันคุยได้ในกลุ่มเพื่อน ถ้าปรึกษากัน มันเป็นเรื่องเล็กมาก ถ้าไม่คุยเสียงดัง ไม่ไว้วางใจ ไม่ให้คนอื่นได้ยิน คุยกับเพื่อนต่างเพศก็ไม่ดี เวลาผมคุยกับเพื่อนต่างเพศเรื่องธรรมดา บางทีผมก็เงิน ผมไม่เคยแอบถูกตัวเพื่อน ไม่เคยโดน

ผู้ชายที่ทำผู้หญิงท้อง มันควรจะรับผิดชอบไม่ควรไปทำแท้ง ผมก็เคย แต่แม่ผู้หญิงเป็นคนให้ผู้หญิงไปทำแท้ง เขาบอกให้ผมไปหาที่มา ผมก็พาไป แม่ผู้หญิงเป็นคนออกเงินให้ ตอนนั้นใจหนึ่งก็อยากให้เขาทำใจหนึ่งก็ไม่อยากให้เขาทำ อยากให้เขาทำ คือพ่อเขายังไม่รู้ ถ้ารู้ก็เป็นเรื่อง เขากลับพ่อเขา

แล้วเขายังเรียนอยู่ถ้าห้องก็ต้องออกจากโรงเรียน ถ้าให้ผมเลี้ยงผมก็เลี้ยงได้ แต่จะดีหรือเปล่าผมไม่แน่ใจ

ผมมีเพื่อนสนิทสี่ห้าคน ไม่มีใครนำใครแล้วแต่จะเสนอความคิด ส่วนใหญ่ก็ชวนกินเหล้า ก็ไม่มีใครปฏิเสธ ก็ไปกันกินเหล้า พวกผมชอบกิน ไม่ค่อยแฉวหญิง พวกผมชอบกินเหล้าดูคักัญชาครั้งหนึ่งก็ใช้ร้อยสองร้อย ซื้อมากินกันหน้าบ้าน เพื่อนส่วนใหญ่ไม่เรียนแล้ว ออกจากโรงเรียนแล้วบ้านเขามีฐานะ มีเงิน เพื่อนผมมีทั้งดีและเลว มีสองกลุ่ม กลุ่มกินเหล้ากับกลุ่มคักัญชา

การคักัญชามันไม่น่าจะผิคนะ ผลดีผลร้ายมันก็อยู่กับผม แต่กฎหมายมันบอกว่าผิด ผมคักก็ไม่ได้เดือนร้อนใคร เงินก็เงินผม ไม่ได้ไปปล้นใครมาใช้ เวลาเมาผมก็ไม่เคยทำให้ใครเดือนร้อน

ผมเรียนโรงเรียนผู้ใหญ่อแล้ว ไปเข้าเรียนเลย เขาไม่ค่อยสอนเรื่องเพศ เขาคิดว่ารู้มาแล้ว แต่ตอนมัธยมสอน มันก็มีประโยชน์บ้าง บางอย่างผมก็ไม่รู้บางอย่างก็รู้แล้ว เวลาเรียนผมไม่เงินเพื่อน เวลามีปัญหาทางเพศผมไม่ปรึกษาครู ผมเคยรู้ว่าคนในโรงเรียนมีเพศสัมพันธ์กัน เพื่อนมันเอามาเล่ากันแต่ครูไม่รู้ เรื่องเพศที่สอนกันในโรงเรียนผมไม่เอามาใช้ อย่างเขาบอกให้ใส่ถุงยางเวลามีเพศสัมพันธ์ ผมก็ใส่เป็นบางคน อย่างแฟนผมก็ไม่ใช้ ผมว่าเขาไม่ได้เป็นโรคอะไร ไม่มีคนอื่น

ผมเคยมีเพศสัมพันธ์แบบรัมโถม คือผู้ชายหลายคนผู้หญิงคนเดียว แบบว่าผู้หญิงยอมบ้างไม่ยอมบ้าง ส่วนมากผู้หญิงเขาจะไม่ว่าอะไร ไม่ฟ้อง ก็จบไป แต่คนนี้ ที่เป็นคดี เขาแค่อยากได้เงินไม่จึ่งนั้นก็ไม่มีปัญหา ผมว่าการเซ็กหมู่เป็นเรื่องไม่ธรรมดา ผมไม่เคยทำ เคยแต่ผู้หญิงคนเดียวแบ่งๆ กัน เวลาทำผมไม่อายเพื่อน

คลิปหลุดดารามันน่าสงสารอย่างคลิปโปรมด ตอนหลุดผมก็อยากคักก็หาดู แต่บางครั้งก็สงสารเขาเหมือนกัน เขาไม่ได้ยินยอม ส่วนคลิปที่ถ่ายเองก็คัก ทำงได้ก็อยากถ่ายเองก็รู้สึกอะไร อยากคัก ส่วนมากเพื่อนมันเอามาคัก ผมก็ขอคัก ก็หาคัก

ละครโทรทัศน์ที่นางเองถูกข่มขืนแล้วรักพระเอก ผมว่ามันเป็นไปได้ มันเป็นละครคักเอาสนุกๆ เท่านั้น ใครข่มขืนแล้วจะรักกัน ผมว่าไม่มีใครเชื่อหลอก ไม่มีใครทำตามหลอก ละครมีฉากเลิฟซีนเยอะ แต่มันไม่มีอะไรมาก ผมเฉยๆ ไม่ได้กระตุนอะไรมาเลย อย่างข่าวบางทีลงดาราคักจูบปากกันช่องโน้นช่องนี้ ผมก็อ่านเฉยๆ แต่ไม่ตั้งใจจะตามคัก

ผมเลิกกับแฟนไปก่อนมาอยู่ที่นี่ ตอนเป็นแฟนกันก็มีไปเดินเล่นบ้าง ไปดูหนังกันบ้าง เงินก็ผลัดกันออกช่วยๆ กันออก แต่ส่วนมากผมก็ไปหาเขาที่บ้าน พ่อแม่เขารู้อยู่แล้ว ไปนั่งเล่นที่บ้านเขา พ่อแม่เขารู้อยู่แล้ว บ้านเขามีคัก ถ้าผมไม่ไปหาแฟน ผมก็อยู่บ้านกินเหล้าคักคักัญชา หรือไม่ก็ไปคักเขาแข่งรถกัน

ผมอ่านหนังสือพิมพ์บ้าง ส่วนมากอ่านหน้าหนึ่งกับข่าวบันเทิง เศรษฐกิจกับกีฬาผมไม่ค่อยอ่าน ก็อ่านบ้างไม่บ่อย อ่านข่าวข่มขืน ผมว่าผู้หญิงไม่ยอมก็ไม่น่าไปทำ ผมว่ามันเป็นความผิดผู้ชาย แม้ผู้หญิงจะแต่งตัวโป๊ก็เป็นสิทธิของเขา เขาแต่งได้ มันเรื่องส่วนตัวผมว่ายังไงผู้ชายก็ผิดฝ่ายเดียว เขาแต่ตัวโป๊เราก็มีสิทธิได้แค่ดู ไม่ใช่แฟนเรา ถ้าเป็นแฟนเราก็มีสิทธิทำได้ ถ้าเล่นเกมผมเล่นเกมบอลล้างเกมอื่นไม่ค่อยเล่น ไม่ค่อยได้เล่นบ่อย

นิตยสารที่มีคาราณุ่นน้อยห่มน้อยถ่ายแบบ ผมก็ดู ผมก็ชอบดูแต่ไม่ได้ว่าต้องไปหาดู มีก็ดูไม่มีก็ไม่ดู ก็อย่างว่าแหละกลุ่มผมเน้นกินเหล้ากับดูคดีญา

เวลาดูคดีญาจะทำให้อารมณ์ดี มันจะมันนิดหนึ่งก่อนแล้วก็จะอารมณ์ดี สนุกดี มันเพลิน อารมณ์ดีเห็นอะไรก็สนุก มันไม่ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ แต่ก็เคยมีเพศสัมพันธ์หลังดูมันจะทนไม่เสร็จเสียที บางทีสองสามชั่วโมงกว่าจะเสร็จ ดูคดีญาแล้วมันจะหิวบ่อยกินเยอะมาก เดี่ยวหิวเดี๋ยวหิวก็เลยกินเยอะมาก ๆ

ผมใช้โทรศัพท์คุยกับแฟน บางทีก็คุยกับสาว ๆ ที่ขอเบอร์มา ถ้าเขาอยากคุยเราก็คุย ถ้าเขาไม่

อยากคุยเราก็ไม่คุย ถ้าคุยไปสักพักก็ชวนไปได้กัน ก็มีคุยทะเล่บ้างดูแล้วแต่ผู้หญิงว่าเขาแบบไหน โฆษณาไม่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ผมว่าเขาโฆษณาสินค้า อยากขายสินค้า ผมก็ไม่ได้คิดอะไร

มิวสิควิดีโอที่มีคารามาเดินยั่ว ผมว่ามันทำให้เกิดอารมณ์บ้าง แต่ไม่มาก ผมว่าเวลาอยู่ใกล้ผู้หญิงมีอารมณ์มากกว่า หรือไปดูเต้นในร้านใกล้ ๆ ผมว่าตื่นเต้นกว่า ถ้าเกิดอารมณ์บางทีผมก็ไปหาแฟน บางทีก็ไปเที่ยวผู้หญิงบ้าง ถ้าเพื่อนชวน ก็เพื่อนชวน เพื่อนจะออกตังค์ให้ ผมก็จะไปเป็นเพื่อน ผมว่ามิวสิควิดีโอที่เต้นยั่วชวนไม่ขัดต่อวัฒนธรรมไทย ผมว่ามันธรรมดา ไม่น่าทำให้เกิดอารมณ์ได้มาก แต่ถ้าเด็ก ๆ ก็อาจมีบ้างอยู่ที่พ่อแม่เลี้ยงดูดีเปล่า จะสอนอย่างไร แนะนำอย่างไร เพราะสื่อมันไม่ได้โป๊มากแต่ข้างนอกมีเยอะแยะ อย่างคลิป หนึ่งโป๊มันหาซื้อง่ายมาก

คนที่ 9 ชื่ออุท อายุ 19 ปี ทำผิดคดีกรมโทรคมนาคมอยู่ที่นั่นปีหนึ่ง คือผมไปงานวันเกิดตามที่เที่ยว แล้วก็ให้หญิงมาคุยกับเพื่อน ๆ เพื่อนบอกให้ลงแขก ผมเลยทุบเขาเลย เขาก็ไม่รู้ ผมเริ่มก่อนคนแรกแล้ว คนอื่นตาม ก็คนละรอบเดียว เขาไปแจ้งความเขาจำผมได้คนเดียว แต่ไม่รู้ผมอยู่ที่ไหนเขาไปแจ้งความ ไปตรวจที่โรงพยาบาล ตรวจว่ามีร่องรอยข่มขืนหรือเปล่า ผมก็โดนให้ไปตรวจด้วย แล้วเขาให้ตามคนอื่นไปตรวจด้วย ก็โดนจับกันหมดห้าคน ตอนทำก็สนุก ตอนนั้นเมามาก เมามาก ๆ ไม่ได้คิดอะไร จริงเขายอมผม แต่เพื่อนผมอยากด้วย ผู้หญิงก็สวยเขาคิดว่าได้กับผมคนเดียว แต่ได้หมด ผมพาไปบ้านเพื่อน พอตีเขาจำบ้านเพื่อนผมได้ เขาเลยมาจับเพื่อนผมก่อน และมาตามคนอื่น ๆ รวมถึงผมด้วย ตอนนั้นผมยังเมาอยู่

ผมอยู่กับแม่ พ่อ ตอนนีพ่อดีตายสองปีมาแล้ว มีพี่น้อง 5 คน ผู้หญิง 2 ผมเป็นคนที่ 2 พี่ผมขายผ้าที่ประตูน้ำ แม่ให้ขายผ้า รายได้วันหนึ่งก็สองสามหมื่น บ้านผมไม่รวยแต่พอมีกินมีใช้ บ้านผมอยู่แถวดินแดง เป็นบ้านสองชั้น แม่ซื้อบ้านไว้มีลิ้นห้องนอน ผมนอนกับน้อง น้องชายอายุ 16 นอนด้วยกัน ไม่อึดอัด ผมสนิทกับพี่ผู้หญิงก็คุยกันทุกเรื่อง ผมจบ ม.3 ผมก็ออก คิดเพื่อน แต่แม่อยากให้เรียน ผมก็สมัครเรียน กศน. แถวเสาวรีย์ก่อน โดนจับ สอบไปรอบหนึ่งแล้ว พอโดนจับเลยไม่ได้เรียน ผมอยู่ที่นี้ถึงชั้นวาก็ปล่อย ถ้าออกไปผมจะเรียนต่อ ตอนไปเรียนกศน. แม่ให้วันละ 500 ผมไปอาทิตย์ละครึ่ง ตอนเรียน ม.3 แม่ให้วันละ 80 บาท ผมเรียนที่ได้ ตั้งแต่เด็ก ๆ ผมอยู่กับยาย อายุ 14 ถึงมาอยู่กับแม่ ยายไม่คู่ อยู่กับยายสองคน ยายดูแลผม บางทีผมก็ดูแลยายช่วยยายทำงานบ้านบ้าง ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ก็เหงา พ่อผมโดนยิงตาย ผมจะเอาคืน ออกไปผมจะเอาคืน ผมก็ไม่รู้ทำไมพ่อผมโดนยิง ผมเป็นคนอารมณ์ร้อน ตีกับคนอื่นบ่อย อยู่ที่นี่ก็บ่อย ถ้าตีกันเขาก็จะลงโทษ ถ้ามาก ๆ เขาก็ย้ายศูนย์ฝึก คืออยู่ที่นี่ไม่ได้ ที่อื่นก็เหมือนกัน ไม่ได้โหดกว่า แต่อยู่ที่นี่ไม่ได้ เกรเขาก็ต้องส่งไปที่อื่น ผมไม่โดน ไปอยู่ที่อื่น เพราะพ่อบ้านไม่ส่งผมไป คือเขาจะส่งเขาใหญ่ไปก่อน ผมไม่ใช่เขาใหญ่ ทะเลาะกันเล็ก ๆ น้อย ๆ เขาก็ตี ตีหลายที ด้วยไม้ ผมไม่ชอบอยู่ที่นั่นมันไม่สบายเหมือนอยู่ที่บ้าน มันไม่อบอุ่น ที่นี่ผมก็มีเพื่อนสนิท นิสัยดี เขาโดนคดีฆ่า แต่เขาเป็นคนดี ผมเคยโดนคดีจำหน่ายยาบ้ามาก่อน แต่ตำรวจยกฟ้องหาหลักฐานไม่เจอ ตำรวจเขาไม่ฟ้อง ผมติดอยู่ 15 วัน เขาไม่มีหลักฐานเขาก็ยกฟ้อง ผมทำจริงแต่เขาช่วย คนคุมเขาช่วย คนที่ให้ขาย เขาใช้เส้นช่วย ผมก็ไม่รู้ว่าเขาเป็นใคร แต่เขางาน่าใช้ได้ถึงช่วยผมได้ ผมขายตัวหนึ่งผมได้เม็ดละ 150 ผมขายเพื่อน คนแถวนั้น บ้านผมอยู่หน้าตลาด ตอนขายผมรู้สึกอยากได้เงิน แล้วก็รู้สึกกลัวผิด เขามาซื้อเอง ผมไม่ได้เอาไปขังให้เขา เขาก็อยากได้เขามาซื้อเอง ผมไม่ได้บังคับใคร ผมก็เป็นผู้ชาย

ผมเล่นอินเทอร์เน็ตมากที่สุด เล่นเพราะว่ามันสนุกดี ก็เล่นอินเทอร์เน็ตแบบแชทคุยกัน ตามแคมฟร็อก บางทีก็เจอพวกเกย์ ก็คุยกับเกย์แต่ไม่เคยเจอกัน ผมไม่ได้เป็นเกย์ เห็นเพื่อนคุย ผมก็คุยเล่น ๆ คุยกับสาวบ้าง คุยแบบจิบกัน ไม่คุยทะเล้ง แต่นัดเจอกันได้หลายคน ได้แล้วแยกทางไม่สานต่อ ก็ได้บ่อย

พอสมควร ผมไม่เคยดูโชว์ในแคม ก็นัดเจอเลยดีกว่า มันสนุกกว่า ผมเล่นเน็ตทั้งวันเพราะผมขายยาอยู่ในร้าน ก็เล่นแก้เบื่อ ไม่งั้นมันเบื่อ ไม่มีอะไรทำ เหนงด้วย เล่นมันก็สนุกดี เล่นไปก็คุยกับเพื่อนไป ด้วย บางทีเห็นหญิงสวยก็ชวนเพื่อนมาคุยด้วย เพื่อนผมส่วนมากก็อยู่ในร้านทั้งนั้น ผมเล่นเกมบ้าง เกมแบบทันยาแมนเป็นแบบเกมเร็คเล็อน เล่นเกมไล่เปิดกระโปรงผู้หญิงบ้าง ผมชอบมันสนุกดี มันไม่ทำให้เกิดอารมณ์ มันแค่ตลก ๆ สนุก ๆ ผมไม่ดูหนังสือไป ผมหาเอาในเน็ต หาง่าย ไม่ต้องเสียตังค์ซื้อด้วย ผมว่าสื่อเหล่านี้ไม่จำเป็นกับชีวิตผม ไม่มีผมก็อยู่ได้ แต่มันก็ดี มันแก้เหงา คลายเครียด บางทีก็เอามาคุยกับเพื่อน เล่าให้เพื่อนฟัง

ผมเข้าไปดูเว็บไปบ่อยตอนอยู่ที่ร้าน มันหาง่าย คลิปมัน โหลดง่าย เข้าไปก็โหลดได้ ไม่ต้องเสียตังค์ เข้าไปดูภาพบ้าง เจ้าของร้านเป็นวัยรุ่น เขาก็ไม่ว่าอะไร ตอนเล่นผมก็ไม่เสียเงิน เอามาให้เขาก็เล่นได้ทั้งวัน วันละเม็ด แต่กินแล้วแต่เขา ขอเมื่อไหร่ผมก็ให้ เพื่อนผมก็เล่นเสียตังค์ ชั่วโมงละ 10 บาท เวลาได้คลิปมาก็แบ่ง ๆ กันดู ดิก ๆ ก็นั่งดูกันหน้าร้าน ดูกันหลายคน ดูแล้วก็เกิดอารมณ์บ่อย เวลาเกิดก็หาหญิงเอา ที่บ้านผมหาได้ แถวบ้านผมมีที่เขียวเยอะก็ไปหาเอาแถวบ้าน มันจะรู้กัน ถ้าหาไม่ได้ก็ไปหาที่อื่นต่อส่วนใหญ่จะได้ คือจะเข้าไปคุยขอเบอร์ ถ้าให้แบบว่าได้แน่ ได้กินแล้วเขาโทรมาก็ต่อ ถ้าเขาไม่โทรมาก็จบกัน ส่วนผมไม่โทรไปเพราะได้แล้ว ไปเที่ยวครั้งหนึ่งก็ใช้เงินประมาณ 1,500 ก็เอาเงินจากที่ขายยาได้ เพื่อนที่ไปด้วยก็ช่วยกันออก หารกัน

ผมว่าเรื่องทางเพศในสื่อมีเยอะ มีส่วนกระตุ้นอารมณ์บ้าง แต่ผมว่ามันแล้วแต่คน ถึงมีคนแต่งตัวไปก็ไม่คิดอะไรได้ อย่างผมโดนมาอยู่ที่นี่ 3 ปี ถ้าออกไป ผมไม่ระวังตัวเอง ผมก็ไปทำอีกได้ มันไม่เกี่ยวกับพวกนี้มันสร้างอารมณ์แค่นั้น มันอยู่ที่คน

อยู่ในนี้ผมก็คุยเรื่องเพศกับเพื่อนว่าเคยไปทำอะไรมาบ้าง อยู่ข้างนอกก็คุยกับเพื่อนว่าได้ใครมาได้ยังไง เขาทำยังไงให้บ้าง เพื่อนผมก็ชอบเล่า

ผมว่าสื่อนำเสนอเรื่องเพศเยอะเกินไป แต่ถ้าสื่อไม่นำเสนอผมก็หาที่อื่นดูได้ ก็ไปหาประสบการณ์จริง ผมว่ารายการสอนเรื่องเพศก็น่าจะมีประโยชน์ แต่ส่วนมากผมรู้แล้วจากประสบการณ์ ผมดูบ้างถ้าเปิดเจอก็ดูแต่ไม่ได้ตั้งใจว่าต้องดู มันคงมีประโยชน์กับคนที่ไม่รู้บ้าง

ดารานินิตยสารที่ใส่ชุดว่ายน้ำ มันทำให้เกิดอารมณ์ ดาราที่เต้นขั้วในมิวสิกก็ทำให้เกิดอารมณ์ด้วย แต่ไม่ต้องหาที่ลง มันไม่ขนาดนั้นก็แค่ช่วยตัวเอง อย่างอยู่ที่นี้ก็ไม่มีผู้หญิง ผมก็ช่วยตัวเอง บางทีก็ลองกับกะเทย ก็รู้สึกดี ดีกว่าผู้หญิงเยอะ เขาให้เราเอา ดูให้ด้วย เขากันก็ในเรือนนอนตอนดึกครูกี้ไม่รู้ เขากันดีหนึ่งดีสองครูนอนหมดแล้ว ก็ย้ายไปนอนเตียงเดียวกันคนอื่นก็รู้ เขาก็รู้เราเป็นแฟนกัน อยู่ข้างนอกผมไม่เคยมีอะไรกับผู้ชาย ที่นี้มันหาผู้หญิงไม่ได้ก็ต้องเอา ตอนอยู่ข้างนอกผมรู้สึกเฉย ๆ กับพวกนี้ไม่เกลียด แถวบ้านผมมีพวกนี้เยอะ มีพวกคาบาเรโชว์ ไม่เคยคิดจะนอนด้วย

ผมคุยพี่สาวทุกเรื่อง มีปัญหาอะไรก็ปรึกษาพี่สาว อย่างตอนทำคดีนี้ ถ้าเรื่องเพศผมปรึกษาเพื่อน ปรึกษาว่าจะทำอย่างไรบ้าง เรื่องนี้ไม่ได้ปรึกษาพี่สาว พี่สาวให้เงินผมใช้บ้างให้เป็นครั้ง ๆ แล้วแต่จะขอ ขอเขาก็ให้

เพลงใต้ดินมันก็มีทะเลิ่งลามก หยาบคาย ฟังเอาสนุก มันไม่ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ ฟังตก ๆ สบายใจ เพลงใต้ดินไม่ควรห้ามขาย ผมว่ามันเป็นเรื่องปกติธรรมดา น่าจะขายได้ทั่วไป มันไม่น่ามีโทษอะไร คำหยาบคายใครก็เคยได้ยิน

การจัดเรตติ้งในรายการโทรทัศน์ ไม่มีประโยชน์ลોકพี ผมก็ไม่เชื่อ คนอื่นก็ไม่เชื่อ ที่บอกว่าต่ำกว่า 18 ห้ามดู ผมว่าร้อยหนึ่งมีสักสองสามคนที่เชื่อ ไม่มีประโยชน์ ใครก็ดู

เวลาผมอยู่บ้าน แม่ก็กอดผม เต็มนี้ก็ยังกอดผม ยายก็กอดผม ยายขึ้นมาหาผมบ่อยมาอาทิตย์ เว้นอาทิตย์ขึ้นมาหาผม ผมนอนกับยายทุกที เวลายายมา เขากอดผมบ่อย ผมหอมแก้มยายบ่อย ยายไม่เคยหอมแก้มผม ผมรักยาย คุณตาผมเสียไปแล้วเสียไปนานตั้งแต่ผมยังไม่เกิดอยู่กับยายผมอบอุ่น ผมมีอะไรก็คุยกับยายมากกว่า ตอนอยู่ที่ใต้ผมทานข้าวพร้อมยาย ตอนนั้นอยู่กับยายสองคน แต่อยู่กรุงเทพต่างคนต่างทาน ทานไม่พร้อมกัน ผมไม่ได้อยู่กับพ่อแม่เหมือนมันขาดอะไรไปอย่างหนึ่งคือคนอื่นเขามีพ่อแม่ ผมไม่มีพ่อ มันขาดที่ปรึกษา มันเหงา อยากมี แม่กับยายไม่เคยทะเลาะกันเลย ตอนผมอยู่ที่นี้ยายก็ประกันตัวผม ตอนที่โดน 40 เม็ด ครั้งที่สอง แล้วหนีประกัน จนมาโดนจับคดีนี้ ตอนโดน 600 เม็ดแรก รอด ตอนโดนจับครั้งที่ 2 คนให้ยายบอกจะช่วยเหลือ ถ้าเกิดโดนจับติด เขาจะเลี้ยงดูพ่อแม่ให้ ถ้าออกไปผมอาจจะไม่ขายแล้ว แต่คงเล่น ตอนที่ผมขายตอนแรกผมก็เล่นด้วย เวลาเล่นมันจะมีความต้องการทางเพศมากที่สุด มันระงับไม่ได้ ต้องมีทันที มีความต้องการทางเพศ ถ้าไปเที่ยวก็ได้ ถ้าไม่ได้ไปเที่ยวก็ไปเอาเลย ไปเที่ยวหญิง บางทีก็ปล้ำเอาเลย คือ ๆ เขาก็เสียบไป บางทีก็เพื่อนแฟนผมข่มขืนเลย ก็ไม่เชิงเขาขอม เพราะเขาก็เล่นขามเหมือนกัน ก็ขามาขามา

ผมว่าวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์กันเหมาะสมไม่ได้มีปัญหาอะไร ต่างคนต่างขอม ต่างคนอยากมีความสุข แต่ถ้าพ่อแม่รู้ ต่าง ๆ คนต่างขอม แต่เพื่อนผมโดนจับเข้ามา ผู้หญิงก็ขอม ผู้หญิงชอบบอกว่าขอม มันควรจับผู้หญิงด้วยมันมีเซ็กพี เพราะต่างคนต่างขอม พ่อแม่ไม่น่ามาขู่ ตำรวจก็จับผู้ชาย น่าจะจับผู้หญิงด้วย มันไม่ยุติธรรม จับผู้ชายได้ ก็ต้องจับผู้หญิงได้ จะว่าผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอไม่ได้ เห็นอยากเท่าเทียมกัน

ผมว่าเรื่องเพศคุยกันได้ปกติ ผู้ชายจะให้คุยเรื่องอะไร ก็คุยเรื่องเพศ อย่างอยู่ที่นี้ก็คุยเรื่องเพศกันทุกวัน คุยว่าใครมีอะไรมาอย่างไร กับใครบ้าง

ผมว่าศาสนามันไม่ช่วยอะไร คนจะมีเพศสัมพันธ์ มันไม่คิดอะไร ผมนับถือพระแต่ไม่เชื่อในบาปบุญนรกสวรรค์ นับถือพระ เพราะเขาเป็นร่างทรง ผมเป็นลูกศิษย์ เขาทรงหลวงปู่ฤๅษี ผมเชื่อว่าเขาหลงในร่างทรงจริง ๆ ไม่ได้หลอกลวง

เวลาคุยกับเพื่อนต่างเพศ ผมเฉย ๆ ไม่รู้สึกเงินเวลาโดนตัวผู้หญิงชอบรู้สึกดี บางทีผมตั้งใจโดน เคยคิดจะขโมยเสื้อในกางเกงในมาดม แต่ไม่เอามันสกปรก เวลาขึ้นรถแล้วรถมันแน่นแอบจับดู เขาไม่รู้ว่ามีใครคนมันเยอะ เขาก็ไม่ค่า บางทีผมจิ้มเตอร์ไรซ์ เปิดกระโปรงนักศึกษาตามป้ายรถเมล์ เปิดเห็น ลิบคนเห็นแปดคนแล้ว มันเห็น เขายืนตามป้ายรถเมล์เขาไม่ได้ระวัง เปิดแล้วก็ขับรถหนีไป เขาก็ค่า รู้สึกตื่นเต้น สนุกดีแล้วมานั่งเล่นนั่งคุยกับเพื่อนต่อ บางวันก็เข้าไปเปิดที่อื่นต่อ บางวันไปกับเพื่อน เพื่อนก็อยากดู คนหนึ่งจับ คนหนึ่งเปิดท่ายกกันว่าเขาพุ่งสีอะไร มันไม่เกิดอารมณ์หลอก มันสนุก แต่ก็อยากดูด้วย เขาค่าทุกราย แต่ไม่มีใครจับได้ ไม่กลัวเขาจำหน้าได้ มากี่คนไม่สน เขาจับไม่ได้หลอก บางทีเห็นผู้หญิงนอนก็ไปจับ โน้มนจับนี้เขาก็ไม่ว่า บางทีแอบดูคนข้างบ้านเขา คั่น แบบบนคาค่าบ้านข้าง ๆ เขาก็ขึ้นไป คั่นทุกคืน เขาก็รู้ว่าเราแอบดู เขาก็ไม่ว่า บางทีชวนเพื่อนมาดูด้วย บางทีก็ช่วยตัวเองไปด้วย ดูกันหลายคนเขาก็ไม่ว่า บางทีถ่ายคลิปไว้ดู ผู้หญิงยังไม่แก่เขาทำงานธนาคาร ผู้ชายไม่รู้ เขาอายุประมาณยี่สิบสี่ ยี่สิบห้า ของผมเป็นบ้าน ของเขาเป็นห้องเช่า เขาเอากันทุกคืน ผมก็ดูเกือบทุกคืน เขาเอากันบนคาค่า ในโรงเรียนผมก็ทำ เวลาครูสอนจบออกบ๊ีบ ก็วิ่งไปจับนมคนนั้นคนนี้ เพื่อนก็ค่า ก็แค่ค่า ไม่มีฟ้องครู ผมกับเพื่อนสองคนชอบจับ บางทีก็จับข้างล่างมัน สนุก แล้วเอามาคุยกันของใครใหญ่ของใครเล็ก

โรงเรียนมีสอนเรื่องเพศ พวกการมีเพศสัมพันธ์ ครูก็บอกว่าอย่ามี บอกว่าป้องกันยังไง โรงเรียนผม เพื่อนก็มีเพศสัมพันธ์กันในโรงเรียน ครูไม่รู้ เพื่อนจะบอกก่อนให้ไปแอบดู ก็ไปแอบดูกัน แอบถ่ายคลิปไว้เป็นรูปกระที่บก่อนแล้วมีอะไรกัน คือเขาไม่ยอม เวลามีปัญหาเรื่องเพศ ผมไม่เคยปรึกษาครู ไม่เคยเห็นครูถามเพื่อน ผมว่าการสอนเรื่องเพศในโรงเรียน ไม่สำคัญมันต้องหาประสบการณ์ด้วยตัวเอง เห็นใน CD เขาทำกันก็ทำตามเขา คือไปซื้อมาดูเองเลย ตื่นเต้นมาก ๆ เลยลองทำตามไม่ต้องมีใครสอน

ผมเคยเช็กหมู่แบบแลกคู่ คือผมเอากับหญิงคนหนึ่ง เพื่อนเอากับอีกคนเสร็จแล้วแลกหญิงกัน แต่แบบอื่นไม่เคย

คลิปหลุดคารา ผมก็อยากดู ผมต้องหา ดูต้องหาจนได้ ชอบดู คาราดัง ๆ ต้องหา ดูแบบถ่ายเอง หรือแอบถ่ายผมก็ต้องหา ผมไม่รู้สึกอะไร แค่อยากดู

คนที่ข่มขืนคนอื่นให้เขารักมันเป็นไปได้ คนไม่รักยังงี้ก็ไม่รัก ละครก็เป็นละคร

ผมมีแฟนแล้ว ผมมีลูกแล้ว ผมอยู่กับแฟนโดยไม่ได้แต่ง ลูกผมอายุขวบหนึ่งแล้ว บ้านแฟนผม
หอรอ ผมพูดไม่ถูกเอาเป็นว่าพอมีกินมีใช้ ผมไม่ค่อยไปเที่ยวกับแฟน คือถ้าไปเที่ยวก็ต่างคนต่างไป ผมก็
ไปเที่ยวกับเพื่อนผม เขาก็ไปกับเพื่อนเขา ตอนจิบกันก็ไปเที่ยวกันบ้างก็ไปเดินเล่นห้าง เวลาไปเที่ยวกัน
ผมออกเงินให้ตลอด

ผมมีเพื่อนสนิทสองคน ส่วนมากเพื่อนผมจะเป็นคนคิดว่าจะทำอะไรกัน ผมก็ตาม ไม่ได้ตาม
ทุกอย่าง แต่ส่วนมากผมก็ทำตาม กลุ่มผมส่วนใหญ่เล่นยากัน เปิดกระบะโปรงสาว เพื่อนผมก็ขายยาด้วย
มันก็มีเงิน เที่ยวกันทุกคืนส่วนใหญ่เที่ยวแถวรัชดา เพื่อนผมไม่ได้เรียนแล้ว มันติดคุก ติดคุกตลอดชีวิต
มันอยู่คุกใหญ่มัน โคนค้ายา คิดกันหมดห้าคน มีผมอยู่ที่นี้คนเดียว คนอื่นเขาโตเข้าคุกใหญ่ โคนสองคดี
ค้ายา รุมโทรมเลย โคนตลอดชีวิต ผมว่าเพื่อนผมส่วนมากหมกมุ่นเรื่องเพศ

ผมไม่อ่านหนังสือพิมพ์ ไม่อ่านเลย ผมดูโทรทัศน์บ้าง เวลามีนอก ว๊อบ ๆ แวม ๆ ผมก็มีอารมณ์
บ้าง ภาพยนตร์บางทีมีฉากเปลือย บางทีดูจบผมก็กลับมาช่วยตัวเอง หรือหาหญิงเอา แต่มันไม่ได้ทำให้
เกิดอารมณ์ได้บ่อย ส่วนโฆษณาผมว่าเฉย ๆ มันไม่รู้ลึกละไรมันไม่ได้ไปมาก

คนที่ 10 ชื่อ โกวี่ อายุ 18 ปี คดีรุมโทรม และฆ่า มาอยู่ที่นี้ได้สี่เดือน ตัดสินให้มาอยู่ที่นี้ 6 ปี ต้องอยู่ 6 ปี ที่บ้านผมมีป่าแล้วก็ฆ่า ป่าผมสติไม่ค่อยดี เขาเป็นโรคเกี่ยวกับอดีตคน สมัยก่อนเขาอกหัก เลยสติไม่ดี ไม่ต้องไปอยู่โรงพยาบาล เขาทำงานได้ แต่เขาพูดคนเดียวบ่อย อยู่คนเดียวพูดคนเดียว ไม่อันตราย ผมอยู่กับยา ยาเป็นคนเลี้ยง พ่อแม่เลิกกันตั้งแต่ผมเด็ก ๆ อยู่กับยาดังแต่เด็ก ตั้งแต่ผมโตมา จำความได้ ผมไม่เคยเห็นหน้าแม่เลย พ่อผมส่งเงินให้ทุกเดือน พ่อมาหาบ้าง มาเดือนละครั้ง ตอนผมมาอยู่ที่นี่ แต่ตอนอยู่ที่บ้านนาน ๆ พ่อมาที่ ยาเป็นคนดูแลผม ผมจบ ม2 แล้วก็ไม่ได้เรียนต่อ ติดเพื่อน คือได้ อย่างลืมอย่าง ไปเที่ยวก็ไปยาวเลย ไม่ได้ไปเรียน คือไปเรื่อย ๆ ตอนออกจากเรียน ผมทำงานทาสี ได้วันละ 180 บาท ก็จะขอเงินย่ำเฉพาะจำเป็นจริง ๆ ต้องใช้จริง ๆ ตอนเรียนย่ำให้เงินไปเรียน 40 บาท ตอนเขียนทานข้าวที่บ้าน ชื่อกิน ยาทำไม่ไหวแล้ว 80 ยาซื้อกับข้าวกินพร้อมกัน ก็คุยกับยา ยายังคุยรู้เรื่อง ป่าเขาทานคนเดียว เขาก็ไปทานของเขาคนเดียว เขาไม่ค่อยพูดกับใคร ยาไปวัดทุกวัน ผมเป็นคนเงิบ ๆ คุยเฉพาะจำเป็นถ้าใครถามก็ตอบ ไม่ค่อยคุยก่อน บ้านผมอยู่คลองสิบ บ้านผมเป็นบ้านชั้นเดียว บ้านปูนที่เป็นของยา บ้านไม่มีห้อง เป็นยาว ๆ โลง ๆ แบ่งโซนเอา อย่างที่ผมนอนมีตุ๊กกัน นอนกันคนละฝั่ง บ้านผมมีเงินใช้เรื่อย ๆ ไม่ถึงลำบาก ยาก็ได้เงินจากพ่อ พ่อส่งให้ ป่าไม่ได้ทำงาน ป่าอยู่บ้านเฉย ๆ ป่าไม่ออกจากบ้านแล้ว อยู่แต่บ้านพูดคนเดียว ป่าทำกับข้าวกินเอง เขาชอบทำ เขาคุยกับผมบ้าง อย่างกับมาถามว่ากินข้าวมา ยัง เวลาเพื่อนผมมาด้วย ผมเฉย ๆ ที่ไม่ได้อยู่กับพ่อ แม่ อยู่กับยาจนจิน ไม่รู้สึกอะไร รักยากับพ่อผมเฉย ๆ ไม่รัก ไม่อยากเจอแม่ ผมคิดว่าถ้าเขาอยากเอาผมเขามาตั้งนานแล้ว นี่ผมโตแล้วเขายังไม่โผล่มาเลย เขาก็คิดต่อมาจะให้ไปอยู่ด้วย แต่ผมไม่ไป

ผมโดนคดีร่วมกับรุมโทรม และฆ่า ฆ่าผู้หญิงคนนั้น ไปกินเหล้าเที่ยวคาราโอเกะแล้วไปเจอหญิง เพื่อนไปจับ เพื่อนมันชอบ แต่ผู้หญิงคนนี้ชอบเรา ก็เลยตกลงกัน นัดกัน เราก็ไปรับกะจะพาไปบ้าน แต่แฟนเรามาที่บ้านเลยฝากผู้หญิงคนนั้นไว้กับเพื่อน จังหวะกลับบ้านเพื่อน โทรมาตาม คือเพื่อนผมชอบ เขาจะเอา ผู้หญิงเขาไม่ยอม เขาเลยโทรมาหาผมให้มาหาหน่อย เขาทะเลาะกัน ผู้หญิงก็งูจะแจ้งความ คือเพื่อนมันจะทำอะไรผู้หญิงคนนั้น ผมไม่รู้จะทำไงตอนนั้นอยู่ข้างทาง ผมไม่เคยติดคุก ไม่อยากติด เขาก็ไม่ยอม เรากลับเลยตบตีเขา เพื่อนมันจะเอา ตอนนั้นอยู่กันเจ็ดแปดคน แต่เพื่อนมันเอากันสามคนผมไม่ได้เอา พอเอาเสร็จผู้หญิงไม่ยอมเขาจะเอาเราโดนจับ เขาจะแจ้งความ ผมกลัว ตรงนั้นมีนา เลยให้เพื่อนลากเขามา ผมจับเขากดน้ำ ตอนแรกเขาขอชีวิตเหมือนคนทั่วไป ตอนนั้นทะเลาะกับที่บ้าน ผมไม่รู้ทำไงก็เลยกด ไม่ได้คิดอะไรตอนนั้น ที่ผมโดนรุมโทรมด้วยเพราะผมเป็นคนไปรับมาแล้วก็ตบตีให้เขายอม ผลตรวจผลอะไรก็หาไม่เจอ ไม่มีว่าผมทำเขา ผมเอาศพไปทิ้งในร่องแถวนั้น ไม่คิดว่าใครจะเจอ เสื้อผ้าของเขาก็เก็บหมดจะได้ไม่รู้ว่าเป็นของใคร พอตีมีคนเห็น พวกหาปลาตอนกลางคืนเขาเห็น แจ้งความ คนบอกว่าคืนนั้นเห็นพวกผม เลยโดนจับ

ผมชอบฟังเพลง ฟังเพลงทั่วไป ไม่ค่อยเล่นเน็ต ดูทีวีก็ดูรายการเพลง ดูเป็นประจำ โทรศัพทบ้าง คุยกับเพื่อนกับสาว ผมดูทีวีแบบไม่มีอะไรทำ เปิดทีวีเป็นเพื่อน เวลาอยู่คนเดียว ชอบดูรายการเพลง มิวสิควิดีโอที่คาราแท่งตัวไป ๆ ผมเฉย ๆ ธรรมดา ถ้าไม่มีทีวีผมคงเบื่อคงไม่มีอะไรทำ ผมว่าเรื่องเพศในสื่อมันเยอะ มันทั่วไปแล้ว โทรศัพทก็มีคลิป มีอะไรให้ดู ล้วงกัน โอนไปโอนมา ผมดูคลิปผ่าน ๆ เขาคุยกันผมก็ดูบ้างดูตามเพื่อน เพลงได้ดินผมไม่ค่อยฟังไม่ชอบ มันแปลก ๆ มันหยาบคาย ผมว่าเพลงพวกนี้ไม่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ที่สอนเรื่องเพศในสื่อผมรู้อยู่แล้วเคยเรียนมา ผมไม่ได้ตั้งใจดู ก็ดูผ่าน ๆ ผมรู้แต่ผมไม่เคยได้ทำสักที คือไม่สนใจ อย่างไม่มีผมก็ไม่ได้ใส่ใจ ไม่กลัวติดโรค คิดว่าคนเป็นล้านมันคงไม่ช่วยกับเรา โรคเอดส์ไม่กลัวไม่เคยอยู่ในหัว

นิตยสารที่คนนุ่งน้อยห่มน้อย ผมก็ดูบ้าง เวลาผมเห็นใครน่ารักผมก็ดูบ้าง แต่ดูเฉย ๆ ไม่คิดอะไร เวลาเห็นเอามาคุยกับเพื่อนบ้าง อย่างคนที่เราชอบ เราก็มาบอกว่าคนนี้หุ่นน่ารัก หุ่นดี ก็คุยบ้าง คาราที่มาถ่ายชุดว่ายน้ำ ผมว่าธรรมดา ผมว่าเขาทำงาน ได้ตั้งค์ เราก็ชอบ ก็ดี ไม่แปลกอะไรเลย ผมไม่เคยนำเรื่องในโทรทัศน์มาคุยกับเพื่อน เพื่อนก็เอามาคุยบ้าง แต่ไม่ค่อย ส่วนใหญ่กับเพื่อนสนิทเลย เพื่อนผู้ชาย เวลาดูทีวี ผมดูคนเดียว ไม่ได้คุยกับย่า มีคนละเครื่องต่างคนต่างดู

ผมไม่ได้ดูหนังสือไป ดูแต่แผ่นซีดี ผมไม่ได้หามาให้ดู มีเพื่อนอยู่ เป็นกะเทยบ้าง เป็นเกย์บ้าง เขาหามาให้ดู มาวางไว้บ้าง ก็เอามาดู คุยกันว่าเรื่องไหนมันส์ ผมเคยมีอะไรกับพวกนี้ แต่ผมชอบผู้หญิงมากกว่า คือแบบว่าอยู่ห้องเรา ดูหนังกันเลยมีอะไรกัน แต่ไม่ชอบ ตามใจเพื่อน แต่อยู่ข้างนอกหาหญิงไม่ชอบพวกนี้ ผมมีแฟนแล้วเป็นกะเทย ไม่รู้แปลงเพศยัง เพิ่งรู้จักกัน คือรู้เขาชอบเรา เราก็แบบดีมีคนคุยด้วย มาเวลา ให้มีอะไรก็ได้

คลิปหลุดคาราผมไม่ค่อยหา เพื่อนเอามาให้ดู ผมไม่ค่อยรู้ว่ามิกลิปหลุด จนกว่าเพื่อนจะเอามาให้ดู ไม่งั้นผมไม่รู้ คาราที่มาเด่นชัดในมิวสิควิดีโอ ผมเฉย ๆ มันธรรมดา แต่บางอันก็ทำให้มีอารมณ์บ้าง ถ้ามีอารมณ์ก็มีอะไรกับแฟน ถ้าไม่มีแฟนก็ออกไปข้างนอก ไปตามโรงเรียนบ้าง ไปที่ไรก็ได้ทุกที่ บางทีก็ได้เลย บางทีก็ได้เบอร์ โทรติดต่อกันก็ได้กัน แล้วแต่บางคนก็จบเลยครั้งเดียว บางคนก็ต่อ แต่คบกันไม่นาน คือดูว่าเขาดีไหม

ผมเล่นอินเทอร์เน็ตบ้าง เล่นแต่เกมออนไลน์ พวกเกมต่อสู้ เกมเกี่ยวกับเพศผมไม่เล่น ผมไม่ชอบ ชอบเกมต่อสู้ มันส์ดี ผมไม่เข้าไปหาหนัง หรือรูปโป๊ในนี้ แคมฟร็อก ไฮไฟล์ ก็ไม่เคยเล่น บ้านผมไม่มีคอม เวลาจะเล่นไปเล่นที่ร้าน

วิธีดีไปผมไม่ค่อยดู เพราะไม่มีที่ดู ดูที่บ้านไม่ได้ป่ากับย่าอยู่คือแคว่งไวยังโดนตำ แบบว่าหนังสือแบบนี้จะมีรูปบนแผ่นเห็นเลย แคว่งโดนตำ มึงเอามาดูทำไม มึงบ้าหรือ เราก็บอกว่าคุณเพื่อน โยนให้เพื่อน ย่าบอกว่าย่าดู หนังสือแบบนี้ไม่ควรดูไม่ใช่

รายการที่จัดเรดดิ้งทางทีวี ผมไม่เคยทำตาม ยิ่งห้ามเรายังทำ ผมว่าคนอื่นก็ไม่ทำ ผมว่าเขาคงอยากรู้อยากเห็นว่ารายการมันเป็นยังไง ไม่มีประโยชน์ ทำให้คนอยากดู

บ้านผมย่าเป็นหลักในการเลี้ยงดูผม คุณย่าเลี้ยง คุณย่ากอดผม กอดทุกวัน ผมไม่ได้ปรึกษาย่าทุกเรื่อง จนเรามีปัญหา แบบมันทนไม่ไหว แก้มไม่ได้ก็ปรึกษาย่า ให้อ่าช่วย เขาก็เสียใจที่ผมมาอยู่ที่นี้ เขาเป็นห่วงว่าจะอยู่ยังไง ผมต้องอยู่นาน แต่คงไม่เต็มที คงแค่ครึ่งหนึ่งนานสุด ถ้าผมทำตัวดีก็โดนขังตำมาอยู่ที่นี้ผมยังไม่เคยทะเลาะกับใคร จะได้ออกไปดูแลย่า

วันเกิดผมมีแฟนให้ของขวัญ ย่าไม่ได้ให้อะไร เขาไม่รู้ด้วยซ้ำ วันเกิดย่าก็เหมือนวันวันหนึ่ง เขาจำวันเกิดเขาไม่ได้ด้วย ผมไม่เคยคุยเรื่องเพศกับย่าเลย ผมเรียนรู้เอง กับพ่อก็ไม่คุย ถ้ามีปัญหาใหญ่จริงๆ จะให้พ่อมาช่วย จะโทรตามพ่อ อย่างโดนเรื่องผู้หญิง ผมเคยโดนเรื่องหญิงมาก่อน คือเขาออกจากบ้านมาอยู่กับผม แล้วค่อยไปขอโทษพ่อ แม่เขา เหมือนไปบอก แต่ย่าไม่ยอม ย่ารักผู้หญิงคนนี้ แต่ย่าอยากให้คุณคิดว่านี่ ผู้หญิงเลยบอกพ่อ แม่เขา คือครอบครัวผมไม่ค่อยมีอะไร บ้านผู้หญิงเขามีเงิน แม่เขาเป็นครูพ่อเป็นตำรวจ เขาจะเอาผิด พ่อผมเลยไปคุยให้ เขาว่าให้มาขมา แล้วแต่งงาน ไม่งั้นก็ให้จับกันไปเลย เขาอยากให้แต่งงาน แต่ผมไม่ เลยหนี ทิ้งไปเลย ไม่อยากมีข้อผูกมัด ตอนหลังแอบไปหาเขาบ่อย แต่ตอนนี้เลิกไปแล้ว

ย่าไม่เคยตีผม มีบ่น อย่างมากก็ตำแล้วจบไป ก็พูดเหมือนเดิม ย่าผมเป็นคนขี้บ่น บ่นมาก ๆ แต่ใจดี เพื่อนเรามาเขาก็รักทุกคน ผมว่าย่ารักผมมาก ย่ารักผมมากกว่าพ่อ

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นเรื่องธรรมดา มีเยอะทั่วไป ธรรมดา เด็ก ๆ ยังเดินกอดกันไม่แปลก ใครก็ทำกัน เรื่องเพศผมว่าไม่ควรคุยกันในที่ทั่วไป กับคนอื่น แต่เพื่อนในกลุ่มได้ ต้องไม่ให้ใครได้ยิน เราก็ไม่เปิดให้ใครรู้ ถ้าไปได้กับใครมาผมจะไม่บอก แค่บอกว่าไปกับน้องคนนั้นคนนั้นมา เพื่อนก็รู้อย่างไรก็ได้มาแล้ว ผมไม่ค่อยเล่า ฟังเพื่อนเล่าว่าไปทำอะไรมา

ผมว่าศาสนาไม่ได้ช่วยอะไร ไม่ทำให้คนกลัว ไม่ช่วยให้คนหยุดมีเซ็ก ผมนับถือศาสนาพุทธ ผมไม่เชื่อในพระ พระทำตัวไม่ดีเยอะ ย่าผมนับถือพุทธ ผมก็นับถือ ถือพุทธ

ผู้หญิงที่จะมาเป็นแฟนผมไม่จำเป็นต้องไม่เคยมาก่อน ผมไม่ถือ เพราะเราก็ไม่รู้จักเขามาก่อน เขาก็ไม่รู้จักราว่าเป็นอย่างไร ถ้าคุยกันแล้วได้ รู้เรื่อง ผมก็ไม่ถือ คือแค่รู้ว่าเขารักเราห่วงเรา เวลาคุยกับสาวผมไม่มีเงิน แอบถูกตัวสาว ๆ บ้าง แบบตั้งใจ รู้ลึกดี บางทีแฟนเพื่อนเราชอบ ชอบส่วนตัว เราก็ไปอยู่ใกล้ ๆ โคนนี่นิดโน้นหน่อย แต่ไม่เคยทำกับคนไม่รู้จัก บนรถเมล์ไม่เคยทำ

ไม่เคยคิดจะเอาทางเก่งในใครมาคม

โรงเรียนสอนเรื่องเพศด้วย เวลาเรียนเราไม่เงินเพื่อนผู้หญิง แต่เวลาไปทำจริงมันไม่เหมือนที่เขาสอน คือเราไม่ค่อยใส่ใจฟัง แต่ถ้าตั้งใจฟังก็มีประโยชน์บ้าง ถ้าใส่ใจกับชีวิต ถ้ามีปัญหาเรื่องเพศ ไม่ปรึกษาครู ปรึกษาเพื่อน รุ่นพี่บ้าง แบบทำไงผู้หญิงจะสนุก ครั้งแรกไม่ปรึกษาใครอยากลองก็ลองเลย อยากรู้ คือเคยเห็นเพื่อนทำ เคยเห็นเพื่อนมีเพศสัมพันธ์กันในโรงเรียน ในห้องเรียน เราอยู่ด้วย ปิดห้อง กลุ่มเราอยู่ มีหญิงมีชาย แต่เอากันคู่เดียว คนอื่นก็เฉย ๆ ไม่ได้ว่าอะไร ครูก็ไม่รู้ ผมไม่เคยแลกเปลี่ยนกับเพื่อน แต่เคยแบบหญิงหนึ่งชายเยอะ คือมันเมา เอาแล้วก็จบไปผู้หญิงไม่ได้ว่าอะไร ที่โรงเรียนไม่เคยเห็นครูลวนลามเพื่อน ผมไม่ค่อยสนใจคนอื่น

ผมมีเพื่อนสนิทห้าคน ในกลุ่ม ไม่มีใครนำใคร คือช่วยกันตัดสินใจว่าจะทำอะไร บางทีเราอยากทำเพื่อนก็ทำด้วย เขาอยากทำเราก็กทำด้วย ส่วนใหญ่ไปหาเด็กตามโรงเรียนตามห้าง ใช้เงินไม่เยอะ ค่าน้ำมันรถ ค่ากิน ไม่เยอะ หาง ๆ กัน หรือใครกินอะไรก็ออกเอง บ้านเพื่อนก็ไม่ค่อยมีเงินเหมือนบ้านเรา เพื่อนกลุ่มเราก็ดูดูกกันหมด คดีเดียวกัน แต่บางคนไม่ได้อยู่ที่นี่

ผมเที่ยวกลางคืนบ่อย เข้าได้ เข้าหลังร้าน เป็นร้านที่รู้จักกัน เวลาตำรวจมาก็ออกหลังร้าน ไม่นอนจับ จะมีคนมาบอกก่อนว่าตำรวจจะมา เวลาไปกินเหล้าก็ได้หญิง ส่วนใหญ่คืนเดียวจบ ผมไม่รู้เพื่อนได้หญิงบ่อยป่าว ไม่ค่อยคุยกันเรื่องนี้ เวลาได้หญิงผมกลับก่อน เพื่อนผมส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนแล้ว มันขี้เกียจ แบบว่าเราไปเรียน พอเลิกเพื่อนมารอหน้าโรงเรียน ชวนไปเที่ยว

ผมว่าละครมันก็เป็นแค่ละคร มันไม่ใช่เรื่องจริง แต่งขึ้น เราไม่คิดทำตาม มันเป็นไปได้ บางเรื่องดูแล้วตลก เรื่องจริงไม่มี ฉากกอดกัน ขึ้นเตียง ไม่เห็นไรเลย ไม่รู้สึกไรหาของจริงดีกว่า หาง่าย เวลาอยากก็หาเอา สนุกกว่า

ผมมองการเซ็กหมูเป็นเรื่องไม่ปกติ ตามเรื่องจริง แต่ถ้าจริง ๆ มันแล้วแต่เหตุการณ์ว่าเหตุการณ์มันจะพาไปยังไง อย่างหญิงคนเดียวชายหลายคนผมว่าผู้หญิงมันไม่ธรรมดา ผมไม่เคยแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ส่วนใหญ่อยากมีเซ็กตอนเมา แต่ตอนรุมโทรมไม่ได้เมา แต่กำลังโมโหแค้นนี้ไม่ยอม

ผมมีแฟน แฟนผมผู้หญิง มีเงิน บางทีก็ขอเขา หรือให้เขาออกให้ ผมเคยคิดอยากออกไปอยู่กับแฟน แต่ก็เป็นห่วงย่า ปากก็พูดว่าจะไป แต่จริง ๆ ไม่ได้ไป ถ้าไม่มีผมเขาต้องอยู่คนเดียวใครจะดูแล บางทีผมก็พาแฟนมาอยู่บ้าน ผมว่าผมต้องมีแฟนผมอยู่คนเดียวไม่ได้เหงา

ผมอ่านหนังสือพิมพ์บ้าง อ่านข่าวชาวบ้าน ข่าวฆ่ากัน ข่าวข่มขืนก็อ่าน ผมว่าคนที่ข่มขืนเป็นคนผิด ไม่ใช่ผู้หญิงมาข่ม สิทธิของหญิงที่จะแต่งตัวไปไม่ใช่ความผิด

โฆษณาผมไม่ค่อยได้ดู ดูทีวี โฆษณาก็เปลี่ยนช่อง มันไม่ทำให้เกิดอารมณ์ แต่ที่มีสาวสวย ๆ ผมก็ชอบดู โฆษณาที่มีวัยรุ่นมาอาบน้ำ

คนที่ 11 ชื่อชน อายุ 18 ปี โคนคศิรม โทรมหญิง ผมมาอยู่ที่นี่มาแล้ว 1 ปี 11 เดือน ผมอยู่บ้าน เมตตามาก่อนแล้วย้ายมาอยู่ที่นี่ (บ้านกรุณา) ผมอยู่กับแม่สองคน น้องอยู่กับย่า ผมมีน้องสองคน พ่อกับแม่เลิกกันตั้งแต่ผมยังเด็ก ๆ ผมอยู่กับแม่ตั้งแต่เล็ก บ้านผมอยู่ในบ่อนแถวตาปูน บ่อนพนัน ห้องพักเป็นห้องเดียวมีห้องน้ำในตัว ผมเรียนจบ ป. 6 ผมไม่ได้เรียนต่อ แม่อยากให้เรียนต่อ แต่ผมไม่เรียน ผมออกมาช่วยแม่ทำงาน ผมขั้ววินอยู่แถวบ่อน ก็ได้เงินวันละพันกว่า หักค่าน้ำมันแล้ว ส่วนหนึ่งให้แม่ ส่วนหนึ่งใช้เอง ผมไม่ขอเงินแม่นานแล้ว แม่ให้ผมก็ไม่เอา ผมว่าผมเป็นคนไม่ดี นิสัยไม่ค่อยดีไม่ค่อยชอบคุยกับใคร อีกสามวันผมจะย้ายไปอยู่ชุมชนชาย ผมขอย้ายเพราะถ้าอยู่ที่นี่ต้องอยู่อีกสิบเดือน แต่ไปอยู่ที่นั่นอยู่อีกแค่สองเดือนก็ปล่อยตัว ที่โน้นฝึกแบบทหาร

ผมใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ผมใช้เกือบทั้งวัน ผมเล่นเกมออนไลน์ เกมต่อสู้ บอกชื่อไปก็ไม่รู้จัก ผมก็ไม่แน่ใจเกมชื่ออะไร เข้าเว็บไซต์ไปฟังเพลงใน Google ผมฟังเพลงธรรมดาไม่ค่อยฟังเพลงใต้ดิน ผมว่าเพลงใต้ดินมันมันส์ดี มีแบบหยาบคาย ลามกมันไม่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มันสนุกมากกว่า แต่ผมไม่ค่อยชอบ ผมเล่นไฮไฟล์ แคมพรีอด ผมชอบเล่นสนุกดี ผมเล่นแก้เหงา ผมเคยเข้าไปดูโชว์บ้างไม่บ่อย แต่ไม่กล้าโชว์เพราะอาย ผมดูทีวีส่วนใหญ่ช่องเจ็ด ดูข่าว ดูละครหลังข่าว กลางวันผมทำงาน ดูแล้วไม่ค่อยเอามาคุยกับเพื่อน ส่วนมากจะคุยเรื่องเกมมากกว่าว่าจะเล่นยังไง ด้านนี้ผ่านยังไง ผมดูคลิปรูปโป๊ในเน็ตบ้าง เพื่อนผมดูผมก็ดูด้วย ผมเล่นที่ร้านกับเพื่อน เพื่อนหาคลิป ผมก็ดูด้วย พวกคลิปญี่ปุ่น ดูก็สนุกดี คนเยอะก็ไม่ค่อยเกิดอารมณ์ ผมไม่ค่อยหาตัวเอง ถ้าไม่มีสื่อผมก็อยู่ได้ ผมก็นอน ทำงานแล้วก็นอน หรือออกไปเที่ยว

ผมว่าผู้หญิงแต่งตัวโป๊ในที่วิมันเป็นแฟชั่นมันเลย ๆ เห็นจนเบื่อ เห็นข้างนอกจนชินแล้ว เด็กสมัยนี้แต่งตัวโป๊เห็นข้างนอกก็สวยดี แต่ไม่ได้เกิดอารมณ์ ที่ผมรูมโทรมมันเมา คือเมาแล้วไปเจอเพื่อนกำลังเอาอยู่ ผมก็ตาม ผู้หญิงก็ยอมแบบว่ามันนอนเลย ผมก็ทำอย่างเดียว เวลาทำเสร็จรู้สึกโล่ง ผมคิดว่าคงไม่มีอะไร คนที่เอารู้จักกันอยู่แถวบ้าน เด็กแถวบ้านเขาเดินร้องไห้ออกมา ออกมาพอดีเจอญาติเขานั่งกินเหล้าอยู่ โคนเลย ถ้าวันนั้นญาติเขาไม่ออกมาพวกผมก็ไม่โดน ก่อนโดนคดีผมเคยมีอะไรกับคนอื่นมาก่อน แต่ไม่บ่อย มีกับแฟนผม ผมไม่เคยมีเซ็กแบบคนเดียวจบ

เวลาคูมิวสิควิดีโอ ดาราแต่งตัวโป๊มาเต้น ผมอยากไปดูเขาเต้น อยากเห็นตัวจริงว่าน่ารักไหม มันไม่ทำให้เกิดอารมณ์

ผมปรึกษาแม่เกือบทุกอย่าง อย่างเรื่องเพศก็ปรึกษาบางเรื่อง อย่างผมเป็นหนองผมก็บอกแม่เป็นอะไรไม่รู้หนองออกมาจากตรงนั้น แม่บอกหนองใน แม่ก็พาไปหาหมอ แม่ไม่ว่า แม่บอกว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ แม่ไม่ชอบให้พาหญิงมาบ้าน แม่อยากให้บวชก่อนเบียด ผมยังไม่ได้บวชเลย แต่เบียดไปหลายครั้ง

การจัดเรตติ้งในโทรทัศน์ผมว่าดีแต่ผมไม่เชื่อ ก็ผมอยากรู้ อยากเห็น ผมเชื่อว่าคนคุณอื่นก็ดูไม่มีใครทำตาม

ผมคุยเรื่องเพศกับเพื่อนเป็นบางครั้ง คุยว่าคนนี้ได้มาแล้ว แต่ไม่บอกว่าจะทำอะไร เพื่อนก็เล่าให้ผมฟังบ้าง บางเรื่องก็ดูเพื่อนทำก็ทำตามไม่ได้ให้เพื่อนสอน อย่างเรื่องช่วยตัวเอง ผมว่าเรื่องเพศในเมืองไทยหาง่าย ผมหาจากโทรศัพท์ คุยกันจิบกันก็ได้กัน สาว ๆ ตามที่เที่ยว ไม่เคยคุยกับคนในแคมฟร็อก เรื่องเพศในสื่อก็มีเยอะ หาง่าย

แม่ผมเป็นคนเลี้ยงดูผมคนเดียว ผมสนิทกับแม่มากที่สุด พ่อเขาไม่สนใจผม เขาไม่เอาผม เพราะผมห่วย พ่อเขาคิดว่าเราห่วย เขาบอก เขาไม่เคยให้เงินผมใช้ ผมกอดกับแม่บ่อย แม่กอดผมบ่อย ถ้าแม่อารมณ์ดี ๆ ก็บอกรักผม พ่อไม่อยู่กับผม ผมรู้สึกโล่ง รู้สึกอิสระที่เขาไม่อยู่ เคยอยู่ตอนเด็ก ๆ แต่ไม่นานพ่อคุณมาบางทีตีผมแรง ๆ แม่ผมไม่ดู ตอนเด็กแม่โทรมาตามกลับบ้านตอนดึก ๆ ตอนอายุสิบเอ็ด สิบสอง โดมาก็ไม่ตามให้อิสระ ผมไม่เคยเอาใครเป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิต แม่ผมไม่ใช่คนดี แม่ทำงานในบ่อน เขาต่ำบ่อย ๆ เวลาพูดกับผมก็ใช้กูมึง แม่ลงไม้ลงมือกับผมบ่อย โดนทุกอย่าง สูบบุหรี่ยี่กี่ โดน กินเหล้าก็ตี พ่อเริ่มโตเขาก็ปล่อยไม่ค่อยโดน ผมว่าครอบครัวที่ลงไม้ลงมือไม่ค่อยดี อยู่ในบ่อนเจอคนเยอะ คนรู้จัก เวลาเล่นได้เขาก็ให้เงิน ให้เลย ๆ ผมไม่ได้ทำอะไรให้ ถ้าเขาเล่นได้เยอะ ถ้าเสียก็อด แม่ผมเป็นคนไม่ดี ดิฉยา ตอนหลังเลิก กินเหล้าแทน เวลามาชอบทะเลาะกับคนอื่น หาเรื่องคนอื่น ชกต่อยคนอื่น ไม่ค่อยทะเลาะกับคนที่ทำงาน ทะเลาะกับคนไม่รู้จักแถวบ้าน คนข้างนอก สู้ได้ก็สู้ ถ้าไม่ได้มาบอกผมให้ผมล่า หาเจอ โดนผมกระแทบ ไม่ค่อยหาไม่เจอ แก่แล้วให้แม่ บางทีพาเพื่อน ไปด้วย ไปรวมกระแทบ

ผมว่าวัยรุ่นที่อยู่ก่อนแต่งไม่ควร มันเสียอนาคต การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรก็ไม่ดี ถึงผู้หญิงยอมพ่อแม่เขาก็ไม่ยอม ก็มีปัญหาอีก แต่ผมก็มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ผมมีครั้งแรกตอนสิบสองปี มีกับคนรุ่นเดียวกัน เพื่อนผมพาไปบ้านเพื่อนแล้วหญิงเขาชอบผม เขาเลยชวนผมไปบ้านแล้วมีอะไรกัน ผู้หญิงจะเคยไม่เคยมาก่อนผมไม่สน เอาอย่างเดียวดูขงก็ไม่ใส่ ใส่แล้วมันไม่สนุก ผมไม่กลัวติดโรคหาลอก ผมเคยเป็น เป็นก็รักษา ไม่กลัวเอดส์มันไม่ได้เป็นกันง่าย ๆ ผมเลือกคน ดูแบบสะอาด ๆ

ผมถือศาสนาพุทธ ไม่ค่อยได้ไปวัดหาลอก นับถือตามแม่ เรื่องเพศกับศาสนาไม่เกี่ยวกับคนละส่วน เวลาอยาก คิดแต่เซ็กส์มีเรื่องอื่นไปเลย

คุยกับเพื่อนผู้หญิงผมรู้สึกเงินบ้าง เวลาถูกตัวหญิงรู้สึกอบอุ่น อยากอยู่ใกล้ ๆ เพื่อนก็ไม่ว่า มีตั้งใจบ้าง ไม่ตั้งใจบ้าง แต่ไม่มาก รู้สึกอบอุ่น ผมไม่เคยลวนลามใคร ผมไม่เคยพูดเรื่องเพศกับผู้หญิง มันไม่ควร อาย คุยกับเพื่อนสนิทเท่านั้น

ผมมีเพื่อนสนิทเยอะมาก ที่สนิทจริง ๆ ประมาณสิบกว่าคน ผมเป็นคนนำว่าวันนี้จะทำอะไรกัน เพื่อนก็ทำตาม ผมชอบไปกินเหล้า ไปแควร์ชา ผมไม่ค่อยชอบนอนตอนกลางคืน นอนเย็น ๆ หลังขับรถ แล้วดึก ๆ ตื่นไปเที่ยว เข้าร้านได้ เดินเขาไปเฉย ๆ เลย เขาก็รู้เราอายุไม่ถึง แต่พวกผมเข้าได้ ตำรวจมาก็ให้พวกผมขึ้นไปแอบข้างบน อยู่บนห้อง มีแต่พวกผมแอบอยู่ เทียวกันครั้งหนึ่งหมดเป็นหมื่น ก็ไปด้วยกันก็หารกัน ก็ทำงานเก็บเงิน บางทีผมออกมากกว่าหน่อย อาทิตย์หนึ่งไปเที่ยวทีหนึ่ง ไปก็ได้หญิงทุกที บางทีก็ไม่เอา หญิงไม่สวย หรือดูไม่สะอาด กลัวโรค กลับบ้านดีกว่า เพื่อนรุ่นเดียวกันออกจากโรงเรียนหมดเลย เขี่ยกันหมด เขี่ย คือเกร ชอบหาเรื่องคนอื่น ชอบหาเรื่องตีคนอื่น สนุกดี เพื่อนผมจบไม่ต่ำกว่า ป. 6 บ้านเพื่อนไม่ค่อยมีเงิน ผมไม่ค่อยรู้เรื่องครอบครัวเพื่อน แต่ทุกคนทำงานหมดหาเงินเอง เพื่อนผมช่วยผมเวลาติดกับคนอื่น ไม่ต้องเรียกมันเห็นมันก็ช่วย เพื่อนผมเป็นคนรักเพื่อน บางทีพวกมันติดกับคนอื่นผมก็ไปช่วย เวลารุมตีคนอื่น มันส์ วิ่งกันกระจาย วิ่งหนี ตีแล้วหนี ถ้าหนีไม่ทันก็โดนตี แต่บางทีผมพกปืน คนในบ่อนมีปืนทุกคน ผมเคยยิงโจทก์ แบบมากวนตีหาเรื่องผม ไม่ใช่ในบ่อน คนข้างนอก ยิงเอาเกือบตาย ยิงหลายนัด เขาจะเอาตำรวจมาจับ ผมแอบในบ่อน เขาหาไม่เจอ เลยจับผมไม่ได้

โรงเรียนผมสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ แต่ตอนนั้นยังเด็กไม่ค่อยสนใจเรื่องนี้ สอนตอน ป. 6 ไม่ค่อยสนใจ ผมว่ามันคงมีประโยชน์ แต่ตอนนั้นผมยังไม่สนใจเรื่องนี้ อีกอย่างบางเรื่องก็รู้อยู่แล้ว เรียนกับผู้หญิงก็ไม่เงิน ไม่เห็นจะมีอะไร ถ้าเรียนตอนโตอาจเงิน ตอนเรียนไม่มีปัญหาเรื่องเพศเลยไม่เคยปรึกษาครู ถึงมีก็คงไม่ปรึกษาแม่บ้าง เพื่อนบ้าง ถ้าเรื่องหนัก ๆ ปรึกษาแม่

ผมว่าคลิปหลุดมันไม่ใช่เรื่องจริง ผมว่าคนหน้าเหมือนมากกว่า ผมไม่เคยคิดจะหาดู นอกจากเพื่อนหามาให้ดูถึงดู คลิปแอบถ่ายผมไม่สน ผมเฉย ๆ กับคนแอบถ่าย ผมไม่สนใจเรื่องของเขา ถ้าดูคลิปแล้วมีอารมณ์ก็โทรหาแฟน ถ้าไม่มีแฟนก็ไปที่เดิม ไปรัชดา ผมหาได้ทุกที่ที่ไป หรือไม่ก็ไปเที่ยวผู้หญิง สนามหลวงเยอะ ไม่แพง ไปคนเดียวบ้างชวนเพื่อนไปบ้าง บางทีเพื่อนก็ชวนไป พวกผมไปไม่บ่อย ประมาณเดือนละครั้ง

บ้านแฟนผมมีเงินมากกว่าบ้านผม ไปเที่ยวกันก็ไปเดินห้าง กินข้าว ดูหนัง ผมออกให้ ผมก็มีเงิน มีบ้างบางครั้งเขาเลี้ยงข้าวผม ผมกับแฟนชอบดูหนังไทย หนังตลก ไม่มีฉากโป๊ หนังฝรั่งไม่ค่อยดูถึงมีฉากโป๊ก็ไม่มีอะไร มันแค่นิดหน่อยเอง โรงหนังหนาวเกิดอารมณ์มากกว่าอีก

ผมอ่านหนังสือพิมพ์บ้างแต่ไม่บ่อย อาทิตย์ละครั้งสองครั้ง อ่านข่าวทั่ว ๆ ไป ผมไม่ค่อยอ่านข่าวกีฬา ใครแพ้ใครชนะผมก็ไม่ได้อะไร ข่าวดารารับบ้าง แต่ไม่บ่อย ข่าวข่มขืนก็อ่าน เวลาอ่านรู้สึกสงสาร รู้สึกว่าคนทำเป็นคนผิด ผู้หญิงไม่ผิดถึงเขาจะแต่งตัวโป๊ยังไงมันก็เป็นธรรมชาติของเขา ไปข่มขืนเขายังไงก็ผิด

ผมดูละครหลังข่าวบ่อย ดูช่องเจ็ด มันสนุกดี ก็มีตบตีกันบ้าง ผมว่าเรื่องจริงก็เป็นแบบนี้ มีวางยา มีหลอกไปฟัน ละครที่ผู้ชายข่มขืนนางเอกแล้วนางเอกรัก ผมว่ามันเป็นไปได้ เกิดขึ้นได้ ผมไม่เคยคิดข่มขืนใครให้เขามารักผม ผมว่ามันแปลก ๆ

นิยายสารที่มีคาราแต่งชุดว่ายน้ำ ก็ไม่มีอะไร มันแทบไม่เห็นอะไรเลยดูของจริงดีกว่า ก็บอกแล้วผมหาได้ มันหาได้ง่าย สนุกกว่า แต่ถ้าเห็นก็ดูบ้าง แต่ดูว่าคนนี้หุ่นดีป่าว แต่ไม่ค่อยเสียว

รายการที่สอนเรื่องเพศทางทีวี ผมไม่เคยดู ไม่คิดจะดูไม่เคยเห็นด้วย ไม่รู้มีประโยชน์ป่าวผมไม่เคยดู

โฆษณาที่มีคนแต่งตัวโป๊ ผมไม่คิดอะไร มันสั้น แล้วก็ไม่มีอะไร ไม่ทำให้อยาก

ผมว่าสื่อพวกนี้ไม่ค่อยสร้างอารมณ์ เห็นสาว ๆ เดินยังเกิดอารมณ์มากกว่า มันดูมีชีวิต ไม่ใช่ดูปลอม ๆ ไม่ตื่นเต้น อย่างคลิปดูหลายคนก็ไม่ค่อยเกิดอารมณ์ เดี่ยวนี้หญิงหาง่าย

คนที่ 12 ชื่อ วิน อายุ 17 ปี ศศิธรุโทรม ผมอยู่ที่นี้มาสามเดือนแล้ว ผมคงต้องอยู่ที่นี้สามปี ผมมีพี่น้องสามคนแยกกันอยู่ น้องสองคน หญิงคน ชายคน อยู่กับแม่อยู่ที่ต่างจังหวัด ฉะเชิงเทรา ผมอยู่กรุงเทพฯ พ่อ และก็ตายาย พ่อผมทำงานโรงงาน รายได้ดี เป็นหัวหน้าคุมคนงาน ได้เงินเดือนเดือนละหมื่นกว่าบาท ตายายผมอยู่เฉย ๆ ยายเป็นอัมพาต ตาผมก็แปลคิบกว่าแล้ว ไม่ได้ทำอะไร พ่อกับพี่เลี้ยงดูผม แม่เลิกกับพ่อตั้งแต่ผมยังเด็ก ๆ เลิกกับพ่อก็เอน้องไปสองคน ทิ้งให้ผมอยู่กับพ่อ ผมอยากอยู่กับแม่ด้วย แต่ไม่เคย ผมเคยไปหาน้องสองคน ไปหาแม่ด้วยแต่ไม่เจอ แม่ไปทำงานไม่อยู่บ้าน ไม่เจอแม่นานแล้ว แม่ไม่เคยมาเยี่ยมผม ผมก็อยากอยู่กับพ่อแม่บ้าง พ่อก็กอดผมบ้าง หอมผม พ่อดูแลทุกคนในบ้าน แล้วก็ยังมีพี่ผมอีกคนอยู่ด้วย เขาอายุ 20 กว่า ๆ เขาช่วยพ่อออกตั้งค์ด้วย เขาเป็นญาติห่าง ๆ มาอยู่ด้วย พ่อผมเอาเงินให้ตากับยาย แล้วตากับยายให้ผมอีกที ก็แล้วแต่จะขอบางทีขอร้อยสองร้อย ผมเรียน ม. 2 ขึ้นผมออกจากโรงเรียน ตอนนั้นผมทะเลาะกับ ผอ. เขาหาว่าผมเอาหินปารถเขา ผมไม่ได้ปา เด็กอนุบาลเอาขว้าง เขาจะให้ผมพักการเรียนปีหนึ่ง พักก็ไม่ได้เรียน ผมเลยว่าออกเลยดีกว่า ผมเลยไปเรียน กศน. แทนเรียนจบ ม.3 จะเรียนต่อแต่มาอยู่ที่นี้ก่อน ผมเป็นคนเงิบ ๆ ไม่ค่อยไปเที่ยวกับเพื่อน ส่วนใหญ่ผมไปอยู่ที่สุเหลา ไปนั่งเล่น ถ้าไม่มีเรื่องต้องทำที่บ้าน ผมไม่ชอบเที่ยว ผมนับถืออิสลาม บางครั้งก็คุยกับคนในสุเหลาบ้าง แต่ไม่บ่อย ไม่ค่อยสูงลิ้งกับใคร

ผมโดนศศิธรุโทรม คือมีผู้หญิงมาหาผม เขาชื่อจอย ผมชวนเขาไปกินข้าว ผมแะกดเงิน กดเงินไปกินข้าวว่าจะพาไปที่สุเหลา แต่เพื่อน โทรมาชวนไปโรงเรียน ไปที่นี้เพื่อนผมมันแะด้วย ช่มขึ้นผู้หญิงกัน ผมก็มา ตอนแรกผมไม่เอา ผมออกมาก่อน ที่นี้รุ่นพี่เขาผลักให้เข้าไป ผมก็ไม่ยอม เขาเลยทำร้ายผม เขากระแทบผม รุมกระแทบเลย ผมเลยเอาด้วย ตอนผมเอา คิดว่าผมไม่น่าทำอย่างนั้น ถึงผมแะผมก็คิดว่าถ้าน้องผมโดนบ้าง น้องจะเป็นอย่างไร ผมจะรู้สึกแะ ผู้หญิงเขาไม่สู้ เขาอนเฉย ๆ ผมเลยทำ

ผมดูโทรทัศน์เยอะ ถ้าไม่มีงานทำ ผมดูตั้งแต่หกโมงเช้ายันเที่ยง คือดูเพราะมันไม่มีอะไรทำอย่างผมกับจากทำงานผมก็ดูจากสองทุ่มถึงสี่ทุ่มแล้วก็นอน ถ้าไม่ทำงานดูตลอด ผมทำงานขายปลา ขายปลาสวยงาม เงินออกทุกสิบห้าวัน ประมาณสี่พันห้า เดือนหนึ่งประมาณแปดเก้าพันรวมค่าคอมด้วย มีเงินเองผมไม่เคยขอที่บ้าน ผมใช้เงินผมเอง ตอนยังไม่ทำงานขอร้อยสองร้อยถ้าออกไปข้างนอก ถ้าอยู่บ้านก็ขอยี่สิบสามสิบ บ้านผมกินข้าวพร้อมกัน พ่อหามากินพร้อมกัน อย่างมือเย็นบ้านผมกินหกโมงทุกวัน ถ้าทำงานกับมาไม่ทันก็ต้องกินคนเดียว ยายแยกเก็บไว้ให้ อย่างตื่นเช้ามากับข้าวก็ใส่กล่องไว้ให้แล้วเอาไปกินที่ทำงานด้วย ยายเตรียมไว้ให้ ยายผมใจดี

ผมดูโทรทัศน์ ผมชอบดูละคร ละครเรื่องอะไรก็ดู บางทีฟังเพลงสตริง เพลงลูกทุ่ง ผมชอบฟังเพลงลูกทุ่ง แถวบ้านชอบฟังลูกทุ่ง ผมไม่ฟังเพลงใต้ดิน ผมว่าถ้าไม่มีสื่อก็คงไม่เป็นไร ผมอยู่ได้ ผมดู

ถ้าเบื่อ ถ้าไม่เบื่อผมก็คงไม่ดู ผมไม่ค่อยกับใคร เรื่องที่ดูมา ผมไม่ค่อยชอบคุยกับคนอื่น เวลาดูผมดูคนเดียวในห้อง ผมมีห้องส่วนตัว ตายายห้องหนึ่ง พ่อนอนห้องหนึ่ง พ่อนอนข้างบน พี่นอนอีกห้องข้างบน พ่อนอนกับเมียใหม่ เมียใหม่พ่อเขาก็ดีกับผม คุยกันได้ เขารักผมเหมือนลูก ตอนผมมาอยู่ที่นี้เขายังมาเยี่ยม แม่แท้ ๆ ไม่เคยมาเลย เขามากับพ่อ บ้านผมเป็นบ้านไม้สองชั้น ไม้ใหญ่มาก เป็นบ้านของตายาย อยู่แถวรังสิต

ผมว่าสื่อนำเสนอเรื่องทางเพศเยอะ ทีวี่ก็มี หนังสือพิมพ์ก็มีบ้าง มันก็กระตุ้นอารมณ์อยู่แต่บางทีปิดไม่เห็นท่าทาง ๆ หรือท่าเบลอ ๆ ก็ไม่ค่อยทำให้มีอารมณ์เท่าไร แต่แบบเปิด ๆ จะกระตุ้นอารมณ์อย่างคลิปวิดีโอมันชัด มันเสียวเลย ถ้าเกิดอารมณ์ผมก็โทรหาเมียผม ผมไม่เคยคิดจะหาตามที่เที่ยว ผมไม่เคยเที่ยวร้านเหล้า ผมกินเหล้าแต่กินที่บ้าน ผมกินคนเดียว แล้วแต่บางทีก็เมา บางทีก็กินขวดสองขวด ผมไม่ไปกับเพื่อน เพื่อนที่ทำงานก็เจอกันที่ทำงาน ทำงานเสร็จผมก็กลับบ้าน ไม่ค่อยชอบสูงส่งกับใคร เพื่อนที่ทำงานเขาก็มีลูกมีเมียแล้ว

ดาราที่มาเปิดเผยหุ่นให้คนดูในหนังสือ ถ้าเป็นผม ผมว่าไม่ดี ผมก็เฉย ๆ ถ้าดูก็เสียว แต่ก็ดูเฉย ๆ นอนอยู่อย่างนั้น ถ้าเมียอยู่ก็กอดเมีย ถ้าไม่มีก็นอน เดี่ยวก็ลืม

คิดว่าการสอนเรื่องเพศในสื่อผมว่าดี สอนให้ประชาชนรู้จักวิธีป้องกันต่าง ๆ อย่างไม่ติดโรค รู้จักการป้องกัน ผมก็ดูบ้างถ้าเปิดเจอก็ดู ส่วนใหญ่อยู่ช่อง 11 ช่อง 3 ถ้าไม่ทำงานผมก็ดู แต่วันเสาร์วันอาทิตย์ ผมดูหนังบ้าง กินข้าวเย็นเสร็จผมจะนอนเลย ไม่ได้ดูทีวี

ผมก็ดูหนังสือไปบ้าง ไม่ค่อยบ่อย นาน ๆ ดูที ดูของเพื่อน เพื่อนมันเอามาให้ดู ผมก็มีเพื่อน แต่เพื่อนแถวบ้าน ไม่ชอบยุ่งกับเพื่อนมาก มีเพื่อนที่เคยเรียนด้วยกันสมัย ม.3 ดูทีวีโรงเรียนเลย ไม่ได้ยิ้มเพื่อน ดูก็เกิดอารมณ์บ้าง แต่คนเยอะก็ไม่ได้ทำอะไร รอเจอเมีย

ดาราที่มาเดินในมิวสิกแบบหลุด ๆ โน้นหนอย ไม่เสียว ผมชอบดูแบบที่มันแฉับออกมาเลยแบบเห็นชัด ๆ ไม่ใช่หนังสือแฟน อย่างผมเห็นตามแสงรู้เลยว่าเล่มไหนจะเห็น ถ้าเห็นผมก็จะเกิดอารมณ์

การจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ ผมไม่สนใจ ก็ผมจะสิบแปดแล้ว อีกสองสามเดือนผมก็จะสิบแปด ผมก็ดู ผมไม่สนใจ ผมว่าคนอื่นก็เหมือนผม ถ้าเขาจะดูก็ดู คงไม่สน ดูก็ไม่มีใครมาว่า

ที่ผมเป็นหลักในการเลี้ยงดูผม พี่ผมดู คุบ้อย ๆ เรื่องเที่ยว ไม่อยากให้ไป อยากให้เรียนจบ ม.3 ใว ๆ ตอนเรียนผมเที่ยว ก็เที่ยวงานวัดแถวนั้นบ้าง ไปกับเพื่อนบ้าง พอเรียนจบ กศน. ผมก็ไปสมัครงานได้งานปั๊บ ผมก็เลิกเที่ยวเลย ตอน ม.2 ก็ไม่เที่ยวกลางคืน เที่ยวตอนกลางวัน มีไปกลางคืนก็เฉพาะงานวัด กลางวันก็เที่ยวเล่นแถวบ้าน เวลามีปัญหาผมปรึกษาพี่ผม ไม่ได้ปรึกษาทุกอย่าง เรื่องเรื่องเพศผมเฉย ๆ

ผมไม่ค่อยกับพี่ ก็ผมไม่มีปัญหาอะไร มีก็ไม่บอกใคร ผมมีแฟนแล้วมีอะไรกันอาทิตย์หนึ่งสองสามครั้ง แฟนผมอยู่ที่บ้านกับผม ยังไม่ได้แต่งงานกัน อยู่เฉย ๆ พ่อแม่เขาไม่ว่า พ่อแม่เขารู้ แฟนผมเรียนอยู่ปี สาม พานิชย์ อายุเท่ากัน 17 ปี พ่อแม่เขาบอกให้ลูกสาวเขาเรียนจบก่อนค่อยแต่งงานกัน ตอนผมมาอยู่ที่นี่ เขาก็กับไปอยู่บ้านเขา ไม่รู้ออกไปจะยังงัยกัน ผมว่าวัยรุ่นที่อยู่กันก่อนแต่งเป็นเรื่องธรรมดาทั่วไป ใคร เขาก็มีกัน

บ้านผมอยู่กันแบบสบาย ๆ พุดกันดี ๆ ไม่เคยทะเลาะกัน ไม่มีตีกัน มีเถียงกันบ้างก็ไม่มาก เวลา มีปัญหาในบ้าน พ่อกับพี่ก็ปรึกษากันว่าจะทำไง ปรึกษากันสองคน

ผู้หญิงมีอะไรมาก่อน ผมก็ไม่รู้พอดี จะมีอะไรมาก่อนก็ไม่เป็นไร ผมจะมีอะไรกับใครผมก็ ป้องกันตลอด ใต้งตลอด ผมไม่รู้เขาทำอะไรมาบ้าง ผมกลัวโรค ผมดูในโทรทัศน์ว่าดูยางป้องกัน ตัวเองได้

คุยกับเพื่อนต่างเพศผมไม่เงิน แต่คนแรกที่คบกัน ผมเงิน ไม่กล้าพูด บางอย่าง ไม่กล้าพูดด้วย มี แอบจับตัวแฟนคนแรกบ้าง แต่กับคนอื่นไม่เคย ถ้าเขาไม่ชอบผม ผมก็ไม่ยุ่งกับเขา คนแรกผมชอบเขา เขาชอบผม ก็ถูกกันบ้าง แรก ๆ จับมือกัน ผมไม่เคยคิดจะ โดนคนอื่น โดนแฟนคนเดียวก็พอแล้ว ผมไม่ ชอบทำถ้าเขาไม่ชอบผม

ผมไม่ค่อยมีเพื่อนสนิท มีสนิทอยู่คนเดียว ผมคบอยู่คนเดียว สนิทกันมาตั้งแต่เรียนอนุบาลเลย ตอนผมมาอยู่ที่นี่ เขายังมาเยี่ยมผม ก่อนมาอยู่ที่นี่เขายังมาค้างบ้านผมบ่อย ๆ เวลาจะไปไหนกัน เพื่อนผม ตัดสินใจเลย ผมตามใจเพื่อน ถ้าผมไม่ทำงานวันหยุดเพื่อ ๆ ไปเที่ยวตามห้างกัน ใช้เงินเยอะ ไปดูหนัง กัน หนังสืใหม่ ๆ เข้ามา ก็ต่างคนต่างออกเงิน ไม่ดูหนังฝรั่งในโรงเลย ดูแต่หนังไทย จาก ใปี้ก็มี อย่างเรื่อง ไกรทอง มีใปี้แต่คนเยอะ ไม่เกิดอารมณ์เท่าไร คนมันเยอะ

เพื่อนผมส่วนใหญ่จบ ม.3 ทุกคน คนที่สนิทด้วยตอนนี้เรียนต่อ ม.6 ผมไม่เที่ยวกลางคืน ไปแต่ กลางวัน เพื่อนผมบางทีไปจีบสาว ผมไม่ค่อยไป ไปก็โดนแฟนด่า แฟนผมรู้เร็ว ผมบอกเพื่อนมีเมียแล้ว ผมไปเที่ยวผู้หญิงบ้าง ไปแบบนวดกระบุรี ไปสองเดือนครึ่ง ไปไม่บ่อยกลัวเมียรู้ ห้าร้อยก็ได้แล้ว ถ้าเมีย ไม่ว่างก็คงไปบ่อย ก็เบื่อเมียนั้นเหมือนเดิม หหะไรใหม่ ๆ บ้าง ผมไปกับเพื่อนทุกที ส่วนใหญ่ผมไปกับ เพื่อน เพื่อนชวน

ที่โรงเรียนสอนเรื่องเพศ สอนเรื่องผู้หญิงคลอดลูก ว่าคลอดยังงัย วิทยาศาสตร์ก็สอนการใส่ ถุงยาง ผมว่ามีประโยชน์ จะได้รู้ว่ายังงัย การสอนเรื่องเพศในโรงเรียน ก็มีทั้งรู้บ้างไม่รู้บ้าง เขาสอน ตอน ป.6 ผมก็ยังไม่รู้ทุกเรื่อง ผมว่าเรื่องที่สอนได้เอามาใช้บ้าง

ผมไม่เคยเห็นอาจารย์ฉวนลามเพื่อนในโรงเรียน ผมปรึกษาอาจารย์เรื่องเพศบ้าง ว่าผู้หญิงตลอด
ยังงัย ลำบากยังงัย อย่างอื่นไม่ถาม ถามเรื่องเดียว

เรื่องเพศผมไม่ค่อยปรึกษาเพื่อน มีแต่เพื่อนชอบถามผม มันถามใหญ่เลย ว่าต้องทำยังงัย ทำ
ไหนอย่างไหนผู้หญิงจะชอบ ผมก็งงไว้ ผมเงินไม่กล้าพูด ผมไม่เคยเลิกคุยกับเพื่อน ไม่คิดจะเลิกด้วย
เคยเห็นเพื่อนมีอะไรกันในห้องเรียน ผมแอบดู เห็นมันแปลก เขาเป็นแฟนกัน เขาไม่ยอมไป
กินข้าว ผมเห็นเขาปิดประตู ผมแอบดูเห็นเขาเอากัน ผมแอบคุยกับเพื่อนผม ไม่รู้สึกอยาก แต่อยากรู้เขา
จะทำอะไร

คลิปหลุดคารา ผมไม่เคยคิดอยากดู เพื่อนเอามาให้ดูก็ดูนิดเดียว ดูเล่น ๆ คลิปโป๊มุด คืออะไร
ผมไม่รู้จัก ไม่เคยดู ผมว่าคนถ่ายเองก็อยากให้เห็นคนอื่นดู พอหลุดก็อึ้ง โน้नอึ้งนี้ ผมว่าทำอยากดัง อยาก
ได้เงิน บางทีก็อึ้งไปว่าถูกแอบถ่าย คนแอบถ่ายเขาก็คงอยากได้เงิน ถึงแอบถ่าย ผมเฉย ๆ ไม่รู้สึกอะไร

การเอากันหลายคน ผมว่าเป็นผู้ชายเสียมากกว่า คือผู้ชายหลายคน ผู้หญิงคนเดียว ถ้าผู้หญิงยอม
ผมมองว่าเป็นเรื่องปกติ แต่ถ้าผู้หญิงเยอะ ผู้ชายคนเดียวไม่มี ตั้งแต่ผมโดนคดีนี้ผมไม่ยอมทำอะไร
เมื่อก่อนผมก็อยากลอง แต่ไม่เคย เคยครั้งนั้นเพื่อนบังคับ ผู้หญิงไม่ยอมเลย เลยอยู่นี้

บ้านแฟนผมก็พอมีเงิน พ่อแม่เขาทำงานอยู่ อบต. ผมจำไม่ได้ อบต. อะไร บ้านเขามีตึก ก็พอ
ๆ กับบ้านผม เวลาเจอกัน ไปเดินเล่นฟิวเจอร์ เดินเล่นห้าง ผลัดกันออกเงิน วันนี้ผมออก วันหน้าเขาออก
ผมไม่เล่นอินเทอร์เน็ตเลย เคยขอเพื่อนเล่นเกมบ้าง แต่นาน ๆ ที ผมไม่ชอบ ก็เลยไม่เล่น ไม่เคย
หารูปไปในเน็ต

ผมอ่านหนังสือพิมพ์บ้าง อ่านข่าวกีฬา ข่าวฆาตกรรม ข่าวข่มขืน ผมว่าผู้ชายผิด ผู้ชายคิดเองว่า
คนนี้แต่งตัวโป๊ แต่งตัวน่ารัก จริง ๆ เขาแต่งตัวธรรมดา เวลาผมเห็นผู้หญิงแต่งตัวสั้นก็ธรรมดา บางคน
แต่งเว้าเข้าไปเลย แต่งเกะออก บางคนโผล่มาครึ่งตัว เห็นเสื้อใน ผมจะหมดอารมณ์ มันต่างกับพวก
ข่มขืนที่อึ้งเลย ผมว่าเขาอึ้ง โทษผู้หญิง กะให้ผิคน้อยลง

ละครที่ทำให้ดูเหมือนมีอะไรกัน เสื้อถอดโยนลงพื้นมันไม่เกิดอารมณ์เลย ละครที่พระเอก
ข่มขืนนางเอก แล้วนางเอกรัก ผมว่ามันเป็นไปได้ ผมว่าแล้วแต่คน จะเกิดขึ้นกับใคร แต่ตัวผมไม่คิดจะ
ทำให้ใครมารักแบบนี้ ผมว่าโอกาสมีน้อย เขาไม่ชอบยิ่งทำเขา เขาก็จะยิ่งเกลียดมากขึ้น

ผมใช้โทรศัพท์คุยกับสาวบ้าง จีบกันบ้าง แต่ไม่เคยคุยเรื่องเพศ ไม่เคยโทรไปอย่างที่เขาคุยเรื่อง
เพศ

โฆษณาที่มีผู้หญิงนุ่งน้อยห่มน้อย ทำให้เกิดอารมณ์บ้าง อย่างโฆษณาครีมอาบน้ำ สบู่เหลว
อย่างยาสระผม บางทีเห็นนิดหนึ่ง ก็มีอารมณ์บ้างแต่ไม่ค่อยมีอะไร ก็ผ่านไป เห็นครั้งแรก ตื่นเต้นบ้าง
แต่ต่อไปก็เฉย ๆ ดูวิธีดีดีกว่า

คนที่ 13 ชื่อ อายุ 16 ปี โคนคศิริม โทรม ผู้หญิงอายุเท่ากัน คือว่าเพื่อนชวน ผู้หญิงก็ยินยอม แต่แม่เขาเอาเรื่อง ตอนโทรมทำกันสี่คน แม่เขาไม่ยอม คือเขาเห็นคอผู้หญิงแดง เขาเลยชักลูก เขาเลยบอกความจริง เขาเลยเอาผิดเรา รุมกันทีละคน คนละรอบ ผมไม่น่าไปยุ่งกับเขาเลย เขาขอม ทำไม่ถึงผิด เพื่อนมันชวน ผมไม่รู้จักผู้หญิงมาก่อน เห็นเพื่อนสนุก ผมก็สนุกด้วย

ผมมีพี่น้องสี่คน ชายสาม หญิงหนึ่ง อยู่กับแม่หมดเลย ผมอยู่บ้านของตัวเอง เป็นบ้านสองชั้น เป็นบ้านไม้ปูนผสมกัน แถวบางบัวทอง ก่อนมาอยู่ที่นี่ผมเรียนอยู่ ม.3 มาอยู่ที่นี่ไม่ได้เรียนแล้ว ออกไปแล้วแต่แม่จะให้เรียนเปล่า ผมต้องอยู่ที่นี่ห้าปี ผมช่วยที่บ้านทำงาน ทำงานขนส่ง ขนส่งของส่งตามโรงงาน พ่อทำด้วย เดือนละสามหมื่นใช้กันทั้งครอบครัว พี่ผมทำงานโรงงาน (โรงงานของเอกชน) ที่อายุ 24 ปี ก็แบ่งให้ที่บ้านใช้ครึ่งหมื่น ผมก็เล่นๆไม่ค่อยเก่ง พ่อแม่ผมไม่เคยทะเลาะกัน เคยกอดกัน กอดกันบ่อย ผมนอนคนเดียว นอนคนละห้องหมดเลย บ้านผมมีสามห้อง พี่สาวนอนห้องหนึ่ง พ่อแม่ นอนกับน้อง ตอนเด็ก ๆ นอนกับพ่อแม่ ไม่เคยเห็นพ่อแม่แสดงความรักกันในห้องนอน พ่อแม่มักกอดกันข้างนอกมากกว่า พี่ชายผมอีกคนติดคุกอยู่ ขายยาบ้า ตอนนี่ติดคุกอยู่ ผมไม่เคยเห็นพ่อแม่หอมแก้มกัน แต่ผมรู้ว่าเขารักกัน วันเกิดบ้านผมไม่มีฉลองกันก็วันธรรมดาวันหนึ่ง

ผมใช้สื่อโทรทัศน์มากที่สุด ดูไม่ค่อยนาน ดูกับเพื่อนส่วนใหญ่ ดูบ้าง ดูวิดีโอกับเพื่อน ไปเช่ามา พวกละคร ข่าวดูไม่ค่อยได้ ดูแผ่นมากกว่า เป็นหนังแอ็คชั่น ดูหนังไปบ้าง บางครั้งดูเอง กับเพื่อนบ้าง เพื่อนเอามา เพื่อนซื้อมาไม่รู้ราคา ดูก็คุยกันเกี่ยวกับหนังบ้าง ดูละครบ้าง เรื่องไหนสนุกก็ดู ไม่สนุกก็ไม่ดู ผมชอบฟังเพลงเพื่อชีวิต ผมไม่เคยฟังเพลงได้ดิน ผมฟังจากแผ่นซีดีของเพื่อน เพื่อนเอามาส่วนใหญ่ ผมดูทีวี เพราะเหงา อยู่บ้านผมช่วยแม่เลี้ยงไก่ บ้านผมเลี้ยงไก่ เลี้ยงห้าสิบกว่าตัว เอาไว้ตีเค็มพัน ให้เพื่อนเอาไปตี ชนะได้เงินก็แบ่งกัน ไวใจเพื่อนเพื่อนไม่โกหก ไม่เคยเห็นสื่อที่นำเสนอเรื่องทางเพศ สื่อไม่จำเป็นต้องใช้เรื่องทางเพศ แต่ถ้ามีเยอะ ทำให้คนอยากทางเพศ ผมไม่เกิดอารมณ์จากสื่อวันที่โทรม ผมเมา แต่ผมรู้สึกได้ว่าผู้หญิงขอม ผมว่าผู้หญิงนุ่งน้อยห่มน้อยในนิตยสารมันเป็นแฟชั่น หนังสือผมไม่เคยดูในเน็ต ดูแต่ของเพื่อน ผมไม่เคยเล่นอินเทอร์เน็ต ผมเปิดหนังสือ ไม่มีใครว่า ผมดูในห้อง บางทีผมก็ลือคประตูปางที่ก็ไม่ลือคประตูปะตู ไม่มีใครเข้ามายุ่ง ผมไปดูภาพยนตร์บ้าง ไม่อ่านนิตยสาร เล่นเกมบ้าง แต้นาน ๆ ที เล่นเกมเพลท

รายการโทรทัศน์ที่มีการจัดเรตติ้ง ผมรู้สึกดี แต่ผมไม่ทำตาม ดีคือ คนอื่นเขาก็ทำตาม บางคนก็ทำตาม ผมว่าส่วนน้อย

ผมว่าสื่อไม่จำเป็นสำหรับชีวิตผม ผมไม่ค่อยได้ใช้ ไม่มีก็ไม่มีเป็นไร ผมอยู่ได้ ผมมีอย่างอื่นทำ

พ่อเป็นหลักในการเลี้ยงดูผม พ่อให้วันละห้าสิบบาทไม่ค่อยพอ ผมหาจากพี่บ้าง ขอพี่บ้าง ผมขอพี่เป็นครั้งคราว ครั้งละร้อยสองร้อย แม่ผมก็ให้ให้ทุกวันวันละห้าสิบบาท ต่างคนต่างให้ วันหนึ่งผมได้ร้อยหนึ่ง ผมใช้เงินไปกับการเที่ยว ไปเที่ยวร้าน เป็นสวนอาหาร ไปกินเบียร์กินเหล้า ไปตอนกลางคืน แถวบางบัวทอง ผมไม่เคยไปชอชี่ ไปกันแบบคนชี่ ๆ กัน ก็มีสามคนไว้ใจกันมาก คุยกันได้ทุกเรื่อง ผมไม่ได้โทรพบกับสามคนนี้ ผมไปทำกับคนอื่น ผมไม่เคยเห็นพ่อแม่ทะเลาะกันเลย ไม่เคยเถียงกัน พ่อผมสอนเรื่องเพศบ้าง อย่างถ้าเอาหญิงให้ใส่ถุงยางกลัวติดโรคอะไรอย่างเงี้ย ผมไม่เคยเห็นพ่อแม่ตีกัน ครอบครัวยื่นผมก็ว่าไม่น่าทะเลาะกัน ไม่น่าตีกัน น่าจะคุยกันดี ๆ ถ้าผมมีแฟน ผมจะคุยกับแฟนดี ๆ ค่อย ๆ คุยกัน ถ้าแฟนผมลงมือผมคงห้ามคงไม่ทำตบ พยายามพูดดี ๆ ด้วย เวลาครอบครัวยื่นมีปัญหา พ่อกับแม่ช่วยกันแก้ปัญหาอย่างอยู่บ้านแรกครับ รอบแรกก็ประกันตัว พ่อขึ้นศาลเลยต้องมาอยู่นี้ห้าปี พอดี ผมเจอสองคดี คดียาบ้า เจอชาย ก็ขายให้กับพรรคพวก รับมาจากพี่ พี่ชายโดนจับ โดนจับสองคนไม่มีคนอื่น เขาไม่รู้ว่พี่ผมไปรับมาจากไหน พี่ผมไม่บอกต่อ พี่ผมอยู่แดนนนท์ ผมไม่รู้พี่ผมติดนานแค่ไหน พ่อแม่มาเยี่ยม ผมอาทิตย์เว้นอาทิตย์ ขับรถมาเยี่ยม เวลามีปัญหาอะไรพ่อแม่ไม่เคยปรึกษาผม ไม่เคยถามว่าผมคิดยังไง บ้านผมไม่กินข้าวพร้อมกัน ใครหิวก็ทาน หิวตอนไหนก็ทานตอนนั้น แม่กอดผมบ่อย ตอนนั้นก็ยังกอด ตอนมานี้ก็กอดผม ที่นั่งคุยอย่างเงี้ย ไม่มีรู้ว่กัน ผมคุยกับพ่อแม่ทุกเรื่อง เรื่องเพศก็คุยได้ อย่างคุยเรื่องแฟน ผมมีเซ็กครั้งแรกอายุ 14 กับแฟน รู้จักกันปีหนึ่งถึงมีอะไรกัน ผมเป็นคนเริ่ม ผมก็ไม่รู้เขามีอะไรมาก่อนหรือเปล่า เขาอายุเท่าผม อยู่ด้วยกันสองคน อารมณ์มันพาไป ผมอยากลองผมเลยเริ่ม แฟนผมก็ยอมที่บ้านเขา ตอนนั้นเพื่อนสอน ผมเลยรู้ว่าต้องทำยังไง ก็รู้มาก่อนนานแล้ว พอดีมีโอกาส

ผมว่าคนในครอบครัวยื่นทุกคนยกเว้นคนที่ติดยาเป็นคนไม่ดี ผมขายให้พี่เพราะได้เงินดี ได้แถวละพันสี่ เขาให้ขายสองพันห้า แพงหนึ่งมีสิบเม็ด ก็ขายดี ผมได้เยอะ มีเงินไปเที่ยว

คนที่มิเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งไม่ดี เป็นมารศาสนาไม่ดี ผมว่าศาสนาช่วยได้เป็นบางคน ช่วยให้หยุด แต่ตอนผมมีอะไรผมลืมเรื่องศาสนาไปเลย

ผมดำเนินชีวิตตามพ่อแม่ ผมอยากเป็นแบบพ่อแม่ พ่อผมเป็นคนดี ตั้งใจทำงาน ดูแลพวกผมด้วย พ่อไม่เคยทะเลาะกับแม่

ผมว่าเรื่องเพศคุยในที่สาธารณะได้เปล่า ผมไม่รู้ ผมว่าน่าจะไม่ได้ ผมคุยกับเพื่อนเรื่องเพศบ้าง คุยที่บ้าน ไม่ได้คุยให้คนอื่นได้ยิน คุยกันเรื่องเพศก็เรื่องเพศ (ผู้สัมภาษณ์ถามว่าคุยแบบไหน ทำท่าไม่อยากจะตอบ ตอบแต่ว่าก็เรื่องเพศ)

ตอนเด็กผมไม่กล้าคุยกับเพื่อนต่างเพศ ผมเงินมันตื้นตื้น แต่ตอนนี้ผมเฉย ๆ คุยได้ ผมไม่เคยแอบถูกตัวเพื่อน

ผมมีเพื่อนสนิทสามคน ผมเป็นผู้นำบ้าง เพื่อนนำบ้าง ส่วนใหญ่เพื่อนเป็นผู้นำว่าจะทำอะไร ส่วนมากไปกินเหล้ากัน ไปที่ที่ใช้ครั้งละสามสี่พันบาท ไปอาทิพย์ละสามสี่ครั้ง บางอาทิพย์ก็ไปทุกวัน ไปบ่อยช่วงปิดเทอม ที่บ้านไม่ยอมให้ไป ผมก็ไปที่บ้านก็บ่นไม่ได้ค่า แม่ไม่ยอมให้ผมเที่ยวกลางคืน ไปก็หารกัน ผมใช้เงินที่ได้จากการขายยา ตอนหลัง ๆ แม่ก็ชินเลิกบ่น เพื่อนผมจบ ม.6 ทุกคน เพื่อนผมแก่กว่าผมเยอะ เพื่อนผมนิสัยดี มีปัญหาที่ปรึกษาได้ ปรึกษาได้ทุกเรื่อง เวลามีปัญหาที่ช่วยแก้

โรงเรียนมีสอนเรื่องเพศ สอนเรื่องการใช้ถุงยาง เรื่องอื่นไม่ได้สอน เวลาผมมีปัญหาไม่เคยปรึกษาครู ปรึกษาเพื่อน พ่อแม่ ผมไม่เคยเห็นครูฉวนฉวนเพื่อน เคยรู้แต่เพื่อนมีเพศสัมพันธ์กัน แต่ไม่รู้ เพราะเขามีอะไรกันนอกโรงเรียน เพื่อนเอามาเล่า ผมว่าการสอนเรื่องเพศในโรงเรียนก็ดี สอนให้เด็กรู้เรื่องเพศ รู้ว่าทำอะไรจึงจะป้องกันตัวเองได้ ผมไม่เคยนำเรื่องที่สอนมาใช้เลย เรียนมาไม่ค่อยจำ บางอย่างผมก็รู้อยู่แล้ว

คลิปหลุดดารารัฐสิกเฉย ๆ ผมไม่เคยคิดหาดูไม่เคยดู อย่าง โทรทัศน์ที่เห็นพระเอกข่มขืนนางเอกแล้วรักกัน ผมก็เฉย ๆ ผมว่ามันเกิดขึ้นจริงไม่ได้ มันหนัง ผมว่าสื่อที่นำเสนอเรื่องทางเพศ ทำให้คนข่มขืนได้ เกิดการเลียนแบบ

ผมไม่เคยมีเซ็กพร้อมเพื่อน ผมไม่กล้า เพื่อนก็ไม่เคยชวน ผมไม่เคยเซ็กหมู่ ไม่เคยแลกคู่อัน ตอน โทมะนั้นคือครั้งแรก ตอนนั้นผมเมา

ผมมีแฟนสองคน สลับเวลากัน แฟนผมไม่ได้ทำอะไร ยังเรียนหนังสืออยู่ทั้งคู่ เขาไม่เคยเจอกัน เขาไม่รู้ว่าผมมีแฟนสองคน ฐานะบ้านแฟนผมสองคนก็พอมีกินมีใช้ ก็ดี เจอกันที่บ้านผมบ้าง บ้านเขาบ้าง ก็แค่นั่งคุยกัน ไม่ค่อยได้ไปไหน นาน ๆ ที่ไปเดินห้างบ้าง แต่ไม่บ่อย ไปกันบางทีผมออกให้ บางทีเขาออก ส่วนมากผมออกให้

ผมอ่านข่าวบ้าง ผมอ่านข่าวกีฬา พวกบอล อยากรู้ใครแพ้ใครชนะ อ่านข่าวข่มขืนบ้าง ผมว่ามันเป็นความผิดทั้งคู่ ผมว่ามันไม่ดี ผู้หญิงก็แต่งตัวเวอร์ ผู้ชายก็ไม่ยังใจ ผมว่าผิดพอกัน

โฆษณาที่ดารานุ่งน้อยห่มน้อย ผมเฉย ๆ มันไม่กระตุ้นอารมณ์ ผมดูผ่าน ๆ มีวลีวิดีโอผมก็ดูบ้างมันรู้สึกเฉย ๆ ไม่มีอารมณ์ ผมไม่ค่อยได้ดูบ่อย

รายการโทรทัศน์ที่สอนเรื่องเพศ ผมว่าดี แต่ผมไม่ค่อยได้ดู เคยดูบ้าง แต่ไม่สนใจ เลย์เปลี่ยนช่อง ไม่ค่อยดู คงมีประโยชน์กับคนอื่น

คนที่ 14 ชื่อพัค อายุ 18 ปี โคนคคีร่วมกันรุมโทรม ผมทำตั้งแต่อายุ 17 ปี แต่มาอยู่ที่นี้อายุ 18 ปี ผมอยู่กับพ่อแม่ มีพี่น้องสามคนอยู่ด้วยกัน อยู่เป็นบ้านของตัวเอง หลังไม่ค่อยใหญ่ เป็นบ้านสองชั้น บ้านปูน นอนกันเป็นห้อง มีห้องพ่อกับแม่อยู่ด้วยกัน นอกนั้นอยู่คนเดียว ผมเรียน โรงเรียนอิสลามก่อน มาอยู่ที่นี้ ผมจบ ป.6 ผมไม่ได้เรียนนานแล้ว ผมมันคือ ไม่ชอบเรียน ตอนนั้นผมหนีเที่ยว ตอนเด็ก ๆ ตอนนั้นยังปั่นจักรยานกันอยู่เลย ก่อนมาอยู่ที่นี้ผมทำงานเป็น ปรก. โรงงาน (โรงงานเอกชน) ผมทำงาน สองโมงถึงสองทุ่ม ผมโบกรถเข้าออก ผมว่าฐานะทางบ้านผมมีพอใช้ ผมไม่เคยทำผิดคดีอื่นมาก่อน ผมอยู่ที่นี่ปีกว่าแล้ว ที่ทำคดี ผมมันไม่ดี มันผิดที่ผม ตอนนั้นไปดูหนังกับแฟน เพื่อนมา เพื่อนบอกพาหญิง มาจากคาราโอเกะ มาอยู่ที่ห้อง ผมก็เข้าไปนั่งคุยในห้อง เข้าไปกั้นสี่คน พอเข้าไปก็จัดการเขา ผู้หญิงก็แบบว่า คือแบบผู้หญิงแถวๆจะทำอะไรก็ทำอย่าให้ผู้ปกครองแกล้ง ผมก็ทำกัน พอตีพวกผมเปิดประตู ออกมาเจอแม่เขา แม่เขาว่าทำอะไรกัน เลยสารภาพ ตอนทำเขาก็ยอม คู่คิดเขาเริ่มก่อน ผู้หญิงก็ยอม ผู้หญิงก็สนุก เราตามผู้หญิงก็ไม่ว่า แม่เขาตามผม ก็ไม่รู้ว่าแม่เขารู้ได้ไง คือเขาชอบกับเพื่อนผม กับคนที่ พามา แม่เขาคงรู้ ผู้หญิงอายุ 18 แล้ว ผมทำแล้ว ผมก็รู้สึกผิด ผมก็ผิด ถึงเขายอม ผมก็ไม่ดี ไม่น่าทำ

ผมใช้โทรศัพท์มากที่สุดใช้คุยกับเพื่อน ผมเหงา ผมคิดเพื่อน ส่วนใหญ่คุยกับเพื่อนผู้ชาย ผมไม่ค่อยดูทีวี อ่านหนังสือ ไม่เล่นเน็ต เล่นเกมบ้าง ผมเล่นเกมเพลไม่เคยเล่นเกมเกี่ยวกับเพศ ส่วนมากผม เล่นเกมแข่งรถ เกมบอล ฟุตบอล ผมดูหนังบ้าง ดูหนังฝรั่งอย่างดูพวกแข่งรถ ผมเห็นฉากโป๊ในหนังบ้าง ก็แบบดูแล้วอยากมีเพศสัมพันธ์ เกิดอารมณ์ ก็แบบช่วยตัวเอง หากคนช่วยบ้างถ้ามีแฟน ผมมีแฟน แต่ไม่ค่อยมีอะไรกัน เพราะพ่อแม่เขาเคร่งศาสนา ลูกเขาด้วย เลยไม่ค่อยมีอะไรกัน ผมไม่ค่อยเคร่งศาสนา พ่อแม่เขาไม่รู้ว่ามีอะไรกัน แต่แฟนผมเขากลับ กลัวเรื่องศาสนา กลัวบาปมั่ง

ผมดูทีวีแก้เหงา ดูแล้วบางทีก็เอาไปคุยกับเพื่อนบ้างว่าหนังมันเป็นยังไง สนุกยังไง เรื่องเพศ อย่างคนนี้แต่งตัวโป๊ คนนี้หุ่นดี ผมไม่ค่อยคุยกับเพื่อน เดียวเพื่อนหาว่าผมบ้ากาม ผมกลัว ผมมีเพื่อนสนิท แต่เรื่องเพศไม่ค่อยบอกเพื่อน ผมว่าสื่อจำเป็นต่อชีวิตเหมือนกัน แต่ถ้าไม่มีผมก็อยู่ได้ ผมว่าสื่อทำให้เกิด อารมณ์ทางเพศได้ถ้านำเสนอเยอะ ๆ กับผม ผมว่ามีผล เวลาดูโทรทัศน์ที่ดารานางน้อยห่มน้อย ผมก็ชอบ ดู ตื่นเต้น ดูแล้วก็เก็บไว้ในสมองเอาไว้ไปทำธุระของเรา มีอารมณ์ช่วงนั้นผมระงับได้ ถ้าอยู่ข้างนอก ถ้าอยู่บ้านก็ใช้มือเรา ผมไม่เคยใช้ตัวช่วย ผมไม่ใช้หนังสือโป๊ ไม่เคยซื้อ ไม่ดูคลิป แต่คลิปดูบ้างใน โทรศัพท์ ไปโหลดมาตามร้านทั่ว ๆ ไป ตามร้านอินเทอร์เน็ตให้เพื่อนไปโหลด ผมไม่เคยเล่นแคมฟร็อก ผมเล่นอินเทอร์เน็ตไม่เป็น ดูคลิปพร้อมเพื่อน มันก็ไม่เกิดอารมณ์มาก ดูกันหลายคน มันระงับได้แต่จำ ไว้

เคยดูรายการที่สอนเรื่องเพศทางโทรทัศน์ อย่างที่เอาหอมมาพูด เรื่องป้องกัน ผมเชื่อครับ เปิดเจอผมก็ดู ดูบ้างไม่ดูบ้าง บางทีมาสอนเรื่องถุงยาง ผมว่ามันมีประโยชน์ มีประโยชน์มาก ผมก็เอามาใช้ในชีวิตประจำวัน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่ง ผมเฉย ๆ มันก็เป็นวัยรุ่น ผมว่าการห้ามมีเพศสัมพันธ์มันไม่ได้ อย่างผมถ้าอยากมันห้ามไม่อยู่ ไม่คิดอะไรทั้งนั้น

ผมคุยกับเพื่อนต่างเพศก็มีอายุบ้าง ถ้าอยู่กันสองคนผมอายุ แต่หลายคนผมก็ไม่อายุ ผมเคยจับมือถูกเนื้อต้องตัวผู้หญิงบ้าง แต่เขาต้องยอม ถ้าไม่ยอมผมไม่เคยแอบจับ

ผมมีเพื่อนสนิทสี่ห้าคน ส่วนมากเพื่อนผมคนหนึ่งเป็นคนตัดสินใจว่าจะอะไร คนนี้เป็นเพื่อนแถวบ้าน ผมตามใจเพื่อนเกือบทุกอย่าง กิจกรรมที่ทำประจำกับเพื่อน ก็ทำงานมาอาบน้ำแต่งตัวออกไปเที่ยวกัน ไปดูรถบ้าง ไปดูแข่งรถกัน ก็มีไปเที่ยวร้านเหล้ากันบ้าง ไปนั่งกินเหล้ากัน ไปร้องเพลงบ้าง แบบมีสาวมานั่งด้วย มานั่งคุยเฉย ๆ ไม่ได้ทำอะไร ก็มีถูกตัวกันบ้าง แต่ผมไม่เคยล่วง เวลาโดนมันก็เสียว คินหนึ่งก็ประมาณห้าร้อยบาทต่อคน ผมใช้เงินที่ได้จากเงินเดือน ผมไม่เคยไปเที่ยวผู้หญิง ผมก็อยากไป แต่ไม่เคย ไม่รู้จักว่าร้านอยู่ไหน เพื่อนผมยังเรียนหนังสือกันอยู่ จะจบ ม.6 แล้ว ผมไม่ได้เรียนนานแล้ว มาที่นี่โดนทำโทษ ต้องทำสนามตัดหญ้า ทำความสะอาด ไม่ได้เรียน จริง ๆ ผมก็อยากเรียน บ้านเพื่อนก็มีฐานะมากกว่าบ้านผม บ้านผมอยู่แถวหมู่บ้านอิสลาม ผมไม่รู้เพื่อนผมเคยมีเพศสัมพันธ์ หรือไม่ ผมไม่เคยคุยกันเรื่องนี้ ผมไม่เคยมีเพศสัมพันธ์พร้อมเพื่อน มีครั้งเดียว ครั้งที่โดนรุมโทรมผมไม่เคยแลกคู่กับเพื่อน

โรงเรียนไม่มีสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ เวลามีปัญหาเรื่องเพศผมไม่ปรึกษาอาจารย์ ไม่เคยเห็นอาจารย์ ลวนลามเพื่อน เคยรู้แต่เพื่อนมีเพศสัมพันธ์กันในโรงเรียน เอากันในโรงเรียน แต่ครูไม่รู้ ผมไปฟังเขาพูดกัน

รายการสอนเรื่องเพศทางโทรทัศน์ก็ดูบ้าง มีประโยชน์ ผมไม่ค่อยรู้เรื่อง ดูแล้วก็รู้เรื่องมากขึ้น แต่ก็ไม่ได้ตั้งใจดู

พ่อแม่ผมไม่เคยแสดงความรักกัน ไม่เคยกอด ไม่เคยหอมกัน พ่อแม่ผมก็ไม่เคยทะเลาะกัน ไม่เคยลงไม้ลงมือกัน

คลิปหลุดคารา ผมก็อยากดู ก็ต้องค้นรหา ดูต้องหาทุกคลิป สำหรับคนที่แอบถ่ายคลิป มันก็ดีอย่าง ไม่ดีอย่าง คือมีคลิปมาให้คนดู คนก็อยากดู ไม่ดีคือฝ่ายผู้หญิงเขาอาย สำหรับคนที่ถ่ายเอง ไม่คิดอะไร แต่อยากให้เขาถ่ายให้มันหลุด ผมจะได้ดู ผมชอบดู

ละครที่พระเอกข่มจีนนางเอกแล้วรักกัน ผมว่าเป็นไปไม่ได้ มันเป็นละคร คนคงไม่เลียนแบบเขาคิดได้

ผมมีแฟนแล้ว แฟนผมบ้านเขาฐานะดีกว่าผม ไปด้วยกันก็ไปเดินห้างกันบ้าง ก็ผลัดกันออกเงิน ผมว่าปัจจุบันนี้สื่อนำเสนอเรื่องเพศเยอะมาก คนจะกระทำผิดเยอะเลย ที่ผมก่อกศิคราวที่แล้ว ก็ดูหนังสืออะไรแบบนี้ เกิดอารมณ์ มีโอกาสเลยลองดู แต่ต่อไปนี่ไม่แล้ว ผมมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ตอนจบ ป.6 ใหม่ๆ มีกับแฟน ผมเป็นคนเริ่มก่อน อารมณ์พาไป เลยลอง ไม่มีใครรู้ ตัวผมกับแฟนรู้ ทำเป็นผมเคยคูคลิป เลยลองทำตามคลิป ผมเคยดูของรุ่นพี่ เขาเอามาดูผมเลยขอ

ผมว่าในนิยายสารที่มีคารานุงน้อยห่มน้อย เป็นเรื่องธรรมชาติของผู้หญิงอยู่แล้วที่แต่งตัวโป๊ มันเป็นเรื่องธรรมดา มันก็ชอบ ผมชอบ มันไม่เกิดอารมณ์ ดูแล้วก็ผ่านไป ก็คิดว่าคนนี้สวย คนนั้นสวย มีแอบดูนมเขาบ้าง เวลาเห็นผู้หญิงแต่งตัวโป๊เดินผ่านผมก็ดูนิดหนึ่ง ก็มีแอบดูนม ดูขาบ้างว่าขาสวยไหม ก็แค่นั้น

ถ้าผมเกิดอารมณ์ ไม่ดูหนังสือโป๊ ไม่มีคูคลิป ไม่ใช่ตัวช่วย เวลาช่วยตัวเอง เพราะมีอยู่ในสมองแล้วใช้จินตนาการเอา จำเอาจากโทรทัศน์บ้าง จากคลิปที่เพื่อนเอามาดูบ้าง ดูนิยายสาร บางทีก็ดูแต่ว่าสวยดี แล้วจดจำไว้ในสมอง เวลาดูคารานุงน้อยห่มน้อยเล่นมิวสิค ผมก็เฉย ๆ จะเอาอาการออกมาตอนนั้นก็ได้

จริง ๆ มันก็อยากดู มันไม่ถึงขั้นต้องช่วยตัวเองเลย มันเก็บไว้ มาทำก่อนนอนบ้าง ทำบ่อย ไม่ทุกวัน

ผมเคยฟังใต้ดิน มันไม่กระตุ้นอารมณ์ มันก็แค่เพลง มันแค่แต่งขึ้นมา ไม่มีอะไร บางทีก็อยากร้องตาม แต่มันไม่ทำให้อยาก มันแค่เพลง ฟังเอาสนุก ผมฟังบ้าง แต่ไม่บ่อย

การจัดเรตติ้งในโทรทัศน์ ไม่ทราบมีประโยชน์ หรือไม่มี ถ้าความคิดผมน่าจะมี ผมไม่สน ผมก็ดู ดูต่อไป ไม่ได้สนใจ ไม่คิดจะทำตาม ผมว่าคนต่ำกว่าอายุก็ดู ไม่มีใครทำตาม ผมว่า

สื่อในเมืองไทยนำเสนอเรื่องเพศเยอะผมว่าไม่ดี มันทำให้คนมีเพศสัมพันธ์เยอะขึ้น ผมว่าโทรทัศน์ทำให้คนเกิดการเลียนแบบ ผมไม่รู้ผมเคยเลียนแบบหรือเปล่า ไม่น่าเคย ผมมาอยู่ที่นี่ก็อายมาก ๆ คิดถึงบ้านด้วย ก่อนมาอยู่ที่นี่ก็ไม่เคยคิดทำ ถ้าหญิงไม่ยอม ผมก็ไม่ทำ ผมอายมาก สงสารพ่อแม่

คนที่เลี้ยงดูผมคือพ่อแม่ที่ผม เป็นคนเลี้ยงดูผม แม่เป็นคนให้ค่าขนม วันละ 20 บาท ข้าวมีกินแล้ว หมายถึงให้น้อง ส่วนผมใช้เอง ผมทำงานแล้วไม่เคยขอแม่ ผมใช้เงินเอง พ่อแม่ผมกอดกันบ้าง แม่ผมหอมแก้มพ่อทุกเช้า ผมสนิทกับพ่อมากที่สุดในครอบครัว พี่น้องก็สนิทแต่ไม่สนิทมาก คุยกันบ้าง คุยแบบว่าวันนี้ไปทำอะไรมาบ้าง ถ้าพ่อไม่อยู่เราจะทำร้านต่อจากพ่อได้ไหม คุยเรื่องนี้กันบ่อย พ่อผมเปิดร้านขายของชำอยู่แถวบ้าน แม่ไปช่วยขาย ผมปรึกษาพ่อแม่เกือบทุกเรื่อง บอกทุกเรื่อง บางทีไปติดกับเขามาก็บอกป้า ป้าก็บ่น บางทีก็ตี แต่ตีแล้วครั้งอื่นผมก็บอกอีก ผมบอกทุกครั้ง ผมก็กลัวฝ่ายโน้นมาเล่นงาน ผมไม่ปรึกษาพ่อแม่เรื่องเพศ เวลาครอบครัวมีปัญหาที่ปรึกษากัน เวลามีปัญหาพ่อแม่ช่วยแก้ปัญหา

วันเกิดผมไม่มีการให้ของขวัญ แต่พ่อแม่ก็จะพาไปวัดไปทำบุญกัน เวลามีปัญหาพ่อแม่ช่วยแก้ปัญหา
วันเกิดผมไม่มีการให้ของขวัญ แต่พ่อแม่ก็จะพาไปวัด ไปทำบุญกัน ไม่มีฉลอง วันเกิดพ่อแม่ผมไม่เคย
ให้ของขวัญ ผมแค่ไปหอมแก้ม วันพ่อวันแม่ผมก็เข้าไปกราบพ่อแม่ ไม่ได้บอกอะไรแค่กราบ วันแม่ผม
จะหลบหน้าแม่ ไม่ค่อยคุย ผมเงิน พ่อแม่มีเถียงกันบ้าง เถียงเรื่องพวกผม เรื่องพวกผม พี่ผมก่อเรื่องบ่อย
หาเรื่องตีคนอื่น ตอนนีพี่ผมติดคุกอยู่ พี่ผมขายยาบ้า พี่ผมแก่แล้วอยู่คุกใหญ่ บางทีแม่บ่นพวกผม พ่อ
บอกแกลย่อบ่นมาก ก็ทะเลาะกัน พวกผมมีแต่เรื่องคือไม่ค่อยฟังพ่อแม่ พ่อแม่ไม่เคยลงไม้ลงมือกัน พ่อ
ผมคุณน้อยกว่าแม่

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัย

หนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูลวิจัย

หนังสือยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
BANGKOK UNIVERSITY

ที่ มกท.0784/2551

13 พฤศจิกายน 2551

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลวิจัยประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ท่านอธิบดีสถานีพิณและคุ้มครองเด็กและเยาวชน บ้านเมตตา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1) คำถามที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ 2) หนังสือยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

เนื่องจากนายนิติ กาญจนวณิชย์ นักศึกษาปริญญาโท ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การใช้สื่อมวลชนที่มีเนื้อหาทางเพศของเยาวชนไทยและผลกระทบต่อทางความคิดและพฤติกรรมศึกษาเฉพาะกรณีเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศบ้านเมตตา” โดยมุ่งศึกษาผลกระทบของเนื้อหาทางเพศในสื่อมวลชน ตลอดจนปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมที่ส่งผลต่อความคิดและพฤติกรรมทางเพศซึ่งครอบคลุมถึงการก่ออาชญากรรมทางเพศของเยาวชน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาวิจัยจากเยาวชนที่เคยก่ออาชญากรรมทางเพศมาแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังกล่าว

ดิฉันในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นายนิติเก็บข้อมูลวิจัยจากเยาวชนในบ้านเมตตาซึ่งมีระดับความคิดตั้งแต่ชั้นลหุโทษจนถึงครุโทษ จำนวน 14 คน การเก็บข้อมูลนี้จะใช้การสัมภาษณ์เจาะลึกรายบุคคล ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมงต่อราย ทั้งนี้ขอเข้าสัมภาษณ์ตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม 2552 เป็นต้นไปจนกว่าการเก็บข้อมูลจะเสร็จสมบูรณ์ ดิฉันขอยืนยันว่านายนิติจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณของนักวิจัยอย่างเคร่งครัด โดยจะให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ลงนามในหนังสือยินยอมเข้าร่วมการวิจัย จะไม่มีการบันทึกภาพในขณะที่สัมภาษณ์ และจะปกปิดชื่อ-สกุลของผู้ถูกสัมภาษณ์โดยใช้นามแฝงแทนในรายงานผลการวิจัย

พร้อมกันนี้ดิฉันได้แนบแนวคำถามที่จะใช้ในการสัมภาษณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของท่าน ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและเจ้าหน้าที่ของท่านเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ดร. รัตนาสุดา ฤๅณะหิตานนท์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

นิติ กาญจนวณิชย์ โทร. 081-310-6842

ศรีรัตนสุดา ฤๅณะหิตานนท์ โทร. 02-350-3647 (อังกฤษ – เสาร์) หรือ 089-170-4457

CITY CAMPUS Tel: +66(0) 2350 3500 Fax: +66(0) 2240 1516, +66(0) 2249 6274

RANGSIT CAMPUS Tel: +66(0) 2902 0299 Fax: +66(0) 2516 8553

www.bu.ac.th

บันทึกข้อความ

กลุ่มงานช่วยอำนวยความสะดวกและประสานงาน
 เลขที่ 778/๕2
 วันที่ 16 ส.ค. 2552

ส่วนราชการ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน ส่วนงานวิจัยและพัฒนา โทร. ๐ ๒๕๐๒ ๘๕๑๕
 ที่ ขธ ๐๖๐๒/ ๓๗/๑ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒
 เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน

ตามหนังสือมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ มภ. ๐๘๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลวิจัยประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ เนื่องจากนายนิติ กาญจนวณิชย์ นักศึกษาปริญญาโท ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การใช้สื่อมวลชนที่มีเนื้อหาทางเพศของเยาวชนไทยและผลกระทบต่อทางความคิดและพฤติกรรม ศึกษาเฉพาะกรณี เยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศบ้านเมตตา" ในการมีจึงขออนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีในฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ จำนวน 14 คน ณ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร (ศูนย์เวกวันฯ บ้านเมตตา) ระหว่างวันที่ ๑๖ มีนาคม - ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒ โดยได้แนบแบบสัมภาษณ์ มาเพื่อพิจารณาอนุญาตด้วยแล้ว

ส่วนงานวิจัยและพัฒนา ได้พิจารณาแบบสัมภาษณ์ และได้ให้ผู้ขอเก็บข้อมูลแก้ไขข้อคำถาม เพื่อให้มีความเหมาะสม รวมถึงได้ให้คำแนะนำ และให้วิเคราะห์ข้อปฏิบัติในการเข้าเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชนแล้ว จึงเห็นควรอนุญาตให้ดำเนินการเก็บข้อมูลได้ ซึ่งผู้ขอเก็บข้อมูลจะประสานกับหน่วยงานที่จะเข้าเก็บข้อมูล ในเรื่องวัน เวลา ที่จะเข้าเก็บข้อมูลอีกครั้งหลังจากได้รับอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ดร.วันดี
 (นางชัชติยา รัตนศิลป์)
 นักจิตวิทยาชำนาญการ

รักษาการหัวหน้าส่วนงานวิจัยและพัฒนา

เรียน อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

อนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

(นายธวัชชัย ไทยเขียว)

อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 17 ส.ค. 2552

(นายภูมิพงษ์ ขุนจนมนต์)

18 ส.ค. 2552

ผู้อำนวยการศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
BANGKOK UNIVERSITY

ที่ มกท/ทสท/0307/2552

15 มิถุนายน 2552

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาย้ายสถานที่เก็บข้อมูลวิจัยประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ท่านอธิบดีกรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1). คำถามที่จะใช้ประกอบการสัมภาษณ์

ตามหนังสือสำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน ส่วนงานวิจัยและพัฒนา ที่ ยธ 0602/371 ได้อนุญาตให้นาย นิตี กาญจนวณิชช์ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เข้าเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีในฐานะความผิดเกี่ยวกับเพศ จำนวน 14 คน ณ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร (ศูนย์แรกรับฯ บ้านเมตตา) ระหว่างวันที่ 16 มีนาคม – 10 เมษายน 2552 แต่เนื่องจากนักศึกษาไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ตามจำนวนที่ขออนุญาต เนื่องจากมีเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีในฐานะความผิดเกี่ยวกับเพศไม่ครบตามจำนวนที่ขอไว้ จึงมีความจำเป็นต้องย้ายสถานที่เก็บข้อมูลจากบ้านเมตตาเป็นบ้านกรุดา โดยใช้แนวคำถามอันเดียวกับที่ใช้สัมภาษณ์เยาวชนในบ้านเมตตา

ดิฉันในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นายนิตีเก็บข้อมูลวิจัยจากเยาวชนในบ้านกรุดาซึ่งมีระดับความคิดตั้งแต่ชั้นอนุโทจนถึงครูโท จำนวน 10 คน การเก็บข้อมูลนี้จะใช้การสัมภาษณ์และศึกษารายบุคคล ใช้เวลาประมาณ 1.5 ชั่วโมงต่อราย ทั้งนี้จะขอเข้าสัมภาษณ์ตั้งแต่วันที่ 22 มิถุนายน 2552 เป็นต้นไปจนกว่าการเก็บข้อมูลจะเสร็จสมบูรณ์ ดิฉันขอยืนยันว่านายนิตีจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณของนักวิจัยอย่างเคร่งครัด โดยจะให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ลงนามในหนังสือยินยอมเข้าร่วมการวิจัย จะไม่มีการบันทึกภาพในขณะสัมภาษณ์ และจะปกปิดชื่อ-สกุลของผู้ถูกสัมภาษณ์ โดยใช้นามแฝงในรายงานผลการวิจัย

อนึ่งดิฉันได้แนบแนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ชุดเดิมมาเพื่อประกอบการพิจารณาของท่าน ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและเจ้าหน้าที่ของท่านเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ดร. รัตนสุตา ปุณณะหิตานนท์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

นิตี กาญจนวณิชช์ โทร 081-310-6842

ดร. รัตนสุตา ปุณณะหิตานนท์ โทร 02-350-3647 (อังกการ-สาร) หรือ 089-170-4457

หนังสือยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

ดิฉันดร.รัตนสุดา ปุณณะหิตานนท์ ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของ นายนิติ กาญจนวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การใช้สื่อทางเพศของวัยรุ่นไทย และผลกระทบทางความคิด และพฤติกรรม ศึกษาเฉพาะกรณี วัยรุ่นผู้กระทำความผิดทางเพศ บ้านเมตตา” โดยจะเก็บข้อมูลจากวัยรุ่นบ้านเมตตา 14 คน

ดิฉันขอความกรุณาคุณให้ความร่วมมือเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ การมีส่วนร่วมของคุณถือเป็น เรื่องของความสมัครใจอย่างแท้จริง หากคุณตกลงให้ความร่วมมือ คุณจะมีส่วนช่วยให้ดิฉันและ นักศึกษาของดิฉันได้เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อทางเพศของวัยรุ่นไทย คำตอบของคุณมีความสำคัญอย่างมากเพราะนักศึกษาของดิฉันจะนำไปใช้จัดทำวิทยานิพนธ์ เพื่อประโยชน์ในการศึกษา และผลจาก งานวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจงานทางด้านสื่อสารมวลชน และสังคม หากมีคำถามที่ต้องการ ทราบเพิ่มเติม โปรดติดต่อดิฉันที่หมายเลข 02-350-3647 หรือส่งอีเมลไปที่ ratanasuda.p@bu.ac.th

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วน ซึ่งคำถามใดๆ ในแบบสัมภาษณ์ ที่เป็นอันตรายต่อตัวคุณ คุณมีสิทธิ์ที่จะปฏิเสธไม่ตอบคำถามใดก็ได้ และมีสิทธิ์ที่จะยุติการให้ สัมภาษณ์ของคุณเมื่อใดก็ได้

การวิจัยนี้ไม่ต้องการทราบว่าคุณคือใคร แต่ขอความกรุณาเขียนชื่อเล่น และอายุ เพื่อจะ สามารถตรวจสอบได้ว่าข้อมูลที่ได้รับกลับมาเป็นคำตอบจากวัยรุ่นที่เป็นเป้าหมายของงานวิจัยนี้จริงๆ ผู้ปกครอง หรือบุคลากรที่บ้านเมตตาจะไม่สามารถทราบคำตอบของคุณ เฉพาะผู้วิจัยที่มีส่วนร่วมใน งานวิจัยนี้เท่านั้นที่จะได้ทราบคำตอบของคุณ แบบสัมภาษณ์ที่มีผู้ตอบแล้วจะได้รับการวิเคราะห์ สรุป และถูกนำไปเก็บไว้ใช้อย่างอิงในงานวิจัยครั้งนี้

ลายเซ็นของคุณเป็นเครื่องยืนยันว่าคุณได้อ่านหนังสือยินยอมนี้แล้ว และมีโอกาสที่จะถาม คำถามในระหว่างที่เข้าร่วมการวิจัย ตลอดจนยินยอมโดยสมัครใจที่จะมีส่วนร่วมในงานวิจัยครั้งนี้ อนึ่ง คุณจะได้รับสำเนาหนังสือยินยอมจำนวนหนึ่งชุดเพื่อเป็นหลักฐานสำหรับตัวคุณ

ลายเซ็น

วันที่

ตารางสรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

ตารางที่ 2: สรุปการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ และความพึงพอใจ

คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
ข้อมูลจากการสัมภาษณ์														
ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการวางแผน ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	✓	X	✓	✓	✓	X	✓	✓	X	X	X	✓	X	X
ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อหลีกเลี่ยง ความเป็นจริง และคลาย ความเครียด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการสร้าง ความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง	✓	✓	✓	✓	✓	X	✓	✓	X	✓	X	X	X	X
ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการติดต่อ สร้างความสัมพันธ์ขณะที่รับ สื่ออื่น ๆ	✓	X	X	✓	✓	X	✓	✓	✓	X	X	X	X	X
ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการ หลีกเลี่ยงความสัมพันธ์กับ บุคคลอื่น	✓	X	X	X	X	X	X	X	X	✓	✓	✓	X	X
ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้ ทางสังคม	X	X	✓	X	X	✓	X	✓	X	X	X	X	X	X
ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการควบคุม สถานการณ์ต่าง ๆ	✓	X	✓	✓	✓	✓	X	X	✓	✓	X	✓	✓	✓

ตารางที่ 3: สรุปอิทธิพลของสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศ

คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
ข้อมูลจากการสัมภาษณ์														
สื่อมีผลต่อการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	X	X	√	√	√	X	√	X	√	√	√	√	√	√
สื่อทำให้เกิดจินตนาการทางเพศ	√	X	X	X	√	X	√	X	X	X	X	X	√	√
สื่อสร้างการเรียนรู้ทางเพศ	X	X	√	√	√	√	X	X	√	X	√	√	√	√
สื่อก่อให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศ	X	X	X	X	√	√	√	X	X	X	X	X	X	X
สื่อกับการจัดเรตติ้งในโทรทัศน์มีประโยชน์ แต่ไม่มีผลต่อการปฏิบัติเลือกชม	√	√	√	√	√	√	X	√	X	X	√	X	√	X

ตารางที่ 4: สรุปปัจจัยทางสังคมในเรื่องของครอบครัว

คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
ข้อมูลจากการสัมภาษณ์														
พบเห็นบิดา มารดามี เพศสัมพันธ์กัน	X	X	X	√	√	X	√	X	X	X	X	X	X	X
ครอบครัวขาดความอบอุ่น เนื่องจากบิดามารดาแยกทาง กัน	√	X	√	X	X	√	√	√	√	√	√	X	√	√
ครอบครัวตามใจ	√	√	√	X	√	X	√	√	X	X	X	√	X	X
ครอบครัวเปิดกว้างเรื่อง เพศ	√	X	X	X	√	X	X	X	X	X	√	√	√	√
วัยรุ่นถูกรอบรั้วปิดกั้นเรื่อง ทางเพศ	√	√	√	√	X	√	√	√	√	√	X	√	X	√
สมาชิกในครอบครัวเคยกระทำ ผิดกฎหมาย	√	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	√	√
บิดาเป็นแบบอย่างในการ ดำเนินชีวิต	√	X	√	X	X	X	X	X	X	√	X	X	√	X
ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง หรือต่ำกว่า	X	√	X	X	√	X	√	√	X	X	X	X	√	√

ตารางที่ 5: สรุปปัจจัยทางสังคมในเรื่องของเพื่อน

คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
ข้อมูลจากการสัมภาษณ์														
วัยรุ่นเห็นว่าผู้หญิงในยุค ปัจจุบันพร้อมจะมีเพศสัมพันธ์ หากได้รับการเชิญชวนจากเพศ ตรงข้าม	✓	✓	✓	✓	X	✓	✓	X	✓	✓	✓	X	X	X
การเรียนรู้เรื่องทางเพศจาก เพื่อน	X	X	✓	✓	X	X	✓	✓	✓	✓	✓	X	✓	✓
การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ร่วมกับเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องเพศ และ/หรือ การเสพยา ค้ายา	X	X	✓	X	✓	X	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	X
กระทำผิดกฎหมายร่วมกับ เพื่อน(ไม่รวมการกระทำผิดที่ โดนดำเนินคดีในครั้งนี้)	✓	X	✓	✓	X	X	X	✓	X	X	✓	X	✓	X
การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนตาม แบบเพื่อน	✓	X	X	✓	X	X	X	X	X	X	✓	X	X	✓
การมีพฤติกรรมตามใจเพื่อน	✓	X	✓	X	X	X	X	✓	X	✓	X	✓	X	✓
การหารายได้จากสิ่งผิด กฎหมายร่วมกับเพื่อน	✓	X	X	X	X	✓	✓	✓	✓	X	X	X	X	X

ตารางที่ 6: สรุปปัจจัยทางสังคมในเรื่องของโรงเรียน

คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
ข้อมูลจากการสัมภาษณ์														
การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน มีประโยชน์	✓	✓	✓	X	✓	✓	✓	✓	X	✓	X	✓	✓	X
เคยรู้ หรือเคยเห็นเพื่อนมี เพศสัมพันธ์ในโรงเรียน	X	✓	✓	✓	X	X	✓	X	✓	✓	X	X	✓	X
ครูไม่มีบทบาทในการให้ คำปรึกษาเรื่องเพศ	✓	X	✓	X	✓	✓	✓	✓	X	X	✓	X	X	X
โรงเรียนไม่ได้ให้ความรู้เรื่อง การกระทำผิดทางเพศ และ บทลงโทษ	X	✓	✓	✓	✓	✓	X	X	X	X	X	X	X	X
การกระทำผิดทำให้ต้องเสีย โอกาสในการศึกษา	✓	✓	X	✓	✓	X	X	X	X	✓	✓	X	X	✓
ก่อกวนในขณะที่มีนเมาสุราและ/ หรือใช้สารเสพติด	X	X	X	X	X	X	✓	X	✓	✓	✓	✓	✓	X

ตารางที่ 7: สรุปปัจจัยทางจิตวิทยา

คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
ข้อมูลจากการสัมภาษณ์														
การมีมุมมองว่าการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็น เรื่องปกติธรรมดา	√	√	X	X	X	√	√	√	√	√	X	√	X	√

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นาย นิติ กาญจนวนิชย์

ประวัติการศึกษา

- มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

กรุงเทพ ประเทศไทย

ปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์ ภาควิชาโฆษณา

มกราคม 2555

- มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

กรุงเทพ ประเทศไทย

“มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มินิ เอ็มบีเอ การบริหารการตลาดสมัยใหม่”

มิถุนายน 2545

- Francistuttle Institute

รัฐ Oklahoma ประเทศสหรัฐอเมริกา

Web Promotion

มิถุนายน 2544

Web Design Concept

เมษายน 2544

Introduction to Html& Web Design

เมษายน 2544

- ELS Language Centers

รัฐ Oklahoma ประเทศสหรัฐอเมริกา

English Course

มิถุนายน 2541

- มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

กรุงเทพ ประเทศไทย

ปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ โฆษณาและการประชาสัมพันธ์

ตุลาคม 2539

- โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

กรุงเทพ ประเทศไทย

สายศิลป์-ภาษา

มีนาคม 2530

ประวัติการทำงาน

- ธุรกิจส่วนตัว

กรุงเทพ ประเทศไทย

รับจัดงาน Event และรับจ้างทั่วไป

2553-ปัจจุบัน

- Earth Design & Creation Co., Ltd

กรุงเทพ ประเทศไทย

ผู้จัดการทั่วไป

2549-2552

- บริษัท Shop 49

กรุงเทพ ประเทศไทย

เจ้าหน้าที่การตลาด และผู้จัดการสาขา

2547-2549

เจ้าหน้าที่การตลาด

2545-2549

- กรมป่าไม้

กรุงเทพ ประเทศไทย

จัดทำ Website เรื่อง “The Utilization of Bamboo from Sustainable Source in Thailand” 2545

- Hunan Garden Restaurant

รัฐ Oklahoma ประเทศสหรัฐอเมริกา

ผู้จัดการร้านอาหาร

2542-2544

- บริษัทเถกิง ทัวร์

กรุงเทพ ประเทศไทย

มัคคุเทศ

2538-2540

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 4 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ลลิตา ทนจนวงนิมย์ อยู่บ้านเลขที่ 74/7
ซอย..... ถนน ระนอง 2 ตำบล/แขวง ถนนนครไชยศรี
อำเภอ/เขต ดุสิต จังหวัด กทม รหัสไปรษณีย์ 10300
เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7493200062
ระดับปริญญา ทรี โท เอก
หลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา..... คณะ บัณฑิตวิทยาลัย
ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ" ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ" อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์หัวข้อ ผล กระบวนการความคิด และพฤติกรรมลูกทรีไม้
สื่อทวเพล์ รอมเวาวัน ผู้กระทำผิดทวเพล์บ้านเมตตา และ
บ้านกรพ

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ต่อไปนี้เรียกว่า "สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์")

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มีการกำหนดระยะเวลาในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนา งานให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาลิขสิทธิ์ในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือ โฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาที่ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาโดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ...
(ผศ. ทัศนวิมล) ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ

ลงชื่อ... ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(ดร. ชนันทา โชตธำชิต)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด

ลงชื่อ... พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิวพร หวังพิพัฒน์วงศ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ... พยาน
(จินตนา รงแก้ว)

